

ס פ ר

אגרא דפרקא

דברים נפלאים ושיחות נאים דברים עתיקים מדבש
מתוקים צמטע הכמות ורצ האיכות, ילאו מפה קדוש
כבוד קדושת שמו אדמו"ר הרצ בה"ג סיני ועוקר
הרים צולינא דנהורא אספקלריא המאירה קדוש יאמר
לו המפורסם מוהר"ר צבי אלימלך זקולה"ה אצדק"ק
דינוצ אשר ילא מנוטין שלו בעולם צספריו היקרים
ונחמדים אשר קלרה היריעה מהכיל לפרטם כאו"א.

עיה"ק ירושלים תובב"א

ערב שנת השמיטה

אגרא דפרקא

אחרי יכוננו דרבי לשמור חוקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך :

א אמר כבוד אדמיו רב מסריפתי' ז'וקי'ל משארז'ל צאלישע שינאחה בת קול ואמרה שיבו בניס שובצ'ס חוץ מאחר יובן למשכיל. אילו ס'י משיב כיון שכן הוא אזי סנס הפח וסמונס למבדך פבודס שלימס אמיתיות כיון שאין כאן קיוו לחשלוס שכר. אזי חסיס פבודחי רק לפשוט נחה רוח לפני מי שאמר ונפסס ר'ינו. אלו ס'י משיב כזאה ס'י מכופר לו וס'י מגיע לממלס גדולה פכיד ודפסיח וצס כבין מס שאמר לו ר' מאיר חלמידו. חזור כך כנס שידע ששמע מאחורי הפניד כנ"ל. וצס נחציון מס שאמר השליס צסס אציו צכג'ס כל מס שיאמר לך צפסי'צ (זס כש'י צפסי'צ של כל סמולס) פסס חוץ מלא. סיינו כשחשמע ח'ו שובו וכו' חוץ וכו' לא הפס אוזן לדברים סללו לצמל פבודחך וכבן. ופפ"ז יש לפרש פסוקים דפרשס פקצ וכו' אס שכוח חשכה אח י'י אלקיך וכלכח אחרי אלקים אחרים ועצדתס וספסחיות לסס ספדוחי צכס כיוס כי אבד חאצדון כנויס אשר י'י מפבד מפניכס וכו' פקצ לא חשממון צקול י'י אלקיכס. סנס יש לדקדק. א) וס'יס צכל מקיס סוא לשון פמחס כמשארז'ל. וצכאן לשמחס מס זו פוסס. אין יללס גדולס מזו. לשכוח ח'ו. צ) ספדוחי צכס כיוס. מס צא לממס צזס כיוס. ג) כנויס אשר י'י וכו' למס לי

לדמות וכו' לא ידמנו צלא מסל ודמיון מס ספירוש של אצידס. ד) פקצ לא חשממון צקול י'י אלקיכס סנס זס מיוחר לגמרי. וחוץ לזס דפסח צשכוח חשכה וכו'. וכלכח וכו'. ועצדתס וספסחיות לסס. ומסויס רק צלא חשממון וכו'. פ"כ נ"ל פירושן של דברי' וס'י (שמחס חס'י לפניו יח'י) אס (יארע ח'ו אשר) שכח חשכה אח י'י אלקיך וכלכח אחרי אלקים אחרים ועצדתס וספסחיות לסס סנס אס ח'ו יפשו כזאה סנס צודאי גרע חמאס מחמלא אלישע אחר כי סוא חמלא ססיבר ס'י שחי רשויות וכאן כחיב שכוח לגמרי אח י'י וסליכס אחרי אלקים אחרים סנס על אלישע ינחס צח קול שובו בניס שובצ'ס חוץ מאחר : כנס כאן אמר משס (צכס ספ"ח) ספדוחי צכס כיוס (סיוס דוקא כי אין ר'ינו יח"ס שיחקיים כך כי אבד חאצדון אבד צפסי'צ חאצדון צפסי'צ) כנויס אשר י'י מאבד מפניכס (שאין ר'ינו יח"ס שישובו צהשובס. וסא ראי' סנלפיונו פליכס לא חחי' כל נשמס) כן חאצדון (ח'ו שיאצר פליכס שיבו בניס חוץ וכו') פקצ לגס ק אחר כל אלס שמחס חס'י לפניו יח"ס אס) לא חשממון צקול י'י אלקיכס (נסס פסגר צפדיכס דלחי סהשובס רק חס'י דוחקין אי'ס לחשובס כי כל מס שיאמר צפסי'צ וכו' כמשל. וזס חס'י לשמחס לפניו יח"ס אס לא חשממון לקולו צדבר

אגרא דפרכא

מכבוד חסידא. סבא קדישא כבוד דודי זקני מהו משולם זוסא זוק"ל שאינו מלפס לחשלוס גמול פוסיב על מה שפבד אח השי"ח בעת שכבר נחודע לו אמחיות גדולתו יח"ש. רק שמלפס לחשלוס על מה שפבד אח השי"ח באמונה אומן מדרך הקבלה (וג"ל כמ"ש כבר בספר מפי"ן גנים על מה שאמר הפלסוף בעלמו כיון שאמונה מליאוחו מושג בשכל. אינו מגיע שכר פי"ו. ואמרנו פי"ו דמשי"ה לוס אוחנו השי"ח במלוה אנכי יי אלקיך לשלמין אמונה המליאוח אמונה דוקא. בכדי שנקבל שכר פי"ו יפוי"ש דברינו (באריכות). וסנה אנחנו בעניינו כבר אמרנו בזה (כלא בספרינו סנ"ל) על מה שכחב מהרי"י יפ"ץ בספרו אור החיים אשר ליוח ככרוכ"א על המחלספי" בחקירות אנושיות על אמונה מליאוחו יח"ש: וסנה הראש בחוש שבדורו סיי בעוסי"ר גזירות שגד בספרד אזי סחיקרים שהמליאו אמונה בחקירה סמירו כבודם בלא יופיל. וסנשים וקלי הדפח אשר ספסיק לסס הקבלה פמרו גנכיון קדשו שס סנכבד וסגורא. ואמרנו פי"ו דסנה סלמונה בקבלה נקרא בחורס בלשין שמיפס שפע ישראל וכו' וסיה אס שמופ וכו' שסול רק בשמיפס סלחון מבלי רלוי פין בעין משל"כ סלמונה במופח נקרא רלוי כו פפי"ו סמופח בשכל פין בעין יראש שכך סול וכסנין אני רולש אח דברי אדמון וסנה סבליס בסיד יי יבינו וישיכילו אשר גורות ספינים סיי בסס ססצירה ומשל"כ אורות סלונים וסיס שפעו וחחי נפשיכס כו בלחן לא סיי מוחס ושצירה. פי"כ סמלמינים מלד שגיפס סלחון ספמוד סמוכס לפד לסולס משל"כ סמלמינים רק בראוי (כלאשר חצין דברינו אלס חבין מי"ס ריל ססרסס מחיס בעין רפ אלל לא פיי שמיפס)

וסדברים

סוס. ופי"כ סחחיל וסי" לשון שמחס (ולגב בלחי כמזכיר מה ששמפחי מכבוד אדמו"ר מהרי"י זוק"ל אומר וסי" אח שכח וכו' לשון שמחס. רל"ל דוקא אח יסי" לך ח"ו שמחס מזס אשר חסכח וכו' פי"ו נלמר ספדוחי בכס סיוס כו אבד וכו' אלל אח סחפנב פי"ו ספי"ב וסלח יסלח לקהל פדחו ויורה לסס דרכי סחשובס ברוב רחמיו. פד כלן דבריו:

ב סיפרי

קדושה מהרי"ב זוק"ל. כסיוחו מחגודד פדיין בעניות וכדחקות. ספס אחח בלח אשחו וסחחילס לספר לו בצכ"י מגודל דחקות כניו איך סס רפציס ולמליס ואין כסוח בקרס אזי שפע דבר"י וכו' מחלנח מפס. וסנה שפע קול שלמרו לו מן ססמים שכבר אבד חלקו מן פוסי"ב. וסנה פמד מרפיד ברנפ בעכצוננו בדפחי שכבר אין לו כו עולמוה דפוסי"ז כבר אין לו. דסנה סול וכו' מדוכיס בחילי רפב פד למלד וגס פוסי"ב אין לו וסנה בעכצוננוה סזס ספסיק מפע מחורחו פד אשר שס אל לבו בקדושה פיונו אדרבא סנס כפח אח"י פובד פבדי' אמחיות שכבר אבד סברי משני עולמוה וחסיס פבודתי בלמח רק לפסוח נחח רוח. וסחחיל שיב ללמוד בקדושה אז בערוסו מן ססמים שסחזירוכו לחיי פוסי"ב רק מסיוס וסללס יסי" נזכר שלל יפסס כזלח סיינו שלל יחלנח פוד מגידל רחמנוה על כניו כו אין לך רחמנוה מרובס מרחמנוה יח"ש. ילל לנו מזס כו פנינים לסנכנח סלדס במדוחיו. ח) דברי מר"ן זיל בענין אלישע אחר וכמש"ל. ב) לקבל גזירתו יח"ש בלכבס וסלל לדלוג ולסחלנח פי"ו כו רריך לדפח שסכל מלד רחמנוה יח"ש:

ג נאמר

לי ממנידי אמה ששפטו

אגרא דפרהא

ב

ה נאמר לי בשם קדוש ישראל הרב
 החסיד סק' מהר"ם מקארין
 זוקיל לפעמים צריכין אזכרה בכאמרך
 לבטל אחז קליפה ואיזה רשע למנוע
 מלדבר סימנו לרע אפילו דהיינו לקללו
 וכיולא כי לפעמים זה חיות הקליפ'י
 ורש'י מה ששמו פוצר דרך פה ולשון
 של ישראל ולכך הם כי לא להזכיר שמו
 ותחבטל חיותו ולדמתי זה שאמר הושע
 וחסירותי אה שמות הצבלי' מפ'י ולא
 יזכרו עוד בשמ' שהוא כפל לשון ולפי
 ה"ל יונח לפי מ"ש כמה פעמים שמו
 זכיר'ה בלטיק צרימ פירושו לשון השפעה.
 היינו צחי' זכר המשפיע (ומדובר מזה
 במ"א שגם כה הזכירה במוח המושפע'
 לפחים רחוקים. מהמושבי' כראשון אשר
 השיג צראייה ספין והשכל נקרא זכיר'
 דמיון המשפיע וסבן) וזהו וחסירותי אה
 שמה הצבלי' מפ'י. ופי"ז ולא יזכרו עוד
 (היינו ולא יקבלו שפע עוד אותן הצבלי')
 בשמ' היינו בזכוי' שמש איה ישראל
 קיבלו מזה אחז חיות וכו' וחסירותי
 וכו' פ"כ ולא יזכרו וכו' ויתבטלו מכל
 וכל וגי'ל דזה דוקא צביטול אחיזה רשע
 מרשפי אוה"פ אזל צביטול אחיזה מין
 ואתיקורם מהמרי' רב שבישראל אדרבא
 הדובר מסוימו לבטלו ובמ"א איה נדבר
 בזה באריכו' אה יכיה ד' עמנו לדבר
 הדברי' :

ו נאמר לי בשם קדוש ישראל ה"ל
 זה שאמרו רז"ל במדרש
 שנחשפה באב נולד משיח הוא דהנה
 נשמה משיח הוא נשמי' היותר גבוה
 וכולל' ואי' צריכין לליד' זאה זיווג היותר
 עליון והנה נראה ממנו אהבי' הנשמות
 צענין אהבת חבירים ואהבת איש עם
 אשתו צהוה' ביחד לא חוכר כ"כ אהבה
 משאי' כשרואים להספר ולהרחיק גדוד

זכדברים פחיקין וידמתי ידידי שהשיבני
 גדברי החסיד צהו"ה. אזל אין כאן מקומו
 ובספרי מפיין גני"ם שם אהן אה דודי
 לך ונהה הגם שדברי הסבא קדישא ז"ל
 אינם פ"ד ה"ל כי ודאי לא לבו הלך
 אחרי חקירות אנושיות ומה שאמר שנחודע
 לו היא הכוונה שפי' הודככות גופו הכסור
 ראש פין צפין אמיתיות מליאותו פכ"ז
 שיבט ביותר אה הצבודה של ימי הנפורים
 שהוא מצודה משא משאי' אחי' הוא
 מצודה מחנה מהש"י ליראיו מחיקות
 נפישות פריצות ידידות יוצרינו ית"ש
 ודברנו צענינים הללו עוד בארוכי' בספר
 ה"ל שים פיניך עליו :

ד סיפרו לי מעשה רב מקדוש י"י
 ה"ה ה' הקדוש מוהרמ"מ
 זוקיל מפרעמושלין ומעשה שיה' כך ה'י
 שהיו יושבי' במסיבה בצעודה ונהן מצבי'
 של ארנפה פשוטי' להביא שבר ואמר
 למשרה שיביא צמד חמשה פשיטין והמשר'
 לא החזיקו במצב ויה' סובר שהיה של
 ה' פשוטין וצפה צואו למוכר הביע
 המוכר ואמר הנה המצב רק ד' פשוטין
 וחזר השליח ואמר להר' במצב היא רק של
 ד' פשיטין והרב התחיל לריב עם השלי'
 ואמר ה' פשוטין צריכין להיוה והשליח
 התפקש עד הגיע הדבר למריבו' עד
 שחלמדי הרב רמזו להשלי' המשרה שיודי'
 לדברי הרב (כי הבינו כי לא לחנם הוא)
 וכן פשי' השלי' ואמ' יה'י כדברי אדוני
 אז פמד הרב בחפלה ואמר בזה"ל יהא
 רמזא שכל באי פולם ידמו ויכירו בלשון
 אשכנז (אז איין פירפרלא חיון פינפער)
 זה ששמעתי וכו' לדמתי הכוונה לדרכי
 סיחוד פפ"י כזה"ל ד' הויה וכד אחמשי'
 דכורא עמה נעשיה ה' וסבן הענין
 וסחזון עד סיכן מניע מפשה הליקיים
 ודיבורם והעמוד מרפיד :

אגרא דפרהא

זה מזה אז יחספלו הנפשות באהבה
יתורה אהבה מזה מגודל כגפנופיים ופי"כ
חייב אדם לפקוד וכו' בשמח שיואל לדרי.
ואי"כ אז הזיווג באהבה יתורה אהבה מזה
וגולד מזה הנשמה היותר גבוה וכו' פי"כ
לסיוח ענין הסירוד בין הדברים והיוליה
לדרך ה"י בה"ב נולד מזה הזיווג משיח
היא הנשמה היותר גבוה. וז"ש בשם הקדוש
מכרד"ב זנוק"ל שפי"כ מלאו האויבי' אז
את הכרובי' כמער איש ולווי'. הגם שזה
ה"י בזמן שישראל עושין רצש"מ. אך
לסיוח כי חייב אדם לפקוד וכו' וכבן
וכנס יש בין המלרי' כ"ב יח"ד ה' ד'
הויות ונמשך אליו הסיוד ח"י ונעשין
כאחד יחד ב"ך יברך ישראל וחבין וחבונן
מה פי"כ ומס נעים (שבה ילרו) גם
יח"ד ר"ל גם אוחו כשבי אשר באוחן הכ"ב
ימי' שהם יח"ד וסיום המזמור כי שם לוב ד'
את הכרובי' חיים עד העולם ובאלו הכ"ב
ימים ד' צפי"ע ומ"י צפי"ע וסיונו ד' ימי'
שבתו ור"ח ומ"י פשוט' והשכיל וחבונן
והמלא מבוקש' סוד שאמרו רז"ל יליאחו
הנאש לו וכו' חיים עד העולם. וחבונן
חיבת יח"ד אשר נשתמשו בו כל בעלי
הקבלה היונו כמש' הו' אל הח"י להשפי"ע
אל הדי' היונו חיבת יח"ד בשלימות :

ענייכם אשר מבקשי משכור'. משאי"כ
נביאי האמת. חפי"כ שגם נביאי האמת
קיבלו מחנוה. וכן המלא בשאלו שהלך
אל שמואל ביקש ליתן לו מחנה הגם
ששמואל לא קיבל (כי מדה אחרת ה"י
לו כמשארז"ל הרוצה שלא לכנות אל
ינסה כשמואל הרמתי משמע דוקא
שמואל ה"י מנהגו כן) וכן המלא באשה
ירבעם כששלכה אל אח"י השלוני מזה
השפי"ע שגם נביאי האמת כן ה"י מנהגם.
ולכאורה הוא דבר זר אך היא דכנס
החבורה להפלה ולנבואה לריך לסגוב
השכל. ולסקמין החומר הגם ולקבל שפע
אלקי בהכנה מוחין דגדלות וכנס גס"ה
כחומר מושך אחר לבל יתן מקום להכנה
השכל רק להמיית האוחו. פי"כ פלס
סיפוא ליתן לו איזה דבר יופע בעיני
החומר ויניחוהו להחבור ולתפלה. והוא
דמוין השעיר של יוסי"כ ודמוין השערוח
שבתפולין זה חוכן דברי סר"ן וכבוד
הקדוש אדמו"ר הרב כה"ל יפו"ל זנוק"ל
דבר בקדשו דתפולין הוא בבא איש
להתפלל אל כש"י בעד חבירו הנה יחשב
לפזות ח"ו באמור לו למס חבירך אינו
מתפלל בעצמו פי"כ הוא לקבל די רוח
יחירי בך שאחסה כגון בעיניך מחבירך
להתפלל לפני בוראך פי"כ פלס סיפוא
ליקח איזה שכר פי"כ ואי"כ הוא חשובה צפני
המקטרג בשביל זה אני מתפלל שאני שליח
שילמו משכורתי ומחוייב אני לפשוט
שליחותי. וצפנין כזה מטפס הזה יש
מקום לתפולין ג"כ עבור הלוקחים משכורה
להתפלל בימים הנוראים ובלנד שהסא
כיונחס לש"ש :

ז בנדרין מה שהמנהג הנסוג בבוא
איש ישראל אל הנדיק
ומבקש ממנו שיחפלה בעדו יתן לו ממון
עביר זה (הנה דברי' גנו. דדברי' הזכר
החילוק שבין פדיון וגאולה פיין הזכר
הרקיע בראש"י פל"ל אוח פ' וכו' פי"ש
וחבין) וכנס מלאחי דדרשה סר"ן. אמר
מה שהזכיר יחוקאל בנבואה את הנביאי
שקר המנבאי בעד פתיחי לחס וכיולא.
זה ה"י המנהג בודאי גם נביאי האמת
דלוגי שה"י המנהג כן וכו' ס"ד שיטפו
ישראל אחרי נביאי' השקר הלא למראה

ח צורה רבינו הקדוש את בנו זרוק
מרה בתלמידיו. שמעתי מלא
כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מהרמ"ם
זנוק"ל שפיקר קיבול סלנדס מאור החמ"י
הוא

קדישא מסרמ"ז זוקיל הא דלון רשאי לילך די אמוה צלי נטילי שחרית אמר הוא זיל דיש ליזכר שלא להציג רגליו על הארץ בלא נטילי כי בציג רגליו על הארץ בלא נטילי אזי חיו כל חמוס הרע (שצנעט שבסמיות) רודף אחריו להסיתו ואמר ע"ז רמו הספוק יחיצ על דרך לא טוב (אזי חיו רע לא ימאס) והנה דבריו זיל ברוסיק אינס לריכין חיזוק וניל כעפעס לזה דהנה צמוד הרוח מסאבא שורס על ידי האדם אין ליתן לו שיפור קומה, החבונן צביפול הרע הראשון קלילי רגלי נחש הקדמוני, והחבונן בזה דבקדושה לריך ליתן מקום לקדושה בכל שיפיר קימה צמוד וקמייה ופליח ופיין בזה מ"ש ר"י להסוא נברא דשאל לו שאילתא בסיותו מושכב פדיין אמר לו דאורייתא צפי חקונא דגיסי ולבושי פיי"ש וחבין הפנין :

יוד הבלה הוא מקדמונים, כאשר אדם נוסע מביחו וכבר הלך מפחה ביחו ליסע אס שכה אזו דבר לא יחזור לביחו, וכפנין מפורסי. ושפמחי הפעס צעס שיב הרי החסיד המפורסס מוסי ישראל אברהם זוקיל (וכיולא בזה שפמחי צעס כבוד ארמז"ר הרי הקדוש מסוריפיי"ל זוקיל) דהנה נאמר בזה"ק דברכאן לא שריין רק באחרא דדכר ונוקבא ואמרו שס, הנה מה יעשה האדם ביולתו לדרך, וחירצו דשכינה אקדימי ויולא לפניו, וזיווגי פילאס הוא פיי"ש ומ"כ כאשר האדם ילא כבר מביחו ליסע הנה כבר השכינה קדמה לפניו, וא"כ כאשר שב האדם לביחו אשר שס אשחו הנה הוא מניח זוגא פילאס דשכינתא והוס כאלו כביכול מניח השכינה ופציד ח"ו קלנא וכו' כבין הפנין, והנה לכאורה אין החשש רק מי שסולך

הוא ברחקו כגודע וכל מה שמרחקו ביותר הקבל יותר מאורו וכל מה שמחקרנה ביותר אל המשפיע יכה מאורו כ"ס בדמיון קבלת התלמוד מכרז פיי שיחנהג פס רבו ברחקו בחיי היראי יקבל ממנו יותר ומחויב לקבל מוראו ביותר ויקבל ביותר, ודמיון הזה אמר כבוד ארמז"ר הרב יפיי"ל זוקיל ולא יכלו לשחות מים (דאורייתא) ממרה (ר"ל) ממרה דאורייתא סיינו הלידיק שסוא מרה דאורייתא) כי מרים סס ר"ל שס פלמס שרים צפיניסס ואינס צפליס לנגד הרב סבן ויציבא מלחא דנא בדברי סוסר פ' יחרו דף ס"פ וז"ל בגין דמלס דפלמא בין דקדושה בין דסמ"א לא יכול צ"כ לאמשכא רוחא דלפילא לחחא ולמיקרב גבוי אלא בדחילו ויכוין ליבוי ורפוחי בדחילו וחבירו דליבא וכדין ימשך לחחא רוחא דלפילא ורפוחא דאילמריך וכו' כשיב אינון מילין פילאין דאילמריך דחילו ואימחא ורפוחא פכ"ל הרי מבואר לפניך שא"א לקבל ולסמשיך איזוה הפרה כ"א ביראס וזה יש לפרש חאבנה משה ליתרו כי יסי להס דבר וכו' ושפמחי וכו' דלכאורי לא קשה שבאים אליו אלא רק על כרחך הוקשי צפינו למס הוא עופס הדבר הזה בצלמו וא"כ לא השיב משה כלום ע"ז ולכל סגיל יונח דמרפ"ס השיב כי יסי להס דבר יבואו אלי ושפמחי וכו' והנה בשפח המשפח אימחו חפול פליסס כי הנשפמים אימה סדיין פליסי שיוציא צלפס מפיסס ויפנישס כאוולחס, הנה אז וסודפתי אח חוקי אלסיס וכו' כי בשפח סמורא וסאימס, יש מקום מוכן לקבל סימונ סמלוח וסחורה פ"כ סגני מוכרח לפשות סדבר בצלמי ולא פיי שליח :

מ' הבלה מלח כבוד דודי זקני סבא

אגרא דפרכא

וכל מי שלא נכנס בימיו כאלו וכו' על כן כאשר אינו מצין החורס בדעתו הוא שחלק ביסמיק שלו פדיון לא נכנס מגודל חמאו וסנה ישוב אל ימי על פונותיו ויחמרמ' על כגלות ויחפלה על כגאולה ותחמזק דעתו ויראה פלאות מה שלא ידע וכיא לדעתו סוד כפסוק כי יפלא ממך דבר וכו' וקמח (בשימור קומה שלך) ועליה אל המקום וכו' ודי בזה :

יג ר"ק פוד כאשר אינו מצין איזה פנין בחורס או שסוא מסופק באיזה פנין סכנא לפעודה אמיחיות וכן כאשר רוא' שמחגנין בו מלולה ים הרסורין רדפין אבחריי' ילייר לפניו לורה רבו וסוא לכיות כליור בדעת מליור לפניו דעת רבו ומקיפו בשכלו איז נשפע בו דעת רבו ואפי' אם רבו כבר עלה השמי' זה מה שניל וסוא מה שאמר אליהו לאלישע אם תראה אחי לוקח מאהך וכו' וסנה סלדיק אחרי ספירחו פולס מפולס ועד פולס עד מקום ששמנו חוצבי נשמחו בספירין דאלילות ובפוצרו דרך צייפ מניח אור רושם נשמחו בהם ונשמחו הפיקריות אינה זזה ממקום שורשה כי היא מרכזה לקונה שם באלילות וסרושם שפניחה צבייפ סוא שבא לפוסיז לפזור לכדריקים וללמדס רזי חורס פיון כ"ז ככסא מלך על סחיז ועייכ כ"ל לכיון אלו השמות אי' אדניי בצעיי' אי' סוירס ביצירס אי' שדיי בצריאי' סנה כאשר יכוין אלו השמות ויזכור שם רבו וילייר לורחו סנה החפורר רושם נשמחו אשר צבייפ להשפיפ לו רזי חורס בדעת שלימה וניל אשר כן יפעס גייכ על לזין רבו :

יד משמע בחקונים דאפי' לדיק גמור לפעמים מחמת ביפול חורחו לריך לכיות נע ונד בשביל ערנסתו

ססוך מביחו אכל מי שסוא כבר בדרך וסולך מביח מלונו אין סחשש כי אפי' בביח מלונו זוגי' פילאס פמו כיון שאין אשתו שס' (ואפפי"כ אין לסמוך פיז כי אולי יש עוד פעס אחר) :

י"א אמר כבוד אדמיו סרי סקדוש מסרמימ זוקיל כאשר רואה אדם איזה מדס רעס ככרוכה אחריו כגון גלות וחלוס וכיוצא אזי קבע לה מקום לאיזה איש אשר לא מבני שמינו וחלך סמדי רעס אל סמקוס אשר סכין לה וחדבק רע ברע, ואנחנו בפנינו פירשנו בזה פרשס בחורס וישלחו מן סמחני' כל לרוע וכו' אל מחוץ למחני' חשלחוס וכו' סנה סוא כחובס בססרי' אגרא דכלי' :

יב ג"ק כשילמוד האדם איזה דבר ואינו מצין ויחמרמ על כגלות ויחפלה על כגאולה פי"ז יחפורר דעתו לסחבונן מה שלא ידע ושפפינן לה מן דא דאיחא בחיקונים ככפור נודדה מן קנה דא סכינחא דאחקריחא לפור וכו' כן איש נודד ממקומו. דא משה וכו' דאחחרך רוחי' אבחרויסו וסנה חחבונן דרפת שבכל איש הישראלי סמחבונן בחורס סוא ניזון ממשי' (כמסארז"ל משה ספיר קאמרח) וכאשר האדם אינו מצין בדעתו איזה פנין בחורס סנה סוא מגודל כגלות של בחיי' משה שבחוכס וכאשר יחפלה על כגאולה. כשמחפורר בחיי' גאולה מחפורר גאולה גם לבחי' משה דאחחרך רוחי' וישיב ויחבונן :

ידנה השכיל וחדע מה שארז"ל כל מי שלא נכנס ביסמיק בימיו כאלו וכו' דקשה סלא רבים וכן שלמים יסודי פולס סלכו למנוח' פולס ולא נכנס ביסמיק בימיסס אכל באמת שבונים בכל סח ביסמיק כ"א חלקו סשייך לנשמחו

פרנסתו. זיל צטיקונים כן איש נודד ממקומו. מאן דכח איש לדיק. דלאל נפ וכד מלחריי כשכינחא דליחמר צב ולא מלאה כיונה מנוח וכי ורזא דמלכ נודד ללחם אייה אייה דמרחס עליי וכי כלי גרס למארי חורס דלאלין מחתרכין זכאי איכו מארי מחיבתי מארי מדרש מארי חורס דגס לפור מלאי בית דבאחר דליח חמין חורס דליכו פמודי דלמלפיהח גס לפור מלאי בית חמין פכיל כנס מלאי דגס מי שנקרא לדיק פכיל מפני ציפול חורס מלפך לליוח נודד ללחם איכ כל שיש צידו לחקן הוא כשכוחא האדם שפרנסתו קשה עליו צביחו יוסיף אומץ בחורס ולא ילפך לליוח נודד ללחם וחבין פייז הא דליחא צגמי דרי פלוני כי הוה מזמני ליי לא הוה אזיל ורי פלוני כי הוה מזמני ליי הוה אזיל דמאן דהוה אזיל פיל כיון שחוא אינו פושט שום השחדלות וממילא שדרו ליי מצי נשוי שכיני נודד ללחם איכ מן השמים הוא צעציל ציפול חורס חיו וקיבל פייס דין שמי ומאן דלא הוה אזיל חיי סובר כיון שפסטר כיי פיי סוספס אומץ בחורס חיי מוסיף בחורס אומץ ולא הוה אזיל כנס בין למר ובין למר הוא רק כשרואה האדם שמן השמים הניפוסו לליוח נודד כגון דמזמני ליי לליוח נודד אבל שיהי נודד מפלמו מחמת שרואה קישוי פרנסתו זה ודאי אינו מן הראוי לפובר ייי בלחם רק כשרואה קישוי פרנסתו יראה לפשות צאופן שגס לפור חמלא בית ולא ילפך לליוח נודד ללחם. וכבר דברנו במיל גנוח כמשחדלים וצפרט כשחובשים צפס פרנסתם דמיון האשה המקבלת כשחובתה הקבלי צפס וולחא שלא כחובי וכלן פס לקאר: סיפרו ליי מפשט רב מהרב הקדוש המפורסם המגיד מהרי"ם זלוקיל ששאל לו איש אחד צדחן צדך צדיחוחא

צפיש לפנות מרב. צכדי לפקח דפחו. וולח שאלת הצדחן כלא כפני כמס יצורין צאין לו פד שמשפיק ומכין לצרכי שצח וכצפטי צאין לו שום צמר לסכנס דרצס הלזו. וכשמוגיש שצח ומחחיל כפני לומר פרקי מסכח שצח חיכף מחחיל כפני חייב למס יסיי חייב. כנס הצדחן כלו שאל צדך צדיחוחא לפקח דפח סרב הקדוש אבל סרב הקדוש סניל חיי משופט צקושיי סניל דבאחמ קשה למס החחיל סמשנס צבא דלחחיבוח כפני וצפרט שחוא סכנס חולדי. וכשיב לו סרב ששיב לו שחובס צשבת. ואיל סרב צסמודה סמרצ שצקשו קושיא זו צמחיבתי דרקיש והשיבו שצצביל זה מניפ סמחיבתי לפני צצביל שפשמ כפני אח ידו ופשי כשחדלות כבן סמנין וכבן שיחח חולין של חייח ופד סיבן סדברים מגיפסיס :

מז ספרך ליי חלמדי סרב סמפורסיס צוליונא דנכורא סכורדי פייבש מצבדיו איך שחמר להס שחאסור לכסחכל צרפ של סלדיק כמו שסמסחכל צאור סחמס פניו ככוח כן כמסחכל צרפ של סלדיק (וכדברים מוצנים למשכילים) גס חמר כלשר חרוא מחלוקת בין סלדיקים אל חדמו שחי מסמרי דסימ (וכח דיליי) רק לליוח שסיוס קרבו ימי ציחא אליכו זיל לפשות שלוס צפולס וכנס זה פבודחו כנס נחכוס מחלוקת בין סלדיקים צכדי שיהי לליוחו צמס לפבוד אח סשיי. ופסיי ריל דמשיי חמרו חזיל דור שכן דוד צא צו קפגוריא צחיה כי לליוח ככר מכין לליוח אייפ לצא לפשיח שלוס צפולס ואפטיכ ריל שזה הוא רק פלס להמון פס שלא יבואו לסרכר פל סלדיקים צנידון זה אבל יכא רפוא למי שחמר לפולמו די יחמר די לפידוד לצבוח ישראל. וכבר דברנו מזס צמיל :

אנרא דפרהא

ליל שיאמר האדם בלבו שלא יתפצל
בזה כי הנה גדולה הכנסת אורחים וכו'
ואיכ' הם עושים כבידוד הזה למאוס
ונפשה הוא חפץ של מאוס דמיון דימ
לולב שמסראוי לכבדו ובפרע בשפי'
המליט כשיחשוב האדם כי אין כאן בית
מיחוס כבידוד הנה ואדרבא נפשה גיפו
חפץ של מאוס. שנשחמשי בו בני אדם
למאוס. וחדע הגם דלפי הדין השמישי
קדושה נגזין אבל השמישי מאוס נזרקין
אבל פנימ מסראוי לנסוג בהם כבוד
כמבואר בשפי' הנה מי שנוכג כן גם
גיפו שפי' השמיש קדושה ומאוס לא
ישלום עליו שום מקרה רע ודבר רע
ויחלונן בלל שדי. יפ' איחא בחיקונים אין
חסיד אלא המחמסד פס קונו דעביד
לי' קין דאיכו אכסניא דילוי' ודא שכיחא
דאיכו קן דילוי' ביית דילוי' סיכל דילוי'
מלון דילוי' ובארפא קדישא איכו יחידא
וביחי' יחידוי' ולאן מלון ואכסניא אלא
כפיס סכוא ביג דחקין לס פכיל. פיין
בכסא מלך. בחויל אין יכולים לפשוט
לס בחורה ומפי' אלא קין ומלון
אבל בארפא קדישא נפשי' בית ובביסמ"ק
נפשה סיכל הנה חרחה שאמר דבארפא
קדישא איכו יחודי' ובית ולאן מלון
ואכסניא אלא כפוס סכוא ביג דחקין
לס משמפ בחויל אינו כפיס סכוא ביג
דחקון וכו' ומשמפ אפי' שחינו ראוי
לכך. וסנין חמוס. וגרחה פ"ס מ"ש
חלמידי סנפשי' זללטיה שבחול יוחר
בקל לסגסא אפי' אינו כדאי וכמשל
למלך שהוא נוספ בדרך קובע אי' ללון
אפי' באכסני' שאינו לפיכ כיון שבהכרח
הוא משאיכ' בביחו אינו קובע אי' רק
בהיכל מהודר ומפיאר וכמשל הנה
מביאר במדרש משל למלך הניוספ
במדבר וכביא לו אי' אחד כלכלה של
חאנים

מן הרב הקדוש המגיד מהרי"מ
זללטיה אמר שבני דברים
היי מרחיק אי' מפולס לא חימס אי'פ
אלל חנור בית כחורף. שזה מפלח
יכסיר (שזה ממשיך פללוח ליל) מפולס
לא ספס אי'פ אל המאכל רק ישב
בקומה ישרה וסמשיך המאכל בידו אל
פיו (סדברים הללו מובנים למשכיל
פיד אמח בכחצי סרין) מפולס לא חיכך
אי'פ (סדבר סזה שמור' מפולס לשמירח
סבריה ליל) :

יז כבוד אדמו"ר סרב הקדוש
מהרמ"מ זוק"ל אמר
כשיבואו בני אדם לכבדך כגון אס יכבדוך
בני אדם שחלך בראשינה לפטיסס וקודס
לסס אס שיסרבו כך. קבל סכבוד חיכף
בלי ספלרי' (כי אינו מן סלירך להספספיה
סמחשבה באורך וברוחב לגאוח וכבוד
פיכ יוחר פיב לקבל חיכף לפשוט כאשר
ירלו סמכבדים) ויוחר מזה אמר סחסיד
בסיח אפילו אוחו סמכבדך רוחה שח"ך
אחה לפניו בכדי שיחואר הוא לפניו.
יפשה כרלנו ונחנחו בפנינו פירשנו בזה
ספסוי' במשלי. יש דרך ישר לפני איש
ריל לספמיס הוא דרך ישר כשאחה
סולך לפני איש סיינו קודס לאדם חשוב
דסיינו באופנים ואחריתיה. ולספמיס
אחריתה של אוחו דרך לילך לאחריה
היא דרכי וכו' וזה בכל דרכי דפסו
יכוא יישר אורחותיך שסוא פי' קנסה
שכל גיפי סחירס חלויין בה :

יח דגני אלקים בזה סשכל כשיבואו
בני אדם לכבד ולנשא אוחק
לשמשיך ובפרע בדרך. ואין מנוס וסני
זה מדאיב סלכ בסיוח האדם יודע
פרכו וספל מלכו. וכנה מכבדים אוחו
פס ופס ואין מנוס לנסוג סרבנוה פס
כל אחד כי הוא בלכול סדפח ביוחר

אגרא דפרהא

ה

כא אמרין רז"ל אל יפטר אדם מחבירו אלא מחוך דבר הלכה ואמרו בירושלמי מסו דבר הלכה יחיד ורבים הלכה כרבים והוא המוס אמר פ"ז רב הקדוש המפורסם מכריס מפשמוורסק זלוק"ל שהכוונה לומר דבר הלכה שמרומז בה שם המסיגל לשמירה בדרך שהוא שם יוס"ך הנרמז בס"ח כ"י מלאכיו יז"ה לך כגודע לשמך בכל דרכיך וזהו שסקשו בירושלמי מסו דבר הלכה אחזק דבר הלכה יש שמרומז בה זה שם וקשיבו ייחיד ורבים הילכה כרבים ר"ח זה שם וז"ל דה שם הוא י"ה הו"י כי ב"ה הו"י לור פוגמים פ"כ הוא מסיגל לשמירה וסמ"י וג"כ הוא נגי' הסולכים לפני בניי לשומרם ולהצילם :

כב בתיקונים צקדמי וליח שלוי אלא קוב"ה פיון כז"מ ולדפחי הכוונה חיבור הו"י עם אדניי בהכאס כזה יי פעמים א"י ה' פעמים ד' ו' פעמים נ' ה' פעמים ו' בגי' שלום פס ד' אחויה מזה החבונן אחרי אשר הפיון בחי' פיון ק"ש וחסל' קו"ל ודבור הו"ה ואדניי חיבור גם שניסם צברית שלויס מי שהוא צבחי שלויס יזכה לק"ש וחסל' לייחד קול ודבור. וגם שמירה כצריח נק' שלויס ואהבס עם ישראל :

כג עור שם קול דק"ש דבור דלוחא פיון כז"מ כעשם דבק"ש הוא יורד למקומה ומחברת פמה וזהו נק' קול וצלוחא הוא פולס למעלה ומחברת שם וזהו נק' דביר קבלנו בכל דבור ודבור יכיון האדם לייחד קול ודבור הוא הו"ה אדניי וכ"ה בחיקויים בכל אחר ובכל ממלל לריך לכוונת דבורא באדניי וקיל צהו"י קו"ל דבור בני

חלוקים ומרוב לו וכו'. סכס מזה החבונן דכאמה הוא כן דבחול סוי מלון ואכסניי אין הפנין דוקי כפוס הסיא ב"ג דחקין ואפי' אינו כדאי כיון שהשפי' לריכי לכך משאיכ בארעא קדישא אינו צבחי מלון רק צבחי ציה הוא דוקי כפוס סהו צ"ג וכו' וסבן. וזה הוא באפשר דפח ר' יסודא דס"ל כל הפולי מבבל לא"י מוצר בעשה דכתיב צבלס יבואו דס"ל בשפת הגלות צפוס"ר יוחר מוצ לשבת בחול דהוא צבחי מלון ואכסניא אפי' אינו כדאי משאיכ בא"י הוא דוקא כפוס האי ב"ג דחקין לה ומשי"ה ר' זירא הוס משחמי' מיניי דרב דהוס קבפי לסלי לארעא דישראל וכו' צכדי שלא יסי' נראה שהוא צומח בצוכחו סוסי' להיכל גם בא"י וסבן :

כד בתיקונים מאן דליח ל"י חסילין בשפת ק"ש מספרת דילוי שליפ פבר ושפחה פל פלמ"א ובסטיא שפחה רגזא שכינחא סה"ד חחה פבר כי ימלוך ואף הכי איכו רגזא יחיר פל נבל כי ישבע לחם דליחמר צה לכו לחמו בלחמו דאיכו קמאן נבל צממוני' נבל שמי' דלאו איכו נדיב ולאו איכו מזרעא דאצטן דליחמר פלי' נדיבי עמים כאספו דהאי קמאן הוא פני דפח צחר דלא פביר פיוו למארי חורי וכו' פיון צכסא מלך שפירש דקאי פל סלמדן החושב דלסיוח ה"ח צעלמו למדן פפיר מלפשות ע"בו פס מארי חורי פירש נשמע מן דברי סזיקויים סללו דקמאן גרע יוחר ממי שאינו מניח חסילין וגם אמר דלאו איכו מזרעא דאצטן. סכס מבואר הפנין צחורס באברהם כי ידפחיו למשן אשר יז"ה אח בניו וכו' ושמו דרך ה' למשוח דרקס ומשפט. סבן הפנין :

אגרא דפרקא

אדם לזוין כרי נאמר בכל קראינו אליו ולא למדוחיו ואם יתפלל לאים אין תפלתו תפלה כי ליה קול ודבור תפילתא ביה כלל ולית מחשבתא תפילתא ביה כלל כל מחשבתא מליחא מכה תפולתו (אבל תיקר כהתפלג לזיז מכה לור אים תבחוכו נשמה כל תחיים ואיכ דבור וסקייל הוייה אדניי זיין וכחונס ליחיד תמלס בתוכס נשמה כל כשמות וחור תפירוש לשיקובסיו (סיונו לתננו מושים תמלס כזאת לתפוח ככני לזיין תיחיתדו ותנין יחוד הוא) פי כהוא ממיר ותפילס כי כהשר יויה לכס ככנס יחיר תליכס תכשפס תכממיר ותפילס תיחיתדו בתחודא חדא תייש בתריכות כנס תתבונן אדניי הוייה אין סיף בניי רחמים כי פי תפילס כזאת מתפורר טורש כרחמים ותתבונן תאומרים ביום נשמת קולינו בתרוס קול תופר תומע קול תרופתא תמו ישראל בתחמים וכוא יוס תמשפס בניי קייל דבור כוניס וגיכ דבור וקול וכו' בניי תבדח תמיה :

בז ע"ש כד נחית קוביס בקיט איחמר בתיוון ואשמת תח קול כנפיקס וכו' וקראן בם ישראל דלויכו תמודא דאמלתיחא וסיונו תמע ישראל וכו' ובנין דא מאן דשח בתחיים תבירס היא בידו וכו' תייש כל תפנין ופיין כרימ תמר שס תלפי דברי כתיז תבירס לכשיח תפח בתחא תפילין תד תחר תמע וכי תאשפר קיט דקרבותס תמני לזס תכל ידא תמים לא ישיח תד תחר תמיט :

בה בכסא תלך: הלובש בגדי לבן תבנה תכשר תל תון תרווח תלודף תס תחשוכס ולא ידעתי תירושן תל דברים דכרי תרווח תוא כריחוח ומביד ודין תשיבחו ותפרתו תוא

בגיי תמיה כים תאמרזיל תכיי דברים תמחים כנחינתחס בתניי: תבן מיט תמים זמירוח תיחיי ה' לנגדי תמיד וכוי לכן תמח לבי וכוי הוייה אדניי בתול דבור בגיי תמיה וכוא תרמיז: תפח תמיה תכון לתד :

בד אמר תרב תקדוש תמגיד תכרימ זלתיס תשימרך תאדס לתפול תנין תלא תכצע דסיונו תח תוא בתצע תינו תוליד יתפס תלוח גדולס תלא תכצע ויתפול לתפלה מן תכצע :

בה בעינינו ראינו תכבוד אדמיי תרב תקדוש תכרמיז זלתיס תשר הוי קורא תככתב תמות בני אדס תכתבו לו הוי תתבונן בתרוח קדשו תעשה תיש תס זך ותס ישר תפלו תו בתוכך תיו ותמס תפמים תממו תפיו תכיי תומר קודס תכריי. לשיקוביו וכוא לתמחי תכיי תכוון תקול וכדיבור ונתשווי תיחוד לתפלה בתורשי תנשמות ופיז תיחוד תזס תבשורש הוי תתבונן בתנפוי תס תנשמות תגולדים תמיחוד וכוי תבין תמפטיכס וזכו לתמחי אדס ירתי לתינוס תליל תשמחכל רק בתחיי תכ תכוא אדס תזי לא יתלס רק לתינוס תמשיכ ויי תוא ובית דינו סיונו תמכוון לייחד . קול ודבור הוייה תס בית דינו אדניי דינא דמלכותא אז ירתי לתב :

כו בתירונים בכל תחר ובכל תמלל תריך לתכונס

דיבורא בתדניי קול בתחיים. ולייחדא לון כחדא בתחודא דלויכו יחיד תפילס דתחר לון ומיידח לון כחדא ובוי תריך כחונס דלא תליא לתמיר ביי קול ודבור תלח תחשבתא (תיון בתכסא תלך דתס יתפלל

מונח (פ"ד אס יסיס חמאיכס כשניס וכ"ו) צפייניך, כאשר חסחכל אחי לגנד פיניך איך ספויס וישר כפויס אזי כולס יפצרו כיוס אחמול כי יפצור, ופד"ז סיפרו לנו מס ששמשו מפיו פ"כ יאמרו המושלים (ביזרס) בואו חשבון (של כשונוס לחשוב אח אשר כעסס: אזי פ"ו חשבון הזס חבנס וחכונן פיר קמנס סס איצרים מכל סגוף ונפס) סיחון אשר כבר ס"י אללו כמעט אחר יאוש וסיסח סדעס ודפס"ח וספסחיס ילך חן:

לב בספר הקנס, בזמן שהאב והאס והאס פס כבניס איך

פ"ן סרע שולטח צכס סנס כנס שסוא דיבר צנכסי מרומיס נלמוד דעס גס צפוס"ז ונלמד לדפחי דעס זס מאציונו כראשון ישראל סבא וישא אח פיניו וירא וסנס פשו צא וסמו ארצס מאוח (מנין ר"ע פ"ין סרלס לככניס ח"ו ר"ע פ"ין צרע יפקב) ויחץ אח סילדיס מל לאס ומל רחל ומל שחי כשפחות וכ"ו וסוא פצר לפניסס וא"כ ס"ו כל סילדיס פס אציקס ואמס ולא ס"י שילע צכס פ"ין ר"ע, וכן צבלסס וישא צלפס אח פיניו סרלס לככניס צכס פ"ין ר"ע וירא אח ישראל (סבא סוא אציונו) שוכן לשצפיו אח ישראל אח לרצות כאמס"ו סכ"ו ג"כ חופסות פליכס ולא ס"י וכול פ"ין ר"ע לשלוב צכס ידפחי סצוסיק פירשו צפ"א סיינו וסחי פליו (פל ישראל) רוח אלקיס סכשכניס סיחס חופסות פליכס אפפ"כ יס לפרס ג"כ כנ"ל:

לג בזוה"ר וכן צמדרשי ח"ל כפליונו צמפלוח קריח סחי

מופלג מאוד צחכמכ רק שלפי סעס טעס צחטא דק ואמר סארז"ל שלפסחיד לבא יחפלי קרח למעלס, לדי"ק כחמ"ר יסר"ח ס"ח קרח חצונן צזס שכל מס סמרא"י צחורס

סוא חשוכס ויוכ"כ חולין ויסורין ממרקין ודוחק לומר סכוונס דסלונס צגדי לבן יס"י צמקוס יסורין ואפסר לומר סכוונס דכס"י ציקל יסורין ויולא ציסורין קלין דסיינו צכוש"פ ידו לכיס ליטול פרופס ולא פלחי צידו או צפושס לפלמו צגד ולא מחקבל פליו כל כך:

כז סיפרן לי מגידי אחס ששמשו מכבוד סרצ כקדוש

סמגיד מכרי"מ זלוק"ל סיפר לסס שצשפח בואו צפפס כראשון לסרצ כצט"ט זלכ"ס לזס לכצדו ואמר חדמו סכאיש הזס סוא צן סרצ סקדוש מסר"י מדראצ"טס וכנני אספר לכס אשר אציו של זס נחנו לו מן סשמיס כשמי קמנס אשר איך כמעט צדור כשמס קמ"י כמוס וסוא כגציס אחס למפלח סחנא סקדוש רצ"י פ"כ שפפחי וסבנחי מסארז"ל שכל אדם מחוייב לומר מחי יגיפו מפסי למפסי אצרכס יחק ויפקב וכנ"י לכאורי איך יקוס סאדס לזס כלל כשמות גבוסות כאליו סס מאלילוח סקדוש וישכס כשמות קמנות מאוד ממלכות דמלכות דפ"י אכל לפי דברים סנ"ל סוא מובן ט"ס צכח סאדס פ"י מפפיו לסגציס כשמחו פדי איך סרך:

ל ארז"ר מיכאל צאחח: גבריאל צשחיס וכ"ו כשמע מכל

זס כל מי ססוא קרוב ציותר אל כשורס לא יסרך לריציו חנופוח פ"ין זס צסכוחצ צפ"י מזס חצונן ט"ס לדיקיס גדוליס סאין נראס מסס שוס חנופס צפצודחס וחורחס וחפילחס כי זס מחמח גודל דציקוחס צשרסס סבן:

לא שמענו מאח כבוד אמ"ו סרצ סקדוש מסר"י"ל זלוק"ל

דיבר בקדשו כי אלף סניס צפייניך וכ"ו כי אלף סניס רצ"ל אפילו יסיכ לך חלף

אגרא דפרהא

בחורס מחטאי דור דפס אל חמס על
הפסן, האך דור קדוש כזס שנפשו להס
נסיס ונפלואה פין צפין וסמס ראו אח
מפשו י"י וממדו רגליסס על סר סיני,
האך יוכלו עשות חטאים האלה, אבל
חדע שכל חמאחס סיי דקס מן סדקס
רק לגודל מפלחס נקי פנין ספסוח סדק
לחמא גדול, ושפעחי מאח אמיר סרב
הקדוש מסרימ זוקיל שאמר סלא סראו
שכל פנינו דבר סכקדושה נלמד ממרגלי
ומדח קריח צניס דחויך חויך ופדיס
פדיס ויש צזכ דרוש פמוק שיש
ידידי פניך פליו סלא סוא צספרינו אגרא
דכליח :

לד ידוע מסוסר ומכחצו סארזיל
שספסח צסיוחס צדכורא
קידס שנלא נקי אור וצפח סילאי נקי
מייס וצחולדס ציסיד דוקי נקי רקיפ
סנכ אור מוס צניי זרפיך זרפיך כי קי
פשוטי מורס לדכורא (פיין צמאורי אור)
כי אלו סבי צחוי סס פדיון צדכורא
ובסלמרף צחוי רקייפ צני חזר"פ סיס
זרפי ח' כי ס. מורס על יסויד נויק
(פיין צמאורי אור) סבן פנין סכחוב
אשר חורפ אח זרפך חורפ זרפך צני
חחקפיד סמיי פנין שצירח סכליס
וחחקפיד דורות אשר קממו צלא פח
וחסיס מחסוס לפיך סנכ כל אלס כצחוי
סס גיכ צברצ פס סחלמיי סמיי:

לה בענין י"ג פצילות של סצפיה
לסכר נפשו ורוחו ונשמחו
שסס נפיס ממלכות סודס אדניי רויח
מזיא סידו סויי נשמיי מצינייס, סודס
אחי וסנכ סדר ספצילות סס, פצילס
אי אי דאסיי מאירי ציי דסויי פצילס ציי
י דסויי צאי דאדניי, פצילס גי סיי
דאסיי צבי דסויי, פצילי די סיי דסויי צדי
דאדניי פצילי סיי י דאסיי צויי דסויי.

פצילס וי ו"י דסויי צני דאדניי פצילס
ז' סיי דאסיי צבי דסויי, פצילס ח. סיי
דסויי ציי דאדניי פצילס פיי גי אוחיוח
ראשונות אייא פצילס יי ססיד, פצילס
י"א וייג, פצילס י"צ ססיי פצילס י"ג
כל סגי שמוח ציחד סנכ גאשר חחשוב
צככאס כל סשמוח דסוינו פצילי ראשוני.
אי פפס יי סרי יי ופצילס ציי יי פפמיס
אי סרי גיכ יי ואח"כ סיי פפמיס סיי
קיי וכן כולס יפלס סיי חשיך, לדפחי
סוא שיפור קימח סחסד פשרס פפמיס
פיצ צניי חשיך, י"שחציח שמך לפד
מלכנו, שפיי סמוח נחגברו סדיניס
ופחס נחפשמ סחסד פיי סחשובס,
וספצילס צמימי סדפיה פיפרא דחויג, נ"ל:

לו אמ אומר פייס סקפורה צכוונס
(או סחלס לדוד) מחיש כח
ססימ למכור כל חיותו ואפילו נמסר
גזיד צידו פליו או פל אחד מציצ מחצבג
סגזיד צכח פייפוס סקפורה כסא מלך.
וחדע כשגורס סיחוד למפלס מחצבגל כח
סס"מ וכבר דברנו פיי כגארא כלס
צצירושליס אינכ לריכס לסחצבס מריח
סקפורה סיינו כלס ספלוונס סשוכנח
צירושליס אינכ לריכס לסחצבס סיינו
לסמחיק דיניי אסיי מריח סקפורה סיינו
צזסיז שאין קפורה צפועל רק אמירה
סקפורה פייין צספרינו אגרא דכלס :

קז בתיקונים קירא לסימ שנאי
דקידיס סקשח
צכיימ ממפל סזוני שצוסי חרומי וחירץ
דמחילס סיי מכויין לפסוח רליין קוני
אבל אחיכ (שווי) גרמייסו אלקיח וכוי
וכחצ פוד לחרץ דסכוא דפשיי רע גמור
משאיכ סכוא דנוגס יש צו קדושה וליפ
פוד צכסוא דדרש שמן ופנינו לש"ש
נחכוכו ואחא שמן ונשקי לכרפיי:
צתיקוניס

אגרא דפרהא

ז

מא ע"ש בזוהר כל אינון בני מסמנוחא
 בעלאן בכל יומא לשאלא
 מזוניוויכו מקובי' ולללאה ללוהכון פלי
 מי' בגין דכל מאן דמללי לליח' לגבי
 קובי' פל מזיני גריס דיחברך כל יומא
 פיי חילנא דמזון דכולי זיי ופטמא
 דמלס ברוך ייי יוס יוס, ואפי' דאשכח
 פימי' צפי למישאל קמי' קובי' ולללאה
 ללוהא פל מזונא כל יומא בגין דישכחין
 פימי' ברכאן כל יומא ויומא לפילא ופי'ד
 לא ליצמי ליי לאוינ' לבשלא מזונא מן
 יומא ליומא אחרא וכו' בר מפי' לשבח
 ומאן דשאל מזוני בכל יומא ויומא כחי
 חיקרי ברא מהימנא ברא דבגיני' משכחין
 ברכאן לפילא פיי"ש :

לח בתיהונים כל אבן דגוון דיליי
 חיור מושפס מחסד
 (וסגולתו לאכבס בגוון מרגליות, ופטרה
 שקירין דימאנע) וכל אבן שכיח אדום,
 סגולתו ליראי ולמורא וכוח מושפס מגבורי
 בגין אדום היא ראבין וכל אבן שכלול
 מחרין גוון אדום ולבן הוא מסמודא
 דאמלפיהא (כ"ל סגולתו לכבוד ולחפארה
 ולדבר אמת) גוון ירוק מסמרא דאימא
 פילאט חשובה פילאט, כ"ל כי' דרבי
 עבדס כל גוון שיראס יחבונן איזס מדס
 סראוכו מן סשמיס ויכוין צשמות כמיוחדים
 לאוחס מדס וגס יחבונן ביראס ובאכבס
 כפי אשר סראוכו כי סכל צשגחס :

לש החילוק שבין אימ"ס ופח"ד
 פיון ברש"י בשלה
 בפסוק חסול פליכס אימח"ס ופח"ד
 אימ"ס מרחוק פח"ד מקרוב ומתנגוס
 יינהן נראס אימ"ס היא אימח מוח ופח"ד
 שאר פנינו סיוק פיי"ש :

מב בהקדמת חיקויס מארי
 חורס מסמרא
 דעמידא דאמלפיהא דבי' חוזה לילס סוס
 קס דוד וכו' ובגיני' אימח ספוסק
 בחורס זיליס סקב"ס מושך פליו חוט
 של חסד זיוס, שנאמר יומס ילוס סי'
 חסדו פכ"ל, חוט של חסד סיינו סוא"י
 דחסדו וסמ"י ופיון זכ"מ דדוקא קס
 בחוזה לילס גורס ססגולס לסמשיך לס
 סחסדים מדכורא פ"כ דין סוא סוימסכו
 סחסדים גס לכרדיק ספועל זס :

מ בזוהר בשלה, כמזון של צפלי חורי'
 יוחר גדול ממזון מן ומן
 סיי גדול ממנס וכאשר סחבוננחי סס,
 סנס סלחי' אשר נחן ייי לאכלס סוא
 בגיי גי סויות, וכנס מלס בגיי גי סויות
 צמילואס, רמו לסחלבשות בשלס ער
 סיניע סשפס אל ספועלמות, וכנס סמן
 סיס יוחר רוחני, מן בגיי זי סויות
 צמילוי סנס רמו לירידה סשפס רק דרך
 זי סחלבשות, וצפלי חורס, סנס סחכמס
 סחי' צפלי חכמס כח מי' רק סחלבשות
 אחת, וזס מס סני' שאמר סמלך סחכס
 לא לחכמי' לחי' ובמ"א היא אימר
 וסחכמס סחיס צפלי אצל סכוויגה לא
 לחכמי' לחי' מגי סויות סיינו ג'
 סחלבשות רק סחכמס סחי' סיינו כח
 מי' סחלבשות אחת ואין כאן סחורס :

מג בהקדמת חיקויס נידר סוא
 ללחס אי"ס, אי"ס
 דמרחי פליי חיקי סכי אין מנסל לס כיל
 דר"ל כמו שדרש אי"ס פל כחי' כך אין
 מנסל לס מרמו לכחי' אי' כחר יי חכמס
 כי זינס לפי"ז אין צכל מקוס סיכחז יס
 מקוס לדרשו כחי' :

מד קבלתי סשס, רל"ס סשס
 ססי' מפ"צ שמות
 סוא

אנרא דפרהא

שזס רק קיוו שזס סיי בזמן סגלות) ששון
ושמחה ישיגו (ישיגו אז ויבינו מכו
סחילוק שבין ששין לשמחה כרחוק מזרח
ממערב) וגסו יגון ואנחה זכו סיפק
ששויין ושמחה כי יגון נאמר על סדאגס
מדבר סמסחיד שלא יבא ואנחי סיי בבא
סדבר לסופל סנס כשישיגו ששין ושמחה
וגסו יגון ואנחה ויש לי לפרש ספיין על
זוין דקדושה כי בדכורי ששון בכה ובנוקבי
שמהי בפופל שמחה לב אשס ויגון ואנחי
סוא זוין דסטיא ויגוסו יגון ואנחי כאשר
ששון ושמחה יסיו בימודל שליס :

מח בתדיא מלמד שדריך ארץ
קדמה לחורי אמר מחוי
כבוד סרב סקדוש סמקובל מסרליה דריך
ארץ בגי ספלה וככוונס לדפחי לפייז
ספלה קדמה לחורס כדפח רשיי בצרכוס
שאפילו ללמוד אסור קודס ספלה ויגל
שנקי ספלה דריך ארץ שטיא דרך של
ארץ פסיז או סארץ ספליונס ונקרל
סיחודיס דריך ארץ כסארזיל וירל אה
פנינו זו פרישה דריך ארץ וסוא מלשין
דרך גבר בצלמי. וסבן :

מש איתא צפימ מסרלוי להסוידות
דרך א"ב ודרך ססריק
פיי"ש ויגל סרמו כי וכחודו א"ח פונס
ר"ל יחודו דרך א' ודרך ס' :

ג איתא צפימ דסא דאמריגין בגמי
דכל סאומר סקביה ווחרן
וכי מלך במשפט יעמיד וכי לא מיקרי
ויחור אלא כשמווהרין ביוחר ממשפט
אבל פיי"ש סחורס לא מיקרי ויחור בגין
רוב זכיות דמיקרי לדיק ונמחל לו כי סחורי
סוא אחרי רביס לכמיה ונכחב אללינו
באריכות בספר אגרא דכלס :

גא גיז שס ארבעס סמודי סחובס
סנכללים בסיר מרפ רחל
מיצח סחפא. כזכו חרפס ססירו רופ
מעלליכס

סוא מסויגל למי שחופס לכגיס אל דרך
סישר :

מה עייש דמאן דלית ליי ספילין בשפח
קיי"ש מסטרל דיליי שליפ
פנד ושפזס על פלמל ובססוא שפחל
רגזל שכינחל וכי וואף סכי איכו רגזל
יחיר על נבל כי ישבע לחס דאוחמי בס
לכו לחמו בלחמי דאיכו קמאן נבל בממוכי
נבל שמי דלאו איכו נדיב ולא סוא
מזרעל דאכסן וכי פיי"ש ופיון בכימי,
סחבונן שאפילו סיה דאיכו קמאן גרפ
יוחר ממי שאיכו מניח ספילין בשפח קיי"ש
דפילו רגזל יחיר שכינחל, וכשמפ סוד
דסקמאן איכו מזרעל דאכסן זכ"ל סוד
מסלשון וסנבל כי ישבע לחס ולא אמר
בסיפק וסשבע לחס כי יסוי נבל מזס
סחבונן דמחויב סאדס לשבור סמדס
סגרופ סלזו מדח קמלגוח ואחיכ ישבע
לחס משאיכ כי ישבע לחס קודס סבירח
סקמלגוח רגזל שכינחל וסבן :

מו רבל מיני חולי דס יש קבלס
מסרב סקדוש מסריפ
מקארפץ סרפיאס סוא יין ופנביס, ואמר
סרמו בצורה ודס פנביס סוח"ס, פנביס
סס סרפואס, סוחס, רפיאחו :

מז עיזין צפימ מאמר ס"ד ס"א פ"ב.
סילוק בין שחוק לשמחה שחוק
סוא קווי אל איוי דבר סנרלי לנפש אבל
סדבר סזס סנרלס פדיון בכה ושמחה
סיא כסכבר ילא סדבר סנרלס מן סכח
אל ספופל ויגל שזס גיכ סחילוק שבין
ששון לשמחה ששון קיוו ושמחה סוא
בכגיס פפולס סנרלס רק שסחילוק שבין
ששון לשחוק ששון אינו נראה כיכ על
סאיביריס רק בלב ושחוק כבר נראי על
סאיביריס וזס לדפחי פיי ספסיק וסדווי
יי יסובין וכי ושמחה פולס על ראשס
(סיי) שמחה לפולס ולא ששון בלבד

אגרא דפרהא

ח

ומלוא שמושה ואינו מולא בה חסרון
 בודאי הוא שכל אותי המעשה לא טוב
 הוא ומעטנו זה באריכות אכ"מ והמ"י :
גה שם כי הוא ידע ילרנו זכור כי
 עפר אנחנו חיבה זכור אין
 לא ביאור כאשר כחבו המפורשים, ופי
 בו הרב, כי הוא ידע ילרנו הזכור
 (בחורש שקדמה אלפים לפולם) כי (כאשר
 פדיון) עפר אנחנו ר"ל כאשר היינו עוד
 בהפדר קודם להוי כבר היתה החורש
 ומבואר בה כי ילר לב האדם רע מנפוריו
 פ"כ, ולפי"ז בחפלה אימ אין לומר זכור
 בקמץ רק בשבא זכור וכן:

גו אמר"ל גדולה חשובה שאפי
 יחיד ששז מוחלן לכל
 המולם כולו כחז בפ"מ היינו שמוחלן
 לכל המולם המרבות ולכאורה הוא המי
 כיון דאין כאן חמא אין כאן מרבות
 ודאי אם הלוה משלם המרז סמור וניל
 באפשר דהיינו שמכפר אפי על מי שהי
 בידו למחות ולא מיחה ושל מי שלא
 סוכיתו, הנה הם פנרו על מ"ע הוכח
 חוכיתו, והוא חמא בפ"ע אפיס כיון ששז
 היחיד כולם נחפירו, כן נראה לי והוא
 נכון :

גז בזהר בראשית דף סי כל מה
 דסזוס מפינח סליק
 לחופלחא פילאח עכ"ל מוכח מזה כל מה
 שהוא ביכולת האדם להסחיר מפשו
 אפילו במילי דמלמא מה טוב הפנין :
 ובפרט במילי דשמיא :

גח בזהר בראשית דף י"ט דבדי
 חו"ט המרכב שזיר
 נשר ארי' אדם מאירוס בהס ד' שמוח
 האיל הנדיל הנבזיר והנור"א פיי"ש בני
 תקסי"ח ובשנת תקס"ח היתה החחלה
 המחזור לבכס פמי"ש בספרי דרך סקודך
 במלוא קידוש החדש: וחשים מחסום לפיך:
 בפ"מ

ממלכס היינו להסיר הקפיגור הנעשה
 פיי החמ"א וזה פ"י הודווי חד"לו כר"מ,
 בא דבר מצירס לידו וניול סימני וחדלו
 הרע פ"י כשהוא עומד כעס בהרע
 ופוסק בה ופירש ושחי מעלות עובות
 בועשה טוב ולכ"א ד' תיקונים, מעשה
 אחד למד"ו סיפ"ז היינו חנק הפיון
 להשחלם בפיון בכל כחינו, מלוחיו מלוח
 השכל חקוהי מלוח השגע : חורותיו
 חורש שבפי"ס כלמי"מ גם למדו סימב
 בני השס הנכבד לפיון בו ובאמהחו כי
 הפיון בו משלים כל חסר וד' חלקים
 בחלק בני, דרש"ו משפי"ס אשר"ו חמו"ץ
 שפמ"ו יחוי"ס ריביו אלמני"ס והס נגד
 ד' אותיות הוי"ו בזה פ"ש :

גב ג"ן שם טוב לגבר כי ישא מול
 בנפוריו, ר"ל כשהוא פוסק
 פדיון ברוע ילר בחימוס המצירה הוא
 כובשי במול ופירש מן המצירה :

גג י"ג מדות של רחמים בני"ג אלפים
 ר"י וכחז בני"ג ברכי"ע בני
 מקידס, וישא אברכס את פינו וירא
 וסנה איל וכו' מן חיבה פיניו עד סוף
 הסס ק ג"כ בני"ג כניל פיי"ש, והכוונה
 פ"ש פשיטו שפיי מעשה המקידס נמתקו
 סדיניס דפתח ילחק ונחפוררו י"ג מדות
 של רחמים :

גד בס' פ"מ מאמר ח"ד ח"א פיי"ג
 כי אדם אין לדיק בארץ
 אשר יעשה פ"ב ולא יחמא, אשיר יעשי"ס
 טוב מיותר אך כפ"י הוא שאפילו במעש'
 המלוח שלנו יש בהס כמה וכמ' חסרונו
 ח"ש שאין לדיק אשר יעשה מעשה הפוב
 בלא חמא וחסרון פ"ב וכך קבלנו מחלמדי
 דודי זקני הרב הקדוש מהוי אלימלך
 זלוקיל אמר שפי"ב במעשה של הנברא
 מוכרח להיות חסרון כי רק הבורא הוא
 השלם וכשמפיון האדם במצודס וחורש

אגרא דפרהא

שטולכע למקום גבוב שוב אין לחזור ולפיין צב (פיין זע ברמזי חורס שלו סוף סי' נח) ולדעיה יש לרמוז זע בכלל מלוח ולא יבואו לראות כבלע אח כקודש וכי שזע יכול להיוח ביכול מליאוח כיון שסחיבס כבר כלכס למקום שסיה למפלי מנשמחו וסוח אוחז צב. וסכס צפינינו ראינו כמס פעמים מלדיקי סדור צסיפך שאומרים סחיבוס כמס פעמים מחסח גודל חשוקחס אינס יכוליס ליסרד מסחיבס ולדעסו כי בחינוח שונות סס כי דברי מסרד"צ סס כשכבר נגמרס סחיבס צכל שסור קומ' מס"כ סכוסל סחיבס כדו שיאמרנס צחשוקס נכבדח יוחר נגסור שיסור קומחס צרוחניוח מס כיצ חלקו וסמסכיל יצין :

סג בע"מ מאמר ח"ד ח"ס פי"ג כל סאומר מ.מור שיר למעלות אשא פיני אל סכרים וכי סוף כל חסילוחיו קודס סקירות רגליו מזמנין לו צח זוגו סהוגנח לוי. גס כמבקש רחמים פג סזויג כעליון וסוח לריך נזויג סוח נענס חחלכ :

סד לעורר סוכל פלס כשמים צריכין ככרפ"ס ולסוכל כוגס צריכין כשחחוא"ס ולסוכל זכוח קידס צלכסין צארשא. ולסוכל אכבס כשחחוא"ס ופרישו רידין. ולסוכל כעלון ככרפ"ס וכשחחוא"ס וקדס ופרישו דכסין ונפילס דלסין זס מבואר צכר צראשים :

סה תתבונן צסידור אנשו כנסיג צק"ס וצרכוחי זי ססיכלוח חראס שאין לך סוכל שמקלרין צו כיכ כמו סוכל סזכויס שסוח מחיבס כמחדש צעיבו פד סוף ככרס ואין לך סוכל שמלריכין צו כיכ כסוכל אכביס שסוח כל צרכח אכבס פולס וגי פרשיוח סכק"ס

נט בע"מ מאמר ח"ד ח"ב פט"ו כחצ שמסרלוי סיסי לכ"ח צי חצירים מקסיצים סיסו חמיד פוניס חמן אחר צרכוחי ופי"ס סודו :

ס לפעמים יש פצודס צכספארוח אלל כלדיק ומוכרס כלדיק לכספאר אל"פ צחורחו ופצודחו ומדריגחו, וכסימן אס סיה פצודס או מלד יוכרס כ"ו סוח כשאנסיס פניס אמיתייס שומפיס אח ככספארוח ושמחי אזי סימן סוח שכספארוח סוח מלד ספצודס שמלירס צנשמחו מדח כח"ס וספארחו סוח ספארחס כש"י כי צלס יש צכספארוח אחז יוכרס אז ספניוס לא סוי יכוליס לסכול וסיצב סוי חרס לסס וז"ס דוד צי"י חסכלל נפשו ר"ל צעח אשר נפשו חסכלל ומפארחס אל"פ צפצודחי ומפלחס סוח צי"י סיינו לסליר מדח ח"ס פ"כ ישמפו פניס וישמחו מסל"כ צלס סיחס כוונחי לסלר אח נפשו צלצד חיו אזי לא סיו ספניוס שמחים צשומפי זס אמר כבוד אמורי כרצ מכרמ"מ זלוק"ל :

סא בע"מ מאמר ח"ד ח"ג פ"ט חוחן יקרל מי שניחן צחו לאיש סוח חיבס מורכבס אחו"ס נוח"ן סיינו שנותן לו אחוחו שנסמח סנקבס סיה אחוח סזכר פלג נופס ומי שמחזיר לו אהוהו נקי חיו"ן אחו"ס נוח"ן. וכן חוחנח"י אחו"ס נוחנח. ואצי כצפל נקי אל ככלס חמי" חיבי מירכבס אח יחס וכן חמוחס אח יחמח ולא דק צצפל לשון נחיני. כי אדרבא כרשיח נוחני לאיש :

סב הבנתו מנחצו קדס של מסרד"צ זלוק"ל. שמסרלוי לאדס להיוח זסי אחר שאומר סחיבס צכוונס צכל כחו שלא לחזור ולאומרי" כיון

אגרא דפרהא

ט

כפני לבנס וליח לס לסיסרר מגרמס
כלוס אלא מס שמקבלח מן סחמס.
נשמע לנו מזה שסחלמיד חין לו לכחנסב
בסיפך חיס מכג ממנסיוגו רבו. כי
סיכו דלח לימרון וכו' :

סמ בע"מ מאמר אחיח סיג כחב
שמרפ"ס לח מכס לראשי
משפחות רק אחו ססי ראו לספמיד
שסיס רבוא. וז"ש לגלגלחם שסי בגלגלח
סלו ס' רובא סיפין. וז"ל שכן סוה בכל
דור מי שזכס שנחמני לראש משפחי סי
סס ככיווי של כמשפחס כגון סורוויץ
ספירח ראספירט :

עיון: בזורה בראשיח דף ס"ו סמס
מי מריבס וכו' בגין
דאיה מיין מחיקין ואיח מיין מרורין
איח מיין ללוין ואיח מיין פכירין איח
מיין שלוס איח מיין קטמו סיכ וסחצונן
שס במק"מ מיין שנוס מלד סיסיד ברית
קדש ובסיפך בקלופס. וסחצונן מזה
במקיס שיש קטטיח ומריבות בודאי סס
מפיגמי כבריס ושמפחי סי כפסוק שלח
ידיו בשלומיו בודאי חילל בריתו. וכוון
וסחצונן מדברי כזכר דאיה מים מגדלים
מריבס וסוה ממש דברי חלמודא דידן
איח מים מגדלים זנוח דסוה כסוה חלוא.
בין וסחצונן :

עא שם כזכר דף ס"ז לאו אורח
ארעא לקבלח אסחא אוספיחא
ככדס אלא ברשו דבעלס (נשמע מפסוק
ויאמר ו"ו אל נח צא אחס וכל בוסך
אל כחיבס) וכן אולויפנא דליח לוס רשוח
לאשפיחא למיפל לביחא אלא ברשו דבעלס
מאריי דביחא (מדכחיב ויבא נח וכו'
אחר שנחנו לו רשוח) ואולויפנא דלח
יקבל כ"ג אוספיחא כביחא אי חסיד ביע
דאיכו חייבא אלא אי קאים בעינו
לזכאי דלח חסיד ביי כלל (ונשמע מדכ'
כא

שנסי"ש וז"ל לכוח סיכל זכוח חמן כחי
דיכין יושבין וחמן סוד סיראס דיחחק
סיכ חין מאריכין לשס משאיכ כסיכל
אכנס חמן סוד אכנס קרבות וחמן
חסר אכרסס איחער סיכ מאריכין כו
כרנס נ"ל :

סו נ"ל כסגילס אשר סנימטריאוח
וסחצוננו כחיכ סינן וספס
חורס יח סגולס לפחיוח סשכל ולסחצונן
כמוסכלוח סחורס כי מבואר כזכר
דחוסכנא דכלי כסיסרר סוה ומחמן
ייפול כיכ למנדס כי זס ססער לויי
וסבן :

סז מנהג ישראל חורס סוה ססחחן
נכנס חחלס אל כחופס
ואח"כ מבואין אללו ככלס וכיחוד יח
כסיפך. וסוה מבואר כזכר בראשיח דף
מיט כפסוק ויבן ו"ו אלקיס אח כללס.
אוף ככי נמי כשס מלא דכא אכא
ואמא אחקיננו לס עד לא אחח לבעלס
וכו' ויבאס אל כאדס מככא אולויפנא
דבען אכא ואמא דכלס לאפלס כרשוחא
דחחן כד"א אח כחי נחחי לאיש כזס
וגו' מכאן ואליך בעלס יחי לגכס דכא
ביחא דיליי סוה וכו' :

סח אמרו ליכושע כל איש אשר
ימרס אח סיך וכו' רק
חזק ואמץ ודרשו רז"ל יכול אפילו לדבר
פכירס חלמוד לומר חזק ואמץ כמלות.
וככ סרב בעל סימ כמאמר ח"ד ח"ס
סיס סיט דכדבר חמי' ומי חסוד יכושע
ח"ו כפיניכס לומר לו כזס דכנס סוחר
לכביא לכבור פל ד"ח כסוראס שסכ
ולריך לסאמין כו כשאומר שסוה סוראח
שסס (סיינו נביא שנחפססס לנו נכואחו
כמוסח כמי"ש כרמביס) כל כגון זו נאסר
ליכושע דלח לימרון אחחי לא שכיב
משס ככקינן שמפחחי וסוד פני יכושע

אגרא דפרכא

אחר דפיניס סוכ מסחכל מה כתיב
וישא בלעם את פיניו דזקיף פינא חד
ומאיך פינא חד בגין לאסחכלא בכו
בישראל צפינא ציפא. ה"ח מה כתיב
וירא את ישראל וכו' וזא דשכינא
חפוא פלייסו פכ"ל וסכ נכחז אללנו
בסגולס להכלל מפסי"ר של איש אחד
בזא פחאוס לומר הפסוק וישא בלעם
את פיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו
וחסי פליו רוח אלקים:

עג ש"ח בשפחא דדינא שריא בעלמא
לא ליבטי ליה לאינש דידכר
שמיס קמיס דקוב"ס דסא חי אדכר
שמיס מדכרין חובוי וייחון לאשגחא ביה
מגלן משונמיה וכו' ה"ח לא בשפחא
דרוגזא שריא בעלמא לא אדכר כיון
דדינא אחפבר מה כתיב ויזכר אלקים
את נח וכו' פ"כ קבלנו מסהדרוקיס
בשפס שאדס לריך להספלל על חבירו
ורואין ח"ו שסדין מחוח יחסלל פליו
במחשכס ופוד קבלנו להספלל פליו ברמו
דסיינו אס לריך לרפואס יחסלל פליו על
מזניס סהרפואס כמזוגוס וכיוצא. וס"י
בוחן לבוס וכליוס סוא יודע מחשכוס
ובפלי סקמרוג לא יקמרגי כיון שאין
חפילוהו צפירש על סדין סמחוס פליו
כך קבלנו:

עד בגמרא צ"ק דף י"ב אלפזר
זפירא אשכחוכו סוכו
דבי ר"ג דסוי מסיים מסאני איכתי
ושאלוהו פ"ז ואמר דקא מחלינא על
ירושלים וא"ל חשיב את למיתאבלא על
ירושלים אחיוכו וחצבוסו. א"ל גברא
רבא אגא וכו' פ"י"ש ששאל לכו ד"ח
ושנקיסו. לכאירי יקשה ממשה דרי
ערפון שרצה אחד להסליכו אל סמיס
ואמר ווי ל"י למרפין וכו' וכששגע סאיש
סוכ ר"ב כתיחושו וסוכ מחשכס פ"ז
על

בא אחס כו' כי איךך ראיחי לדיק)
ואוליפנא דאי יסיב רשו לאושפיזא רשו
בלמדווי ולא יסיב רשו לכל אינון דלחיין
פימיי לא ייפול לין לביתיי (נשמע)
מדכתיב בא אחס וכל ביתך) ואנן נמי
נימא דמשמע דכיון דמכיר כבעס"ב את
סאושפיזא סכוא לדיק יחן רשוח לכנוס
לכל סבאים עמו סגס שאינש בחוקת
לדיקוס. נשמע מדכתיב בא אחס וכל
ביתך וכו' כי אוח"ך ראיחי לדיק וכו'
ולקמן שס בזכר דף פ"י. ה"ח מה כתיב
בקדמיא ויאמר ס"י לנח בא אחס
וכל ביתך אל סחיבס. דמארין דביתי
יסיב ל"י רשו למיפל לבחר אחסא אמרי
ל"י לנפקא בקדמיא אפל ברשותי
דבעלי לסוף נפק ברשו דאחסא. מכאן
אוליפנא מרי דביחא יפול ואחסי חפיק
ספ"ד ויאמר אלקים אל נח לאמר לא
מן סחיבס (וחסו סלאמיר לאמר לדורות
כ"ל) דרשו סוכ בידסא לאפקא ל"י
לאושפיזא ולא לאפלא ל"י כילו דנפק
יסב מחנן לס בגין דאיסי צביחא וביחא
בידסא ואינון מחנן דיסיב לס בגין
לאסגא' לס רחימיהא בצפלי וכו' אוליפנא
אורח ארעא לאשפיו' ופ"ד לבחר דיכב
לס מחנן וכו' ברנא ל"י דכתיב ויברך
אלקים את נח וכו' :

עב בזהר נח דף ס"ט פ"ב סיינו
דקאמר ר"ש כל צ"כ
דפיניו ציפא פינא דמחבלס שריא פלויס
ואיסו מחבלא דפלמא איקרי וליבטי ליה
לאינש לאסחמרא מיניס ולא לאיחקרבא
בסדיס דנא יחוק ואסוי למיקרב בסדיס
באוחגלייא. מה כתיב בבלעם באוס
כגבר שחוס כפין דפינא ציפא סוכ
ליס ובכל אחר דכוכ מסחכל ציב סוכ
פליו אמין רוח מחבלס ובגין כך סוכ צפי
לאסחכלא בכו בישראל בגין דשאי בכל

אגרא דפרהא

מתנוטעים ברוח חיים. איכ סס מחי
 שוא :

פ אמרו"ל סמלך בקויך ולא סנס
 יש לדקדק למס חארו

בכאן לפשי בשס קוי"כ ולא בחאר
 אחר. אך חבין ע"ס סמבואר בנוסח
 קידוש לבנס בריך עושך בריך יולרך
 ברוך בוראך ברוך קונך שסוא ממע'
 למעלה נגד ד' עולמוח אבי"ע איכ קונך
 יחואר אלקווחו ית"ש באילוח סקודש
 וסנס מס עוב ומס נעים אשר בני
 יפקב יחדמו לאביסס איש חס יושב
 אהלים. כל אדם בדי' אמות של סלכס
 שלו ומקום קביעותו לחורס ולחפלה
 משאיכ כל סדרכים בחזקה סכנס
 לעבירות רבות חיו אך כנס מלת ססס
 מצדי גבר כוננו באס הוא נסיבס
 מלת יי לסחסלך צמישריס אל יסול לב
 אדם עליו כיון שמאחו ית' נחכווס
 סדי' סוס איכ רלון סשי' לנסוחו כדי
 שיפמוד בנסיון וכיואל. ויסיס סאדם אל
 לבו שכנסמס חלובס ממחלב סקדש מפולס
 סאלילוח וסשי' ברלונו משלחס בדרך
 במקום סכנס לפולס סעשיס סגשמיות
 בדי' לסביאס לידי נסיון מכשיכ שלא
 ירע צעיני סאדם כאשר משלחו סשי'
 בפולס סעשיס ממקום למקום וסני'
 צבחי' אלילוח נקרא אלקווחו ית"ש
 קוי' וו"ש סמלך בקויך ולא סבן
 סדברים :

פא יכרין סאדם לפשיח אזניו מרכבס
 לשס סיג (אוזין) מלא ו'
 בגי' סיג ע"ס או סאזין בגי' סיג
 וסדבר ידוע למשכילים עעס סוספס
 (ססיא) אולי בליס כשיולאח נשמחו יוכי'
 לשמופ שמיפס רוחניות ורזן פילאין
 ויכוין פייניו מרכבס לחמש סווח בגי'
 פיי"ן ופיי"ז יוכס לראויות רוחניות מקיפ
 צשס

אל סחי' נסני' מכבוד סחורס סנס סחי'
 סולך למוח מכשיכ צכאן שלא סיס לו
 ליסנוח מכבוד סחורס דככאן לא סחי'
 חשס סכנס ונראס דאלפור עשס כן
 משום כבוד ירושלים כיון דסמי' דאמרו
 חסובס אח למיחאבלא וכו' אז סרע
 צעיניו דחשס שאפסר בצביר זס יקל
 כבוד ירושלים צעיני ספולס כשיראו
 דנפשיס חבלס פיי קפני ספרך פייכ
 איל גברא רבא אכא ולא עשס כן
 לחופלחו רק לכבוד ירושלים ניל :

עה דחילוק שבין כחיר לפמרי"ס
 ונזיר כחיר סו' סמקיף רק מלד ספניס
 ופמריס סוא סמקיף אח כל סראש
 ספניס וסאחוריים וסנזיר סוא סמקיף
 שפוע סקדקד צפי"מ מאמר אכ"ח ח"ב
 סימן ל' :

עו בזוהר בראשיה דף פייב שס
 חרא' מבואר סבלימוד
 סחורס לריך לסיוח פומד או יושב לבוש
 במלבושו ולא ישכב צממחו וילמוד וצפרע
 בחורס שאחר חלוח לילס :

עז שם דף פייג כד זכאין ישראל
 איקרי ארעא על שמא דא
 ארץ ישראל כד לא זכו איקרי ארעא
 על שמא אחרא ארץ כנען פיי"ש חרא'
 צפיסיר בגלות' דא אסיקו ליי' לאסיק
 שמוח אחרים עד ירחס סשי' עליונו
 וישיבנו לארלנינו :

עח תמי"ם חסי' עס סווי' אלקיך.
 בגי' איך ליא שצ"פ
 חכמות חילוניס. סבן :

עמ לא ישנחי פ"ס מחי שוא. אפר
 סרב סחסיד סכרי"א זאיקיל
 סאביד דק"ק פארניגראד ספירוש סוא
 לא ישנח עס סרשפיוס שסס מחי שוא
 סנחייסס קרויים מחיס ואפשיכ סס

אגרא דפרכא

כדיקים אינס לריק אשיי צפה פיבור
ויניקס ובימי סוקסס וכיוצא :

פד חורש יוסן סוא צנגלגה דרחל-
נרמז בתורה סחדש סוז
לכס ראש חדשים בניי גלגלה נוקבא
רחיל יל :

פה ברכות לראש לדיק מי ססוא
סוכו ככרו זס סנקי
לדיק גמור ברכות אסוון סוך בר וזסו
לדיק כסמר יסרה בנימי סוכיו ככריו
אז סשיי ילפסכו בסוכס ציוס רפס
בססיר אכלו סוכו ככריו בניי ססר
ואגב דלסחא סוכיו ככריו נלמר דלכאורי
יקסס דיוסר סיי לודק לומר בר: כסוכו
סבן אך בלמור סוכיו ככריו נרמז גס
ססיפך דכיינו אסויוס סחיטויוס סס
סוכו וסויוס ספנימיוס סס ככריו. איכ
בלסוון סוכו ככרו נרמז גיכ בריו
כסוכיו מלסיכ אילו סיי אומר בריו
כסוכיו לא סיס נרמז סוכיו ככריו וסבן :

פו מוכח ממדרש רבס פ' אסרי
שיס לדיקים אשר כל מי
סריאס אסו סוכר לחלמידו דרש סס
כך על דוד סלממר צו סוב ראי כל
סרוסכו סוכר לחלמידו פייכ סוב גייכ
בספס כליומוד לזייר לפניו לורה אסס
לדיק ובסרס לורה רבו סמוכק ופייז
יקבס חלמידו בלבו ולא יסכס :

פז מוכח בזכר פ' לך דף זיא פייכ
דמי סמסדר ליסל בל סייח
זימינו לו בל זוגו מלס פייס וסבין
סומק כדבר :

פח עיין בזכר דף זייכ כד לטורין
מספרין וכו' פייס במקייכ
ככוונס על כג' מללכיס סבגי פולמוס
בייס אכסריו מפי. סנדיל כקי פוסות
כן

בסס מרן סרב וכסב סוד יכוין לפסוח
בלבו מרכבס לליכ נחיבוס חכמס כרו
סייי לבו פסוח למינדפ רזו סור' סכיל
וכן מוז ססכיל וסד' בכל סאיכריס פייכ
קסיא בניי רגיל ייד ימין סייס אלקיניו
סויס ייד אסויוס וכן סס אל ססד ימין
וסויס בניקוד סגויל יד סמאל כחו
במוכסו כוזו וסס אלקייס וסויס בניקוד
סביא וכיוצא צוס סן לחכס ויחכס סוד
בכנימו אסס אכר מלכריו מס סוב לכוין
ססמוס סמרומזיס בלכר ססוא ולו סשיי
יסמרו :

פב זקק בראשיה דף פייח לך לך
וכו' ומצוה אביך דלא תשגח
בניחא דלביך וכסב סרמיז ריל סלא
יסכס כלוס מלל אכיו סלא יססוב לבכר
ביוריס מצוה אכיו מניולוי קדוסס
סרמוסיס סס לפי ספדיין לא כניפ
זמנס לחקן מוז ילמוד אדס דפס
לכזכר סלא לסוה מלדס סלינו כגון
ובסרס סמסחדליס בלמלס לסשיג ממון
מרס מפלליס וסנשי בליפג סס סמספסיס
וקויס לפלמל מדוח רפוח. כי כח
ספול בנפול וסלד' כרפ מפלליס.
ססנגילס סמפוח ססוא סכס כח ספ על
בנפול סיינו (סמפ ס) וסליס כייסר
בלוקחו אסו סממון ולא יוכל לבכר
ספיכ מן כרפ קונס לפלמו מדוח רפוח
ומשיי נלסר לנו מרזיל אפילו לפרופ
מפכס סחיבוס סמוכסין :

פג כתב סרמיז כל כנריס סס
ניליציס ספוליס מקליסח
נוכס. וסוסיס בניי של אסו נכרו.
ובסגולה קדוסת אסו ניליכ סוא מספורר
לללח מן ספומלס. ומססוקק לקדוסס
וללכיס מספסח סמלכוס בלסו ניליז נפס
לחל מלוח' ספויס כלדיקיס ציווגס
פכ נסוסיס מס חכונן פניינו זיווג

בפי נשיאים מזרק אחד כסף גימ' וכו'
 שדרש על נח הוא דרש הרמו. וכל
 גימ' נופריקון תמורה שהם פי' כסוד
 הוא סוד הרמו גם יש פרד"ס של
 דרש פשט דרש כמו בראשית אין
 ראשית אלא ישראל וחורס רמו דרש
 הוא גימ' נופריקון. שמצוא הרב בעיני
 לרמוז לדרושי רז"ל ודרש דרש כגון
 אחי"ן וגמין שדרשין לריבוי וכל ריבוי
 נדרש מפניו אחי"ן אלקיך תירא לרבות
 היח וסוד דרש הוא כל מדרש הנעלם
 וגם בסוד יש פשוט שהוא הסברות
 הסודות להסבירם בנח הדמיון פי'
 ומצטרי אחזה אלוה וסוד המפשט לפרד"ס
 הסוד ורמו ומדרש הסוד כבר זכרנו.
 וסוד הסוד הוא השגת הפניים האלקיים
 בדרך נבוא' או רוסיק ובפרט בהשפשו'
 הנשמה מן הניף פכיל הרמ"ז ולריך
 לפיין בדברים לפרש הפניונים ביה' שאח
 ואין הזמן גורם לפרש הפניונים בבואור
 מספיק אבל המשיל יחבונן :

צב מדרש הנעלם וירא מה כסא
 כבוד ינחילם זה יפקב

אבינו דעביד לוי כורסיה יקר בלחודוי
 לקבלא אולפן נשמחא דלדיקיא וקובי'ה
 אזיל פימי' בכל ריש ירחא וירחא. וכד
 חמי נשמחא יקר אספקלריא שכיחא
 דמארי מברכה ומסגדה קמי קובי'ה
 הסיך ברכי נפשי וכו' ארי' קובי'ה
 קאים פלוכי וגשמחא פחחא ואמר' יי
 אלקי גדלה מאוד וכיו ארי' קובי'ה
 קאים פלוכי וגשמחא פחחא ואמר יי
 אלקי גדלה מאוד וכיו מכאן יש סמך
 גדול לומר ברכי נפשי בכל ריח וכן
 כגו סוחיקין :

צג בר חסני שמים הנפשים בלב
 שלם מלחיון נלמד מחזקי'
 שנאמר בו ובכל מפעל אשר כחל בעבודת

הן המס המופות השמים אשר יוליכו
 אח קול :

צח מה שמבואר ממדרש הנעלם
 שהנשמה נקרא אברהם היינו
 דהנשמה מצריאה דחמן סיג. וכן אור
 פנימיות הנשמה הוא סיג ואור המקיף
 הוא שם אל במילואו בני' הקיף. הקיף
 סיג בני' אברהם הרמ"ז ואחז חבין
 שבחי' קריאת השם אברהם אל הנשמה
 הוא הוראת פנימי ומקיף. והחבין פי'
 באות פ"ה ברמ"ז חוכ"ו כבר'ו בחיבת
 חוכ"ו השם הוי' הוא אחוון פנימיים
 ובחיבת כבר'ו השם הוי' הוא לבר
 למקיף נשאר אחוון חור"ב בנימי חר"ח
 דמיני' נפיק אברהם פנימי ומקיף
 וקלרחי וסמ"י :

צט אהו"ה (בני' טוב הוא בדעת
 פיטרא דחסדים. ושם אהוי'
 בני' הטוב או מובט). פיטרא דגבורות
 הרמ"ז פי' וירא ושניסם כאחד בני' על
 אורות. וז"ס וסוי' אס בן (אם תחבין
 אחז בדעתך לתקן הדעת) הכוח הרשע
 (שפגם הדעת) במספר ארבעים היינו
 המספר הסוכם לארבעים היינו ט"ל על
 שפגם הדפיח :

צא בבל ד' חלקי פרד"ס יש בכ"ח
 פרד"ס ד"מ הנופל לולב
 ומכוין לפלור פללים רפיס הוא פשוט
 דפשמ. ואם יכוין לולב. ראש החורה
 לסופס ליב ראש הנביאים ונחובים ליו
 הרי לולב זהו רמו הפשמ. ומדרש רז"ל
 על לוליב הוא דרוש דפשמ ויש מפלם
 לבו אל הסוד הרי פרד"ס ללירוף המפש'
 וסס ד' דרכי פרד"ס דפשמ. וכן יש
 פרד"ס לדרך רמו כגון קדוש יסי' דנוי'
 פשמ אוסו רמו יורה על ל' יום דנוירות
 ואברהם היו יסי' שרמוז על ל' לדיקים
 הוא רמו של הרמ"ז וכל גימ' שממלא

אגרא דפרהא

לפומה השרפים כי אופן אינו מחקנה
 בחיה וחיי אינו מחקנאח בשרף רק
 כאופנים וחיות מחנשאים ומחגברים
 בעבודתה לפומה השרפים והבן אם
 במל נפש אחת מזה החבונן מה שארזיל
 לקמן במדרש דהרפתה בא למי שנכנס
 בחחום שאינו שלו נלמד ממוזיה שבקש לעבוד
 בכחונה שחקנהא בעבודה כחונה וכהרפתה
 זרחה במלחו והוא מדה כנימ הוא בקש
 להפעלות בעבודה שאינו שלו ונדחכ
 לגמרי מן המחנה :

צז בזורר דף ק"ה ח"ח פנוחנותא
 דאברהם דלפיג דא"ל
 קוב"ה זמקה סדום וכו' ועם כל דא
 דאוריך פימי וכו' לא בפי קמי לשזב
 ליה ללוג וכו' מ"ס בגין דלא למיחבב
 אגרא מן פודוי ופי"ד שלח קביה ללוג
 ושזיב ליה בניגיי דאברהם וכו' נשמע
 מזה מי שרריך לבקש מהשיי איזה דבר
 וחינו רוצה לבקש בזכותו נוחן לו השיי
 מבוקשו מבלי בקשה סבן סנין :

צח שם וישלח את לוג מחוך הכפכי
 וכו' מכאן אולופנהא בכל אחר
 דדיירין ביכ חייבין חרוב איכו פכיל ר"ל
 מדכחז מחו"ך הכפכי דכרי כשנשלח
 משם לוג פדיין לא הית' הספכי ומדקראו
 הכפכי כחיות' בשלימו' פדיין משמע כ"ל.
 כ"ל מזה כיון דמדור הרשפים נק' חורבי'
 מהראוי בלא יתפלל בבחיסה דאין "חפולין
 בחורבי' וגם אין לילך ביחודי לבית הרשע
 כ"ל.

צט נמצא בשם הקדמונים הרוצה
 לכבוש שונאו יזכיר (במו
 פיו) שבעי' פעמים אמחל"ה בן טורבחה
 אימי דהמן סה"ד :

ה בשיש חיו רשע בעולם יקראו
 ג"כ פסוק וינטו אמות
 הכספים

בית חלקים וגוי בכל לבנו עשה וכללית.
 סידור יפצ"ץ :

צד מ"ש כל הגזל פרוטה מחבירו
 ויליכנו אחריו אפילו למדי'
 מפני מה חסמו בלשונם דוקא מדי
 שמעתי כעשם דכחיב גבי מדי' סני
 מפיר פליסם את מדי' אשר כסף לא
 יחשובו וזכב לא יחפלו סנס נראה
 דבמדי אינו חשוב כ"כ כסף וזכב ומכ"ש
 פרוטה אחת לא נחשב ללזום קמ"ל
 דאפי"ה צריך להוליך אחריו אפילו למדי'
 כן שמעתי :

צה מה שספייטן לא יסד פייט
 בפורים לצרכה למח דוד
 ר"ל דכנס כחיב ביסודא ירך בעורף וכל
 מלחמה נולחה היא מיסודא ממלכות
 בית דוד משאיכ מלחמה פמלק אמרז"ל
 דפיקר המלחמה הוא פיי בני בניס של
 רחל כמדיא אם לא יסחבון לפירי סלאן
 פ"כ לא נחייסר לשבח סנס הזה בצרכ'
 למיחה קרן דוד כי הוא אינו פיקר
 במלחמה סלזו כ"ל :

צו מדרש רבס פ' נשא כל הפקוד'
 אשר פקד משם ואכרן
 ונשיאי ישראל את סלויס מאחר שחשב
 סלויס משפחות בני קסה לצד ומשפחות
 בני גרשון וכו' חזר וכללם יחד לסניד
 שכולם שקולים לפני סמקוס בחיבס פ"כ
 נשמע מזה סנס שבעבודה בני קסה
 סיחה גבוסה מעבודה בני גרשון ומררי
 שסיו מטופני ארון וכן עבודה בני גרשון
 גבוסה מעבודה בני מררי פכ"ז כאשר
 יפשו בני מררי עבודה סמומלח פליסם
 חשוב לפני סקב"ה לעבודה בני קסה
 נלמד מזה שלא יקנא סאדם את חבירו
 אפילו בעבודה. רק עבודה סמסורה
 מכשיי צס יסחפק וזה החבונן מה
 שיסדו וכאופנים וחיות סקודס מחנשאים

כפסקה כרוח וגבר אל בשחיים סיונו
 בשחי מסיפות שפסק כרוח בנחיים
 ובשביל זה נקרא גבריאל רוח ססקני
 כיל :

קד הברתי מן כלדוקים ככדמן
 ח"ו אל האדם ח"וה
 כסחלנו בשביר' או כרכור עביר' וסיר
 צימר בקרבו יגדור לזדקי דבר מס וינלל
 ויחליט כח סיר :

כה הברתי מאח כבוד אדמויר
 מסרמ"מ זוקיל שלח
 להפסלל על דבר שסוא מן הסוכחות
 כנס ששמי' לריכ"י לכך. כנון שמלכך
 למפוח לא יחפלה שילוח לו נכרי מפוח
 שסוא מן הסוכחות סוא ילך וכו' :

כו המצות שכבר פסח האדם
 בזכות מטיבים לו
 ומכשיכ שנילל בזכות מדבר רע. אבל
 המלות שמוכן האדם למפוח ועדיין לא
 פשאט ניילל בזכות. אבל אין מטיבים
 לו מקימ בשס כרז מכר"ש דקדק כן
 מהזוכר ריש חיי :

כז עיזין בזכר בראשית דף קכ"ז נלמד
 דרך ארץ מעובדא דאברכס
 אבינו בדברו פס אנשי חח אשר מוחר
 לזדוק לדבר דברי' שאינס לריכ"י פס
 כרשע כדו לבא אל המבוקש כרז' לו
 ליקח ממנו פיי"ש :

כח שמעתי בשס לזיק אחד שבזכר
 יש ממלי בישיבה חי
 כשחוזר מא"י לפיכשע' לח"ל ואח"כ חור
 לשוב לשכה בארץ פומס האדם כה
 קדוש' יחירי בשפס שניה יוחר מבראשוי'
 וסוא לדפחי נלמד מאברכס אבינו שכל
 פיקר מדריגתו ופילויו חי' בשפס השני'
 וימל אברכס ממלרים כיל :

כט זורה שיר השירים ז' הנפרוח
 כראויה לחח לה מביח
 סמלך

כסיפס וקרא זה אל זה ואמר וחשקום
 כרעש גז"ש :

קא נראה, מהגמרא דבכל דור מחכמה
 כארץ מכח וכל ספירות
 מהממטיס כמ"ש במלימא בשני דר"י סוס
 שמינא ארעא ובשני דרז אמ"י כחשס
 ארעא. ולא האמר שכוונת רז"ל שאירע
 כך בזמנס אבל באמת דבר זה אינו
 חלוי רק כדור אחר דכ"י כחוי"מ כפאס
 פרק ג' כביא לרא"י וכחז בפטיפות
 דודאי בימי כהנאים כקודמים יחס
 כארץ שמינס ביוחר מבזמן ר' יוחנן מזס
 נדע כי כארץ חלוי בשכל האדם וכמו
 שכשכליות מהממטיס מדור אל דור כמו
 כן מהממטיס כארץ מלחה יבולס בשופס:
קב גמרא כבא מלימא דף פ"א
 כקורא לחבירו רשע יורד

עמו לחייו כחבו סחסי בשס כגאון מו"ה
 לזוק ש"ס רשוח בידו לשרוף שליש חבואחו
 וכחבו פ"ז סחוס' שלח נודע מנין לו
 וניל דכנס אמרז"ל כפסיס של אדם. שליש
 כקרקע שליש כפרקמטיא שליש חחה ירו
 סיונו לכדי חיי ומוזנחוי מש"ס סא
 דקאמרי יורד עמו לחייו סיונו יכול
 לכפסיד שליש נכסי' שסס כדי חיי וזזה
 יש לארץ קיפיות רש"י שפס' מס דאמרו
 אלל סבן שמחגלגל עמו אבינו עד י"ב
 שנים מכאן ואילך יורד עמו לחייו דלפריז
 סכוני כאס אינו רז' ללמוד יכול למפס
 ממנו שליש מפרנסחו שנוחן לו מבגדים
 ומוזנח וכו"ל :

קג בגמרא אמרי' ר"ח ססקנית
 לפני וכו' פירש"י ר"ח
 ססקני"ה גבריאל לא ידפחי מנין לו כיל
 דכ"י ספסי' סוא מבחי' יסוד כרוח פ"כ
 סמוסוח מפוספי' ש"ס ככס כהגברוח
 יסוד כרוח. וכ"י אמרז"ל מיכאל כחחה
 סיונו כפסיפי' חחה פוש' שליחתו כלא

אגרא דפרהא

המקיף הכל ביחוד לנר"י וסוף צאס
משמחי של מליה וסוף ענין יום שמחת
תורי להסחווה המקיף הכללי מכללות
עשיות המליה ולכל הסורי סידר מסרז"ש
אלול ולדעתי ז"ס מכנג הסקפות שמושין
בשמחת תורי ורמז המיקופין סכ"ל ולדעתי
ז"ש צוהר על יום הזה ובסוד דאיו פס
מלכא שאל מה דצפא ויסיב ליה כי ממנאין
משאלותיו בלי גבול ולמאוס כמו אור
המקיף הכללי שאינו מוגבל כלל אפילו
בצמחי הסחלקות וכבן :

היג דחילוקה שבין מלוכי וממשלכ
מושל הוא המושל

בחזקי שלא קיבלוכו. והמלך הוא המולך
ברצין שקיבלוכו פליכס ברצין סידור סגיל
ולפי"ז מי"ש ככחוב חי אנו נאום י"י אס
ביר חזקי ובחמי שפוכי אמלוך פליכס
יקשה סלח מלוכי הוא ברצין ליל שבישר
לנו שפי"י סיד סחוקה וסחמי שפוכי יאיר
פלינו אור סשכל ונקבל מלכותו יחי
ברצון כי נבין כי זאח סיה סחפנוג
סאמיחי סנלחיי סבן :

היד דאגה בלב א"ס ישיחי ודרשו
רז"ל ישיחי לאחרים

ועממא צפי מסו ססגולי וניל דסנס
כשחי נזר על סאדס איזי לצר או
איזי סססר וחולי על שונאי ישראל סנס
סאיש ססוף לנפטר ביותר בצפס סלפס.

וכי גם קרוביו ומיודפיו ואוסביו ורפיו
מלפפרי' בלפפרי. כי"א בפחות ויחר כפי
קורבנס אליו ואסבנס אליו. וכנס אס
סוף ספא ויחויב אליו כלפס חי"ו מכ
ספאלו אוסביו וקרוביו סכניפ פליכס לצר
מלפס אויבנס. וא"א לומר אשר חי"ו יחי'
לסס פווה סדין סינלפפרי סס (סלח
ספאלו) על ספא אוכנס אשר ספא פיכ
ליל סלור חמים ספלו כי כל דרכיו משפס
ופיכ בפס כניפ כלפס חי"ו לאיזי איש
משונאי

סמלך. סס מיכאל גבריאל רפאל אוריאל
גדקאל יופיאל רזיאל :

הי מה סחמלח סלכבושים סס יקרים
מן סמזון כי סלכוש סוף צחי

מקיף אשר סוף מצחי אור פי"ס ססובצ
כי"פ וסני סוף פיקר אור א"ס צ"ס
משל"כ סמזון סוף לחיות ספנימי אשר
סוף מצחי א"ס סממלי כי"פ בגבול ולמנו'
לכ"א כפי כחו לקבל כ"ז סכנחי מסידור
סחפילי של מכרז"ש בצממרי אלול פי"ש
וחבין פי"כ ר"י קארי למלחי מכבדוחא :
היא בר"ך ספלות דוד צ"ן יס"ו בני'
אלף סני"ח מנין ברז"ך ס"ס

כבוד מלכותו לעולם ופי"ד כן שמעתי
בזס כרב סמקיבל סגדול מסרי"א מקאריץ
בפל סמחבר ספר ברכי"פ סמי' אומרו
קודס לזה וברוך סס כבדו לעולם וימלא
כבודו אח כל סארץ ר"ל סכווני סיחי'
לפסיד ברוך סס וכי' צמילוי דסיינו כי"ס
אחוון כמו יחודא פילא' שמ"פ כי יחי'
אור סלכני כלור סחמי וסאריך יחי' סאוח
סיחר ני"ל שיאמרו אחר שמ"פ וברוך סס
כבוד וכי' וז"ש וברוך סס כבודו לעולם
וימלא כבודו כ"ו וא"כ יחי' אז יחידא
סחמי בני' אליף סס"ד וז"ש כלו ספלות
דוד כ"ו אז יחבפל סנימי סגיל דסיינו
מה ססוף כפס בנימי יחודא סחמי ופח
לקצר :

קיב ממעשה כל סמלוח מחסוים
אורות מקיפס אף

סוף רק צחי' מקיף פרמי מקיף סחוזר
סיינו לסיות ססאור אשר לא יכילנו סכלי
יחוזר לסיות צצחי' מקיף אל סכלי סוף
די"מ מקיף פרמי לכל מדריגי' צפי"פ דסיינו
לנפס צפי"פ ולרוח צפי"פ ולנשמי' צפי"פ
כנודפס אכל יס אור מקיף כללי אשר
סוף מקיף סחחלחו סיינו סחחלת סארחו
ומקיף סכל בסשוואי דמיון צחי' יחודי'

אגרא דפרהא

יג

(שימש' לנו מיבזה אפילו שלא כצמיה)
 מצמיה בחדס (אשילו כצמיה צמל סער
 מפסה ד' בחלק מפשי' מזרים פוייש :
 היז בשבת ווי"פ מחלבשון הנשמות
 בכחנות או"ר כ"ס בחז" :

היה עקידים נקודים צרודים גיי
 שנחכר ידעה סודות
 הנסחרות לויי חלקוני צמניו הפולמות
 הנקראי' עקודים נקודים צרודים ופיקר
 זמן פסק הסודות החורס הוא בשבת.
 יומא דאורייתא :

היז משמע ומוכח מהגמי שכל
 רווח וספני המגניס
 לאדם צעשרה ימי החשוב' הוא מגזרת
 שכה שצברי. ואמנאל לס מהא דאמרו
 צביז דק' י' דבני אחתי' דריב"ז חזא
 (ריב"ז) לכו בחלמא (ופירשי' צמוצאי
 יוכיכ עכ"ל ודבריו מוכרחים כאשר פירשנו
 צמקומו) דצמי למיחסר שצפ מאה דנרי
 פשינסו שקל מיניוסו ללדק' פש גביוסו
 שיצסר דיגרא כי מפא מפלי יומא דכפורא
 שדר ציט קיסר נקפיונסו איל ריב"ז לא
 חדחלון כו' פוייש סרי לפניך מצואר כמיש :
הך גילוי סודות החורי' מפולס
 החיקון רזא דמחקלא

רזא דאדם החחיל הסחגלות סזה צפולס
 פיי מרן סארי' זיל בשנת שלי"ס לאלק
 ששזי סנה נשאר אז משניה הפולס
 לחשלוס שנת אלפי' דכוכ פלמא מנין
 הסחיר יכי פליכס סזרי' מספר אדם
 צללס ונדמות וחלמדי סארי' זיל לא
 רזו להפספט סחכמ' צפולס פד שנת
 שי"ז נשאר משנות הפולס יחיר מרשסו
 לדיק וברשפיש כוננו חילס פל יחיר
 שדוברי' פחק פל חכמו סקדושי' סגיל
 מנין לל"ס דמויה (סי"ס משפיש ומקבל
 בחינת זכר ונקבי' צגיי' שי"ז מנין השנה
 שהחילי' סחכמה של פולס סחקון

והחלבשוח

(משונאוי ישראל) נידונים צוז כל סקרובים
 ומיודפיש וכאשר יתחייב להס כלמר כיא
 צפחות ויחר אז חל ספונש ומקבל כיא
 כלמר כפי אשר חמא וצאס יסוי אחד
 מסקרובים ומיודפיש אשר לא יתחייב
 ספונש אזי מן סככרה שינלל איוש
 סחופא לסקרוב מהכלמר וכפינש כי פיי
 לצרו ילמפר גה קרובו כלדיק וסשי' לא
 יפווה משפט וזאה היא ספלה סנאמני.
 דאגי' בלב איוש יסחיני' לאחריס אפשר
 ימלא איוש אשר לא יחויב אליו לצר
 וילמפר צלפרו ובעכרה יסיר סשי"ח מחחו
 כלמר כדי שלא ילמפר כלדיק (אחרי'
 סאמרו זאה מלאחי סיופ לדבריו צדברי
 מסרי"מ חאגיז בחידושו למשניות ספירש
 כוז פל צרכה כגומל לחייביס פיבות
 חייבי"ס לשון רביס. סכרבי' חייביס סיו
 נידונין צלפרו וצחוליו פוייש) ומפסה
 חבין פס טוב ויפס לאדם לספר לצרו
 לכלדיק כי אפשר אפילו לא יחסלל צפרו
 כאשר רק ילמפר כלדיק צלפרו יסיר
 כשיי לצרו מכדי שלא ילמפר כלדיק חן
 לחכס ויחכס פוד ודעה לכבון נקל :

המו ג"ל צסגולי' ללמוד צכיי' סירה
 סאזינו וסוח סגולי' לסנלל
 מאפיקורסוי' ומדעה סכוכיות פיון מי"ש
 צספרינו אגרא דכלי"ס צפוי' וילך סוכחנו
 זס מפסוקי סחורי' סני' כרצ מוסי' ימצ"ץ
 צסידור שלו חמה פל צלל מסדר סעמדות
 למס סידר פי' סאזינו צמעמדות ופוייש
 צספרינו כי סדין פמו כי הוא צסגולי'
 פפיי סחורי' :

המז החירוב שצין לשון צפחון
 וחסיון צפחון הוא
 צופח פל איוש שסצמיהו למפוח לו פוז'
 צופח צו שיקייס דבורו וחסיון הוא
 שחוסה צאזח איוש שיפשי' לו טובי' מבלי
 סצמחי' וזס פיי נפסיק פוז לחסיה ציי'

אגרא דפרהא

וכחלנשות כפרזופים להפסג צמולס :
הב"א אמר כבוד אדמו"ר הרב
הקדוש מכרמ"מ זלוק"ל
מן הדבר אשר הוא לפלא אשר פסי
הרוב בגלותו זין כמלכות כל כחדשות
הגזירות מן המסים והארנוניה הוא
הסתחלה בחדש מרחשוון כגם שאינו
החלה השנה למספר כנודע ואמר
שהוא להיות המדינה הראשונה במלכות
ישראל מלכות ביה דוד ה"י בחדש הזה.
כי פשה ירבעם אחי החג בחדש השמיני
החדש אשר בדה מלכו מ"כ נמשך מזה
צמול"ר שפוד מלכות אחרת מ"כ זה
החדש רישומו ניכר בהחלה השנה למנין
מסים ושפודי המלכות עד אשר ירחם
י"י ובקשו אחי י"י אליהם ואח דוד
מלכם וני"ל דלרמז זה מזל מרחשוון פקרי"ב
בג"י בן ישי ונרמז בהוכחה, ויספחי
פליכס וכו' שבי"פ כחמאחיקס ר"ל כמו
שחמאחס במרודס על בן ישי בג"י שצפ
בן בחדש שחמאחס הוא מזל פקרי"ב ישי
גירות המלכות ובנחמות נאמר נחמו נחמו
וכו' כי לקחה מיד הו"י כפלים בכל
חמאחי"י כ"ס חשבון אכפלהא דאכפלהא
צ"ס הו"י בג"י שבי"פ דכיונו כזה ו'
פעמים י"י הוא ק' כפל ק' הוא ר' ה'
פעמים ה' הוא כ"ה כפל כ"ה הוא נ'
ו' פעמים ו' הוא ל"ו כפל ל"ו הוא פ"ב
ה' פעמים ה' הוא כ"ה כפל כ"ה הוא
נ' ס"ה בגמ' שצפ בן ישי כבן אשר
נמשכו על ידו בחדש פקרי"ב ובמכרה
יוספו פ"ו בן ישי :

הב"ב ג"ר בדרכי האדם לעבודה
בבורא במדוחיו וחטותיו
בדרכו וסילוכו בקדושה מה מ"ב לאדם
שיחזיק לפלמו דרך כזה שהוא כמצמו
של פולס ולא לחזו לפלמו מנהג שלא
כמצמו של פולס (הגם שכוונתו לעבוד')

אמיתיות) וכוא מאמר השונמיה בחיך
עמי אנכי יושבה כי באחוז האדם לפלמו
דרך חוץ למצמו של פולס יחמורו פלוי
ח"ו קמרוגים ומי יודע אם ישי יכולת
בידו לפמוד נגד הקמרוגים והמלחמות
אשר יפמדו כנגדו כ"ז כבנחי מסי סופרים
ומסי ספרים אי"ל לפרש כ"ז ככחז כי
זה חלוי כבשכלה נפש המשכלת וסויפחא
לדברי אלה מדברי החוסי' ציבמות דף
ס"ב פ"א (וכ"ה בחוסי' שנה) אהא דאמרינן
שה בגמ' ג' דברים פשה משה מדפחו
וכסכימס דפחו לדפח המקום פירש מן
האשה וסככימס דפחו לדפח המקום
שנאמר לך אמור לכם שיצו לכם לאכליכס
ואחס פס פמוד פמדי וכקשו בחוסי'
בד"ה דכחיז וא"ה למס כפסו פלוי (אחרן
ומרים) מאחר שסככים לו המקום וי"ל
משום דאמרינן בדרך שאדם רוצה לילך
מוליכין אוהו ויסויפוסו ב"ב לפכר פכ"ל
וכנס חשבוןן בדברי החוסי' דלכאורה
אכחי הקושיא במקומה פומדה כיון
שסככים הקב"ה וסויפוסו ב"ב
לפכר מה זו שפסו אבל כנראה
מדברייכס דכך אמרו אכרן ומרים
בן אמה שסככים הקב"ה לדרך כזה כי
כבא לפכר כו' אבל אולי ה"י בא לפכר
באופן ודרך אחר שלא ישנה מצפם המולס
כו' ג"כ מסכים הקב"ה ולמס אחז הדרך
שלא כמצפם של פולס וסנס סיחס חשונת
כש"י אליכס לא כן פכדי משס וכו'
פא"פ אדבר צו וכו' וסנס ככרה הוא
לו לפשוה שלא כמצפם אבל מי שאינו
כמו משה אפילו ישי נביא כסס לודקיי
דברי אכרן ומרים זין וכחבונן ויונפס לך:
הבג אדם שמכוין כלכס לאמיתס
של חורס באמה לשי"ש יוחר
יש לסמוך פלוי מצפל גילוי אליכו ומסא
אמינא לה דאמרו בגמ' גימין מאן לימא

אגרא דפרהא

יד

לא אישחמודע לנביא וחוזא אלא בטיכלי דאיכו ארניו וכו' ח"ח כל מאן דנמרי אוח זרית דיוקני' רשים בשכינהא ולדיק ומאן דאישהדל באוריותא דיוקני' רשים בעמודא דאמלטיחא פכ"ל כנס מזה יש להצבונן דא"ח להשיג כחורס אפי' משחדל בה כשעדיין לא חקן חמא כברית ואפי' פשמיות החורס דסיינו לכיון הלכה לאמיתא אינו יכול אפילו הוא למדן גדול דברי עמודא דאמלטיחא לא אישחמודע אפילו לנביא אלא בטיכלא סיינו שכינהא ונסה מאן דנמיר אוח זרני' רשים בשכינהא משאיכ מאן דלא נמיר חיו אפסי' שמשחדל בחורס ומאן דמשחדל רשים בעמודא דאמלטיחא סרי עמודא דאמלטיחא לא אישחמודע לנביא וחוזא אלא בשכינהא פ"כ מסראוי להרכר בחשובה בפרטות על פון כברית קודם לימוד כחורס וכו' יאיר פינינו בחורסו :

מענין כזה חובל להצבונן אשר לפעמים הוא מן החימא על למדן גדול ואומר פשע או פוסק דין סיפך מן המבואר לחינוק שלמד ספר הוא לפי שעדיין לא חיקן חמא כברית ולא כרכר בחשובה קודם כפיון פ"כ א"ח לו להשיג האמת ורואה סיפך האמת המבואר לפין כל הש"י יאילנו ובזה יובן מ"ש דוד ואל חליל כפי דבר אמת עד מאוד כי למשפטך יחלתי הנס אונו מיבן הנחינה מפס מ"ש שהש"י לא יאיל מפיו דבר אמת לכיוון שיקווה למשפטו אך הוא להיות כי ארבעה חלוקי כפרה הם הנס בעבור האדם חיו על כריתות ומיתות ביד חשובה ויוסיכ חולין ויסורין ממרקין כנס לא חגמר הכפרה עד אחר קבלת היסורין ובין כך וכך חיו הנס לא יראה האמת בחורס אך ידוע שאדוינו דוד קיבל פ"ע יסורין וביקש עליהם כשארז"ל ומבואר

לן דר' אביהר בר סמכא הוא והשניו דא הוא ר' אביהר דאסכים מר"י על ידו דאיהמר (בפלגש בגבעה) ר' יונתן אמר נימא מלא ור' אביהר אומר זבוב מלא ואשכחי ר' אביהר לאליהו וא"ל מאי עבד קוב"ה א"ל קפסיק בפלגש בגבעה' ואמר יונתן בני כך הוא אומר אביהר בני כך הוא אומר וסקשו מי איכא ספיקא קמיכ שמיא וחירלו דחרווייכו קשוט זבוב בקפרה ונימא באתוה מקום פ"י"ש, גם בדברי רש"י הנס חרסה שוכיחו דר' אביהר בר סמכא הוא מדכיון דבר אחד לאמיתא ולא שוכיחו בעשוק דר' אביהר הוא בעל גילוי אליהו דאשכחי רבי אביהר לאליהו וכו' אפי"כ יוחר יש לסמוך על המכיון דבר לאמיתא של חירס מבטל גילוי אליהו וזה שאמר רבי מאיר כל הפוסק בחורס לשמה וכו' ונכנין ממנו פלס וחושיה ודברנו מזה במ"א באריכות :

הבר לא יחשוב האדם על שום דבר שהוא במקרה ואיזה סיבה גרם רק הכל בהשגחה כש"י ומי שנותן דעתו על המקרים עליו הכחוב אומר ואם חלכו עמי קר"י וכלכחי וכו' וקבלתי בעה שיזדמן לאדם איזה פיגוס ולמר חכיר ויאמר כפסוק ראש פניו וממלי ושא לכל חפאחי בכדי שישים אל לבו שה"א בהשגחה כבורא על עונותיו כי כמה וכמה עונות יש לו לאדם שאינם מחכפרין פ"י חשובה ויוסיכ רק חשובה ויוסיכ חולין ויסירין ממרקין וכש"י גולח לו יסירין קלין כדי לכפר עונותיו וז"ש רז"ל סיכו דמי יסורין אפילו כוש"ע ידו לכים וכו' והוא דוקא כשמיים אל לבו שכל חנופותיו בחפץ כבורא כבן הדבר: **הבה בת"ן** חיקין ג' כגוונא דא עמודא דאמלטיחא דאיכו סי"ה

הוא

אגרא דפרהא

מן סדן באמרו שאבותיו גרמו לו לחסוא
כי כאשר יתגדל וישים אל לבו לאל
אמונה ששׂי יעזרכו להסם כל חלאה ולא
יאונס אליו כל און ואברכס אצונו יוכיח
שנולד מטפה חרה ולהתגדל אללו וכאשר
שם לבו אל ה' וסשׂי מלא אה לבבו
נאמן אמר לו לך לך מארנך וממולדך
ומביח אצוך וזה יש לפרש מה שאמר
דוד במה יזכה נפר אה ארחו לשמור
כדצריך בכל לבו דרשחך וכו' וכנכ
הדברים אינם מקושרים וגם החחיל במה
יזכה נפר וכו' הנכ על כל נפרי בני
ישראל ידבר וסוים צשצחו לצד שאמר
בכל לבו דרשחך וכו' אך הוא שאמר
במה יזכה נפר אה ארחו וכו' כי הנכ
שהוא הולך בנפרותו בדרך ובאורה סלולס
עכ״ז יש לחוש בגדלותו על שנחפסס
מאבותיו באיסורים, וזה תצואכו להפדר
השמירה ח״ו הנכ אמר זה על כלל ספול'
כי באס יאמר על פלמו במה אזכס אה
ארחי וכו' הנכ חש לכבוד אצו ישי
הלדיק שגראס שחושדו שהאכילו באיסור
ע״כ אמר הדבר הזה רק על כלל בני
האדם אבל החיקון לזה אמר על פלמו
בכל לבו דרשחך וכו' בלי ספסק אמונה
אומן בכל רגע וממנו ולמדו קי״ו שאר
בני אדם אס דוד בן ישי הלדיק חש
לזה מה יפשו בני אזובי קיר המלאים
עון ומרמס אשר לריך להחחוק באמונה
בכל לבו ככדי שלא יבוא לידי איסורין
ח״ו מחמת שנחפסמו מאבותיהם באיסור
הנאס אזו לריכין מאד אשר פיניכס לנכח
יביטו ויבקשו אל י״י לחוספס שמירה
יתירה ומפולס וסשס ספוב סבוחן לבוח
וכליות יפזרס ברחמיו סבן הדבר :

סייעתא לדברינו כנ״ל שבוחס
אמונה בלב
שלס ניאלו האדם ממדות רמות סכטפס

הוא צדיאל שנאמר לו ומיום שנחח אל
לבך להחפנוח נשמפו דצריך וז״ש דוד
אל חלל מפי דבר אמה (סגס שלא קבלתי
פדיין יסורין) כי למשפטיך יחלתי אני
מקוס ומלפי לקבלת סיסורין אימתי יבואו
לידי ואקבלס מאכסב וכבר כחצנו במ״א
שאל יסיל לב אדם פליו ויירח מפונשי
סיסורין ולא יסוב אל י״י בודפו שלא
הגמור סכפרס עד קבלת סיסורין כי
סשׂי חנון ורחוס ויראס ללבב צשצבו
בחסובס באמה בחרטס ופציבס וקבלס
על ספחיד אזו ינכס לו גס ספונח
סחמורין פיי יסורין קלון כגון סושיפ
ידו לכיס ליפול פרוסס וכו' וכיולל וגס
מס׳ ככח בקי״ש מהני לנכוח כל חפס
ועון אפילו עון ח״ס כמבואר בזכר
במדבר :

הכו אמר כבוד אדמויר סרב סקי'
מכרמי׳ על מה פסול
מן סחימל שאנחנו רואין כמה ספעים
סילדים בקפנוחס סולכיס לבוח רכס
ומחמידים בלמוד חורחס ומחפלליס בכוונס
יפוניס איסיר ואמן ומיושריס אורחוחס
ואחיכ כשמחגדליס מחספכיס ח״ו צמדוח
גרופות ומצפליס סחורס וספפלס וכיולל
ומאין יחסווס זה סרי סחורס שלמדו
בקפנוחס וסול סבל שאין בו חפס סי'
מסרזוי שחפמוד למשפן להס ויוסיפו
אומן בנספוחס כי מלוח גוררס מלוח
ואמר סול זיל ססול על שאצוחיסס
האכילו אחס ממון גול ססוגלו פיי מו״מ
שאינו באמונה וגחפסמו באיסורים ושב
להס לבשר מצרס ופי״ז נולדים חאוח
ומדות גרופות וסביח ראי׳ מזפק ספוף
על שנכסס מן סגול לא נחקרב לגבי
סמצח כי לא לרלון יכיי וסגס סספוף
לא נלפוס סכס סשׂי שונל סחמס עכ״ד
זסנכ אפסי״כ אין פסנה לאדם לפסור

שלאמר הכחוז וסיב י"י א"ס השופט לזס
 חמלא אפילו למדן גדול מסס דין לפעמים
 אפי' בדבר שחינוקת של בית רבן יודפין
 הוא פועס בלא סודס ובלא מחכוין וזס
 גורס החמא כי הש"י אינו פומד פמו
 פ"כ אינו מכוין אל האמת ופ"כ חלקים
 נלכ בפדח סדיינים ללמדס דפח ופומק
 סדין פ"כ מסראוי לדיון לסרסר בחשוכה
 קודס סדין כדי שיסיב הש"י נלכ פמו
 ואז יכוין סדין לאמתו ראה נא זס דבר
 שמלאחי בס' חן טוב בס' יורא פל סא
 דארזיל בפח שפא הקב"ה לאברכס אחר
 סמילס וסוא יבכ פחה סאסל יס"כ כחיב
 ביקש לפמוד ח"ל סקב"ה סס ואחס
 סימן לבניך שאני פחיד לפמוד בפדח
 סדיינים וסס יושבים וסקסס סרב ז"ל
 למס נתן ססימן סזס לו כפח דיוקא
 בפח שנתראס לו אחר סמילס וחירץ
 דכס ידוע דקודס סמילס לא כיס יכול
 אברכס אצינו לפמוד בפח שנתראס לו
 הש"י רק נפל פל פניו משא"כ אחר
 סמילס סיי יכול אפלו לישכ כמ"ס בזכר
 וסנס מליח סדיינים סוא בישיבס דוקא
 וכביכול הש"י פומד וכביכול בפח ססרואח
 סראשון אחר סמילס שפמד הש"י וסוא
 ישכ ח"ל סקב"ה שז ואחס סימן לבניך
 (שיסוי ג"כ נימוליס כמוד) ויסוי יכוליס
 לישכ בפדח סדיינים כגס שאני אלסרך
 לכיוח פמס ללמדס פומק סדין פ"כ
 בחה סאזכרס ואלס כמשפטיס אשר
 חסיס לפניכס ולא לפני דיני אוס"פ
 אפילו בדין שאחס יודע שכס דיני כדיני
 ישראל וקסס באתמ למס יסוי אסור
 לפניכס בדין שדין כדיני ישראל אבל
 לסיוח שאינס נימוליס ופ"כ ח"א לכס
 לישכ שיס"י הש"י פומד אללס וכיון שאין
 סקב"ה פומד אללס אפילו דין ספרוך
 לפניכס ככחיכס בודאי יפמו פ"כ אסור

לדון

בנפשו בחומריוחו פ"י שנחפסס באיסור
 וסוא דאמדי רז"ל בזכות אמונס נגאלו
 אבוחינו ממלריס דכחיב ויאמן כפס
 ואמרו בזכר בפסוק אל הלחס אח לחס
 רפ פין דאלמלי לא סוי פפמו ישראל
 כסמא דמלראי לא סוי באיס לידי שפבד
 וסנס פ"י שפפמו מלחמס קנו לפלמס
 איכות סחומריות ומדות רפוח ובזכות
 אמונס נגאלו ממלריס אשר בשר חמוריס
 בשרס סרי לפניך מבואר כמ"ס :

הבז אנשי כנס"ג אמרו וכרוח פמו
 ככרית לחת את ארץ
 סכנפני וכו' וספריזו וסיבוסו וסגרנשי
 סנס סשמיטו סחויי וסנס אס סיוח שי"ל
 לסיוח בסחוי ססליס פס ישראל דכיונו
 סגבמוניס פכ"ז סכא פל סארץ קא מיירי
 ולא מסחומות וסנס גס ארץ סחוי ניהן
 נישרלל וניל לסיוח סחויי נספרב בישרלל
 וכס סס ג"כ מכחות ספרב רב וכס
 אשר נסחחנו בגויי סארלות בגלות בכל
 ופ"י נלכדו גס בני ישראל לא רלו אנשי
 כנס"ג לסזכיר חת שמש בפידן ללותא
 שלא יספורר סקפרוגג פל ידי כחות
 ספרב רב אשר בפוכיר נספרכו בישרלל
 ופד סיוס סס לקין ממאיר לזרע יפקב
 פד אשר הש"י יסיר בדילנו וניל שפכביל
 זס ג"כ לא נאמר כסכפחת אברכס סחוי
 רק כרפאיס כיונו סמרפיס ידי פס
 סארץ סחורס ופבדס וניל שפכביל זס
 נגזר סגלות פל חלף סחמיטי סויד כל
 סיוס ד"ס כיו סוד" בכוסיר נכסך וכו'
 לסיוח שנסחחנו ונספרכו פס סחויי ססוא
 כחי' דספ"א כנודע :

הבז אי אפשר לכיון סלכי לאמיתס
 ופומק סדין כמשפטי
 בני אדם ציון איס לרפכו אס לא יסיס
 פס השופט כפפח סמשפס זס

אנרא דפרהא

דבריו למובס ואף על פי כן אי
לאו דסי' בומח על זכותו לא סוס אמר
(וכי' במקדש מלך) וסא דאמרינן זכרנו
לחיים או ויזכיר ויפקיד זכרונינו ופקדונינו
סוא משוס דאמרינן לשון רבים פי' כ
נראס דבלשון רבים אין קפידא רק מכי' פ
לריך לפרש דבריו למובס דוקא ולאגב
דאחי לידן ויפקד ויזכר זכרונינו ופקדונינו
סנס מקודס אמרינן ויפקיד קידס ויזכיר
ואחי'כ זכרונינו ופקדונינו. אך לפי דברי
סזכר סלו יחכן סימב פקיד'ס אחר
דנוקב' אינו מפלוז מי' מחחלי לנוקב'י
ואחי'כ מחפורר סמיד דדכורא זכירס
אחר דדכורא וכספספס סאנחנו רוזיס
לקבל סוס סדכורא נוחן ומשפיש לנוקבא
וממנס בלח סהפספס לבניס נשמוח
ישראל סבן סמינן ולא דבר ריק סוא רק
בכוונח מוסלגח :

הל בםפ ליקומי יקריס אינו יכול
(סאדס) להספלל כראוי
אס אין לו אור מקיף אוחו מכל לדדיו
וסביבותיו סירגיש אוחו מקיף סכיל ונל
סוא סנרמו בבורס ילו יי' אהך אס
סברכס בלסמי'ך סנס שרש
סחיבס אס'ס, ריח אור יסביב ימקיף
וכל סחיבס ריח יאור ימקיף יסביב
יחספלל בכוונס יכראוי וסמי' אס סברכ'ס
סוא אור ספנימי רליב (בג' סברכ'ס)
בלסמי'ך סבי'ח חספרש לשון פס סיינו
פס אסמי'ך דבר ססמוי מן ספין, סיינו
אור סמקיף סאינו כרגש כי אינו נגבל
בכלי כי אור ספנימי אינו סמוי מן פין
סשכל כי כרגש בכלי סבן ספנין :

הלל בזהר וילא דף קס"ג, חסוד'ס
ברוש'ס ביחס בלינון
סיח בנין פילאין וכו' אמאי אקרי חסודס
אלא סאו פלמא פילחס אפי' דנוקי'
איסי קרינן לס דכר דכר אספספס כל

לדון לפניסס פי' כס' ליינחי זס למשמרס
יכירו וידעו סיושבים על מדיון :

קבש בזהר וילא דף קי"ס, כל סני
זכירס ופקידס למב
אילין אינון דרגין ודימן רזא דמסימנוחא
דכר ונוקבא רזא חדא זכיר'ס ופקיד'ס
ואילין אינון למב זכיר'ס ופקיד'ס לביס
אילין אינון רזא דסמי'א דקיימא ברזא
דאלסיס אחריס וכו' ואילין אינון דקיימין
חדיר לביס ואילין לקביל אילין מסכא
נפקי כל רזי דמסמנוחא וכל קדישין
פילאין כמס דאוקמוס ומסכא נפקי כל
זינון בישין וכל וכו' וסיח בר נש כד
לני ללוסיס לא יימא פליס זכרני ופקדני
בגין דאיכא זכירס ופקידס למב זכירס
ופקידס לביס וזימין לנמלס מלס מן
פומא ואחיין לאדכרא חובוי דבי' ולא
פנשס ליס בר אי איסו זכאס שליס דכר
בדקי חובוי ססוא זכירס ופקידס לביס
לא ישכחון ליס כגון פזרס דאמר זכר'
לי אלסי למובס דסא בכל אחר דבי'נ
לני ללוסי' וכלול גרמי' בין סגיאין בכלל
דסגיאין וסיח שונמיה וכו' פכיל סנס
מס שאמר דסא בכל אחר וכו' וכלול
גרמי' בין סגיאין אינו פנין לכאן נראס
דבא לחזק דבריו מס שאמר זכרס, סוא
משוס דסי' בומח על זכותו מנין נדע
זס דסי' בומח פי' דלמא לא סי' בומח
ואררבא סבירא ליס דמוחר לומר בחפלי'
זכרס לזס אמר דסא בכל אחר וכו'
וכלול גרמי' בין סגיאין וסנס סוא אמר
זכרס לי ולא כלל פלמו בין סגיאין מזס
נראס דסיס בומח על זכותו ולא כלל
פלמו בין סגיאין פי' סלשון זכירס שאמר
סוא גי' משוס ססי' בומח על זכותו
משאי'כ לחיב אחר ונראס מכאן דאסור
לומר לשון זכירס ופקידס אפילו אס
גפרש דבריו זכרני למובס דסא פזרס פירש

אגרא דפרקא

מז

שיבו וכל נסירו מיני נסיק ובג"כ דאיוסי
 חסידה נפך מינס חסיד פכ"ל כרי לפניך
 דאימא פילאס חסובס נקראח חסידה
 פיין במק"מ דכזיא זכאן זשס כרמ"ק
 ולכך יש לנסוג מילי דחסידי זע"ה (גס)
 שאינו נוסג אוחן החומרות זכל ימי
 השנה) דאז שולפ חסובס פילאס דנקרא
 חסידא ולדעמי ז"ש דוד שמרס נפשי כי
 חסיד אני לסיוח שאני חסיד פ"כ יניקחי
 מהחסידה וחמן ו"ן המשומר זענזיו זלא
 מגפ גוי ויואל לנו מזס מי שמחנסג
 זמילי דחסידי יש לו שמירס יחירס
 מלמעלס :

הלב להבין בחי' מליאות ג' מוחין
 חכמה זינס ודעח
 זשכל האדס דמושכל ראשין שנופל זשכלו
 לעשות דבר מס זס נק' חכמיס כיח
 מיס שזוא רק מחשבי פשוטי זלי
 השפעת פדיון זאורך ורוחב א"ך ומס
 יפשו דדבר (ולכך בחי' חכמה סוא י'
 נקודס זלי השפעתו ואחיכ זשמחזוכן
 סא"ך ומס יפעס דדבר סזס נק' זינס
 מזוי דבר מחוך דבר (סיונו מחוך דבר זמושכל
 סראשין פ"כ נקראו זחינח זינס ד'
 שזוא השפעתו קו לאורך ולרוחב
 זבחוכס סוא סנקידס סראשוג' ונסס
 אפילו יחזוכן סאדס זחכמתו זבינחו
 לעשות איזס דבר אש יניח סדבר ממחשבתו
 לא חנמיר לו סעש"ס אשר גזר זדעחו
 פד אשר יקסיר סדבר זמחשבתו זססכמס
 שלא יסקוט פד אשר יפעס סדבר סנרלי'
 לו סנס ססכמס סזוא נק' דע"ה (סוא
 לס"ן סחקשרוח מלשון וידע אדס) שמקשר
 סדבר זמחשבתו וסוא סחקשרוח סמחשבי'
 פס סמעשה על פ"ן דע"ה סוא סוף
 סמחשבה וחחלח סמעשה סנס כ"ן מסורס
 סדבר זסי סחינח סחיבר סגאון סחסיד
 מסרז"ש ז"ל וראיחי רביס חילקיס פלוי

דעח לנו ולזרפנו פד פולס :

קלג בספר ליקיפי יקריס
 מכח סחורס (שזאדס)
 לומד (זאוחו) סיוס ואחיכ מזדמן לו
 זאוחו יוס איזס דבר לעשות ואינו יודע
 אש לעשות ואש לא יוכל להבין מכח
 אוחו ספינן שלמד א"ך יפעס זבלזד
 שיכיס חמיד דביק זש"י אז יזמין לו
 ש"י חמיד שידע מכח סחורי פכ"ל
 ולדעחי סוא מסורס זפסוק גס פדוחך
 שפשוטי (ר"ל פדוחך סס שפשוטי שאני
 דבוק זסן ופל ידן לס"י פ"כ) סס
 אנשי פלחי שאדע על ידן א"ך לסחנסג זכל
 דבר :

קלד שמעתי סא דארזל כהניס
 קפדני"ס סס סלא
 כסן

אגרא דפרהא

קלו מעם למדה יראה ואהבה מסני
שאם לא כ"י לאדם כ"א
אהבה כש"י כ"י האדם רגיל חמיד עם
כש"י וגם כ"י נמצע באדם האהבה
ונפשית לו מצע אך מכה היראה שפמם
הוא ירא לגשה פכ"ל כ"י ליקומי יקרים.
וליכ דבאם לא כ"י במליאות רק האהבה
כ"י האדם מחבטל במליאות ברגע מגודל
החשוקה כדמיון החלק אל הכל ויתוס
אור הנשמה יולאח מנרחק הכלי (וכמו
שהוא בצדיקים לפח פטירתם כמו שאמרו
בזכר) ופ"י היראה ילימאם האור חמיד
חוך הכלי בגבול חס שמפורש בחורה.
וילך י"י כאשר כלס לדבר אל אברהם.
ואברהם שב למקומו. שכל הססוק איני
יודע מה מלמדיו (וכבר דרשו בו רז"ל
פ"י ברש"י) וי"ל פ"פ שסומו דהנה הנפש
הזאת כשמרגשה נשימות מריבות ידידות
יולרי חגבל הנפש אח הפשר ורלוסה
ללאח מנרתיקה לסיכלל באורו יח"ש והנה
רז"ן כש"י להשחשש עוד במשש כלדיק
כל ימי לבאו אשר נגזר עליו להיות עבד
כאמן במולס השפל הזה אזי כשרואה
כש"י שכלדיק כבר הגיע לבחינה אהבה
לנקודה אחרונה אשר זכחו לסבול הנס
אם ילך עוד להשיג יותר מכה הכלי
שלא לסבול אזי ילא מנרתיקו אזי מסיר
כש"י אהבתו ושאר ביראה וילימאם שוב
אורו בחוך הכלי והכלי יחחק לסבול
האור. וזהו פ"י הססוק וילך י"י וכ"י
דנה הראה אהבתו לאברהם אבינו איך
נושא פנים לחסילתו ובאם יכ"י בצדס
חמשים לדיקים יסלח לכולם והנה ביקש
עוד יותר וכש"י כגדיל לו האהבה כיחילה
לישא פניו גם לדבר הנה והנה בכל
פמם נחגדלס האהבה והחשוקה בלב
אבינו אברהם כי כביכול כמים הסנים
לפנים כל מה שפראסו כש"י גודל האהבה
אזי

כסן מסמרא דימין חס"ד אך הוא חס"ד
הוא שם פ"צ הו"ה ציודין מגין חס"ד
וכנה ריבוא זה השם הוא קסוד פ"כ
בנקל לכסן איש החס"ד להיות קסדין.
כך שמעתי ולדעתי ז"ס אהרן בני" פ"צ
קס"ד פנים ואחיריים :

קלה רמז המשנה הבני"ם יולאים
בקשרים ובני מלכ"י בזגין
וכל אדם אלא שדברו חכמים בסווס
פין רמז המשנה הלזו כס ליקומי יקרים
וליכ לרמז במשני הזאח הבני"ם (כיינו
סחס בניס שאינם בני פלפין ואין להם
ידיעה בנס-רות לחפש בגנוי"א דמלכ"א)
יולאין (ידי חובחס בחורה' וחפלה')
בקשרים (כיינו בסחס החקשרות
שמקשרין אי"מ באהבה בוראם ופבירחס
לפשות נחה רוח בפניו ויולאין י"ח נזה
הנה שאין להם ידיעה בשרפיות הכוונות
בפלויות הפולמות ויחודי השמות אכל)
ובני מלכים (כיינו בני פלפין אשר חלק
להם כש"י בבינה אין יולאין לנמרי י"ח
רק) בזגין (כיינו בזוינה הספירות
כללות הספירות נק' זגין כיינו ז' מדות
חגי"ה נשי"מ וג' מדות חב"ד וזהו בזגין
וסבן וגם הוא מלשון צירות זוגית"א
חיורחא והנה לבל יאמר האדם שהוא
אינו ראוי לפסיק בצורות וירל' להקל
עול הנסחרות ממנו ויפטיר אי"מ סחס
בקשרים הנה סיימו חז"ל דבריהם וכל
אדם (כל אדם מישראל ראוי לזאח
האילטלא חס פיקר שמשפיות' ושולין
לאדם ביוס כדין בני לפוח במרכבה)
אלא שדברו חכמים בסווס (שסווס פ"פ
כרוב בני אדם אינם יודעים במרכבה
ככ"ז כש"י לא בזה ולא שיקץ פנות פני
דעפה ובשופו אליו (בסחקשרות) שמע
יולאין בקשרים כנ"ל :

אגרא דפרהא

י

מאז מצלי חשוקה סלג וחקשרות זה נק' בחי קטנות כמו קטן שמוחושו קטנים ופושט כסימא בארובת מצלי החזונות משאיכ כשפושט בחשוקה נכדחת ובכונת הכליחייח נק' גדלות, פיין בדברי חלמידי הכפשיט וסוא לדפחי רמיחו בחורה וכרמיך לא חפולל (סיינו כרס שלך כרס יי לבאות בית ישראל, ושיפור קומח הנשמה הכלולת עפער מדוח נק' כרס בגי' י' סווח סיינו הן מה שאחס לומר ומחזונן בחייד שלך הן מה שאחס פושט במדוחיך חגיח נס"ס שלך אשר כללות הכל סוא כר"ס י' סווח) לא חפולל לא חחכג בקטנות לשון פולל יונק פיין פי' כל הפסוק ביחר שאת בספרינו אגרא דכלה:

הלח אמרינן בגמ' כמה פעמים מלחא דאחיא בקי' טרה וכחז לה קרא וסוא חמי' למס לן סקרא כ'ון דאחיא בקי' וגם לא מצינו כן בכל סייג מדוח רק בקי' וניל דקיייל דאין מפנישין כב"ד על דבר סללמד בקי' דדילמא יש איזס פירכא לקי' פ"כ כאשר סיי' רלון כש"י בחורחו סכב"ד יפנישו על הדבר כחז מקרא מלא בחורחו וסוא נחמד לדפחי. ולדפחי זה הדבר נרמו בחורה ויאמר יי' אל משה ואזיב ירק ירק בצניס סלח חכלס שבפח ימים חפגר שבפח ימים מחוץ למחנה ואחר חלסף כנס מחינת חסגר עד חלסף מיוחר ואיח שבח ללמד סדין דדיו לבח מן סדין וכו' סכס זה נלמד ממש שמבואר אחיכ וחסגר מריס שבפח ימים אלא פיכ בח ללמדינו פסיק מפורש חסגר שבפח ימים וכו' כי הן סקי' און מפנישין וכניכול טרה כשיי וכחז קרא מפורש חסגר וכו' כגס דגלוי וידופ לפניו ית' דסקי'

אזי נחגדלס החשוקס והסכבכ בלבו עד אשר בח לבחי' סנקודס האחרונס מס כסי' אפטר כח סכלי סלו לסכול ואילו חפולל פוד וכסיי סיי' נושא פניו באכבס כבר סיס מחפולל ונכלל באורו יח"ס ורלון כסיי סיס לסחפושט פוד בפודי אדרסי' אצינו בפוסיז פיכ וילך יי' כאשר כלס לדבר אל אברהם (כל מס שהיס בכחו לסכול דבר פמו וכאשר סגיפ לנקודס אחרונס כניכול וילך יי' בכדי סלח יחפולל אברהם אצינו מנדל אכבחו אז פי"ז) ואברהם שב למקומו (סרלשון נשאר על מצבו מוגבל בחוך סכלי) וחפמיק בנסחרוח כן סוא ברלשיח סגילוי סכס סיי' בחי' למאוס לסחזיק סכליס סל ספולמוח ובחי' סחפושטוח לכחיוח סכליס באור פנימי במדס ובמסקל כל כלי לפי כחס וי"ס חכוק יי' שמפחי שפטיך ירלחי סיינו שמפחי (ובכנחי) שפטיך (סיינו מלשון וישמט סאול סכוא לשון למאוס ואסיפס סיינו סכנחי בחי' סלמאוס שלך ברלשיח פלייח סרלון וסכנחי לורך ופמס סירלס אז') ירלחי' סכנ ספנין וזכו סנלמר כמפסס ברלשיח ויאמר אלקיס וסיי' אויר וייכי אויר (ולח כלמר ויכי כן) ופירשו בזכר סכל זה סוא שיפור כמלמר דסיינו סכסיי אמר ויכי אור (דח כחפושטח ואמר) ויכי אור (דח למאוס) וחחזונן בדבר ויכי אור בגי' רליב סוד כללוח אור ספנימי, ויכי אור בגי' רחיל סמדס האחרונס סיס סלמאוס דמחמן ולסללס פלמח דפרודח וי"ס דוד אברהם אח יי' בכל פיח (סיינו פס כללוח ספיח דסיינו ויכי אור ויכי אור בגי' פיח דסייס ירלס וסכביס סכנ סדבר ויוגמס לך) :

הלז בחי' קפניח וגדלות כסכארס לומר או מחפולל או פוש' 3 ג

אנרא דפרהא

לסחבון מסיבן הוא שורש מדה אהבס
הוא ממדה סחסד ואהבס וממנס נסנו
בנילצי הסבירס ממלכין קדמאין אל
סקליפיה פ"כ עוב לי לדבק א"צ
בשורש אהבס ואז יתעלס סטלין שבתוך
קליפיה ויכוין בשמות ססייכיס למדה
סחסד כגון שס איל וסוי בנקיד סגול)
וכיולא במדה סיראס וכיולא ועיין בליקומי
יקריס שכל זס הוא בדוקא כשהארס
יודע בעלמו שזאת סמחשבה אינס בזה
לו סמחלוות נפשו סבסמייח (דסיינו שיודע
שבמלס עבמו כבר אינו סמחלוה לסחלוה
ססיא) ואעפ"כ בזה לו סמחשבה סזחה
על כרחך סכוונה הוא לסמלוה אל
שורשס מסייכ כשהארס הוא עדיין בעל
חלוה בסיור ובאיסור סמחשבה סזחה
בזה לו סמחלוות נפשו סבסמייח אשר
קשור בס ואיך יסחדל לסמלוהס למקיס
עליון ונורא וסוח עס כל כוחותיו מקושר
בססיא ממילא איש כזה לא יסחדל
בעלי סמדות רק לדחות חלוות סמחשבה
רעס מדעתו לקייס מס שליחה סחורס
ולא סחורו וכו' סמסכיל עלדבר דבדרי חלמדי
סבסמייח יראס כי כך הוא סכוונה
ואמרתו אני בעניי ססדבר מסורש בבור'
ולא סחורו אחרי לבכס ואחרי סיניכס
אשר אחיס זונייס אחריס"ס דכנס אשר
אחיס זונייס אחריסס מיוחר ואינו מובן
ולדעתו כך הוא סכוונה מס שאני מלך
ולא סחורו סיינו שלא לחור אחרי סמחשבה
סלב רק סיכף בבוה חלוות סמחשבה
בלב ידחס סדבר סמחשבתו זס דוקא
דבדו אשר אחיס זונייס אחריס"ס
דסיינו כשהסמחשבה זרס הוא מדבר
חלוהס שעדיין אחס לסויס אחרי
חלוהס כוחו חוניס עדיין אחרי סמחשבה
סחלוה סזחה איכ סמחשבה סזחה הוא
סמחלוות

דסקיו כזס אזי לו סירכא סכ"ז בל ללמוד
דעס לחכמי ישראל אשר כחורס יעשו :
הלש כתבו חלמדי סבסמייח בכל
דבר שארס לומד יראי מאיזס
בחי מדבר סלימיד סכו' אס מבחינה
יראי אס מבחי' אהבס אס מבחי' סספחרות
וניולח וכיולא ויחקשר איש במדס סכוה
וכן אסיי במס סמדבר ועוסק עס בני
ארס יראס מאיזס בחי' הוא ויעשה
כוחו ויחשב לו למבורס שלימס. ולדעתו
ז"ס דוד ואשמרס חורתך חמיד למולס
ועד (וסאיך אפסר זס לשמור סחורס
חמיד מבלי ספסק אך הוא ספיין
סכרלס כל מס שאני לומד בחורס אני
רואס מאיזס בחיכס הוא סלימוד ואשמור
לקשר איש במדס סכוה. וזסו ואשמרס
חורתך חמיד סיינו למולס וע"ד. וע"ד
הוא סחקשרות סיינו שאני מקשר איש
למולס סכוה סמדברת בו סחורס אז.
או וע"ד לשון קישיב עדי עדייס שאני
מכוין לקשט סמולס סכוה ואמר עוד
ואססלכס ברחבס (יש בו יכולח וכו'
ליך אסיי ברחובות עיר בון אנשים
סמוסקיס בעניני סמולס) כי פקידך
דרשתי (כי כל סנעשה וסנדבר אלי אני
דורס פקידך סיינו אני מבין שאחס
סוקדני בדבר כזס סן ממדה אהבס
סן ממדה יראס אחס מזכירני בדבר
זס (מלשון וי"ו סקד אח סרס) לסחקשר
במדס כוחו פ"כ אני יכול לליך ברחובות
קריס בלין סגור :
המ הבלה סבסמייח כל סמחשבה
זרס סכא' אל הארס
יסחדל לסמלוה' לסרשס דסיינו אס הוא
מפניני אהבס כגון סרסורי זנוה וכיולא
יסחדל לסמלוה נמדה סחסד (דסיינו

אגרא דפרהא

יה

זחאוות נפסך הכסמייה פ"כ אין לך
 פסק להחטסק בסעלח המדה כמטיל
 רק לקיים ולא חחורו מטא"כ כשחמחשבי
 הוא בדבר כזה שאין לחס זונים אחריכי
 שכבר אינך לסוב אחרי החלוח הזלח
 ממילא המחשבה הזלח זלח לך לסעלות
 אל הדחנס ממחשבהך רק השחדל
 בהמלוחך לשורש' ואפס"כ כחצנו צמ"א
 דכנס דלריך לקיים ולא חחורו כניל
 אפס"כ יחשוב בשמו' השייך למד' הסוא
 שממנס היחס המחשבה כגון זלחבה
 לו זירלח וסמ"י :

המא ב"ס' לימודי חילוח כשקם
 כאלס זכקר לריך לרחוץ
 ידיו ג"ס ליד ימין וג"ס ליד שמאל
 וילאר כשנחן מים פסס ג' לימין יד
 הגדולה ג"ס (ודלוי כוונחו לרחוץ ג"ס
 בסירוגין כמזואר הדבר זכחזי מרן וא"כ
 לפיז ילמרך לוצר פסס א' יד הגדולה
 ואח"כ יד החזקה ואח"כ שו' יד הגדולה
 וזה לא יחכן לפי הכוונס פ"כ לא ילמר
 כלום עד כפסס כג' ילמר ג"ס יד
 הגדולה לימין וכו' ולפי שרבים מהאחרוני
 שפו זזה פ"כ ליינחי למשמרה) ליד
 שמאל ג"ס יד החזקה וכשמפססף הידים
 יחד יד כרמ"ס וחיכף אח"כ ימלא ידיו
 זמים וילמר ידיו גלילי זכב מ"מולחים
 ז"חרשים ויכוון זלרבע מ"ז שפולס מן
 ג"ס י"ד הגדולה וג"ס יד החזקה וג"ס
 יד הרמס ררי שלסס מ"ז ואחד זר"ח של
 ממולחים זחרשים ררי ארבעס מ"ז
 וכ"א מאלו כמ"ז יולא"כ (מארבעס שמוח
 פ"ז סיג מ"ס זין כ"ל כ"ל) דכיינו
 יד הגדולה משס פ"ז יוד החזקה מש'
 סיג (וכן יד כרמס משס מ"ס ו"ד
 רדי סחס משס זין כ"ל) זלח סכוני :

המב בזוהר וישלח דף קס"ו ולי
 חימח שכינחא לא
 שריח אלח זלחסנחי דליוו ארעא
 קדישא וודלוי לא שריח זגין לינקא
 מינכ אבל זלגנל שריח פכ"ל ילרעחי
 ז"ס דוד כי גרשוני הווס מסכחפח
 זנחלח י"י אמר מסכחפח לשון דיבור
 וחיבור

אגרא דפרכא

והיבור המקבל פס המשפיע כמדי"א
ספחיוי נא אל אחת הכסונוה כי באמת
השכינה היחה עמו גם בחיל רק לא
לינקא מינה בדרך משפיע ומקבל וכבן :
ומצדים לאין מרך חבל אוהו האיש לא
ידע הארך מחארין אח המושל כזה
בשם כחואר כמה ראוי למושל גדול
כמוכו והני שמע שיש שלפונות שנקרא
השלפין (בלי"א) קאסיפאן וחשב שבודאי
גם המושל הגדול אשר שמע שמעו
יחואר לו קאסיפאן וכזה אירע שבא
אוהו האיש לפי" ושמע שכקאסיפאן בא
לפי" אז חשב שכוא הוא המושל אשר
שמע שמעו וכאשר בא הקאסיפאן אז
אמרו לו שכוא אי מצדי המושל הגדול
אשר חיאר אח משרחו סלו בשם קאסיפאן
וכן אירע לו ציפדנראל וכבין פי"ז כי
בודאי המושל הגדול סלו לא יחכס
בשם קאסיפאן או יפדנראל כי הארך
יחאר אח פצדו בחוארו המיוחד לו
ובפי"כ המושל הגדול סלו יש לו חואר
נכבד ציורר כגון מלך ופי"ז תחבונן
דכס פרפע לא ידע רק משם אלקים
והשם הוי"ה לא רכס לקבל ואמר מי
הוי"ה ותחבונן כי המושל אשר שמע
יחארוכו רק בשם אלקים אשר נשמע לו
לחואר חשיבות וכן ה"י סובר יהרו כי
ה"י מיופציו רק כאשר שמע שאמר
כשי"ח למשע ראס נחתי אלקים לפרפע
וכן ישראל נק' אלקים אחס פי"כ כל בן
דפח יחבונן כי המושל לא יכס אח
פצדיו בחוארו הפלמיי וצפי"כ יש לו
חואר אחר בפלס ויש וישמע יחרו
(דכיינו ששמע וכו') אח אשר פשע
אלקים למשע ולישראל עמו (ר"ל שמע
שפסע וחואר למשע ולישראל בשם
אלקים אז כבין) כי הוליא הוי"ה אח
ישראל ממלרים (כי ודאי שמו הפלמיי
אינו שם אלקים דבשמו הפלמיי ודאי
לא ה"י מחאר לפצדו) וז"ש יחרו ברוך
י"י אשר סליל וכו' פחס ידפחי כי גדול
הוי"ה מכל אלקים והוא סללי :

קמג ס' ליקופים יקרים החילוק שבין
המדע הששיה שבא"י כי
חסך חסד והמדע הששיה שבמדוח ה"א
ורב חסד ולפפמים נאמר חסד סחס
הוא כי חס"ד סחס היא אדם שנחחסד
כשרואס חבירו לריך לאיזה דבר ומחחסד
עמו ליחן לו די מחסורו חבל לא ישחדל
לכשיג איש שיהחסד עמו ומדה כי
חסך חסד הוא דמיון אדם כמשחדל
וחסך לכשיג איש אשר ייטיב עמו ויחחס'
עמו כמו שבי' מלפפס אברסס אבינו
לכשיג אורחי' וכשמאי' אי"א צ"א נק'
ורב חסד שקיבל מא"א חסדים סרבע
פכ"ל ונליד ר"ל דכגס כשמאי' א"א
צ"א אז גם צ"א היא המדע הזאה
שכביכול חפלו לכשיג כלים מוכנים לקבל
חסדו פכ"ז לא יקרא למדהו כי חסך
חסד רק ורב חסד כי למפלס בא"א
כביכול המדע הזאה היא לו בפלס
משא"כ צ"א אין המדע הזאה בפלס רק
כריבוי וקבלס יחירס ממדהו כפלמייח
כבן כ"ל :

המד ש"ם כס' כניל פי" הפסוק
וישמע יחרו וכו' פי"ש
ודבריו אינס מוכנים וכנראה שי"ב פ"ס
וחסרון כחיב פי"כ פרשחי לפי דפחי
ופי"ס דרכי דקשס מס שמופס שמע
ובא ואחי"כ סייס לנחינה טפס כי הוליא
י"י גם מחחיל באלקים ומסייס כהוי"ה
כי הוליא הוי"ה ויחפרש סדבר משל
לאדם אחד שבי' שומע שיש מושל גדול
אשר שילס בכמה וכמה שלפונים ושרים

אגרא דפרהא

יט

כפרה לישראל כי סולך השיח
לכנפיהו כניל :

המז בזודר וישלח קפיח א' בגין
דכד נפיקא לא הוי

זמן ללוחא ולא ממא זימנא דקיש השחא
דשמע' כסי צלוי' אבל עד לא נסקא
לאורחא צפינא צמחא מיני' ואמלכנא
בי' אבל ללוחא דא לא צלינא דהא אכא
אשחלנא צאור' משלגות ליליא וכד
אחא צפרא עד כסן לא הוי פידנא
ליצלי' ללוחא בגין דכסו' שפחא בקדרות'
דצפרי' אשחכחא אחת' משחפית צבעלס
ואינון צחא כחדא דצפי' אויב למיכך
למשכנא בעולמחא דיתבי צדס ובגי'כ
לא צפי' לוי' לבי' למיסק מילויבו
דמחצבן כחדא ולאפלא מלס אחרא

בינייבו וסחא דניכיר שמשא הא פידן
ללוחא נללחא כמס דאוקמוס דכחיב
ייצאך פס שמש וכוי' לנפרא נכורס
דשמע' צדן לאכסרס לס דהא ירא'
צדוי' שמשא איצמריך ולא לאפרשא לון
וכד לא ניכיר יממא לאו הוי ירא' צדוי'
שמשא וצריכא לחברא לון כחדא ודא
הוא פס שמש פכיל ומשוס הכי ראיתי
כמס מאנשי מפשע נמנפי' לומר סליחות
בקדרותא דצפרא ופי' במקימ שכי' שאין
קפידא רק צהפלה שמי' אבל סליחות
וחחנוניס מותר לומר :

המח זודר וישג קפיד אמלאך בחון
גו גלוחא דאויב צארפ'

אחרא אשקך בגין לאחדבקא רוחא צרוחא
גס לא יבוזו לי אפי' דאכא צארפא
אחרא פכיל המשכיל פיד ישיכיל צדדי'
סזכר מס שנאמי' צשס הצפשי' שבגלות'
צחול יס סייפחא לכשגת רוסיק גס
שאין כשכי' שורי' בו' פכיל יס סייפ
לכשגת

כמה שם כניל כמדוח דקדוש
כוללים זה מזה דסייני'

חסד מגבורס וגבורס מחסד משאיכ
כמדוח דסי' סיס כפרידס יחסדרו כל
סופלי און פכיד מזה חחבוין אנשים
זכולכים צדרכי סשס כגס שזס פצודחו.
צדוך זה וזה צדוך זה דסיינו זה צירלס
זה צאכצס וכיוצא צס לאין תרך אפסיכ
יחוייב לסיוח ביניכס אכצס ואחוס ושלוס
וריפית ומפחס בין חבין אה אשר נפטיך
אס צפוסיר נחרצחס סקפוגריא בין
סאנשים אשר קרצח אלקיס יחסלון סלס
חסבוין אשר ח' סו' מפלמא דפרודא
שסמדוח אינכ כלוליס זה צוס סמשכיל
יסיס זאה אל לבו וירלס ליחד מדוחיו
ואז לא יפיל דופי' בקדשי שמים :

המו נאמר לי משס קדוש ישראל
סיס רצב סקדוש מכרי'ס

שקארלין זללס'ס סיד שומר צשס
סמרש צשפס שומר (כשיית) סקבי'ס
לאליכו שיצמריך לסיוח צכל צריח מילס
צנישורל אמר אליכו אחכ ידפח שאני
שקנא לשמך יתי' סנכ אס יתי' סצפל
צריח צפל פצירס לא אוכל לסכול
לסיוח שס והצפיחו סשיית שיכפר לסצפל
צריח ואז יתי' ריקן מפצירות והשיב
פוד אפער יתי' כמוכל צפל פצירס
סצפיחו סשיית שיכפר גס לו סשיב
פוד אפער יכיו סקכל ספומדיס שס
צצלי פצירות ולא אוכל לסכול סצפיחו
סשיית שיכפר לכל סקכל כן סמפחי
שיצאו סדברים מפי סקדוש סניל וכיל
שזס מרומז צפנחס הוא אליכו חחה
אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל
כי סואיל מדחו קנא' וסולך לסיוח
אלל כל צרי' ולא יוכל לסכול פייו גורס

אגרא דפרהא

לכמה נקיבות ואפס"כ כ"א חולד
חולדה בלורה אחרות וזה יחפרש בחור'
שאמר משה רפ"ה למדתי אחרים כחמיל
ביחיד וסיים צרבים אך הוא דכני בשפי'
קבלה הכלני ממש כל ישראל כאיש
אחד חבירים קבלו הכלני כלשונ' ובלורה'
וזה ככוונ' רא"ה כל ישראל ביחיד (וכוא)
כלשון רוא' אני את דברי אדמון אני
מקבל הכלני) אבל אפס"כ למדתי אחרים
לרבים כי לכ"א צפי' יגיפו לו לימודים
אחרים כבן הפנין:

הגא זודהר מקץ קל"ג מה כחיב ולא
זכר שר המשקים את
יוסף וישכחו כיון דאמר ולא זכר שר
המשקים מכו וישכחו אלא וישכחו
אחר דאיה ציה שכח' ודא חיבו קץ
מספרה דחושך כו' וכן קודם לזכ' אמר
מאי מקץ אמר ר"ש אחר דליה ציה
זכיר' ודא הוא קץ דשמאלא כו' פיי"ש
וכי כרמיז דאל אחר אסתרם דחסר
דעה הוא ואין בו כח זכרון כי הזכיר'
הוא מבחי' הפנים (כ"ל הפנים של פי' ציה
קפי"א בגי' זכיר' אשאי"כ באחוריים גי'
השכיח) דדעה אסכיד באנפוי דמלכא
ולפי שחמר בקליפיה (הדעה) לכן אין
שם זכיר' אפי' בזכיר' שלכם פכ"ל חס
החבונן משאר"ל כו' זכירין ברשום שאין
מקריבין לו לאדם אלא בשעה כנאחן
דכיינו בשפי' שמגיע להם כהנא' מישראל
נראין כלאוכבין ואחי"כ חיכף שוכחין
החופלה שכינע להם כי מאתר דשכחה
הם וכניל והמשכיל פ"ד בשעה המלמרך
לו צממדו לפני וכי יכוין יחוד הזכיר'כ
וכוא פי' ציה קפי"א כניל וצפי"כ יוכנפ'
אחר דשכח' החבונן דכר'כ:

הגב בת"ן חיקון י"א דאיה טיכלא
דרמפי' דליה לכ רש'
למשחה

לכשגח רוכיק אפי' אינו כגון כיכ אין
מדקדקין עמו כמו באסיק משל למלך
כשכוא בדרך מוכרה ללון במלון ופונדק
שאינו לפי כבוד המלך צופי ונקיות אין
זה ציון למלך כיון שככל יודשין שכמלך
הוא בדרך סבן דכר'כ:

המט אורפניא"ל הוא שם קדוש
נכבד ונורא
מפולס המלבוש ונגד זה יש צפולס
היגיר' מלאך נקי כניל וכווא מנין חשמיל
ומנין מלבו"ש וסגולה זה השם לפסול
פפולה נוראות כיז צס' לימודי אלילות
המשכיל פ"ד יוכל להחבונן בנרכ' אחרוני'
בשמי"צ שמסיימן בשלוי"ס הוא המלבו"ש
פי"כ אנו אומרים באות' ברכ' ברכינו
אבינו כו' באור פני"ך סבן:

הג זודהר וישב קל"ב סיח סאי מאן
דאסתכל במאי דאלויף
מרבין וחמין לוי בכהוא חכמהא יכול
לאחוספא בכהוא רוחא יחיר פכ"ל נשמע
מזה החבונן ומסתכל באיזה דברי חורכ
שקיבל מרבו יחוסף לו פי"ז לבוא
ממושכל למושכל גם לחדש חידושין אשר
לא שמע מרבו וניל דכני כרצ פס
החלמוד הוא ג"כ דרך זיווג זוי"כ משפי'ם
ומקבל וכן' כמו שחרא' בגשמיות זוי"כ
בכ"ז שהקב' מקבלה מהזכר אס יש כח
כני' מולדה בכ"ס פיי' שפמו חולד'
חדש' כגס שכבר חולד' פ"א אס מחקבלה
שוב מולדה עוד כן החלמוד כל מה
שיחבונן שוב דברי רבו יתילדו לו בכ"ס
חידושין אחרים אמיתיים בחורי' ופבוד"ס.
ולזה חמלא כמה בני אדם שומפי"ס אחס
דיח מרצ אחד זה יחבונן פי"ז חידוש
אי בחורי' וזה חידוש אחר הוא ג"כ
בדמיון כנשמיי כמו זכר אי' המשפי'ם

אגרא דפרהא

ב

שלכם יסודי מולם וכשזה קם ספי"ח
נופל פ"כ) ודרך רשמים (סיינו חיבור
כספי"ח מלשון דרך גבר) יסו"ח (יפקס
ולא קרב זה אל זה כ"ל וכשם הסוב
יכפר :

קנר צדקתו מומדה למד נכחצי

מרן זלטיס כי סמליו
כראשוני שאדם מוטי' ביום נרשמ' במלחו
ואח"כ כשמוטי' כשני' נבלמח כראשוני
ובלח כשני' במקומה משאי"כ מלוח
כזדקי' נשאר רשומה לפולם וז"ש זדקחו
מומדה למד ולדפחי זה שכזסירו מז"ל
ליחן זדקס קידם כהפלה ככא דר' פלוני
יכיב פרוטי' ומללי אמר אני בזדק אחוס
פניך ולמה דוקא מלוח זדקס ולא מלוח'
אחרת רק הסנין הוא כשמוטי' מלוח
אחרת כנס בצואו להספלל שכי' גיכ
מלוח' משה ולפנדו בכל לבכס אז נבלמח
מלוח' כקידמח ושוב כמלאכיס אינן
מכירין כה ויש חשש לאיזוס קיטרונ
משאי"כ מלוח' כזדקי' כנכארה כרשומה
כל כמקטרי' כראוחס ריש כמלוח
אומריס דין' הוא כרא דמלכא ומי יוכל
לדון כו' ולדפחי יחסרש כזה חסלי' לפני
כי יפטיף ולפני ויי יספך שיחו ויי
שממס חסלתו כו' דכני' כפני' אינן לו
מה ליחן זדקס קידם כהפלה וכנס זה
מלוח' קידם כהפלה כמחמקף כפיכופס
דמלוח' כנס מלוח' זו היא קודם כהסלי'
ונרשמ' במלחו לאיח' שקיימי' מלככח
כבורא אך בצואו להספלל כנס נבלמח
כרובס כראשוני ואין מכירין ככ כמלאכיס
אס פכא כחיקנס פ"כ יש חשש לקיטרונ
חוק שמבקש כפני' ככשי"ח כיוודפ
חסלמוח לב היא יקבל חסוהו כלא שוס
אמלטי' וז"ש חסלה לפני כי יפטיף (שלין
לו רק כפיכופף שלין יכולח כידו לפטיח
זדקס

למפחה חלח בנינונול כו' יאיה
סיכלא דכורל כנסורל דאורייתח
ואיח סיכלא דנביא' כו' ואיח סיכלא
דירא' כו' ואיח סיכלא דפנייס דלא
מחפחה חלח לפנייס דכווי' מחפטיס
קדס ויי כללוח כמט פא דליח וחסילין
כו' פ"ש כנס כו' די לשיאמר דלא
מחפחה חלח לפנייס וסאיך שייך לזס
לייח וחסילין וכי רק פנייס מחפטיס
כלייח ולא פטיריס וייל מזס דככוני'
נסי פטונו לכיוח כפנייס מחוריס כדרכי'
לכמלי' סרף לביהס ועריחל לכו מלחל
ליקה אחס כעליח כמו שכו' כנסוג בין
דלח כמס וכני' כפנייס כחושטיס לזס
ונושאיס משה קדושה לייח וחסילין
פליכס גס כלכחס כדרך ומחפללין דוקא
כפטישח דמלוח' כנס יסחה לכס כשי'
שער הכיכל כהוא וזכו חסלי' לפני כי
יפטיף דוקא משאי"כ כשאינו ממוסף נ"ל:

כנג דרך מלכא חיי וקיס אחקרי

הוא כי מקומו הוא
משנימיוח יסידה מקיס שכחי' מגיס
כבן כפנין וכוא כסי' זוכר כדקיפ
ונדפחי' זכו שאתר דוד אכנלי' ויי כחי'
(סיינו ככחי' כחי' כניחן לי) אזרס
לאלקי כעודי' (פ"ד הוא גיכ יסוד וכיא
פלמווחו יסיד דידה) פויד אחורין ופ"ד
דחמן ויסודל דכולל וכזה כסידוס יחכאר
לך לשכ אמר כווי' כחי' ואלקי כעודי'
כבן כפנין ופ"ש כדכריס כחלי' כהכונן
גיכ סי' כססוק יחויס ואלמני' יסוד'ד
ודרך רשמיס יפוח שלכאורי' אינו דכר
והיסוכו וכככונן כדכריס פ"ס כידיעס
יהויס ואלמני' סיינו כחי' דכר ונוקבא
ככפדר כיוונן כפליין נק' יחוס ואלמני'
משאי"כ כשמחכנדין כחי' לדיק ולרק וז"ש
יחוס ואלמני' יסוד'ד (סיינו יחוכר כעודי'ח

אגרא דפרהא

מפני שנשמי יששכר ילא מהסוה ריפוחא דדכורי יחיר לטיוח שלאס אמנו קישמס איס והלא לאס לקראחו ותאמר אלי חבא כו' וכמפי רפוחא דידס אינס פולי בשס כמיס כרס במקויס וזיס וישכס פמס בלילי סויל סויל כויל דוילי כי סול לא פלה' בשס פ"כ ילא ממני יששכר אחוז בסך סחיים :

כגו שם בוזר ואיקימנא מאן דלני ללוהי קמי מארי' איצטרך ליי דלא למשמס קלי' בללוחא ומאן דאשמס קלי' בללוחא ללוהי לא אישממס מיט בנין דללוחא לאו איכי ססול קלא דאישחממס דססול קול דאישחממס לאו סול ללוחא ומאן איכי איכי ללוחא דא אחרא דחליא בקלא דאישחממ' ומאן סול קלא דאישחממס דא ססול קול דסול בויו' קלא דחליא ביי דא ססול קיל בלא וייו וכו' פייש נראי לכאירי דאין קסידא רק שלא ישמפו אחרים אבל לכשמפ לאזיו ספיר דמ' :

כגז שם רי"א ויאמר אנכי סאל אלקי אביך מיס בנין דספרא דקדושא דלעילא סכי סול דסא ספרא דמסאבא לא אדכר שמא דקיביס וכל סמר דקדושי' אדכר בשמיס פ"כ ופי' במקימ שאמר לו אנכי סאל וכו' כדי שלא יחשיב יפקב שמא חיו ססימ בל לכמפוחו לכך אמרס לו סשכינס אנכי וכו' וספרא דמסאבא לא אדכר וכו' וכנס מזס סלשון משמס שאין מזכירין כלל סיס סס משמות סקדושים ובגמרא גמירי דלא מפקי סיס לבסלס משמס דוקא לבסלי' אינס מזכירין אבל בפס סמלפוך מזכירין ואפסר לטיוח ססס מסמי"א כל סוכרסס מיקרי לבסלי' וזיס :

לדקס פ"כ) ולפני ייו ישפוך סיוח ייו שממס חסלחי וסופחי אליך חבא אליך דוילא שלא יחבונוו בס סמחפסיס פנקסי סארס וזס ג"כ מיס דוד בפניו סמס ייו אזוך פנני כי פני ואביון אני (סול סממס סניל) וסוסיף לומר שמרס נפסי (סיונו חסלחי סאמור' בלב ונפס כפנין ואשפוך אה נפסי ואמר שמרס אהס סשי"ח אה נפסי סיונו חסלחי לבל יחבונוו בס סמקטריגיס) כי ססו"ד אני (כבר ידפס חסיד סול ספושס לפניס מססיד כי מחאוס לפסוח מלוהיו גס במס שלינו מלווס בלמור מחי חבא לידו ואקיימני' וכנס אמר אהס כשי"ח ידפס כי חסיד אני ואהס יודפס כי רלוני ומלווי לפסוח לדקס רק שאין ידי משגס נ"כ יכא חסוב בפניך' כאילו פשיחי לדקי' כניל :

כגה זך דר ויגש רי"ט וכד תיאובחא דדכורא נסקא ברפוחא כדין אינון נשמחין בקיומא יחיר בנין דכלא בחיאובחא ורפו דלינלא דחוי ואליהו בנין דסוס מהסוה רפוחא יחיר מבי' אחרא אחקיים וכיו פ"ס כל ספנין ופי' מקימ פיי כשממפי' סמחמוניס מחוקניס מלכוה מחקממס בקישופיס נאים שאין לסס פרך ולא חלווח סזפיר מרובס וכנשמס פיוללח פ"י אוחו סזווג רובס מהדכורי וכמפי' סנקובא אינס פולס בשס ולכך מחקיים ולא סלפא ביי מוחא פכיל ופסיזי חחובון דברי רזיל שאמרו אס מקממס פלמס מחוייב לפקדי' וכויון ליי בניס מהסוניס (בחורי' ססול פך חייס) ורלי' מלאס אמנו שינא ממני יששכר יודפי בינס לפחיים פחיים בני' חחר"ף (במיס רבחי דאייק) סיס חסארה בסקמך סאי מביני' אלוף חכמי' אלוף בינס יחס סול יודפי' ביניס לפסיס סבן ספנין

ודאי כו' לטובי כי כלדיקים בודא מנבירי' כחסדים על כגבורות משלי' מקום שנחנו חכמים פניכם בכוונס דרך הקפדה כנס אז מהגברים כגבורות שבדמחו ויקבל כגראס כפסד גיל :

כנח יום הששי ויכולו השמים ר"ח כו' (כנודס) וסיח יומס בני' איל אדניי סנס א"ל ס"ס פיסח חסד (חסד אל כל סיוס) כנמסך מסויס אל אדניי :

כסא גמרא בי' דף פ"ס ושמי' כרכי' שמשוחיך

ארשבי' פליגי כס חרי מלאכי ברקיעא גבריאל ומיכאל ואמרי לה חרי אזוראי בארמא ומאן אינון יכודא וחזקי' בני ר"ח ח"א שסס וחי'א ישפס אמ' סקבי' ליכוו כדין וכדון ס"י כדבר כרכי' יחסרש כדוין וכדון וכוא דבר מחמיה איך יחנכ'א ישפוי' על כדבר שפחידין לחלוק בדבריו (ופ' ברשב"ס) וגיל דהנס כחומס כי'א נפשי' גבול לבל יכנסי זרים בגבול כמדוינס רק כראוייס ליכנס וכנס נפשי' חומס ירושלים לגבול הקדש בזיכ'א שגדרו ישראל בפלמס לבל יכנסו בגבול סטומאס ושמרו אי'ס מן ספריוח ולא נכנסו זרפ קדש בגבול כפימאס וכו' כי חוק בריחי שפריך כרך בניך בקרבך שסס גבולך שלום וכי' ברי' קדש ברי' שלום והנס חרווייסו איחנסו גר האנשים שגדרו אי'ס לבל ילאו לגבול כפמ'א וגדר כנשים שאגדו סחחי'סן לבל יכ'א כסי' פרל ופמ'א וכבר ידפס ס"י יוסף ובנימ'ן יוסף לדיק פלוון מספרא דרכור' חסדים. בנימ'ן לדיק חחחון מספרא דנוק' גבורות וכנס מיכאל כחי' כחסד מספרא דחסדים וגבריאל גביר' כנודס והנס באבני כחושן שוסי'ס נגד יוסף וישפס נגד בנימ'ן והנס כחומ' ירושלים מאחס כחי' יכיו פליגי כס חרין מלאכים כגיל ח"א שסי'ס כשכר האנשים שגדרו פלמ'ן וכו' כחי' יוסף לדיק פלוון מדחו שסי'ס וחי'א ישפ"ס כשכר כנשים שגדרו כפלמ'ן וכוא כחי' בנימ'ן לדיק חחחון

כנש משלי פ"ו ח' זכ' רשעים חופנה י"ו וחסלה ישרים רזינו. אינו דבר וסיסוכו וכגיל לסי פשוטו דכני חפלי הוא במקום סקרבנות כי נגד חמידין חיקנוס וכני מי נחלי' כמי פ"כ מפפס סקרבנות חשוב יוחר לפני סש"י מדבור סהפלי' פ"כ משמי'סנו שלמס כרוסיק סנס זכ' רשעים כמפשי' וכפופל ממש כוא חופנה י"ו מכשי'כ חסלה'ס משלי'כ חסלה ישרים רזינו סנס שאינו פנו' כפופל מששי' ומכשי'כ ככחי'ס כפופל ממש יכיו לרזין :

כס חרש כר'י'ס קרוב לח"ס כדפס יוחר משאר כחוש'ס ולכן מקבל כח גדול מכנסמי' שסי'א כדפס ולכן א'ס כנשמי' קדושי' יזול רוב פיב דרך מפיי'ן ספין וא'ס פמ'א' סיא ילאו מספין גילוי'ס רפי'ס ומזיקות ובלפס יוכיח וכו' ככחי' סאריזיל וגיל דמשי'ס מסכראוי' לארס כשרוא'ס דבר מס ומחיירא שלא יזיק פינו אח סדבר כנר'א' (לסי'וח כשמחו פנומי' חיו כמפ'אחי'ו) יכוון שס כדפס סיינו אחי'ס בני' פוי'ב פין כוא יבורך וגיל פוד בא'ש' כבר נודפ שכדפי' כלול כחוש כר'אי' פ"כ אפי' כלדיק שכשמחו מחוקגי' א'ס יכום כפי'ן כגבורות ככפס על איז' סדבר יקבל סדבר כנר'אי' כפסד כסכרא'וח סדיני'ס וגבורות ומפ'א' לא חקשי' לך מכ'א דאמרו רזיל כי'מ שנחנו כחמי' פני'סי' וכי' שלכאורי' ז' סוחר דברי מרן כגיל וכמי'ש ינח'א דמרן זיל פיירי כסחס כנס'א מלי'ס מחוקן

אגרא דפרהא

השפעה שמלמךד כוא לכשפים לאחרים
כן בגשמיות כן ברוחניות יזמין לו כשיי
מקבלים דגר בעתו מה פוז וחזין פייז
מיש בזכר בעני שבא אל השפיר לקבל
דורנא כוא דשדר ליה קובי' וס"ה
בענייני כיווגים כי כעמחן ליל בדומה
דכאי פ"ה, דוק והשכח:

הסג רבי'ם מנאבי'ם לרשע וכבוטח
בטי חסד יסובנו פ"י
כרמ"ז אפי' כרשע כבוטח בטי חסד
יסובנו לא יכיל ס"א לשלמא פליח וכטע'
זוס שמדה סנעחון נמךך מאבא סוד
כחמס וכל דיני' אחספין פיי'ם בטי
וארא ולדפחי ז"ש דוד בעת בטי ומשכ
פי' ריל שלא יספיק לך מדה כנעחון
לכד באומךך כיון שמדה כנעחון מופיל
אפי' לרשעים לא חרדוףך אחר ככוי'ב
פיי' כזכיר דוד לא הספיק לך זאם רק
בעת בטי ומשכ פי'ב:

קסד עיין שם ברמ"ז שכלרפה בא
מכערד הכדי אבא
שכיל ליל שמדה כנעחון כוא כגולס
לכסיר כלרפה וכוא נרמז בחירס זאם
הכיה חירס כמלרש כיוס סכרת: וכונא
אל נכסין דא ככן דלפילי' כיונו אבא
חמס, וניל לכיון כווי' בניקיד סהח
פיה סהח כחמס ופסי' כאמיר ברמ"ז
שי' כווי' במילי' יודין ואלסין בני' פ"ד
כזכ יויד כיא וייו כיא בני' פ"ד (סוד)
בעתו בטי פדי פ"ד רומז לכמכח כחמ'
(כווי' ביודין) לזיא (כווי' באלסין) לפייז
יש לכיון כווי' כז:

כסה בזורה וארא דף כיג ואמרה
כס לחי וכי דוד לא
כוס ידפ כיה כנבל וכי אגא וכי ונגין
קובי'

תחחון וחרווייכו קשוי אשר בנינו כנסיפי
מגודלים כנשוריים כנוחיו כזויות מחוטבות
חכניה סיכל וכהריו מלאכין לא פלינו רק
כל אחד ממשיך כפי מדתו וכן יכודא
וחזקי' בני ר"ח לכיודפ שרשס כיא אומר
כפי כשמחו אכל ודאי מודס גס לחבירו
פ"כ ישעי' כחכבא סחס ושמהי כדכי'ד
שמשוחין ר"ל אפסס חומחין כדיו וכדיו
סיונו משכס וישסס כשכר כדיקיס ולדקניות
לא יוסיק' לבא סוד כגבולך פרגל וסמא
זוס ססיס אחי'כ וכל בניך לימודי סי
ורב שלוי'ס בניך יס"ר שלא יאמר סינו
דבר שלא כרלנו:

הסב זורה וארא דף כיב בעתי בטי
פדי פ"ד וכי כל בני
פלמין כעיי' לאחחקפא כיה כקובי'ס
ולמכוי רחלנו דלכון כיי' אי ככי מסו
פדי סד אלא כגין דיכא חוקפא דכיג
באחר דאיכו קיומא וקשורא דכנא איקרי
פ"ד (ר"ל ז"א איקרי פ"ד דכוא קשור
לכילא וחסא ויחסרי פ"ד מלשון כחקשרוי
מלשון כחקשרוי מפרדנו"ח כמי'ס וכוא
אפשר לשון יסודי' כנאמר כחורכ אלל
אמכ כככרי') וכא חוקמי' וכי' וכאי
פ"ד חיוכחא דכנא כיה כד"א פ"ד חאיה
ככסות פולס מאן אינון ככסות פילס
אנין אינון הרין אמכן נוקבין דאקרי'
פולס כד"א מן כפולס וסר כפולס יוכל
וכמכס וכי' מי' מ' חיוכחא דיוכני לגבי
דפ"ד לאככרא ליה ולנגדא עלי' כרכאן
ונארכא פני' ככסין פחיקין וכי' היאוכחא
דשמכס לאככרנא מיני'ס ולאככרנא מיני'
וכי' כג' ככחו בטי פדי פ"ד פכיל,
מוכח מזה שככעחון ליל בין ככנין
כקבלס כלריך לקבל מאחרוי' לריך לככח
כהני'ס לו כקבלס ככחי' וכזמנו ולא
ייסיף ולא ינרפ כככהדליחו וכן ככנין

אגרא דפרהא

כב

שכי' נמחק סדבר לחיך כשומפ כיון
 שפטינן בפלמו הוא חמודיי ונפיש ומחוק
 לחיך ט"כ היס משרפ"ס כנד פס ככדי
 שלא יאמרו כצרויה צראותי מחיקוח
 פריצות נפיומו ידיוח ד"ח סיולא"י מפיו
 יאמרו סמחיקוח סזכ סזכ סזכ מליץ
 גדול ובעל לשון נח וכסוים שכי' כנד
 פס יודפ לפין כל סכחורס בפלמס מחוקס
 מדבש וגופת ליפיש :

קיביה קאמר ואמרחס כ"ס לחי' לקשרא
 כ"ס לחי' וכו' מכאן אוליפנא דכא לביג
 חייבה אפיר לאקדמא ליש שלס ואי
 אלטרין יקדיס ליש כדוד דברין ליש
 לקיביה וא"חחוי דבגיני קאמר ואי חימא
 דרמאוח כוס לאו דכא כל מאן דסליק
 ליש לקיביה ואיחחוי דבגיני קאמר לאו
 רמאוח סזכ סכ"ל. סנס נשמפ מזכ כמס
 כלכחא גברווחא (א) דאסור ליחן שלוס
 לרשפ. (ב) דאי נוהן לו שלוס ואמר
 בלשין דמחכוין להקביה מוחר ולא מקרי
 רמאוח. (ג) אבל אס מחכוין לחיש אחר
 או לדבר אחר וכרשפ סובר דנוהן לו
 שלוס מקרי רמאוח ואסור. וניל דכא
 דאי כוונחו להקביה לא מיקרי רמאוח
 דבלאיה מהראוי לכל בר דפח צמח דברו
 פס כצרויה שכיס כוונחו לקוביה כפנין
 כיחודיס שמייחודיס סלדיקיס דביבורס
 צמח דברס פס בני אדם וז"ס כזכר
 ואי חימא דרמאוח כוס לאו (אמר כטפס)
 דכא כל מאן דסליק ליי לקיביה ואיחחוי
 דבגיניס קאמר לאו רמאוח סזכ ר"ל שכן
 ראוי לכל איש לסלק דבריו לקוביה צמח
 דברו פס בני אדם וכו' :

אבר בוכר וארא דף כ"כ נראה

מבואר שלא היס כנד פס רק
 פד מהן חורס וכטפס שכי' כנד פס
 לפי שמדריגחו סיי מבחי' קול (ז"א) ולא
 היס מזירף עמו דבור (מלכויה) כי
 כדבור היס בגלות פ"כ לירף עמו סקביה
 אח אכרין שושבינא דמטרוניחא וכאשר
 ילאו לגמרי מבחי' בגלות אז משס ידבר
 פייס וחבין ואפפי"כ יש לכוין גס דברי
 כרין דכוין שידופ שמשס היס כנד פס
 צראוחס נפיומו אמריו ידפו כי מפלת
 סחורס סזכ כפופל זחא וחבין פייז מ"ס
 משס קי"ל דצרייס אחס שומפיס כי
 צסיני כנד סיו שומפיס לירוף קי"ל פס
 דצרייס. וכנס קי"ל דצויר צגיי שמ"ח
 וז"ס שארזיל (כשפסקו כראשוי צחורס)
 סיו כדצריס שמח"ס צנחניהס צסיני
 ודוד אדונינו שסיס צחיי דצויר (מלכות
 פ"ס דבר מלך שלמון) אמר שויהו סווי
 לגנדי חמיד וכו' (סו"ס צחיי קול זכ
 שמי וזכ זכרי) וסוייס לכן שמ"ח לצי
 צצירוף קי"ל דצויר אור לדיקיס ישמ"ח :

הסו איחא צרין צדרושיחוי דכא

דסיס משרפ"ס כנד פס
 לכורות מחיקוח פריצות נפיומו ידיוח
 כחורס כי לפעמיס כשאומר איש איזס
 דבר ואיכו כדבור צכלמו אינו חכמס
 כי רק שחאיס סמדבר סזכ פפל מלי'
 יודפ להמנין כדבר נוטפס דבריו וצחידות
 אזי יומחק כדבר לחיך כשומפ מסאיכ
 אס איש אחר סיס מדבר אוחו כדבר לא
 סיס כדבר מחוק לחיך כשומפ כיון
 סכדבר צפנמיוחו אינו נחמד כיכ ואינו
 חכמס כיכ אבל אס כדבר צכלמו סזכ
 דבר חכמס וחמדס יכי' כמסכר איס

קסז בגמ' ציב דף פ"ח סליקז ירק

מן כשוק וצירר וכו' גמר
 בלבו לקנחו קנס ונחחייב צמפטר לחצרו
 איא וכו' וסרין צגמ' לבי' משכ דגמר
 בלבו לקנוח קנס ונחחייב צמפטר אמר

אגרא ד פרכא

כנו"ן נקודה אחת מעשרה נקודות שי"א
בחחלק ומעשה החבונן נפלאות דבריכה
ביון שכול יר"א שמי"ס זכוונחו לחקן
קומח המלכות נו"ן כיון שגמר זלבו
מחוייב לקיים ודובר אמ"ח זלבו כי
שם מחחלה קומחי ונחוייב במעשר וכיל
בין והחבונן:

הסח שם קדוש הנקי שם ככ"ף
בפי המקובלים וכו'א
למרכיב ויולא מפי"ח של חמשה פסוקים
שחורס וכו'א אר"ץ סמי"ס אויר כחש"ך
אחיד ופירושו זכחני מרן הארז"ל למיר
שכול אחר שנאמר ושפר רישיה כעמר
נקי מאיר אח כיד לירופי ארניי והחבונן
לפוי"ז פ"כ השם כניל צרמיזחו בחורס
כד"ו וסמי"ס וככ"ף כמכ מאוחיוח
ככופלים דמנלפ"ך אשר כס נחשבים
אחר כמלוח דאל"ף ביה כנדפ וא"כ
לפוי"ז מספר זה השם ב' אלפים ריד
מנין כיד לירופי ארניי פס כולליכן כיד
(שכן ראוי למנוח כולליכן כיינו כולל כראשון
מכח"ר) ופס מספר כחיר ונרמו ושמחי
כדכ"ד שמשוחך כדכ"ד כיינו מספר כיד
לירופי ארניי פס כולליכן כיד שכול אלף
חקפ"ס (משלים כמספר לפנח כ' אשר לפולס
חפמוד) ור"ח ישמחי כדכ"ד שמשוחך
בני כח"ד כמאיר לכדכ"ד ופס לק"ר :

הסח עי"ן בזכר זל מסוד חני"ן
ובככותה מכרחי חני"ן
כוא ארי"ך דקליטה וכו'א אשר יסד כפוי"ס
חני"ן בפי"ח שלי"ח אי"ח ספי"ס דלכאורס
מופח כמפס זחני"ן לא כוכ זמח אשר
שלח אך כוא דלא נהבפלה ובכנפס שיפיר
קומח כספי"א מכל וכל רק צפר א"כר
שלח אח הפס וכמגיד מראשי"ח ח
כראכ זכ לפרפס זחחלה כשלימיח וכבן:

זכ כושפי"ח ככ"א בירא שמיס פסקינן
כנון ר' ספר"א דקיים זכנפשיס ודובר
אמח זלבו פ"כ שמי"ס מכאן דמדח
ודובר אמח זלבו אינו ממילי דחסידי
רק ממדה בירא שמיס (מדלח ק"א ששני
ככ"א זכרס שמי"ס ודובר אמח זלבו
פסקינן כנון זכ ספר"א רק משני ככ"א
בירא שמיס פסקינן משמפ דזכ מכראוי
ומחוייב לכל ירא שמיס וכן משמפ מדמוקי
למחניחא זכני ואי מילי דחסידי כוא
כאיך שייך למיחני סחס מחניחא ככי
לדינא אלא פ"כ לכוח סדבר מחוייב
לכל ירא שמיס) ועל יראח שמיס נלפוינו
מן כחורס וניל דשייכא מדח ודובר אמח
זלבו ליראח שמי"ס דידופ מדח מלכות
שמיס חמן איכו אחר למדחל ירא אח
כ' זני ומלך שוס חשי"ס פליך מלך
שחכ"א אימחו פליך ומדח אמח כוא
דכירא פן כמיי (פ"י זגמ' זככוא קרח"א
דשמי" קישפ"א ולא שכיב אינש זלח זמיני
כי אמ"ח כוא פן כחיים ויפקב אבינו
מדחו אמ"ח חמן אמ"ח ליפקב פ"כ
יפקב אבינו לא מח) וידופ דבנין קומי
כמלכות (אחר דיראכ כוא מחחיל זמדח
אמח נגד סלי"ב (בסוד ככחוב זמח ז"כ
לי"ב זמלס ושלי"ל לא יחסר יחוד פניס
זפניס כי שלל זניי זי"ס פני"ס וכו'א
אשר אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל
אזלח לספרוד זלחלק חיו כיחוד דסניס
זפניס) פ"כ בירא שמי"ס מחוייב לקיים
ודובר אמח זלבו לחבר אח כחכל
לכיוח אחיד וזכ שנקרא יר"א שמי"ס
שמחבר ירא"כ פס שמי"ס וכבן סדבר
ואס פניי שכל לך יוגפס לחיכך זכלשאמרו
שכירא שמי"ס כיון שגמר זלבו לקנוח
נחחייב זמפסיר כיון דידופ דין כמפסר
ללוי סיס חרמ אור רחל לשרשו לכ"ג
זכדפס דז"א פ"כ כוא אחד מפסר"כ כי

הע עיין חסר בא דף ליל ובהגסות
מסרתי החסדים נקי' אי' ח'
וכגבורה ואי' וכשכלליו שניסם (סיינו)
כחויג במלכות נקי' זאי' בני' אי' ואי'
(כי כה' נבלעם אחת בחירסה) ופי' ש'
בזכר בזכיל וחאני' סכוא כחרא דליחקרי'
זאי' דכלילא מאי' ואי' ושלמא בטלגות
ליליא בחרין ספרוי ברמחי ודינא רחמי
לישראל ודינא לפמים עפיז עד כאן
לשינו וליל דזיס ויכי חמי' אלוקים
פל ספרים אשר סביבוחיכם ולא
רדפי אחרי בני יפקב סיינו אי' ח'
ואי' ולא נבלעם ח' כדי לפורר סדינים
כל הפמים סרולים לרדוף אחרי בני
יפקב ואנססא סכירין לישראל מבחי' אי':
קעא בר הנביאים כולן נחנבלו
באספקלריא שאיני מאירי'

שראו אח פלמס פדיין וס כינו רזיל
במליאחס אספקלריא שאיני מאירא אשר
באספקלריא כוז רואין אי' כנודפ מסאי' כ'
משרפי' במשרפי' נחבמל ומודך גשמיות
מכל וכל ולא רוא רוא אח פלמו וס נקרא
רואס באספקלריא סמאירס שאינו רואס
אי' פי' ש' דגרי מרן סכרחיב סדיבור
בזה וס לדפחי מ' ש' מ'ס ונחנו מ' ס'
סיינו דבר שאינו ניכר כלל דנסס אברסי'
אבינו פי' אמר ואנכי פסיר ואסיר סנס
אפסי' סוא דבר גוש וממשות דוד
כמלך פי' אמר ואנכי חולפי' סוא
גי' דבר סרוחש בחיות קמין אבל משרפי'
אמר ונחנו מ' ס' דבר שאינו כלל חחה
סמליאוח סכרגש ובזה יחבאר לך חשונס
סשי' לאסרן ומריס לא כן פבדי מ'ס
וכי' פאי' אדבר בו ומרא' :לא בחידור
וחמונה ס' יביע פי' דרכו וסילוכו
מקדושס מבלי סחחברוח כלל אל דבר
סרגשיי בפולס וכבן. וסמ'יל ברמז קריב
וחחבונן מס סיס סרפומח אכרן ומריס
ומס סכשיב לסס סשי' :

קעב בחמשה חומשי חורס נרמזין
מפ'ס סמורס
ספר בר'אשי' מחחיל בפסוק אשר בו
שבע חיבות נגד שבע נרוס שמו'ח
י'ח חיבות נגד י'ח כספחורים ויקרא
חשפס חיבות נגד חשפס פרחי' במדבר
י'ז חיבות נגד גובסס של מנורס שסי'
י'ז טפחים ומסו (ואפסי' שבמנחוח
חשיב י'ח טפחים כיון שפסח סאחרון
חס' לו נכחבס חיבס נגדו) דברים ק'ב
נגד ק'ב גבימים בעל פקודס מסס מלא
כחוב במדרש סביאו מרן מסרמי' בספרו
חורס ספולס ופי' ש' עוד פניונים נסלאים
במפ'ס סמנורס רמז לחורס פי' כ'אשר
ר'ו סיונים לבמל סחורס מישראל נפ'ס
נס במנורס ופי' בדרושינו לחנוכי' מפניני'
נסלאים

ונבואח מ'ס באספקלריא סמאיר' כן דרשו
רזיל ידופ פנינו לחממי סלמח ולפי ספ'ס
ביאור סדבר מרין מכרמי'א בספרו חור'ח
ספוליס סכל הנביאים כשראו אי'ס מרא'
(סיינו סשגח אי'ס סשפ'ס חלקות) כנס
ססיו בעלים ככרגש כגשמי בניפול
מליאוח כמפ'ס פכ'יל כיון שלא מודך
פדיין כל גשמיותן קודס סנס ראו חמונה
פלמס כדמיון סרוחס במר'ס זוכי'ס
שאינס מאירס דכיינו סשושס דבר פב
בזוכי'ס בלד סשני אזי ראי' סלדס
ב'אוחו כזוכי'ס אינו מחסל'ס מפבר
לפבר רק שבע סראי' אליו ורואי' חמונחו
מ'סאי' כשכזוכי'ס מאירס סיינו שאין
דבר פב פוח. פליו אזי רואס דרך
סזוכי'ס מפבר לפבר כל מס סרו'ס
לר'אוח ואינו רואס אח פלמו. וזס סוא
סנר'ס לרדל במליאחס סככבד סכל
כנביאי'ס לא מודך גשמיות גופס מכל
וכל סנס גס בעח סנבואס סיס לסס
פדיין אי'ס סכרגש סחומר וס יקרא

אנרא דפרכא

צפולס ספוליון נפסס לכחר צפולס
סחחון כו' וסול ככנסוס מכרמיו
לזכר צשנח וסנס אלו כג' שמוח צג'
סשניז מנין אבא אמא אריך (צך) רכחי
דא"ק :

צפולס וכל צסגולס כססאדס אינו מציין
איזס דבר צחורס יאמר פ' סמנורס
צחורס ויאירו פינו סמשכיל יבין :

העג זהר פ' צא דף ל"ס אגודה
אזוי"צ למס צגין לצפרא
רוח מסאבא מציניוסו וכי' גס צרפול
מסימנא צדף מ"א אזוי"צ סא אוקימנא
דאיכו מסבר רוחין צישין וכל סטר רוח
צישא מסבר צאיחפרוחא דיליס וכי' סנס
סוד סאזוי"צ ידופ סוד דכורא וכוונחו
פס סכולל צגיי אסו"ס סול סחויג צביסוד
וצגיי (פ"ס) פוי"צ ומצטר סר"פ וסוד יס
לכוין צאגודה אזוי"צ אין אגיד' פמוח מג'
אי"כ ג"פ אזוי"צ צגיי' מ"ח, י"צ לירופי
סויס מ"ח אחוון, וסנס סחצונן אזוי"צ
סודו ציסי"ד שסול רוח דקדושס וסול
סרוח"א דשדי צגווס (כמסארז"ל צפסוק
ולא קמס סוד רוי"ח) פ"כ סול מצטר
אח סרוח מסאבא כי כשזס קס זס נופל
נופל דייקא ונא קמס סוד רוי"ח, סצן
סדבר וסורס ססגולס וסחצונן מ"ס צרי"מ
וכל סטר רוי"ח צישא מצטר צאיחפרוחא
דיליס די למשכיל :

העו מכובר צדינו ספל מגינו של
דוד סיי מצויר לורה
סמנורס (פיון צס' חורה ספולס למרן
מסרמ"א זני"ל) וני"ל דסכס סוד סמנורס
סי"ס כו"ק דזפיר רחל (מלכו"ח צית דוד
וז' נרוח' סס צגין גופנ' מס"ג
סמספסמיס צס' קלווח מחסד פד כוד
ונכללוס ציסודס ואחי"כ צמלכוחא כידופ
מכחי מרן, וסנס מגינו של דוד לכצביר
כצבורוס פל אזיבי ישראל סיי צשביל זס
מצויר פליו לורה סמנורס וז"ס דוד כי
אחס חאיר נרי וכי' צך ארון גדוד וכי'.
ומפסח סחצונן כשנצבר יד צית חסמונאי
נפס' גס צמנורס וכוסס זכרון לדורות
לכצביר כצבורוס פל אזיבנו וכדלקס
פוסס מצוס לכאיר אורוהינו כי אורו"ח
סס כחסדי"ס אשר יאירו לנו די צוס
ספס למצוין, וסחצונן מפסח אשר
מקובל צדינו לומר מזמור ס"י אלקיס
יחננו וכי' צכל גויס יסיפסך וכי' צצירח
סמנורי דייקא :

הער יום יל"י סול מסיגל לספלאח
ניצוין מחיך סקליפ"ח ומיד
סס מחצטליס ויולא מפסיק י"י ו"לחס
ל"כס ומפסיק י"י ל"אורך ימיס וסול
מסיגל לרפאוח סחולס צסיד סאמרז"ל
י"סב יל"י ו"דא (ר"ח זס ססס) ואוקמי"כ.
פיון צוסר צשלח ובליקופי סס"ס
לכאריז"ל וסול שס סשני מפ"צ
סמיח :

העז גמ' צ"צ דף קל"ג סכול דאמר
לוס לחצריכ נכסי לך
ואחריוך לפלוני ורששין ראיני נירכסו סוס
סכיב ראשין אחא שני קא חצפ סנר
רב פילוס קמיכ דרבא למימר שני נמי
לא קא שקיל א"ל (רבא) דייני דחללסחא
סבי דייני וכי' אכסיף (פ"י רשבי"ס
איכסיף רב פילוס פן יאמר רבא צלבו
אלו לא סייחי צכאן סוס דן דין שקר
וכן צכל דיונין סכול דן שלא צפני) קרי
פלי' אנו ס' צפסח אחיננס (פ"י רשבי"ס
קרא

העה המואר רוח דפסיכ. סדרניאל
כשמס דא"א דפשי'
סנדלפון ארויך דפשי' וכן כשמס כו"ק
דזפיר דיצירכ נק' פן (כי סמלכוה

אגרא דפרהא

כד

קרא עליו רבא לנחמו אני ה' בעתה אחישנה בעתה שכלדיקים לריבין לישובה כקב"ה ממלא להם אף אחס אני יודע כך שמוסרם לא באתה תקלה על ירך שכרי פכשו זמני הקב"ה קודם שהגעת לקוראם ולא נכשלת) נשמע מזה שהדיין שהוא לדיק אפ"י שאינו בקי כ"כ בדינים השי' מרא' לו הלכה לאמיתה שלא יכשל בדיון הן פ"י איש אחר או שימלא מקום מולא דין וכיוצא וזה מה שג"ל דמשי' מלוא הדיינים בישיבה וכביכול חלקים נכב במדה וכו' וכן אמרו ז"ל שהבניה השי' לאברהם פתיד אני להיות נכב במדה הדיינים והם יושבים. והנה לכאורה יש להבחין מה היה זה הפנין שמכנים שהשי' עומד דפי' אין הדבר כפשוטו כי לא ידק אללו ית' שמו שים מקרה כגוף וגם להבין מפני מה מליה הדיינין דוקא בישיבה וגם על דבריהם ז"ל שדרשו זה בפסוק וירא אליו ה' וכו' והוא ישב וכו' דרשו ז"ל ביקש לעמוד אל הקב"ה שב ואתה סימן לבניך שפתיד אני להיות נכב במדה הדיינים והם יושבים קשה ג"כ למה הבניה השי' זאת בכאן דוקא וגם מהו הלשון ואתה סימן לבניך פס הוא הסימן כל"ל סתם וכו' אני פתיד לעשות לבניך כי מאין ולאין יהיה זה הדבר לסימן ופשי' הג"ל ידק הכל כי כשהאדם מכין הלכה לאמיתו נקרא עומד על הדבר וכה הלשון בדברי רז"ל אין אדם עומד על דבר הלכה אלא יכו' והפסע שנקרא עומד כי כל הלכה הוא שימור קומה וכשמכין הלכה לאמית' ומקיף אוחו בשכלו נק' עומיד בפנין הפומד שכל שימור קומתו הוא ביושר מבלי כפיפות יעקבומית משי' מלוא הדיינין הוא בישיבה לסודות שכה האנושי קצר מלכוין כניל :

הלכה לאמיתו זולת בעזר חלקי והשי' הבניה כי לא יפוזר את חסדיו לפולס נשמרו והוא יורה להם הדרך הישר ויטמורם על האמת וזה שנקרא השי' כביכול נכב במדה הדיינים ומה מאד חזק הבהמה הזאת לאברהם להיות הפולס הזאת בזמן שהוא לסימן מובהק לזרעו עד פולס דכנס נאמר וירא עליו ה' (אחר המילה ואמרו בזכר דקודם שנימול לא היה אליו הכהרלות בהגלות כי עד אשר זכה למילה וירא אליו ה' וכאשר נהגה אליו הדבר השי' אללו מקודם בהעלומות חכמי ביקש לעמוד ביינו לחקור על הדבר יותר ויותר בהלכות אלי מלכי בקדש להשיג יותר ויותר בחקירתו בקדש והשיב לו השי' שב ואני אעמוד רגל אני אגלה לך הנפלים ממך מה שיבי' באפשרי להשכיחך כי כח הבער קצר מהשיג בעלמו זולת בעזר חלקי וזהו ואתה סימן לבניך שפתיד אני להיות נכב במדה הדיינים להעמידם על האמת והם יושבים כי קצר כח הבעריי מהשיג דרכי החורה לאמיתו זולת בעזר חלקי והבן ומשי' גדולה שימוש של חורב יותר מלימודי כי כלומד שומע ההלכה ולפעמים יוכל להיות שאין זה הלכה לאמיתו משא"כ המשמש רואה ההלכה במעשה שמחיר ואוסר בצוא משפס ליד הרב ואז יוכל החלמיד לסמוך צודאי שהלכה כך הוא כי השי' רגלי חסדיו ישמור שלא יבא לידי מכשול ומזה תחזוק שהחפלה דוד גל פיני ואביס נפלאות מחורתך דלכאורה בחורתיך ליל אך י"ל שהחפלה להשי' שיפמידו חוכף על האמת מחוך החורה דהיינו חוכף בפוסקו בלימוד ולא ימחינו לו עד אשר יבא מעשה לידו כניל :

אנרא דפרקא

ירושכ לנו מאבוחינו חקומכ בצמצ בלב
איש ישראלי אכבכ ירושכ לנו מאבוככ
ירא' מילחק חשובכ באמח מיעקב (כו)
כעובר עבירכ הוא כנופכ אחר כשקר
וכשב משיב נפשו אל האמ"ח ועוד יש:
דברים בגו חשיב"כ נק' אמ"ח כו כנס
חשובכ עליונס ביונס היא בחיך כזמיר
שכיא נק' אמ"ח וכחומח גורס לכסחלק
אם מפל כבני' חיו וכשב גורס לכשיב
החשובכ אל האמח) וכיון שכשגש אלה
כס ירושכ לנו מאבוחינו חקומכ בצמצ
בלבנו אי"כ האדס כעושכ כמליח (כנס
שאי" לו כרגפ שיכיו כשגש מלוח האלה
ככחגלוח לבו כפופל ממס רק שמקבל
עליו גי מליח האלה) ומחחבר באבכ
מפורר כזכוח אבוח אשר כס כורישו
לנו כג' מליח האלה וכ"ס אכבכ
מסוחרמ וחשובכ מסוחרמ וכממ מחחברים
כפופל כממשיי כהוא כעושכ האדס
וכחכו' מזכ מרכבי' שלימ"כ אברכ"כ
יח"ק יפקיב דויד (כמספר כשוכ) כו
דויד כ"ס כמפעשכ וכשגש אלה אכבי'
ירא"כ חשיבי' כס כג' אבוח כניל
וחבין עשי' פשיכו פי"ז מ"ש בזהר
כונככו בחבורח אדח באבכ"ן למחיר
מחחקנח כסון כהאי עובדח כדקח ילוח
כבן כדברים כנס ככונח כזכר לדברים
עליוניכ כיינו שחחבר כשכינחח קדישח
לשכון בחיך זרופוח פולס עכ"ז יחכנו
כדברים שעי' כפופל כממשיי כפולס
כמשי' כן יחכוו כדברים כפולמוח
כעליוניכ כו כן יסד כמלך מלכו של
פולס שיכיו כל כפולמוח נמשיכ פי'
ממשינו כחירכ ומליח כמו שדרשו רז"ל
פל ס' לך מה לל כ"ז שכאדס שוחק
גכ הוא שוחק וכשכאדס כוככ גכ הוא
כוככ דוק וכבן:

העמ רוב כחוכ כו"ח
וקרינן כו"ח כ"ס חרינ'
ריפין

העמ בזהר ס' יתרו דף ל"ג וחי
אודמן לי עובדח וכיון
ביכ (כיינו שמזמנח לו מלוח וכושכ
אוחכ וכיון ככ כונח כראיוח כבכ'י
מרומכ) זכאכ חיכו ואפי"ג דלח מכיון
ביכ זכאכ חיכו דעביד סיקודח דמארי'
אכל לח אחחשיב כמאן דעביד רפוחח
לשמכ וכיון ביכ כרפוחח וכו' דהכ
קובי' כפי לבח ורפוחח דביג ואפי"כ
אי לאו חמן רפוחח דלכח דחיכו עקרי'
דכלח פל דח ללי דוד ואמר ומפעשכ
כוננו עליונו וגי' דהכ לוח כל ביג חכ"כ
לשוואכ רפוח' ולכח לחקנס כלח ויעביד
עובדכ דמלוח פל דח ללי ללוחח דח
ומפעשכ ידיכו כוננו עליונו מאי כונני'
עליונו כונני' ואחקין חיקונך לפילח כדקח
ילוח עליונו אפי"ג דלוח חנן ירפין לשווא'
רפוחח אלה עובדי' כלחודוי מפעשכ ידיכו
כונככו למאן לכסוח דרגח דאלפרך
לאחחקנח כונככו כחבורח אדח באבכ
למכו' מחחקנח כסון כהאי עובדח
כדקח ילוח עכ"ל מלחן מודמח רככ
שיאמר האדס כל מליח מפעשוח וכי'
נופכ וכו' ומפעשכ ידיכו כונככו ואז אפי'
חינו מכיון כונככו כראיוכ כשי"ח כוון מפעש'
שיחקנו כחיקון כראיי כבכ'י מרומכ וככ
גי' עיד לדקדק מדברי כזכר כניל כנס
דנשכ ככמכ מקומיח דכל' אוריית' ופקודין
כריכין לכיוח כדחילו ורחימו' אוריית' ופקודין
בלח דחילו ורחימו' לח פרחין לפילח וכן הא
דכחכ כאריז"ל דכל כחורכ ומלוח שאדס
פושכ כעודו רשפ מוסיף ח"ו כח כקליפכ
וכ"ס ככחוב נירו לככ ניר זאל חזרמו אל
כקוליס אי"כ לריך לפעוח חשובכ קודס
כל מליח אי"כ נמלחח אחכ אומר ככשלש'
אלכ דוקח (כיינו חשובכ ויראכ ואכבי')
נחחחן כמלך ככבוד ואכ שלש אלה לח
יפעשכ לכ (לכמליח) וילאכ חנס בלח
מלוח אפי"כ כככ חנס כשגש אלה

אגרא דפרהא

כה

ומשיב לרכיב שרמוט כחמיחא של חוריה
 כיו בצסר ברכיב במאמר כניל אף און
 נימא חוריה במילוי כניל בנימטי דיה
 ישראל כי לא פשה כן לכל גוי ואסור
 ללמד לגוי חורס וזו שמרומז בכחחלח
 החורס אמיה בסיח ובאמלפ החורס
 דר"ש כמיש סר"ב שמרמו על מספר
 ומסקר מילוי החורס בני דר"ש אמיה
 וסוף החורס הוא ישראל כי לישראל
 דוקא חכמה ובינה שבחורס (דכיינו
 דר"ש מרמו לחכמה ז"פ ע"ב כניל אמיה
 מרמו לבינה ז"פ ס"ג כני"ל) וכמו שכח
 ואמרו רק עם חכם ונבון כגוי כגדול
 כזה ואם חמלא חיבה חורס ביודין
 כזה חיו ויו ריש כיו יפלה מספרה
 חקקסיג מנין חיבה בראשיח עם
 כנקידוה כידופ שבחיבה בראשיח מרמו
 כל החורס :

ריפין ספר ברכיב מאמר כסחר אסחיר
 ס"ס כיה מפשוו כניד לפמו (כיינו
 כו"א עם כו"א בני כיה כניד לפמו)
 לחה לכס נחלה גויס כי שס חין מגפ
 גוי כי לישראל דוקא ניחנס כחורס
 אורייחא מחכמה נפקה וסיס כיה לחוון
 דפובדס דבראשיח כיינו כיה לחויוח
 בפסוק ראשון בראשיח החוריה וכנס
 ככחיבס כו"א כו"א סוד כחכמה שכו"א
 כמחשבה כמו ככחיבס מבלי קריאה
 כמנין כנאמר הוא רק במחשבה וקרינן
 כו"א סוד כבינה כחגלות כפפולס
 כנויק וכן כחגלות ככחיבס הוא ע"י
 קריאה כבן כדבר. ויש לכחבונן כזה
 כמקומח מיוחדים בחורס שסקריאה
 וככחיבס כו"א מאי רמיוחס כקודש וסוד
 כו"א ליריאו :

כפ תורה במילוי כזה (היו ואו
 ריש כה) בני חחקמיס
 כ"ס כפל שס א"י על שס מ"ה דכיינו
 כ"א ספמיס מ"ה בני חחקמיס (מובן
 כדבר כ"ס אימא כנק' אכיו זמין אנה
 לאולדא נמשכה לז"א כנק' כשס מ"ה
 כנודפ סוד אד"כ) וכוא ג"כ בני ז'
 שמוח פ"ב וז' שמוח ס"ג (כ"ס חכמ"ה
 וכינ"ה כס פ"ב ס"ג נמשכים לז' ימי
 כבנין וכחשבים לז') וכנס ז"ס פ"ב בני
 דרש ז"ס ס"ג בני אמיה וכשכדורש
 אומר דר"ש אמיה מיוחד כפ"ב עם ס"ג
 אבל כסיפך חיו וכיו וכן מספר מילוי
 חוריה כני"ל בנימ' י"ה ספמיס ס"ג וכאס
 לא חמלא אות ו' שבחורס רק כו'
 אחרת (זולת הא') אז יפלי מספר מילוי
 חוריה כמנין ספ"ר אגריה כ"ס כיסידות
 דחוב הנקר' כן יסוד כחכמה ספיר
 ויסוד החנוכה. אגרה וכה כמגלי (לכידופ
 סוד') כנק' ספר ינקי אגריה כמשארז"ל

כפא דלכך למשיב מסינו בני חר"ה
 חסר ו' כי כו"א הוא סוד חוריה שבכחב
 וככ"ה למשיב מסינו סוד חור' שבפ"פ
 כמקיף לחורס שבכחב (סוד נקבס
 חסובב גבר וכיו שס בצסר כניל כ"ס
 כריח לשון כריון שכחורס שבפ"פ
 מחפצרה מחורס שבכחב שדבר שכו"א
 כפמלס בחורס שבכחב מחגלה בחורס
 שבפ"פ דמיון כחולדה כשכו"א כדכורא
 כמוח כאב הוא כפמלס וכשמניפ לנויק
 לבחי כריון מחגדל מפט מפט מד אשר
 כח לודי גילוי וחולדה כשופל :

כפב אדירירין כוא כשס כמרמו
 כזמן לחדש אדיר
 שס בצסר כניל ולא ידפחי מנין לו
 וכאס כך כו"א מקובל כידו אפטר לומר
 לכיוח ששס כזה בני פא"ה שכו"א קלס
 וגבול

אגרא דפרכא

במשפטים דף ל"ח וז"ל ח"ח ביומא
 דשנחא בשמחא דמקדשי ישראל יומא
 בני כנישחא נפקי נשמחין מגו אילנא
 רחוי ומנשבין אינון נשמחין לחחא
 קדישין וגיחין צוי כל יומא דשנחא
 וכו' ודא היא נשמחא אחרא (זא פירוש
 על פסוק אש אחרה יקח לו) ואפי"ג
 דדא זמינא לוי שארס דקדמיתא כסות'
 ופונחא לא יגרע כמה דאחמר פ"ל
 הנס המשכיל יחבונן בזה שנחבני שך
 היא המדה :

וגבול וחדש אדר הוא קלס וגבול לחדשי
 השנה ואפשר שהם מסוגל לשמירה
 כגודע מספרו וילדק שפיר לפמיש
 המקיבלים אדר הוא ביסוד פ"כ מזלו
 דגים פרוי ורביי פ"כ ילדק שפיר שהם
 הזה לשמירה שלא ישפיע היסוד רק
 בעת המלמך המלום :

הפג תורה בגי' י"ג פמ"ס סו"י
 אכ"י ס"ס י"ג מדות
 שסחורס נדרשח בסיס שם צסי' סג"ל
 וילדק לפי"ז חיבנה בסיס מיוחד אל
 הוא בגי' סו"י אכ"י :

קפו כהמם

דונג מפניי אש יאבדו
 רשעים מפניי אלקים
 וצדיקים ישמחו יפנלו לפניי אלקים יש
 להחבונן מפני מה אמר ברשעים יאבדו
 מפני אלקים וצדיקים יפנלו לפני
 אלקים וז"ל פסי' המבואר בכחצי מרן
 הארז"ל שהים אלקים כגם שהוא דין
 כגודע בשמחחלק באותיות שלפניו הוא
 שם אכדפ"ס (סידוע שגייתי בחי' קפניח
 שני כמבואר בס"ד כגד' דפסח פיי"ש)
 אזי אין הדין חז"ק ונמחק ברמ"ס
 וכשמחלק שם אלקים באותיות שלאחריו
 וסיינו שם צמוכין (ס"ס חקי' האלקים
 אז) הדין יוחר חוק משם אלקים צממו
 (פיון צוונח כגד"ה) וז"ש כהמם דונג
 וכו' יאבדו רשעים מפני אלקים כי בעת
 הדין ידונם השי' באותן האותיות שהם
 לפני הסנים של אלקים סיינו אותיות
 של אחריו ואז יאבדו לגמרי משאיכ
 הצדיקים ישמחו יפנלו לפני אלקים
 אפילו בעת הדין ידונם בחילוף אותיות
 שהם לפני אלקים ואז יחמק הדין
 ברמ"ס ח"ס צממו בסי' פדי פ"ד הוא
 שם (אכדפ"ס) בגי' פ"ד. פ"ד האלקים
 יבא דבר שניסם הנכח צקבלה הדין
 כי כשקבלו פליסם אח הדין יסיו צפיניך
 כזכאין

הפד מצו"ה בגי' ג"ס סו"י אכ"י
 אלו כגי' לצד מחגלים
 מן י"ג מדות הסוד"ה אל המלום סוד
 צרא ברמ"א דאצוי שם צסי' סג"ל וז"ל
 לפי"ז מה שיש חילוק בין הניסחאות
 דבנוסח ספרד בצרכה אכבס והאר
 פינינו במלוחי"ך ודבק לבניו בחורחי"ך
 ובנוסח אשכנז והאר פינינו בחורחי"ך
 ודבק לבנו במלוחי"ך הנס לפי סג"ל מכוון
 יוחר נוסח אשכנז ואין לשנות ממנה
 מבלי קבלה מרצ צורה :

הפה כתב מר"ן מהרמ"א בש"פ
 א"י"ח ס"י ר"ז ופועלים
 וצ"ב שאין פוסקים בחורס כל ימי
 השבוע יפסקו יוחר בחורס בעצת מח"ה
 הפוסקים בחורס כל ימי השבוע והח"ה
 ימשיכו יוחר צפונג אכילס ושחיס קלח
 דסרי סס מחפננים בלימודס כל ימי
 השבוע (וסובא צב"י צשס הירושלמי)
 ואומר אני דאפסי"כ חלילה לבטל
 השיפורין כסדרן שיש לו לה"ח ללמוד
 בכ"י מקרא משני גמרא וקבלי וכיוצא
 (וכן נשמר הרמ"א בלשינו למדקדק
 בדבריו) ומנא אמינא לה מדברי הסבא

אגרא דפרהא

כו

זכאון סגן הדבר :

הפז אמרו"ר באושא החקינו
המבזבו אל יבזבו

יחר מחומש כבר ידע כי דברי רז"ל
לא במקרה הוא וכשמבואר בדבריהם
מקום ושעה הכל לזורך וללמדנו דעה כי
דבריהם דברי אלקים חיים וז"ל פסי'
מה שמלאחי ראחי זכחני מהרז"ש ז"ל
דעה דאמרין אל יבזבו יחר מחומש
הוא דוקא במי שלא חפא ונותן לזקק
לכמשיך פ"פ אור נפרז מבחינה טובה
כי"פ (פיי"ש טעמו וגימקון) אין לדבר
שיפור ולכל אשר לאיש יתן צמד נטשו
ולא יהי גרע רפואה הנפש מרפואה
הגוף דהנה ברפואה הגוף בודאי לא
אמרין שלא יבזבו יחר מחומש כי וחי
זכס כחיז פ"כ חוכן דבריו (והגם
שיש לי הרסורי דברים זכס פסי' הדין
פכ"ז נראה שדבריו מקובלים) ונראה
לפיו דהנה כשעברו ישראל אח הירדן
היו נשנשים על הנסחרות מחורה פרבות
ואיכ רגם שידע האדם בעלמו שלא
חפא וגם קיים מלוח חוכה בחבירו
פכ"ז כיון שנפגשים גם על הנסחרות
אין מקים לחקן גבול לזקק כי מי
יודע פוגח הנסחרים ומחויב כי
מישראל לחקן הסגם במלוח לזקק מבלי
גבול ואיחא בירושלמי דביבנה יח' ז"ק
אין לכס פסק זנסחרות השי"ת וחר
לישראל פרבו הנסחרות (כביאו זה
החוס' בסי"ט) ואיכ כיון שהאדם יודע
בעלמו שלא חפא ויודע שקיים מלוח
חוכה זכס שראה בעיניו מחבירו
(ופל הנסחרות שוב לא נכנסו זכק
הפרבות) איכ יש מקום ליתן גבול
וקצב למלוח הלזקק פ"כ באושא (דוקא)
החקינו המבזבו וכו' כי הסנכדריין גלו

מיבנה לאושא וכשכבר נחבשרו ביבנה
אין לכס פסק זנסחרות אז החקינו
באושא גבול לזקק ממילא אשמעין
שזכ דהחקינו דוקא באושא דואח החקני'
היא דיקא למי שאינו מלמך לכפרס
אבל מי שמלמך לכפרס אין שיפור
לדבר וכדברי הרב כ"ל ג"ל :

הפח בר"מ

משפטים דף קי"ד ואיכו
זאר דימא דאורייתא
וכו' בגין דבאר דא ליה ליה סוף יחר
פמוק הוא מדאורייתא דאחמר זכ ורחבס
מני ים ובכ"ד דילי' דשאבי מיני' מיא
(סיינו כ"ד ספרין דאורייתא ג"ל) איכו
בלע כל מימין וכל חכמון דפלאא כשי"כ
באר פלמו פרל מזכ החבונן אס פיני
שכל לך מסו הנראה לריב"ח זנסחמסקו
פס סבי דבי אחונא ששאב ממיא דבליפי
ולוח למלאוח אחו ככלי ובלפו כל המים
ובואח פשו פד דשממו כחסייכו, ולכאורי'
מה הוא החכמה זכס וגם מה חפאו
לריב"ח שפשה להס כואח אך הוא כנך
סבי דבי אחונא רק הס אשר החפארו
החכמות החילוניות והחפארו דבברים אשר
לא כן על חכמה החורה והניחו להס
משאות שוא ומדוחים זמופחיהס מופחי
הפילוסופים ופ"ז ילא להס שס בכל
הארץ ופ"ז הרבס מבני פמינו בילדי
נכרים ישפיקו ובזונות הופיפיות (אקלודס
הי ג"כ מספיר אחוני' פיר החכמה
פיון בחו"ש למשנה פרוגס) וכאשר ראה
ריב"ח להראות הדבר שכל החכמות הס
בפלים ומבוליס לנגד חכמות החורה
וכל החכמות הס משרחים לחורי ומרומזיכ
בחורה דדרכים שונים וכל מי שמפיון
בפיכות החורה ידע כל החכמות מאליו
(כענין לכמה הנחש מוליד שנחייגשו
הפלוסופים

אגרא דפרהא

חבואחו צין וסחבונן, וניל דזס ספסס
שארזיל סמכדד שזחוח וימיס פוביס
מזונוחו כפילין וסירוש צו מרן זליקופר
שש"ס דנסה חיבה מופ"ד סלוח סרששון
סוא מ' ושאר סאותיות צני' צי ספמיס
מ' וסנס לכאורס לא נדע מסו סרמו
צזס אך לסמ"ס יונח סמופדיס גיכ נקי
קדי"ס זסאיר סמוחין מאז"א וזסאיר
סמוחין ניחוסקף שלוש לכל צי שליסיס
כנודע סנן סדבר כי אי"א לבאר, ומטחי
סחבונן גיכ למס זפסס על סחבוא' כי
ידע סארס ספסס זפרט זסיד סמוחין
סמגדיליס שליש ושליש סוא ראשית לחבוא'
סנקרס חבואס מססביאס שליש פ"כ חג
ספסס סוא ראשית לחבואס וססס סעוב
יכסר זעדינו ויסי"ר שלס יסמר סינו דבר
שלס כרזינו ויסינו לרזון אמרי סינו :

היז נ"ל ספסס לוי"ס שני זחזיל סגס
דלנחנו זקיאין זקביעס דירחא
דידוע זזח נקי קדי"ס שסאיר אור
זחכמס אבא שלס פ"י מעשינו מסאיכ
יו"ס נקי מקר"א קדי"ס שסאיר רק סאר'
מזיני אמס רק אנחנו פ"י סורחינו
ומעשינו וססלחינו אנו ממשיכין אור
זחכמס וזכו מקר"א קדי"ס (מלשון ואחרי
כן יאכלו סקרואיס, שרז"ל סמוזמיס)
וכנס מכיון סלנחנו לריכין לכמשיך אור
זחכמס פ"י מעשינו ולא יסכן לנו
זשלימות רק זאי כי איורס דאי"י מחכים
מסאיכ חול סולרנו חמיס לחקן יוס
נוסף מדזריסס וכזר ידעס שכל אנשי
סמסנס וססלמוד נקרלו חכמי"ס על שסו
מושפמיס מחכמי"ס (פיון זסקדמס חקדוס
זעל אור סחייס לססר סחסן) פ"כ
סיוס סניחקן זחקנח חכמיס סוא כלי
לנו לקבל אור זחכמס גס זחז"ל שאין
איורס מחכים דוק וכסרך ופ"ס סדזריס
כניל סחן לב לסחבונן פ"י ספסוק מס

ספלוסופיס כמס שניס וזל ריבי"ח
ולמד ספנין מן ססורס סלס חרסס
ססכיד סוס זלע כל מימין דעלמס) פ"כ
רמו לכס זס ריבי"ח זמיס דזליפי סססכמס
ססורס סוא מיס דזלפיין כל מימין דעלמס
צין וסחבונן :

ספס דרשין רז"ל סקורס לחזירו
רשע יורד עמו לחיו
ניל ספסס פפ"י מ"ס זזסר מספמיס
וז"ל סחני ר"א כחיב ואנשי קדש (ססיון
לי) ודאי דחנין לא נסקי יסרלל לחירו
אלס מסמרס דיוזלל וכוי וכחיב זיס
זיוזלל יוזל סוא קדש ססוי לכס קדש
ודאי לכס ודאי וצניני כך ואנשי קדש
ססיון לי אנשי קדש ודאי וכוי לבזר
איקרין קדש ממש וכוי קדש יסרלל לסי
ראשי' חבואסס וכוי וצנין דליון קדש
אסור לי לאינש למקרי לחזרי' זסמס
דגנאי ולא לכנאס סמס לחזריס וכוי
אר"ס כל מאן דקרי לחזרי' רשע נחחין
ליס לגינסס ונחחין ליס לפלפוי זר אינון
חליפיין דאורייתס וכוי פכ"ל סנס חרסס
דמ"ס"ס אסור למיקרי לחזירו רשע על
זנקרסיס קדי"ס מלד זחי' או"א סנק'
קדי"ס מסאיכ זין נקי קדו"ס (פיון זמקי"מ)
פ"כ סקורס לחזירו רשע יורד עמו לחיו
כי סחכמי"ס סחיון (וידוע מסוד סספילין
אסי' סוי' אסי' סוד סמוחין צני' סחיי"ס)
וסנס כזבו סחיס' זסס כגלון מו"ס
זדוק שרשאי לשרוף לו שליש זחבואחו
וכוס סמוס, ולפמי"ס דבר גדול דבר
זקדשו כגלן סני"ל דנסה קדש יסרלל
לסי ראשית חבואסס ראשית זחבואס
סוא שליש גידולו כמסארז"ל מססביא שליש
דקודס לכן שחס נקרסס וכזר ידעס
סוד סמוחין כזאיס מאז"א מוסיפיין שליש
זכל מרס וסקורס לחזירו רשע כנס
פנס זקדי"ס שסוא מוסיקף שליש על
זחבואס פ"כ מרס כני"מ שורף שליש

אגרא דפרהא

כז

ולכסיה אנסוי בכסוסא סגוי ולכללא נפשי
 כסהיא שימושא דנפשי דליחכליל הסוא
 אדרא מפילא ומחאחא נפשי ורומין פכיל
 כנס נראה מלשון כזר שלא לומר החנונים
 אחר שים שלום ובגמי ידן מבואר אפילו
 אם ירצה לומר כסדר הפילות יוסיכ
 יאמר (וכן פסקו כל הפוסקים) וכן
 האריכו למפניהם הנאי ואמוראי בערב
 צי דברכות כיא בנוסח אחר מה שהיו
 אומרים אחר הפולחם והנה מדברי הזר
 משמע דלריך חיבף למיפק מן קדם
 מלכא ולא למישאל שאליתין ואפשר י"ל
 דאין החשש כי רב בחפילה שמיפ של
 ש"ץ שאומר בהמזזה אבל בהפלה לחש
 אין חשש כי ואפטייכ אין בידי לכריפ
 ובפרט אם מחפלה ביחיד שאין כאן חזרת
 השיץ נראה להחמיר ויותר טוב להאריך
 בחנונים בשומע הפלה אבל לאחר שים
 שלום לא יאריך רק באפשר כנוסחאות
 המזכרים בגמרא י"ל דמישך שייכי לייחוד
 הפליון והיו כשים שלום אריכתא אבל
 להאריך בחנונים אחרים כפי הלריך
 וכזמן נראה להחמיר ובפרט אם מחפלה
 ביחיד כ"ל כ"ל והנה כפי הנראה מדברי
 הזר לריך חיבף ליסול על אפיו והנה
 מנהגינו לומר הוידוי מקודם גם אל ארך
 אפים גם ויעבור והוא פפיי כחבי
 הארז"ל ולכאורה ה"י נראה לומר כפי
 המנהג הקדום שהיו נוטלין על אפים
 גם בעת הוידוי איכ זה מיקרי נפילה
 על אפים אבל כאשר חקדק בלשון הזר
 שאמר ולכסיה אנסוי בכסוסא סגוי ולאכללא
 נפשי וכו' משמע הכוונה על המזמור
 שאמרין בשעת נפ"א אליך יי נפשי אשא
 וגוי ואפשר ולכסיה אנסוי וכו' ולאכללא
 נפשי וכו' והם צי פניונים ורז"ל שצריך
 חיבף לכסיה הפנים ואחר כך לאכללא
 נפשי מפילא על כל פנים לריך חיבף
 כיוסו

זבו מפשיק ה' כולם בחכמה פסיה מלאה
 הארץ קנייך ופח לקצר :
הצא למען ירבו ימיכם וכו' על
 האדמה אשר נשבע
 יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ והנה דרשו רז"ל וכל ימי
 הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יושע
 ימים האריכו שנים לא האריכו על שלא
 הספידוהו כראוי והנה לפי הדרשה הנ"ל
 יוקשה בכלן למען ירבו ימיכם כחייב ולא
 בחיב ושנותיכם ונ"ל דבכלן הוא הבטחי
 אחרת ברבו יחירה דכנס בעון המרגלים
 גזר עליהם בחורה פייכז מחנת אי
 יום לשנה, והנה קי"ל מדה טובי מרובי
 ממדה פורעניות חיק פפמים דבמדה
 הפורעניות נאמר פוקד עון אבות וכו'
 ועל רבמים ובמדה הטובי ופושט חסד
 לאלפים והנה לפ"ז כיון שבמדה הפורעניות
 נפגשו דור המרגלים יום לשני יום לשני
 ונחשבו מנתח הארץ בחפאה צמד כל
 יום מהחפא נחפכו שנה ממילא צמד כל
 יום שששים מלות (שמניפ צמד המלות
 הללו ירושח הארץ) מגיפ חיק שנה וז"ש
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם (ברבות
 הטובי) על האדמה אשר נשבע ה'
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על
 הארץ רז"ל צמד כל יום יתן לכם רבו
 יחירה כימי האבות שהו ח"ק וכימי
 השמים וכו' שהו חיק שנה נ"ל ונכון :
הצב בזוהר חרומה דף קכ"ח כיון
 דמפי לשים שלום כדין
 עביר שימושי הסוא נכר דנפיק מעדן
 באדרא דא וכדן בעיין כלל לנסקא
 מקמי מלכא ולא איצטריך בר נש ולא
 אחרא לאישחכחא חמן ולא למישאל
 שאליתין אלא איצטריך למינסל על אנסין
 עיפ בגין דהסוא שפחא דשימושא הוי
 נפשי כל ציג למיכסף מקמיה מרי

אגרא דפרהא

פחות מיום אחד ומינה מכרי' דידן הוא פחות מיום זה שאנו מבקשים במכריה הוא במכריה בימינו היינו במכריה של חשבון ימינו שהוא פחות מיום אחד פשוט וכנה מלינו שלגודל רחמנותו יחיש כנגזר פונש על שונאי ישראל במכריה הוא מספכו למכריה דידי' כביכול כמו שגזר על אדכיר כי ביום אכלך ממנו וכו' ואחי' כשחמא הפך סדבר ליום דידי' כביכול כמשאחזיל במדיר שחשבו בן הוא ית' למלאכים ולדפחי וזיש הכחוב יו"ם אידא אני אליך אצטח רזיל כשאידא אני מה שגזר על שונאי ישראל לפשות ביום אזי אליך אצטח שאחה חכסך סדבר ליום שנגזר אליך דהיינו אלף שנים וזה שיש לפרש ברוך יי' יום יום יעמם לנו ורזיל אני מברך להשי"ח על יום שלו ועל יום אשר יעמם לנו (פי"ב יש פסוק בין יום ליום) רזיל שחשי"ח פושט הכל לפונחיו אס נגזר פונש חיו אזי מאחר הפונש באמרו כביכול שיוכל להחקיים ביום דילי' אזי מאריך אפי' ובין כך וכך ישונו אל כ' וכשנגז' ישופס לנו אזי יחוש לרחמנו ביום שלנו פי"ב פייז האל (במדח חסדו) הוא ישופחינו הלה לפולמי פד גם בפונש כך הוא מדח חסד סבן סדבר :

הצד ברהגדה די"מ וסיה שפמדי לאצותינו ולנו שלא אחד בלבד פמד פלינו וכו' אלא שכל דור ודור וכו' ונשאלתי ללכאורה המסדר לא סידר דבר וטיפוכו דסלי' שלא אחד בלבד וכו' אלא רבים וכו' או סלי' שלא בדרור א' וכו' אלא בכל דור וכו' וגיל דכנה ידופ דסנויק נקי' דויר (פי' בכונח לדויר ודויר סמליכו וכו' בחסלה ריה וסיס חרין נוקבין לאיה ורחיל זה לפומת זה בקליפס גי"כ חרין נוקבין כנודפ (פי' בפי

כיסוי הפנים בשפת סוידוי ועל כל פנים נשמע מזה שאין לומר שום סליחות ותחנונים קודם נפ"ח וכנה יש להצבונן דכיון דנפ"ח הוא מחמה השימוש דמלוח אי"כ צימים שא"ח תחנון דסיחוד הוא ביהר שחה למס לא יהי נפ"ח מכ"ס בלא תחיי ומדברי כל הפוסקים לא משמע בן ולי"פ לקמן כמוני :

הצג יויציאם בכס"ף וחי"ב ואין בשבטיו כושל וכנה להצבונן מאי הוא שייכות סיפא לרישא נראה לפרש בדרך רמז דכנה ידופ מכחי מכרי"ש מאוסמרפאלייפ כנה ב' שמה כסי"ב בפ"ז שפי' השמות הללו ילאו ישראל ממלרים וכס אחוון כס"ף זחי"ב פי"ש בדבריו וכנה כס"ף זחי"ב בגי' קפ"ד מנין השפות שנאסר החמץ מן הסורה היינו ז' ימים מפלי"ט ורביע היום של פי"ט וכנה חזיל סוסיפו ב' שמה בכדי שלא יעצו וכנה זה שרמו כפסוק ויוליאם בכס"ף וחי"ב שאינן רק קפ"ד ואין בשבטיו (אז) כושל ולא כולרכו להוספת סבי' שמה שגזרו בדורות האחרונים :

הצד ברוך יי' יום יום יעמם לנו האל ישופחינו סלה יש להצבונן פירוש כפסוק מה שלא אמר בששם ברוך יי' בכל יום וכנה רזיל כהפורה נזה ופירשו ברוח קדשם בכל יום תן לו מטין ברכותיו וכו' דרך דרש ולפי כפשמ לא נדפ וגם מה הוא השיכות לפי סדרש סיפא דקרא יעמם לנו וכו' וכנראה פי"פ מה שפירשנו בפיוט דסיפיר ילי"מ אדיר הוא יכנה ביהו בקרוב במכרה במכריה בימינו בקרוב דכנה אמרזיל מכרי"ס דמרי' פלמא תחני"ב שנה (פיון בגיפיון) וכנה יומו של כקב"ס אלף שנים ואי"כ מכרי' דמרי' פלמא הוא

אגרא דפרהא

כה

בס' מאורי אור שנקי' דרדיר) ובחיבור
 הקיץ חיו שהוא הדבורא נקי' גיכ (דויר
 דויר) וידוע שביוחד קשה להכניס כנוקבין
 דקליפס מהדבורא (כגודפ מסוד שנים
 אנשים מרגלים נכנסו בימי יוסעפ משאיכ
 בי נשים זוניח לא נכנסו עד שבה שלמה
 כמיש אז הבאנה שהים נשים זוניח)
 פיין בס' אור החיים צפי' ויחי מה
 שראה הקדוש בחלוס חזיון לילה שטיב
 מהאבק עם הקליפס וכפיל אה הדבורי
 ולא להנוקי' פיי"ש ולפי"ז כ"ל לפת"ש בכאן
 שלא אחיד בלבד עמד פלינו לכלוחינו
 (רז"ל לא הדבורי דקליפס בלחודיו בזולח
 הנוקבין עמד פלינו אלא שבכל
 דויר ודויר (ר"ל עם חרין נקבוחיו)
 פומדים פלינו וקבצ"ה מזילנו מידם ודי
 בזכ למשכיל :

הפיין וז"ש הכחוד וספרהם לכס לפלמייכס
 שיגאר הדבר לכס מהארה המוחין משאיכ
 הארה כל המוחין בפסח גליל אי שהוא
 רק לשפס דרך גם שלא פיי מפשינו
 וזה לא נשאר לכס הארה המוחין הללו
 כי כל פיקר מי"ב שיטיב הכל פיי מפשינו
 בחורה וסבודס ובחפרוחא דלחחא איחפר
 מובדא לפילא (זה גיכ י"ל דאפקיס קרא
 בלשון שביח וספרהם לכס ממחרת השביח
 וקבלה רז"ל ממחרת יומא פבא ומעמא
 בבי למא אפקיס בלשון שביח ולפי האמור
 יגד"י מי"ב פפס, ידוע הארה קדושה
 שבה קודם כפליון נפשה אלא פיי מפשינו
 וזה הוא החילוק שבין שבה לוי"ש שוי"ש
 נקרא מקרא קד"ש ושבה קד"ש, והנה
 הארה בחי' הנה גליל אי דפסח נפשה
 גיכ שלא פיי מפשינו כגודפ פ"כ בבחי'
 זו נקי' יוס אי דפסח שביח וז"ש הכחוד
 לפסח וספרהם לכס לפלמייכס כניל
 ממחרת השביח כי הארה הנפשית ביום
 ראשון הוא בבחי' שביח שלא פיי מפשיכס
 ולא נשאר הדבר לכס) וז"ש במדרש שבע
 שבחוח המימות חסיינה (דחוקשה לו
 גיכ חיבה לכיס כמיש וגם חיבה חסייני'
 דמשמע סויוח הזמן הלוי בנו שמליוינו
 השיח שיכיו שבע השבחוח המימות והני'
 הזמן מחדש מהבורא יח"ש הבורא הזמן
 חחדש בכ"י ומחדש בפובו בכ"י חמיד
 מי"ב ובפרט שחיבה חסייני' מיוחד לגמרי)
 לזה מחרץ גיכ כמש"ל אימחי הס המימו'
 כשישראל פושין רזיניו ש"מ (מקום נקי'
 סו"ק ו"פ א"ל בני' מקוים וסמוחין
 המושפסין מהבינה יכונס לכס רזון פיין
 במאורי אור ביני' נקי' רזון וגם מבשרי
 אחזה וכו' כרזון הים במוח וכנס קבלוח
 המוחין המגופ לו"ק נקי' לפי רזוניו של
 מקוים ופי"ז שבע השבחוח הס המימות
 כי בנחל בדרך ישח פ"כ יריס ראש
 כגודפ)

הצו וספירתם לכס ממחרת השבה
 וכו' שבע שבחוח
 המימות הטיב וכו' יש להבחון לכיס
 ל"ל ונה במדרש אמר"ל שבע שבחוח
 המימות חסיינה אימחי הס המימות
 בזמן שישראל פושין רזונו של מקיס פכ"ל
 וכוא לפלא צפיין כל היכן נרמו זה
 בפסוק ומאי סוקשה לו ומאי צפי לחרץ
 וגם האיך שייכות המימות השבופוח
 לפשיח ישראל רזונו של מקיס וניל דהנה
 ידוע דבפולמוח הפליונים כל המוחין
 באים כולם כאחד יחד גליל אי דפסח
 כמו שטי' גליל לאחנו ממלרים דרך גם
 שלא פיי מפשינו אך לכיוח הדבר דרך
 גם מצלי מפשינו לא נחקיים הדבר אך
 מחמילין חיכף לספור יוס אחר יוס
 ומגדליון המוחין פפס אחר פפס בכל
 יוס ניחוסף אויר אחר כגודפ עד הגיפ
 השלום כל המוחין פיי מפשינו בפשירה
 ובימים ויש לדבר קווס וניתן לנו החירה,
 בחג השבופוח ובכל שנה ושנה כך הוא

אגרא דפרגא

ברכת אירוסין ונישואין וא"ח כרי אפטי"כ מקיים ופונטס לא יגרע זה ליה ולא פשה) אבל לא ניחן להנאה סגוף כי באמה להשרידים אשר י"י קורא מגלה טפח ומכסה טפחיים ודומה כמו שפא"ו שד פ"כ גם למרבי"ה הסמון שנהניס בהנאה גמורי' לא ניחקי' ברכה מפורשה דלא הוה משמע דניחן רשות ליסנות ובאמה פטי' הסורה יותר טוב שלא ליסנות אבל מרבי"ה כממון שפדוי' האווה סגוף פמוס, ובפ"כ נהניס הנה כמעט אין להם חקנה אם יזדווגו הרי נהניס מן הפוס"ז בלי"ב וחייבין קרבן מפילס ובאם לא יזדווגו הרי פבר פל מי"ע ולי"ה ולא נקרא זרעו של אברסם וכ"ו פ"כ בכמו בן הולך לשאלו מאי חקנה"י כיון דאמר' אסור ליסנות כלל בשום הנאה בפוס"ז בלי"ב וברי' יש כמה פניונים שלא נחקן עליהם ברכה וא"ח שלא יעשה והחשיבה הוא לדפחי דהנה גם לדבר שלא ניחקן ברכה מהטעם הכמוס וידוע לחז"ל כגון בכיולא מה בבחי' טוט המישוש שלא ניחן להנאה והאדם אפטי"כ נהנה מלמך פכ"ס ליחן סודא' להשי' בכל לשון שמצין על הסנא' שברא וכן כחז' כבוד מוח' הרב הקדוש המקובל מהד"ס בחבזין שלמד דעת לחלמידיו שגם קודם הזיווג יחנו סודא' להשי' בלשון לפז וכיולא על הסנא' שנברא ואז לא ימפלו בקדש והנה לפיי' הוא סדבר כניחן בחשאי מפס לאזן דה"י בשפרי המלוא אפי' לא ילך אלל חכס אפשר ללמדס מפי ספרים זס יעשה וזה יחדל אבל אסור הנאה מן פוס"ז בלי"ב א"ח ללמוד מפי ספרים דהנה לא נחקן ברכה על הזיווג וא"י אפשר לבאר סדבר בספר דלא הוה משמע שמוחר ליסנות

ככה

כנודע) וז"ש אימחי סם חמימות שיפאר סדבר חמים בסרטוף שלם במוחין דגדלות כשישראל פושין רצונו של מקו"ס (ר"ל דייקא כשישראל פ"י מפשיסם פושין סדבר משא"כ בא' דפסח שסוא שלא פ"י מעשה ישראל) פ"כ אמר חמימות חסיני"ה שי"ה הויס וקיוס לחמימות סוא פ"י ספרחינו ומשם יושפע שפע ברכה גם לנו בני ישראל וז"ש וספרחם לכה לפלמכ' משא"כ בא' דפסח וסמזין יבין וסשם סמוז יכפר בפדיונו:

הצו גמרא ברכות אסור לאדם שיכנה מן הפוס"ז בלא ברכה

וכל הנכנה מן הפוס"ז בלא ברכה מפל מאי חקנה"י ילך אלל חכס (ומקשין מה דהוה סוה ומאי מהני ל"י סכס ומחלזינין ילך אלל חכס) מפיקרא וכ"ו כדי שלא יבא לירי מפילס והנה גם לפי מה דמחלזינין סברייחא ילך אלל חכס) מפיקרא קשה מאוד מה חידוש סוא בדבר סזס דוקא בברכות סלא סוא סדבר סנוכ: בכל סחורה כשלא ילמוד מה אסור ומה מותר לא ידע להבחין בין טוב לרע וצוחר יקשה מאי אומרן מאי חקנה"י משמע שלא יכול למצוי' חקנה אחרת דוקא במלוא סזאח משא"כ במצוי' אחרת יש חקי' בזאח סליכה אלל חכס וניל דהנה סחס אמרו אסור לאדם שיכנה וכ"ו וכל סכהנה מן הפוס"ז בלי"ב מפל סנה כל סנאה ספולס סזס נאסרו בלי"ב והנה יש כמה דברים שלא ניחקן עליהם ברכה כגון על סנאה חוש המישוש בזיווג אבל באמה לכל דבר פעמא רבא אי"ה ב"י כי כזיווג למצוי' ניחן (וסא דלא מצרכינין קודם הזיווג ברכה סמלוא סיוח שאינו יודע אם החפצר אשחו ויקיים סמלוא ונחקן רק דרך כלל בשפה נשואין

רצה הקב"ה לזכות את ישראל ולפיכך הרבה להם תורה ומצוות שיסמלו כדברים פליונים פ"י תורה וכמלוא סבן הדבר סיבב ויונמס לך :

הצט בודר תרומה דף קל"ח ויקחו לי תרומה וכו' האי

מאן דבטי לאשחלכא במלוא ולאישחלכא ביה בקוב"ה אלמריך דלא ישחל ב"י בריקנייא לבמגנא אלא אלמריך ליה לבינ לאישחלכא ביה כדקא יאות כסוס חילוב וכו' ואי תימא הא כתיב לכו שצרו ואכולו ולכו שצרו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב וכו' אלא אישחלכותא דאורייתא כל מאן דבטי זכי בה אשחלכותא דקוב"ה למינדפ ליה כל מאן דבטי זכי ביה בלא אגרא כלל אבל אישחלכותא דקיימי בעובדא אסור לנפלא ל"י במגנא ובריקנייא בגין דלא זכי בהסוא עובדא כלל לאמשכא עליה רוחא דקידשא אלא באגר שלים בספרא דהרשי דאוליף אשמדאי גשלמא מלכא כל מאן דבטי לאשחלכא לאפברא מיניס רוח מסאבא ולאכסויי רוחי אחרא הסוא עובדא דבטי לאישחלכא ביה בטי למיקניי ל"י באגי שלים בכל מה דבטין מיניס בין זעיר בין רב וכו' פכיל פ"ין במק"מ וברמ"ז וכמא סלכחא גברותא איכי למשמע מדברי הזכר כלו אי אישחלכותא דאורייתא ואישחלכותא למינדפ לקוב"ה יכול למציא אפילו בחנס ואיל לביציא מפוח פ"ז דוקא אבל השחלכותא מפעשה סמלוא לריך דוקא שויליא פ"ז מפוח ואינו דומה סמניח חסילין ופליח שאלין למניח חסילין שלו לפ"ז הא דנסחפקו ספוסקים אם ישאל אדם לפח הליך פליח שלו וסוא יצרך על פליח שאלכ נראה דלא יפעשה כן דכרי מבואר צהר אישחלכותא דקיימא בעובד' אסור לנפלא ליה במגני וכיון

הנה אפסי"ב כיון שצטכרנא סוא שיפעשה דבר ופי"כ יכנס ומאי חקנחא וזה השיב ילך אלל חכס וילמדנו בחשאי דלא ניתקן צרכה משום דיותר טוב שלא לכונו פ"ס חסורה אבל אפסי"כ כיון דלאו בר הכי סוא ובפל כרחו יכנס יתן סודאס להש"י על הנאחא ולא ימפול בקדש ואחא דע לך ואפסר שזכ מצמי של כר"יף שביא סברייתא הזאה ולכאורה סוא ללא לורך דאי לפנין איסור מפילס כבר הביא ברייתא אחרות פ"ס אפי"כ דנימ לדינא כמ"ס וסבן :

הצח הרבה ספמיה אמרו סקדמ' על סמנכג סנהוג

לומר סרקי אבות בין ססח לפלרנא ופדיין לא נחרוס למאוינו וגס מפני מה נכנו לומר קודס האמירה משנה כל ישראל וכו' ואחר האמירה משנה רחבי"ט אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל וכו' וכו' פ"ס משל דבין ססח לפלרנא סמשכח סמוחין ורלון ספליין סוא פ"י מפשינו סנה סמשכח סמוחין נקי אבות מל' אי"ב סחכמס (כגס סבכ"מ נקי חגי"ת אבו"ת פכ"ז יולדק למשכיליס אבו"ת לסמוחין סבן סדבר וסני במסכתא זו אינו מבואר רק עוסר סשכל ססוא מובן פפ"י סשכל וסחכמס פ"כ נקראח אבות ואומרין אותה במנכג אבוחינו בימים ססס ובזמן סזה סאז סיא סמשכח סמוחין וסשכל ומקדימין לומר משנה כל ישראל יש להס חלק לפוסי"ב פוסי"ב נקי סבי"י סממנה מושפסיס סמוחין וסנה אומרים כל ישראל יש להס חלק בזה אפי' אותס שאינס יודפיס לכזון ססודות בכל חלקי ימי סספירות ככ"י אור חדש רק עושין כמלוא פלינו בחורה למימני יומי וסבוב ונפעשה סדבר פ"י מפשינו וכן אח"כ

אגרא דפרהא

נפשא דחייבייא חד ממנא דאיכו גזנרא
 על דיוקנין דלדיקייא ושמי' יכודיפס
 סכוא ממנא אייתי דיוקנא דכסוא בר
 נש דפציר נפשין דחייבייא קאים ליה
 קמיס מלכא ומפרוניהא פייס דבריו
 כקדושים ונראש לי לפרש סכוא שם
 דסא ממנא דכוא אחוון יכודי פייס
 סכוא ממוכס על פייס יכודי ובפרט על
 אוחן שמחזירין למוט' אח כרשפ שיקרי'
 שמו פייס יכודי וגם כוא בגי' קמיס
 סכוא שם מפי' שמוה סכוא מסיגל
 למלוכס בציד קמיס בידך ממלוכה ישראל
 וכמי' :

רא הבנתו מדברי הרמ"ז בפי'
 חרומה מה שכל מלואי
 כוא שנחחס צב כשס כווי' כי אחוון
 מי' סם באיח צי'ס ויה ואחוון ויה
 סם כפאופו כך כהבו כקדמוגיס וחקרו
 למלוא עפס למס באו אחווח ויה
 מחולפס באיח צי'ס ואחוון ויה מפורשי'
 (פיין בריח גי' מזס) ואני כננחי כטפס
 מדברי הרמ"ז דכנס כל מלוי' כוא
 צנוק' ששרשכ באיח זציר ושס כוא
 יסידוח אריא. וסנס אריא סם ויה אצל
 לסיוחס מכוסיס שס כחוק זיא לכן באו
 אחווחיסס מכוסיס דכיונו רק ברמז
 מחולפס בלבוש משאיכ אחוון ויה
 סמוריס לזיין באיס מגוליס כנן ספנין :
רב דר'ר חרומה דף קיל כאי מאן
 דצפי למיסק לאורחא יקוס
 צינגהא (בפח שגחחיל לכאיר סמוד
 כפחר צפאה מזרח) וישגח באססכלוחא
 לפוס שפחא (ריל צכססכלוח כראשון
 לספר מזרח ויחמי כחיו דאחיין דבטשי
 ברקיסא דא סליק ודא נחיס ואילין
 אינין נליצי דאחוון דאחברון צכו שמיא
 וארפא אי איכו ידפ רזא דאינון אחוון
 דאינון רזא דשמא קדישא דארצפי
 וחרין

וכיון דקאמר אסויר צודאי באיסור
 קיימי' כי' שאפשר לו צי' נשמע מדברי
 סוכר אס יזמנו לפניו צי' מליה מלוי'
 אחח ילפרך לכוליא מפוח ואחח כחי'
 ישחלל צי'חר באוחס מלוס שינפרך
 לכוליא מפוח כגון כיבוד לככניס
 לצרי' אי שיפלס לחורס וצין כך וכך
 יס יכוליה צידו לקייס מלוי' בממונו
 ישח' צמל' זמנו וחספס סמלוס
 כזאח' אחי' ס ואנצ אודיפך וחחבונין
 סדבר' ס ידאח' ספיי סרוצ אנשים
 צאינס עג'ליס וסס שקופיס כמדוח
 רפוח ואפי' רוב סמוכסניס סדורינו אשר
 סס חסודוס יפבור על כל כחורס
 ייחדלי' ימפוח סמלוח כחנס כגון
 למ' אה כנן ישימלו לחורס סחילס
 וכמס נ'ס'ס ומריצי' פוישין פבור זס
 כשחראס כזאח' הדפ אשר סס נדיס
 מלאיס קיפמא כי באס ראינס וחשקס
 למלוס סנא כל כארץ לפניכס לקייס
 מלוח צוראס בצדקס וגי'ח וכיוצא. גי'
 נשמע מדברי סוכר אס ירלכ אדס
 לספול פיי מפשכ סמליח לכפציר ממנו
 מדוח רפוח כגון כפס וגי'וח וסאויס
 סמירגל צכ וקנאס ושנאס שכל כמדוח
 רפוח באיס לו מחמח סהשר' פייס
 כרוח אסאצא וכשרוצכ לכפציר ממנו
 כרוח מסאצא אזי כשיקנס איזס מלוח
 יתן כל מס שיבקשו ממנו צפסס ראשון.
 די' מס שמצואר צוכר אסור לנטלא ליה
 כמגנא ובריקנייא כנס כוא כפיל לשון
 פיי צוס כרמ"ז כמגני'א כוא כחנס
 בריקנייא כוא דלריך לככין סמפוח
 מקודס ויאמר זס אני מכין למליס
 פלוגיח ופי'ז חחיל כקדושס על כמפיח
 טיי'ס :

ד עיין צוכר כגיל דף קכ"ט מאן
 דמחזיר אחריס כחשובכ ומציר

וחרין אחוון וידכר לון כדקא חזי ברפוחא
 דלכא יחמא גו נסירו דנגכא ברקיפא
 שיח יודיין חלה לספר ימינא וחלה
 לספר שמאלא וחלה ויין דסלקין ונחנן
 ונללו ברקיפא ואינון אחוון דברכה
 כהנים (שכל פסוק סהחלי הוא צבי
 יודין יברכך ימי יואר ימי יואר ימי
 וכסופח של כל פסוק הוא בואי
 יושמך ייחנך יושם. ופשט יודין
 פס שלש ויין בגי' גי' הויה סזכרים
 דברכה כהנס) וכדון ילוי ללוהי ויפוק
 לארחא ודאי שכינחא אקדימה פימי
 זכאי חילקי פכיל סכ נודע מזכ כי
 דרכה כהנים מישך שייכי למי שכולך
 דרך מזכ ילא טוב טעם למכג ישראל
 בקיומם מליח לוי לצרכו כליכחו דברכה
 כהנים ומע שמבואר בזהר להזכיר שם
 מיצ כהב סרמיז משום דכלל בקר
 מחפורר ומאיר שם אציג יחיץ בסוד
 פיליח חמיד בגי' מילוי יסודי כזס ויד
 מיך ו' ליח וניל שיהא סגולה לשמירה
 דבריה דרך :

ויחפבר מינס כדיוחקרי אחיד ודאי
 ללא יכא כדכס שיחפא ודביקי אחרת
 כדאי ביוס סכוא יכוי ימי אחד ושמו
 אחד באחגליא כהדים ולא בלחישו ולא
 ברזא ופי' אכן מייחדין לה מככוא
 ספי' כמאן דזמין לאחרת למיכוי סכוד
 דילוי בגין דדא איכו סכוד דילן וספי'א
 לאו איכו סכוד לגבן ובגיד איכו
 איחפרשא מככוא ספי'א כיון דאחא
 אכן מפלין לה לחופס לגבי צפלה כוי
 בכל רפוחא וכווי דלכא ופי' כוא
 אחיד בשפחא דאיכו אחת בפולמחכא
 ובפחא לאיחפרשא מכפי'א לא אחת
 אלא כמאן דאיזדמנח למחמי ביקרא
 דמלכא ולא יחיר וכו' מכרו דיודמנין
 למחמי ביקרא דמלכא כדון ספי'א לא
 ניחא לוי למחמי ואחפרוש מינס כדאי
 לאנס וראנס בנות ליון צמלך שלמה
 פיקו למחמי כיון דאחא כל אינון שמשכא
 פיינון לה לחופי כדכי מלכא בלחישו
 ברזא דאלמלא לאו סכי לא יחפריש
 מינס סכוא ספי'א ויחפרב חדווכא אכל
 בזמנא דאחי דיחפרש מינס סכוא ספי'א
 כדון ביוס סכוא יכוי ימי אחיד ושמו
 אחיד פכיל וכו' לבי אומר לי שזכו
 סנרס לרזיל במדרש' שנדרשו בפסוק
 ויבן ימי אלקים אח כללע מלמד שנחן
 כה סקביס בינס יחירי' ונסה כל בר
 דפח משחומס פל סדבר שפחוש מכחיש
 זה וגם לריך להצבונן אמרס זיל ביני'ס
 יחירי' ולא אמרו בינס גדולס ומדאמרי
 יחירי' משמש שיהא מיוח'ד ומוחרת
 וכאשר חצבונן דבר חמלא שאחוון
 ופי' סכס יחיריס על אחוון אחיד מנין
 ביכ"ס ונסה זה כוא מאמרס סנפיס
 שניחן כה ביני'ס יחירי' (שבחמח כוא
 מותרת בחילופי אחוון) ופי' ויביחא אל
 סאדס כדברי סזסיק סניל ונסה סאחוון
 סיחיריס

רג זךך סניל דף קליד ופי' כוא
 א"חחד בחילופי אחוון (כוי)
 מחלפח כחי באוחיות אכוי ספי'
 מחלפח כחי באוחיות אחסי' כיה
 במקי' אחוון דדכורי לא מחלפי אחוון
 דניקבי'א מחלפי ודא שכי' דדכורא
 פל נוקבס ובנין דלא חשלוס פין סרע
 אכן מחלפי אחוון דלא אמרין אחיד
 באיחגליא ובזמנא דאחי דיחפבר פין
 סרע מפלמא ילא חשלוס כדכס כדון
 יחקרי אחיד באיחגליא בגין דכשחא
 דככוא ספי'א איחדבך כדכס לאו איכו
 אחד אלא דאכן מייחדין לה בלחישו
 ברזא דאחוון אחרינן ואמרי ופי' אכל
 בזמנא דאחי דיחפרש סכוא ספרא מינס

אגרא דפרהא

איזא מעשה שיחוייז מזא לגמול לנו
כפוצא בגדולא הנכבדים כזאח רק
בחמד נמור בחר בנו זכל כממים ונחן
לנו אח חורחא) וכה ידוע דכביני"ה הנס
שזיא חמד ורחמים פס כל זא ממנא
דינין מחפרין אכל החכמ"ה סוא חס"ד
בחלליה וכה כיון דאורייתא מחכמא
נפקת פ"כ נחנא לנו בחס"ד וז"ש פ"ה
פחמא בחכמ"ה וחורח חס"ד על לשונא
וכה לרמז זא החלחא החורח שמחילין
ללמד: סוא אוח סא' וכה סאל"ף
ראשיה סברא' בפחח נקודת החכמא
סוד פ"ה פחמ"ה בחכמא וסמ"ך לנקודת
הפחח נקודת הסג"ל נקידת החמד
ס"ד וחורח חמד על לשוני ב"ן וסחבונן
ויסושפ בן נון מל"א רז"ח חכמ"ה
(ורל"ל יושפ נחמלא רוח של חכמא
דסינו סמילוי של חכמ"ה ברוח וכל
סכברא שסן אוחיוח סמילוי שסוא בני'
כל חר"ג מל"ח סחורח ואמר כעצ"ה)
כי סמך משא אח ידיו עליו דידוע
דרגא דמשא מבחונח מקום סחירס
מחכמא וסבן:

רה כתבו חלמידי סבעש"פ לזכר
כפומדו ממפחו שחיי'
סמחשכא סראשונא וסדיבור סראשון
וסמפ"ה סראשונא לסחי"ח בחרח ומל"ח
ופי"ז יסיו נגררין כל כמחשכא ודיבור
ומפשה של כל סיוס כי סוא בחי' ברא
בוכרא ואח סגדוג שכל סלחין נגררין
אחריו וחיבין בנכודו וגיל שזא סנרמא
בחרח קדש לי כל בכור פטר כל רחס
כו' באדס ובכממ לי סוא דלפי כפשפ
פטר כל רחס חיבנא כ"ל מיוחר בי'
פטר כל רחס בני ישראל חיבנא בני
ישראל אין לו גיזרי' בכאן ופכ"ס סכי
סול"ל קדש לי כל בכור בני ישראל
פטר כל רחס באדס וכו' אכל י"ל
סכהירס

סחיריס סס בדוקא מנין ביני"ה ולא
דבר רק סוא גיל דסנא כחכ סזוס"ק
סכ"ל ובגין דלח חסלופ פין סרפ א"ן
מחלפי אסוון דלח אמרינן אח"ד באחגליא
וכו' וכה פמש"ל ברמז לי"ב בש"ס ס'
סקנא בזמ' ססאכ ואס פס סבניס אין
פין סרפ שולמח כסס פ"ש מש"ש וכה
נרמזא בכאן סלס (ביני"ה פס סבניס
) וכבר ידוע שסס סרין ריפין דלח
מחפרשין וא"כ סאכ וסלס פס סבניס)
כדי שלח חסלופ פליכס פין סרפ ופוד
אדברא וירווח לנו שסמשכ"ל פ"ד סחי"א
סונא סיו יושבין כל א' מברך לפלמו
(אין ישיבנא אלא לשון פככנא כל אחד
מברך לפלמו סאין כאן ייחוד) סכב"ו
אח"ד מברך לכולן סיינו כסניחוסק חילופי
אסוון באסוון ופ"ד פל סח' דאחד ניחוסק
באוח ס' ופל סחי' דא' ניחוסק באו' פ'
ס"ב סרי ניחוסק סס"ב וסו סכב"ו
אחד מברך לכולו שז"י סחוססוח נחסווס
סיחוד אומרו אחד מברך לכולן שפ"י סיסכ
סוא אחד ממש וסבן וכהס כפוב יכסר כפדונו
ויס"ר שלח יאמר פינו דבר שלח כרלנו ואס
סשכ"ל סחבונן דלרמז זא סיו ז"ג כלי
שרח בניסמ"ק מנין אחד ופ"ד שס"ס
סוי' כסיכ"ל וסחי"ח רמז סדבר לאכרסס
אכ"ו אכ"ו מגין לך וכבן:

דר חכמה כמילואו כזא חייח כ"ף
מ"ס ס"י בני חר"ג
מל"ח סחורח וס"ס פ"ה פחמ"ה בחכמא
וחורח חמד על לשונא ידוע אורייתא
מחכמא נפקת (פ"ין בחו"י"פ ברכח
סמס למס על סמזון מזמנין נברך
אלקינן ופל סחורח ברכו אח ס' דסמזון
סוא דין כביכ"ל סיחן לנו מזינחיונו כיון
סבראנו לכבודו משאי"כ סחורח חס"ד
סוא שנחן לנו חורחו מצלי שקדס לנו

סחס כגון סאי וכגון ויקרא אל משה וכגון ואל משה אמר פלס אל סי כולס. סחס שמא ולא סליק ביה אלא בגין דאיה ביה דרגא פילאס ולגבי דרגי פילאס איסו לא סליק בשמא נכורא דשרגא לא סליק ביממא נכורא דשמא ומל דא לא סליק בשמא פכיל סרי לפניך דבאחר דכורא נוקבא לא סליקי בשמא פ"כ גס סנשמוס הנולדים מזיווג ספליון זיווג ז'ין סוא ג"כ כך דנו"ק לא סליקא בשמא באחר דכורי פ"כ כיון שמכרחין בשס סבפי"ג שאומרים לפלוני סנס סנוקבא לא סליקא בשמא ואומרים רק בנ פלוני וסבן :

רז ד'שי"ר יס"י לכס כליל סחקדש חג סנס סגס סכנבואס זו פחיד"ת סיא יש לסחבונן אומרו יס"י לכס ולא אמר סחס בפת ססוא חשורו או יוסר סשיר ומדקאמר יס"י לכ"ס משמס דסשיר יס"י לו סו"י וקנין וקיוס אללנו וגס יש לסחבונן אומרו סשיר בסי"א סידיפ וגס יש לסחבונן אומרו לכס וסנס סחבוננוס סדבר פס"י דברי מר"ן מסרמ"א בספרי חורח ספול"ס שכחב ששירח סלויס פל סקרבן סוא דוגמח לבא מרוס שאומרין כ"א שירס וסנס כשישראל סופלין שידוד סמסרכס סנס בסלין לבא מרוס משירס וכפנין שמס בגבסון דוס ואומרין ישראל שירס וסנס ארחיב לך סדבור לדרכינו לכיוח כל לבא מרוס וככבי סשמים וכסילויכס וכן כל סיסודוח שבסוס"א אשר סוכנו כל אחד פל סבמו סמיוחד לו מבראשית בגזירח סיוצר כל סוא אלקיס סנס כמו זה סוא מקובלחו סשפי אלקי בכל פח למשל בסוס"ז סבב סאש לשרוף מאין יש לו זה סכח סוא מקבלח סאש סיסודי כח אלקי בכל פח. וכן סמ"י וסרוח וספסר

סכחורס בא לרמו בסלוח קידוש ככורים ג"כ סדברים סכ"ל לקדש ראשית סמחשבי ודיבור ומפסח וזס סנרמו קדש לי כל ככור סמר כל רחס (דסנס כל דבר סוא שיפור קומס סמחשבה סבא' מכשמס סוא שיפור קומס סדיבור מסרו' סוא שיפור קומס. ספסי' מסנפס סוא שיפור קומס אי"כ כ"א כלול מרמ"ח איברים וכשמיי"ל סארס אוזס מחשבה ודיבור ומפסח מן סספלס אל סגילוי נקי פחימח סרחס כדמיון חולדות אדס סיו"ל מן סרחס ונק' סגילוי מבחינה אחרונס בספור קומס בשס רחס לסיוחו כלול מרמ"ח אברים וז"ש קדש כי כל ככור סיינו סמר כל רחס ר"ל מ"ס סכוא סראשית וספחימח לכל מיני רחס ומפסח סכחוב) בבני ישראל) סיינו שיפור קומח סמחשבה נקרא בשס בני ישראל כי ישראל פלו בסמחשבה ופי"כ יכוני שיפור קומח סמחשבה בשס בני ישראל) באדס דסיינו שיפור קומח סדיבור יכו' בשס אד"ס מ"ס ר"ח ויסי סאד"ס לנפס חיס חרגומו וסוס באדס לרוח ממלא) ובנסמ"ס (סוא שיפור קומח סמפס"י מבחי' סנפס בחי' ב"ן בספיה בסמ"ס בנימסריו ב"ן) סבן סדבר: **דו אמרו"ר** ארבעים יוס קידס י"רית סולד מכריון ברקיע בנ פלוני לפלוני ודקדקו קמאי ובחראי למס מכריון בלשון סזס שאין מזכירין אח סאשס בשמס וסל"ל פלוניח לסלוני וני"ל שיזרק סדבר פס"י דברי סוכר חרומס דף קל"ח מזמור שיר ליוס ססבנ וכו' חושבנחא דא פלמא חחאס קח משבנ לגבי פלמא פילאס וכו' ודא איסו מזמור שיר ולא כחב מאן קאמר ליה וכו' ואשכחן ככמס אחר דפלמא חחאס לא סליק בשמא ואחיא

אנרא דפרכא

הניסים (המחנוסים בכל שנה ושנה בעיותי הללו) אומרים ישראל שירה וזוה החבונן מה שהקשו בגמי מפני מה אין אומרים הלל בפורים וחירו קריאה זו הלולא והנה היא גופא קשיא לן למה חיקנו קריאה המגילה ולא הלל וגם האך אפשר לומר קריאה זו הלולה והנה הל"ל הוא שבה והודאה ליוצר כל ובמגילה לא נזכר שום שבה אבל הנראה לי הוא דהנה הנם הזה לא הוי שום שידוד המערכה רק שהוכר לבאי פולם יכולתו והשגחתו במצפיי ושאיין במצב מחנכך רק ביכולתו והשגחתו והוא נס נסחר פ"כ לא נזכר השם המיוחד במגילה רק ברמזים בריה וסי"ח בידוע לסורוח כי בחיך המצב מלובש השגחתו הוא מנהיגם כרלנו ושנה כיון שלא הים שידוד לא נחבטלו המצפיים משירחם פ"כ אין לריבון ישראל לומר שירה בעבורם רק קריאה זו הלולא היינו בקריאה נזכר פנין הסילול דהיינו שמונן מחוך הקריאה יכולתו והשגחתו במצפיים ונרמזו בחוכה השם המיוחד לסורוח הוי' הוא האלקים אבל אין מן האורך לשירה כניל) וזה שאמרו רז"ל כל הקורא הלל בכ"י ה"ז מחרף ומנדף כי כשקורא הלל בכ"י מוכח שבכל יום מחבטלים המצפיים משירחם ומלמרכים לומר שירה בעבורם וזה אינו נכון והנה בזמן הזה חידוש הניסים הוא רק לפרקים משאי"כ לעמיד לבא ב"ב ישלמו ישראל ביתר שאת על ככ"י השמים ובכל עת שימרכו יליו אל המצפיים שיפשו רלונם כפי האורך והזמן והמה יאמרו שירחם בעבורם וזה שהבטיח השי' ששיר (אשר הוא) כעח מסור לבניאים לכל אחד כפי קבלתו השפעה להנהיג במצבו ולפעול פעולתו הנה

ששיר

והפעל וכיוצא למעלה במשמרי השמים השמש והירה וככבים ומזלות החנכגם במצב חמדיית הוא מקבלתו שפע אלקי בחמדיית עלי הספק וכלי קיבול שלהם לכה אלקי זה הוא שירחם המיוחד לכל אחד אשר יומם ולילה לא יבדו משירחם והאחווון הללו המיוחדים לשירחם כל אחד הם כלי בית קיבול להשפעה אלקית בכליםם בסגבלה לפי כחם ופעמדו על משמרחם אשר סוכנו להם פ"כ אין לך דבר בכל הפולם שאין לו שיר מיוחד והנה בעת אשר יתחווה איהם שידוי לבטל איהם דבר מן המצב אשר סוכנו עליו הנה בעל כרחך אחו הנברא יחבטל אז מהשיר המיוחד לו כי הנה השיר הוא כלי קיבול שלו להשפעה אלקית אשר סוכנו לו לפעול כמפעלו ובעת אשר יגזר היוצר כל אשר יחבטל מפעולתו הנה יחבטל משירו והנה היא לומר שיחבטל איהם שיר מכל השירים שנבראו ליתן כדר למלך הכבוד כי בודאי כל השירים הם מלמרכים ביחד לכבוד מלכותו ולפ"י באיהם שידוד שי"י אזי יארע ח"ו חסרון כי יחבטל שיר אחד מהשירים לזה לריכים ישראל עם קרובו להשלים השיר ואומרים הם השיר הנחבטל בשידוד וזה הנראה לרז"ל שדרשו אלל יבוע שפענה השמש מי יאמר שירה כי בעל כרחך כשמחבטל השמש מצפיי יופסק השיר השיב יבוע שהוא יאמר וקילורין של מלך לא יחסר כלום וזה ה"י פנין שירחם הים שנחבטל הים מצפיו נחבטל משירו אז ישיר משה ובי' וכו' ויאמרו לאמיר שי"י לפ"י הלאמיר שאמרו מה ש"י מן האורך להים ולשר שלו לאמיר שירחם אמרו כס בעדם כדי שלא יחסר קילורין של מלך וזה הוא פנין קריאה הסלל בימי

אגרא דפרהא

לב

דור חנוש (פיין צרמנ'ס ריש סי פיז)
 סודו על ארץ ושמים ואין להם אפילו
 שום חנופה קלה מבלעדי שפמו וסגנחחו
 יח'ש סנס שכל סנסנחו בצבצ כחו
 וממשלחו יח'ש שופצ פליסס בכל פח
 ורגע מבלי ספסק וסמס מקבלים שפמו
 פיז אחותיות סשיר אשר לא יוססק
 מפסיס ברנע וכל צפלי סשיר יולאין
 בשיר וממשכין בשיר ואח'כ אשר וירס
 קרן לפמו כאשר סשיי יריס קרן לשמו
 שירומס קרנס שיסוי סס למעלה מצבא
 סשמים לשנוח סמצפויי לכל אשר ילפרכו
 סנס בסכרס מחצמל אחס שיר וחלילס
 קילורין של מלך לא יחסר רק סססליס
 סזחס סנח'סרת ססוי ססלס לכל ססידוי
 סמס ילמרו סססלס סנחסרת לבני
 ישראל פס קרונו סמס בקירבס ידפו
 סשיר סמלמרך לפי ספח וסמקוס וסזמן
 וסמשכיל יחבוין סדברים :

סשיר סזס) יסוי לכ'ס (מסור צירכס
 זפיין יסנו בכל פח סמצפוייס כרלונס
 כצו סשיס אז) בליל סחקרס חג (רק
 לשסס ולפחיד יסוי זס חס'יר) וסבן
 יודעס כל סדברים סכיל יס לפרס
 בדברי דוד בקפיטל קמ'ח (אשר חיקנו
 חז'ל לאימרו בכ'י) סללו אח יי מן
 סשמים וכו' סללוסו כל תלכויו וכו'
 סללוסו שמש וירח סללוסו כל ככבי אור
 וכו' סללו אח יי מן סארך חניניס
 וכל ססומח אס וברר שלג וקיפור רוח
 סעסרס וכו' ססריס וכל גצפוח פץ פרי
 וכו' סחוי וכל צסמס וכו' סנס חרלס
 סזכיר כללות איסוי סנברל'ס בשמים
 וצארך ואח'כ אמר יסללו אח סס יי
 כי נשגב שמו לבדו סודו על ארץ
 ושמים וירס קרן לפמו ססלס לכל
 חסידוי לבני ישראל פס קרובו אין
 לסארך בדקדוקיס רק סמשכיל יחבוין
 סלכאורס סדברים בלחו מקושריס סרמח
 קרן לפמו וסססלס לכל חסידוי סאיך
 יסוי שייכיס לסדברים סכיל ולפי דבריו
 סכיל ידק סדבר דסנס חשכ ססילול
 מכל סנביא'ס דכל אחד מעבח ויטיר
 שיר לפניו יחי וכו' קבלח שסצו ופיין
 יפמוד על מעמרחו לפעול ספולחו
 סמוצבצ פלוי בכה וגזרס סיוזר כל סו'
 אלקינז וסנס סנס סלנו רואין ספולח
 סצבצ חלילס לנו ליחן יקר וכבוד
 לסמנסיניס בצבצ ככבי סשמים וכסיליכס
 כי נכ בצפולוח סצבצ לא יניפו שוכ
 חנופכ זולח בכחו וספצו סשופכ בכל
 פח כסגנחס נפללס וז'ש מלכי ארץ
 וכל לאומיס שריס וכל שופטי ארץ
 צחוריס וגכ צחולוח זקניס פס נפריס
 יסללו אח סס יי כי נשגב שמו לבדו
 דייקא. וחלילס ליחן יקר וכבוד לנצ'ל
 סשמים (אפילו בדרך ססחספוח) כפפוח

רח בגמרא ברכות מקשה כחיב
 ופעדו זריס ורפו
 לאיכס (אלמא סמלאכח ישראל נפשיס
 פיז אחריס) וכחיב ואספח דגנך וכו'
 (משמע דמלאכחן נפשיי פיז מלמס)
 ומשני כאן בזמן שישראל פושין רלונו של
 מקוס כאן בזמן שאין ישראל פושין רלונו
 של מקוס אז מלאכחן נפשיס פיז פלמי'
 והק'שי'א מפירס'ז' סרי ואספח דגנך
 נלמר צפי' וחי' א'ז שמופ חשמו אל
 מליתי וכו' סרי פיירי כשפושין רשי'מ
 ונרלס לפרס דכנס יס לסחבוין נלמר
 צחורס צבצ ימיס חלכל פלוי מלוח
 לחס פני כי צחפון יללח מלמי' וכו'
 סנס נרלס ספנין סחיפון סו' לפוצחינו
 ולנו סשיי לפפוח זכר לנס סזס וכן יסד
 בצל סגדס מלס זו סלנו אובלין פל שוס
 מס על סלל סססיק בל'קח וכו' כי גרס'
 ממלריס

אגרא דפרהא

כמו שאומרים ציריץ מקדש ישראל והזמנים
ישראל דקדשינוכו לזמנים פ"כ הכארה
הזאה אינם מהקיימ' מה שאין כן כפה
וספרהם לכס (לפזמיכס) מיום הביאכס
(שכוא פ"י מפשיכס) אה פומר הכנופי'
שבפ שבחוח המימות חסיינכ (רלכ לומר
השבפ שבחוח הפליונות הקלוות שכו
בקמנוה חסיינכ בכוי וקיוס המימות
במוחין גדלות שכוא כל שיפור קומס
בחמימות) ח"ש כמדרש אימחי הן המימות
בשפה שישראל פושין רלוינו של מקו"ס
רלוי' כס המוחין מקו"ס הס הקלוות
דקמנוה וכנס לא נשלס הדבר שי"י
בכוי וקיוס וחמימות כשיחשווס הדבר
שלא פ"י מפשי יבראל משאי"כ כשישראל
פושין רלוינו של מקוס רליל כשישראל
גורמין זה שיושפס הרלוי' אל המקו"ס
אז השבפ שבחוח כס המימות בכוי'
וקיוס ולא לפי שפס כמו שכו' בליל
יניאחינו ממלריס ח"ש בצרכה סלל יכללוך
ה' אלקינו פל כל מפשיך וחסיוך לדיקים
פוש' רלוי' כיינו יש נסללך כש"י פל
כל מפשיי' היינו מה שפשיח בעלמך
בלי איחפרוחא דלחחא בליל יניאחינו
ממלריס שפס לנו כש"י בדרך גם לזירך
כשפס לחיפזון שלא ישחקפו ישראל ח"ו
וחסיוך לדיקים (אחר כן כס) פושיס
רלוי' (כפיין הספירס וסבן) וכו' יונח
לנו מה שנחקשו כפיסקיס למס מזרכין
הכרכה הזאה בכגדס כיון שא"א סכלל
בשלימות כפי"א ומש"ס אין מזרכין לפניו
ומפני מה מזרכין לאחרי' ולפי מה
שכחבחי ניחא שמן הלוירך לומר הכרכה
הזאה בלילכ הזכ שכוא הוא פיקר סופו'
מפשי הגס שפס כש"י למפנו מזלי
איחפרוחא דלחחא וזכ שזכ כשי"י
לזכור פנין החיפזון שפס כש"י למפנו
הגס שלא פסלנו זה פ"י מפשינו אכל

ממלריס ולא יכלו לכחממכ וכוי ובדברי
הכבוזכ הכפיחנו כש"י כגאולחו ספחיד
כי לא בחפזון חלאו ובמנוכס לא חלכון
וכוי משמפ שיוחר טוב לנו שלא ללחח
בחפזון וכן הוא מבואר במדרש פ' בא
ובשלח שאמרו ישראל מי גרס לנו כל
כלמר הזאה חפזון שילאנו והכפיחם כש"י
כי לא בחפזון חלאו וכוי וכנס נרליס
הדברים כסותרים ונראה לפרש פפי'
משיל ברמו קל"ו כפסע דברי כמדרש
וספרהם לכס וכוי אימח הס המימות
וכוי פ"י"ש דישראל במלריס ח"ו פירוס
ופרי' מן המלות ולא היחכ כגאולכ
מלידיכס שיחפוררו הס פ"י מפשיכס
האורוח הפליוניס דרגא בחר דרגא פד
שיחפוררו קן כגאולכ שכוא פ"י כהגדלוה
האורוח הפליוניס ויחודס כנודפ ובמלריס
ח"ו פרומיס מן כמלוח ולא ח"י בידס
כח לפשוה הזאה וכנס ח"ו ככר שקופיס
במ"ס ש"פ וחילו ח"ו ממחינין פוד ח"ו
ח"ו נשקפיס בשפר סנוין וס"ו ח"ו
מוחלפין כמימאכ פ"כ שפס כש"י למפני
למפנו (וכדמיון בריאח פולס כנא ח"י
איחפרוחא דלחחא דלחמר ב"י למפני
למפני אפסכ) וספסיפ כארה כל הדרגין
הפליוניס שלא כהדרגס (וכ"י בח"י כגדלוה
קידס כקמנוה כנודפ) כשפסח המוחין
הפליוניס כזאח' הלילכ דרך גם ואחי"כ
חיכך חזר הדבר לכמות שכו' כי סכ
סכארה כנפשיח שלא פ"י מפשינו היא
אינכ מהקיימים ול"כ כש"י לספיר סימים
יוס אחר יוס ובכ"י נפסכ כארה חדש
מפס מפס פד חג כשבזמות ח"ש ככחוב
וספרהם לכס לפזמיכס (שחשאר כארה
הזאה לכס) ממחרת השבפ (חיינו ממחרת
יומא ככא שנקרס ככ"י לחיכ סכארה
כנפשיח כו הוא שלא פל ידי מפשינו
פ"כ אין אנו אומריס מקדש ישראל וכשכח

אגרא דפרהא

לג

ודלוי יוחר טוב כשפמולכ הגאולכ הוי
 פיי מפשינו וישראל פושין רגונו של מקום
 שאז נחקיים סדבר למד וזה ששנטיחנו
 יולרינו כי לא בחסוון חלאו וכו' פ"כ
 חה"י הגאולה קיימה למד וזכר יונח לי
 דבריו רז"ל בגמרא מה שכהיב בדבריו
 כנבואה ופמדו זרים ורפו לאנכס הוא
 בגאולה המחידה בזמן שישראל יהיו המושין
 רגונו של מקום כס יגרמו אחרת הרגוין
 אל המקיים כאשר כנטיחנו יולרינו שיהי
 כן צ"ב כי לא בחסוון חלאו כאן בזמן
 שאין ישראל פושין רגונו של מקום סיינו
 בגאולחה היחה שלא פיי מפשיסם ולא
 כיי כס המושין הרגוין רק הרגוין נפשי
 באיחפרות' דלפילי כחיב ואספה דנגך
 סגן סדבר על בוריו ויונעס לחיכך :

רש מבואר בזהר פ' חרומה שכלאך
 רפאל הממונה על
 הכנבואה נקרא שמו בואיל וכשמגזרים
 הרחמים שיחהו' הרפואה על ידו מוסף
 בשם רפאל פיין בדרך קמ"ז וככה זה
 יש לרמו בחפלה לחזקיה בחלותו ויחי
 מחליו אמר בחפלתו מדליה יבלעני סיינו
 שכהי"ת השלימו מצחי ד"ה בני בואיל
 אחיב אמר הי פסקי לי פרבניו שניחובף
 פריב על מספר דליה בני רפאל ועוד
 יש לדבר בזה אש יכ"י הש"י בעורינו:

רי גמ' ברכיה אריח ב"א אמר ר"י ראשינים
 שאלו שמאל מכו בהסייב לימין
 (בכוס של ברכה אמר רב אשי השחא
 דראשינים לא איפשמא לכו אגן נעבד
 לחומרא כנה כביא זה כרייף זיל לפסק
 כלכה ולכאורס קשה למע נעבד לחימרא
 כרי ספיקא דרבנן הוא וחירץ בדיח
 כידור מלוח דאורייתא הוא זה אלי
 ואנוכו ולפיז יש ללמוד מכאן דמי שנודמן
 לפניו צי מלוח אחת דאורייתא ואחת

מזדמן לפניו צי מלוח אחת

ה 5

אגרא דפרכא

לברכא לטווח שקנס סהר צול והתנס
 פמו סמוכר שבעבור זה יקרא סהר פל
 שמו ולא פל שם אחאב (שיין צווסר
 דכפיקר הוא ספומנס בשעת סבנין)
 ואיכ לא יקרא לביחו בית אחאב וזיש
 ביחו של אחאב אינו מזומן לברכא זה
 מה שניל :

ריג זקור חרומס דף קמיח סה חנן
 בכל אחר סחי נחש חולס
 בחר רוא דאשה חיל ובפת אשה זנוגיס
 לאיחחקא גרמס כגונס דילס ולא יכולת
 אשה חיל ססוא רשימא ואח דילס איסו
 אח. סי וסכי איחחוי לה. אשה זנוגיס
 ססוא רשימא ואח דילס איסו כססוא
 גוונא דאיצריך ולא איחחקן למסוי סכי
 ואח דילי קי אח דילי איחחקיא בחקוני
 דאח סי כגוונא דקוסא אלל ביג דאולי
 בחר בני נשא ולא איחחקן למעמד סכי
 פכיל ולרפתי זיש ורדפו מכס חמשיס
 מאיס סיינו כחמשיס דקדושה סוא ססי
 חרדוף כמאח דספיא סיינו אוח סקי
 ובזס יונח לפי שטיפו ומאח מכס רבבס
 ירדופי דסני ורדפי מכס חמשה מאח
 סכוונס פל אהר משראל לסיות דכל
 ישראל בני מלכיס וסס פמיסיס מני כסן
 מבחי סי אחרונס שבש פייכ כיא יכונס
 בשס חמשיס (וגס סי דרגין דנשמח
 כהס) וסני לפיי כיא מישראל ירדוף
 מאח לפיי יפלה סחשבין על מאח שירדופו
 רבבס סיינו פשרס אלפיס ואשאר יש
 להיבנין כזה מה שגדל סמליך (מלכותא
 חייבת) אח סמין כי מלכיותא חייבתא
 מגדלח מסשרס פל מסשר מלכות סמיס
 מנין סמין חוססות מסשר סקייף פל
 מסשר ססי וחשבונ מסי שייפליסו יופליו
 לעשות פן גבוכ חמשיס אמס דייקא
 וכשע פנייגיס יש להשבונ למשכיל פיד:
ריד תכלת סנילחו לסרחיק סחילוניס

אחח חדירי אחח אינס חדירס סנס סדין
 סוא דחדיר קודס חבל אס יפשה סחירי
 קודס חשס שיחבטל לגמרי מסשני
 אשפייכ יפשה סחירי כיון דחדיר סוא
 מוס מדאורייתא נסקא לן מפל פולח
 סחמיד:

ריב בגמרא ברכות אריח ביא
 אמר רב שלש חכיפות
 סן חיכף נסמיכס וכוי אמר אביי אף
 חנו נאמר חיכף לחיח ברכס שנאמר
 ויברכנו יי בגללך איביח מסכא שנאמר
 ויברך יי אח ביח סמלרי בגלל יוסף
 ולכאורס יש להשבונ סנא קמא מפני
 מס לא קחשיב לזס מכלל סחכיסו וניל
 משוס דאמריגן בסנסדרין ופובדי סי
 ירא אח יי מאד מאי קאמר קרא אמר
 ריי חיל ביפקב כחיב נחשתי ויברכני יי
 בגללך ביוסף כחיב ויברך יי אח בית
 סמלרי בגלל יוסף ביחא דססוא גברא
 לא סוס מצריך שמא לא ירא אלקיס
 אחס ינחי כח קול ואמרס ופובדי סיס
 ירא אח יי מאד חבל ביחו של אחאב
 אינו מזומן לברכא סנך רואח שלפזמיס
 סחכיס סזוח אינס ודאית פייכ לא קחשיב
 ליי סחיק וכנס יש להשבונ מפני מס לא
 סוחס ביחו של אחאב מזומן לברכא אס
 סוא מחמה רשעותיו מי לנו גדול ברשעות
 מלבן סארמי וכן סמלרי ואשפייכ נחברך
 דיחס וחלילכ לומר ססי אחאב גדול
 מכס ברשעות וניל באשאר דסני כחיב
 ויקן אח סטר שימרין מאח שמר בככריס
 כסף ויבן אח סהר ויקרא אח שס ספיר
 אשר כנס פל שס שמר אדני סהר שימרון
 דסני יש להשבונ מפני מס סילרך
 לסשמיפנו זאח שקנס סהר בככריס וגס
 מס שקרא שס ספיר פל שס סאדון
 שקנס ממנו ונראס דלורך להשמיפנו זה
 מפני מס ביחו של אחאב לא סי מזומן

מילי דחסידו היא פייש (ובאמת הוא חומס גדולס וכן צוזר מסורס הדבר שאינן יולאין רק דריח ממש) ונסה לדברי רשיי זיל סכוונס ורגילין בני אדם לפטור פלמן בצרכמ"ז סיינו דבאמת יכולין לללח בצרכה סמברך ומס שמברכין כ"ח לפלמו זס רגילין לפסוח לללח ז"ח דברי חורס וגם זלח נרלס מדברי רשיי שבאמת לא יישר הדבר צפוינו רק שכחב שרגילין להקל בכך אבל סרפיצ כחב זס לפסק הלכס הוא לכאורס חומס וניל אחר שחדקק בדבריו שכחב ובצרכמ"ז שמברכין פ"ל השלחן ויולאין ז"ח דכנסו סך ג' חיבות שמברכין פ"ל סשלחין מוחרים וללל לורך אבל כ"ג כוונחו דכנס צמן סגמרא לא סיס בצרכמ"ז על סשלחין דסלוקי חכא מקמייס קודס סשתייס אחר גמר סלכילס ואמירח דברי חוריס סיס בחיוב לסיות על סשלחין סיינו צפוד סשלחין לפניסס [כדי ללרוף ולחבר חור' פס סשלחין אשר לפני י"ז) ובדין בחראין דנחמפמו סלצבות מלומר דברי חורס בכל חבורס וחבורס חיקנו שלא לסלק סשלחין קידס בצרכמ"ז ונסה אומריס בצרכמ"ז על סשלחין דייקא ונסה סיא מיפ של חוריס וכחירס יחשב ללרוף אל סשלחין זס שדקק סרפיצ ובצרכמ"ז שמברכין פ"ל סשלחין דייקא ז"ל וסיין פוד מז"ל צרמו רי"ז:

רשז אמרינן גנמי להזילא את סרביס ז"ח (בצרכמ"ז) פד שיכל כוית דג' ונסה סקס להבסיג ז"ל מי שכל כוית דגן שאינו חייב בצרכמ"ז רק מדרכין דמדאורייתא ואללח ושפסח כחיב א"ך יסיס יכול להזילא את מי שאינו אלל כדי שצפו פ"כ פירש דמיירי שנס סלחריס לא אללו רק כוית וסיין צרשיי ובדאי"ש חירוליס אחריס אלל אית מרבנן דס"ל

ז"י סודו מצורוין מלכין קדמאין ולכך פולס סחלזון לחח לסצפסיס שנס פייין ר"ז במק"מ פ' חרומס דף קמ"ט פ"כ סגולח סחורס ורליתס אוחו חכרחס וכו' זלח חחורו וכו' שסול צחי' סבירור ספוב ססרפ ובחרה צחייס.

רשז שלשה שאלו על שלחן א' ולא אמרו פליו ד"ח וכו' יס להצבוין שלחין מס פבדחיס סליל שלשס שאללו ולא וכו' וגם יס לדייק אומרס ולא אמרי פליו דייקא אבל כ"ל דבאו לדייק ככוונס סגללח דכנס שלחין הוא יסייד דנוקבא פייין במק"מ חרומס סוד שלחין פרכחי לפניו ונסה מן סלורך להמשיך פליו דייקא דברי חוריס ונסה סברכס ספליונס אינס פחוחס מאלף כנידפ ונסה חוריס על שלחין סיינו מססר חורס שלחן מנין חתקל"ס ונסה צסופיף אחיד יחודו של פולס סיס סברכס אלף ססוס על סשלחן פ"כ אמרו שלחין אחד דייקא ונסה סשכיל וחדפ דרגין דסללחח כנסת ישרלל מרומ צריח שלחין מי זלח סנשקפס כמו שחיר יסס כלצני"ס צריס כחחס איומס כנדגלני"ח כנס שחיר לצניס חמי"ס נדגלריח ריח שלחין ואמר לו כבוד מחו סרב סקדוש סמקובל מסרלי"ס שליפי"א סססמניס סמסורסיס צחורס צסצני סקפירח סס ג"כ צריח שלחין שחלח לצונס חלצנסי נסף צין וסחצונין ונסה בכך דינא לומר ד"ח על סשלחן כחב רשיי ז"ל ורגילין בני אדם לפטור פלמן בצרכמ"ז וגם סרפיצ סוסופיף יוחר וכחב ובצרכמ"ז שמברכין על סשלחן יולאין ז"ח וחשוב כאלו אמרו פליו דברי חורס כך שפתי פכ"ל ונסה סחוי"פ חמס על פסק זס אפו צרשיפי פסקיין שלא יברכו בצרכמ"ז מלום דאורייתא וסרי מילי דלבוה

אגרא דפרהא

די ספמים מיס צין פיין צרמ"ז פ"י חרומס
כנס כמשכ"י פ"ד מן כלורך שיכיו דברי
חורס פל השלחן דייקא וואינן יולאין בדיח
שאומרין אחר דסלקי חכא אכל מנכגינו
שלין מסירין השלחן ולכך יולאין בצרכמ"ז
שכוא גם כן דיח וכמש"ל:

ריח דיקרנוס"א כוא שס כפרנס'
פס בגי' חח"ך פס

גי' אוחיוחיו ונסה כוא בגי' מפרנס פ"ס
וניקודו יולא מפסוק וכריקיה"י פחח
חירק חולס ומפסוק נסה שבח קמץ
הניקוד בגימ' ס"ב צ"ס אל ונסה זה
השס פס הניקוד בגי' ז"ן ומפרנס כוא
הכוונס מה שאומרים בצרכמ"ז ז"ן
ומפרנסים לכל פיין בדברי כרמ"ז צפ'
חרומס ונסה ידוע מזו"ן נקרא כמאכל
שזריך לננוס לחוך פנימוס בגי' ופרנס"ס
ניקרא דירס ומלבוש שסס פל הניף
למקיף ונסה הניקוד כוא החיוח הפנימי
של האוחיויה וכלאוחיוח כס החי'ניוח
בסוד כי רוח ה"י באופנים כמבואר
בחיקויים פ"כ הניקוד של זה השס
בגימ' ה"ז' והאוחיוח בגימ' מפרנס פ"ס
כמש"ל כזן כפיין :

ריש שמעתי בשס כבוד אדמ"ז
מכרמ"ז זוק"ל כלכי
למשס משיני ולא אמרו רז"ל סחס
שכיה חורס שנפ"ס וגס אמרס מסיני
כליל צסיני ואמר אדמ"ז זוק"ל שאוחן
הדינים נאמרו למשס צפח הליכחו
מסני היינו צסיף ארצטיס יוס שכבר
פנס ללכח מסיני אמר לי השי' אוחן
הכלכות ה"א בדמיון האדס אשר הפניקוסו
רצו בכל מוצ לכיוח לו לעירך בדרך
אשר ילך וצפח אשר כבר הכין פלמו
ללכח אימר לו כרי' קח נא גס אה זה
כי זה יכ"י לך לעירך צפח כמלמדך
וחסו כלכי למש"ס מסיני שכל זה מן
כנאמרים

דס"ל מדאורייהא חייב גם בכזיה וכ"כ
מבואר בזכר חרומס ונסה פשיטוח לשון
כגמרא לפיל גי' משמט כך פ"כ יש
לכחמיר בזה דסיינו אס מסופק אס
צירך צכרמ"ז דכוא ספק דאורייהא
ולריך לצרך מיסו אס לאדס אכל רק
כזיה ונסחפ"ן אס צירך לפי מה דפסקינן
דכזיה כוא דרבנן לכאורס אי' לצרך אכל
לפמ"ש כוס ססיקא דדינא פ"כ מכראוי
לו לכביא פלמו לודי חייב דאורייהא או
ישמע צרכמ"ז מאחרים, פוד זאה נ"ל
דכנס פליגחא דרבווחא כוא צכא
דפסקינן ספק דאורייהא לחומרס אס
כוא מדאורייהא או מדרבנן ממילא למאן
דאיה ל"ס דכוא רק מדרבנן אס נסחפ"ן
אס צירך צכרמ"ז (הגס שאכל כדי צכמו)
ולריך בודאי לצרך אפסי"כ באשר חייבו
כוא רק מדרבנן ואינו יכול להוליח אחרים
ידי חיבוח כזן :

ריז צדק זרק הדרוף אחד לדין ואחד
לפשרס פשרס ה"ס כמחקה
כדין צשורשי ודין כוא כמשמטו וצ"ס
לדיק בגי' שלחן שנמחקים ונספריס
הדינים באנילח השלחן כראוי שמחבררים
ניל"י כשצורה שסס מסיד הדינים
ומחפלים מחסו לחק"ן מגבורוח לחסדים
וחחבונן לפ"ז ככיונח שלחן לרק פילאח
(ה"ס כמחשכ) לרק חחאס סיד כמפשה
וכנס כאוכל פל שלח"ן אשר לפני י"י
לריך לפשר כמחשכ לאכול ככיונח הראוי
ולא ככוונס כחאוכ וכן צמשש לא
יאכול דרך רפחנוח רק כמשארז"ל
כפרסן כגדל ציס ויש לרמז בזה סרמן
בגי' שי"ס ורמז סרמן כגדל היינו כגדיל
וכוספיח ככולל ויטיכ מספרו שיך צייס
כוא צין כנס שיך צין מספר שצ"ס
מספר יחודא שלים היינו כו"ס אלכיים
צמילוי יודין פוד כחצו ככוונס שלחן בגי'

אגרא דפרכא

לה

דכנס ידוע דחמא ספגל סיה כדמיון
 חמא אדכיר פיי הנחש שסתחול בשקר
 אף כי אמר חלקים לא האכלו מכל פץ
 כגן והוא פי' אמר כמשתאר'ל ובחמא
 ספגל גי' שוב חזר השקר שאמרו אלס
 חלקיך ישראל וכי' סמו' וכנס לפי סגיל
 שאלו סלכות סס סס סחיקון לחמא
 שיחבטל השקר ויחזור סלמח למקומו
 פי' אמרו על אלו סלכות בלמח אמרו
 וכן גס סחכמים בחקנחס במס שסבינו
 ברוח קדש סלחיס מן סחקנס סיה
 חיקון לחמא רשמו בכחב למח בלמח
 אמרו ודי כזס :

רן גדולה סכנסת אורחים יוחר
 מקבלת פני סשכינס יס

לרמו פי' מ'ס רז'ל גדולים לדיקים
 יוחר ממלאכי סשרת ויודע סדבר
 לכפופמי' מפץ סחיים ססמלאכים סס
 מזיווג נשיקין דביקות רוחא ברוחא ואינו
 זיוג פלמי' מסל'כ כלדיקים סס מזיווג
 פלמי' ממס פי' נקראים ספמוסים
 מני כפן וכנס ידוע אורחים נקראו
 סיסידות כנודע מסוד ככחוב ישי'ס
 כגבור לרוץ אורח וז'ס גדולס סכנסת
 אורחים סכקבלת פני' סשכינס פני'
 דייקא מזיווג סעליון ססיה רק סקבלת
 פני וססס סמוב יכפר כפדינו ויסיר
 שלא יאמר פינו דבר שלא כרצונו :

רבא תוספתא ברכות פ"ד לא
 יעפוס אדם כלום

פד שיצרך שנאמר לסי סארץ ומלואס
 סנסנס מן ספוכ'ז בלא ברכה מפל פד
 שיחירו לו כל סמל'ת פכיל והוא פליאס
 ליה נגר ובר נגר דיפריקייני וניל
 בלפטר דסנסנס מפוכ'ז בלי'ב מפל דכחי'
 לסי סארץ ומלואס והוי כקדש' סמים
 יוסנס סנסנס מן ססקדש אשר
 קדיש איש לסי' מפל אכל אס סמקדיש
 כש אל

סנאמריס למסס כמס סליכחו מסיני כך
 סמפחי וניל סכל אוחן סלכות סן חיקון
 לחמא ספגל פי' לא נאמרו פד אחר
 סחמא סנאי למסס לך רד וכי' ויסן
 וירד מסס מן ססר וכי' ואז נאמר למסס
 אוחן סלכות ובזס יס לי לפרש סברייחא
 דחי'כ [כביא רשי' זיל פי' כסר] מס
 פנין סמיסס אלל סיס וכלא כל סמל'ת
 נאמרו מסיני אלל מס סמיסס נאמרו
 כללוסי' וסרפוחיס ודקדוקיס מסיני אף
 כולן נאמרו כללוסי' ודקדוקיס מסיני
 פכיל פיון מס ספרשי' כזס ולפי סגיל
 יובן ככל מקוס שנאמר כסר סיני לכורי'
 סכל חלקי סמל'ת סזלח נאמרו כפודו
 כסיני ולא כמס סליכחו מסיני וסנס
 כמל'ת סמיסס אין כס סלכיס למס'ס
 מסיני רק כל חלקי סמל'ת נאמר כס'ר
 ס'רי ונלמד כמס סכחורס כל דבר
 ססיס ככלל כל סמל'ת וילא מן סכלל
 ללמד לא ללמד פי' ילא אלל ללמד על
 סכלל כילו ילא שלא חאמרו אלו לא
 חמאו כפגל סי' ח'ו חסירה סחורס אלו
 סלכות שנאמרו למסס אז רק אפסי'כ
 כודאי סיו נאמריס למסס כלחד ממדות
 ככחורס או כרמזי ודרושי סמקראות רק
 ססיס גלוי לפניו יחי' ספחידין לחמא
 וסמחין באלו סלכות ללמ'ס כמס
 סליכחו מסיני לסורות דאלו סלכות
 כמס כסגולס לכפרת סחמא זס מס
 סגיל כדרך אפטר פסי' דברי מרן סגיל
 וססס סמוב יודע סלמח ופסי' סחכונן
 כי' סאמרו בלמח אמרו סיה סלכס
 למסס מסיני ואפסי'כ לאו כללל סוא כי
 כמס סעמיס נאמר גס על מילי דרבנן
 בלמ'ת אמרו וככבו סמפרשי'ס דסחמירו
 כזס לקיוס כאלו סיס סלכס למסס מסיני
 וגס לרוך לסחכונן למס כינו רזיל לסלכס
 למ'מ כחיכ'ת בלמ'ת ונרלח כפי סגיל

אגרא דפרהא

ושאל לחכם על נדרו וכחיר לו אזוי לא מפל הנכנס ובכאן מי יחיר את הסקדש בעל כרחך אין כיחור רק אם יחיר השי"ה לבדו וא"כ המנוח כולן נקראים כביכול רמ"ח איברין דמלכא כנודע מזו"ק וממקובלים וכן כמה שיפור קמ' ויכולין המנוח להחיר שיכיס בדבר כהוא חולין מעיקרא וזה יש לפרש גם כן בצרייחא שבידאו בנמרס מאי הקנחיה ילך אלל חכם היינו חכם שקיים כל המנוח יכול להחיר שיכיס חולין אי"כ לדעה כחוספחא יא"ל לשבש בצרייחא רק תיקום בצרייחא כפשטי':

וכנס בכאן לא צוהו השי"ה רק קח נא את בנך וכו' והפלוט למולט אי"כ עד המלחא היא מלוט משאי"כ המפשים שאח"כ לא היה צוה מלוט ולא רחש היד לפשוט פפולט וז"ש ויבן שם אברסם את המזבח הנס זס מלוט וכן ויפרוך את הפלים וכן ויעקד וכו' וכן וישם אוחו על וכו' ובכאן כבר נגמר ציווי השי"ה כי לא פלה על לב השי"ה לשחופ את ילחק ושוב לא רחש היד לזוז ממקומה ליקח את המאלכה והנס אברסם אבינו חשש בדבר דלמא הוא מפשט שפן וישלח אברסם את ידו (בכה ותקייסיה) ויקח את המאלכה וכו' וז"ש וישלח אברסם דלכאורה חיבה אברסם מיוחד דממנו מדבר רק סורנו צוה לסיוח שמו אברסם רמ"ח כבר קידש רמ"ח איבריו לכל ימשה שים פפולט רק בהסקת רצון היוצר פ"כ לא רחש היד לפשוט פפולט עד ששלח בכח ופוז עד שהשיבו המלאך אל חשלח יד וכו' כי כדון עשה היד שאין צוה מלוט ודי צוה למשכיל:

רבג ואירך אחכם קוממיו"ה פרשו רח"ל צ' קומוח ורשי ז"ל פירש בקומס זקופס ולטבין ככוונס נ"ל דידוע דגם במדות שבאדם במדות נפשו יש בחי' פיבור יניקס מוחן אין מן הכורך להאריך למשכילים והנס בחי' פיבור היא בחי' תלח ג' תלח ואין כאן בחי' קומס זקופס ואפ"י בחי' קומס בלחי זקופס אין כאן רק כדמיון נקודס ואח"כ בחי' יניקס מחגדלים המדות בצחי' קומס אחת אבל פדיון אינו בחי' קומס זקופס בהרמח ראש (עד כי מנחל בדרך ישחכ דחיונו) עד שיחגדלו המדות בקבלת המוחין [פ"כ יריס ראש] ואז הוא בחי' קומס זקופס ולפי"ז החבונן

סחבונן דצרי רז"ל שאמרו צי קומות
 ודצרי רש"י ז"ל בקומה זקופה ככל הולך
 אל מקום אחד וכמשכיל פ"ד ימלא טוב
 טעם ודעה :

וכד תוספתא דפאה פ"ג מפשה
 בחסיד אחד ששכה
 פמר בחוך שדיכו ואמר לבנו לא וחקריב
 פלי פרי' לפולח ופר לשלמים א"ל אבא
 מה רחיה לשמות בשמחה מלוא ז' מכל
 מלוא שבהורה א"ל כל מלוא שבהורה
 נתן לכם המקום לדפחיו ז' שלא
 לדפחיו שאלו פשיטיכו ברצון לפני
 המקום לא באת מלוא ז' לידיו אלא
 פרי הוא אומר כי הקליר וגוי קבץ לו
 ככחוב ברכה פכ"ל סנה יש להחבונן
 מפני מה לוא אחו חסיד להקריב פר
 לפולח בשלמא שלמים אינן באים לכפר
 אבל פולח [הגם שבה שבה] פכ"ז
 באת לכפר על חייבי פשה ופל לאו
 שניחא לפשה ואמאי הו' לריך בכאן לכפרה
 וגם יש להחבונן אמרו שאלו פשוכו
 ברצון לפני המקום לא באת מלוא ז'
 לידיו מה הוא כוונתו אם כוונתו אלו
 סיינו מניחים בכונה פומר לפניים לא
 סיינו מקיימים מלוא שכה כי כהורה
 הקפידה ושכה דוקא אי' כהי כה"ל
 אלו פשיטיכו ברצון לא סיינו מקיימי
 המלוא ונ"ל פס"י פשומו דכנה באלו
 כז' מלוא כחוב למפן יברכך בנחונת
 מפשר ראשון ומפשר פני כחוב למפן
 יברכך ה' אלקיך בכל מששה ירך אשך
 הפשיה ובמלוא שכה כחוב למפן יברכך
 ה' אלקיך בכל מששה ירך (ולא כחוב
 אשר הפשיה) והנהא להחבונן דכנה
 קו"ל מ"פ דאורייתא לריכה כונה ובזילת
 כוונתו אינו יולא י"ח (שיוחבב במנין
 מלואיו לכלל חלוקה דרבנן כמששה מרמיח
 מלואיו להחבבב בו צגי' כאשר הארכנו
 הכל

בספריו דריך (פקודיך) וכנה צמיץ
 דשכה א"ל לכונן כגם דודאי לא יחנה
 כמלוא כז' לגמרי מן הכלל ובדאי לריך
 לכונן בפה הקליר כאשר נשכה פומר
 לפזוב אחו לפניים פכ"ז בשפה המלוא
 א"ל לכונן כיון דפיקר כמלוא הו'
 דוקא שלא בכונה וכנה כגם דאין מפס
 למלוא בוראיו סיינו דא"ל לנו לכשיג
 חכליה פפמיח מבלי שור כיון שכה
 שכל אלקי וכמו שא"ס ליחדו ופמלואו
 כביכול כך כביכול א"ס לחכמתו כי הוא
 ודפחו וחכמתו אחד כנודע אבל פכ"ז
 חובה ומלוא פליכו לפיין בפפמי מלואיו
 כי' כפי אשר חלק לו פשיה צבינה.
 סנה יש להחבונן במלוא סזאה פל מה
 פשה פשיה ככה שפשה כמלוא דוקא
 בלא כודע הו' לו לכשי"ח לציוח פייח
 הקולר כך וכך פו"רים לצורך פניים
 דאז הו' כפושא המלוא פושא בכונה
 כדרך כל המלוא ונ"ל דכנה דופ דכל
 מה שכהדס פושא בזה כפולח אין שום
 דבר לצפלה כנודע ואפ"י מחשבה שחש'
 לא החבטל כנודע משארז"ל בפסוק
 מוריד שאל ויפל שאם לא פשה האדם
 השיב רק שחשב לפשוח חשבה גם
 מחשבתו לא החבטל ויורד לשאל ומלפ"ק
 ופולח וכנה אם מחשבה לא החבטל
 מכש"כ דיביר ומכש"כ מפשה (דיוש נא
 כיוס אח דצר ה' צס' כזכ"ק בפנין
 קלא דכדרא וכיוולא ופייין בזה בפפרי
 חלמידו כבפשיע ופייין כפפר הסודים
 כזכור שלא יולא אדם מפיו שום דבר
 לא פ"ב אפ"י דרך גוזמא שכל דבור
 בודאי לא ילא לריך ופייין צס' פשרה
 מאמרוה בפנין כספרים כנחבונן לכל
 מפשי בני האדם שכן כמ' מכחנפוח
 כנרשמים באויר מכל מפשי בני האדם
 בניפוח סידים ורגלים וראש וכיוולא

אנרא דפרקא

סחם בירושלמי ובמדרשים כמו שנקי
זנוח מצורס סחם כי נפשיה בצרנסת
כל האברים) משאיכ בשאי מחנוה פניש
נאמר לממן יברכך ה' אלקיך בכל מפשי
ידך אשר תעשה דייקא כי מליחן דוקא
לסינחן בצונס ולסיוחן ג"כ מליה כוללח
שחן סמס בצלל מליח סלדקס (ממעס
סניל) סנה סמס מסוגלים לסמלוח סמליח
סנפשים בצונס רק אפסיכ לא נפשו
כסוגן כגין שלא נפשו בלחי לסי לבדו
או נפשו פ"מ לקבל פרס וכיוצא אבל
אפסיכ נפשו בצונס לשס מליה וז"ש
אשר תפשיה סיונו אוחן סמסה ידך
תפשיה בצחי' אשר סיונו במחשבה וכונח
משאיכ מליח שכחה סגולה לסמלוח
אוחן סמליה אשר נפשו מבלי חסן ורלון
וז"ש אוחו סחסיד כשראה שזכס ה'
לידו מליח שכחה ממילא כבין שיש סיי
מליח אשר לא נפשו במחשבה ורלון
ואין לך ביטול מיפ גדול מזה פ"כ לוח
לכביא פר לפולה שיכופר לו סון ביטול
מיפ (דכיון תפשיה אויזה עשה מבלי
כוונס ורלון ביטול מיקרי כי אינה נחשבה
לפשיה בשעתה) וגם לוח לכביא פר
לשלמים לשבח וסודאה לססס יחפלה
שסמליח לו רפואה וחפלה וחרופי לסשיב
אח נדחו וזה ספשיב לבנו פנין שמחחו
סוא כי בידחי סשייה סמליח לו זוח
לרפויחו חפלה ח"ש שאלו פשינו ברלון
לפני סמקוס לא בוח מליה זו לידיו
רליל שאלו פשינו כל מליה ומליה ברלון
ובכוונס לא סיה סמליח סשיי סמליה
סוחה לידיו ועל כרחך מדהמליח סשייה
זוח לידיו וסוא פ"כ סכל בצסנחה
סיה בודחי לרפואה חפלה על סמליח
אשר פשינו בלא כוונס ורלון פ"כ נפשו
חגיל כסי ואגילה ואשמחה ביסופחו זס

סכל כרסס באויר כדרך אוחיות ואין
סוס דבר לבטלה סבן מאד סניון)
וסנה אח סחפלל סאדס שלא ככוונס
חס וסלום לומר שססיונה מולח תפחיו
לריק ומבואר בזכר שזוחו סאוחיות
נחוניס סמס בשימור חחה יד ממוכס
אחד פר בא זמן אשר יחפלל סאדס
חפלה כוחה בצונס אזי יפלה גם אח
סחפלוח סקודמות ממילא מיבן סדבר
גם במליח מפשיה אח פושס אוחן
סאדס שלא ככוונס חלילה לומר שססיוני'
לבטלה לגמרי רק פח לכל זמן ולכל
חפן חחה סשמים לסמלוח לסשיי אח
כל סמפשה אשר נפשה חחה השמש גם
מבלי כינה וסנה ססגולה ספרטיח לוח
לינו יולריוני יח"ש כמיפ סלזו מליח
שכחה ספומר ססוי מליה סנפשים מבלי
כונס ובקיימו סמליה סזוח סנה סמליה
סזוח חפלה למפלה גם מבלי כונס כי
כן מליחה אזי כסגולה סזוח ספרוש
כנפי לחימן לסמלוח אחס עמה סמליח
אשר נפשו דוגמחה דכיונו מבלי כוונס
מכווין ח"ש סשיי כפעס סמליה למאן
יברכך ה' אלקיך בכל מפשה ידך ולא
אמר אשר תפשה כי אישר סוא פולס
סמחשבה כחי' כינה סמאשרינו ובכאן
אדרבה לא אמר אשר תפשיה דככוונס
בכאן דפ"י סמליה סזוח סנפשיה מבלי
כוונס יברך ה' אלקיך בכל מפשה ידך
סנפשים מבלי כוונס כי סמליה סזוח
חפלה אח סכל (ולוח סשיי מליה כוחה
דוקא כנחיתה מחנה פנייס דידוע מליח
לדקס סיה מליה כוללח כי פ"י סמאכל
סזס סיה יכול לסחיות אח כל סגך
כרמיח איבריו וכסנחון זס לפני סנה
סוא כאלו נוחן כל חלקי נופו למחותיו
יח"ש פ"כ נקי מליח סלדקס מליה

מס שני"ל וכשי יודע האמת :

רבה עין לא ראה אלטיס זולתך יעשה למחכה לו לא אמר למקום לו או למצפים לו הצנחי מדברי המקובלים האחרונים דה' מולאו הפס הגם שהם דביבור פכ"ז נחתמים בהם ה' בחינות שהם סו"ה צ"ה דכיונו דה' אוחיות פס צנחי קולו של י"ד והנה מולא החיך אוחיות גיכ"ק היא המולא כעליון מכולם הוא צנחי הקיף צנחי כחור ויהא פיקר מצודחינו בחורה שהיא למעלה מן השגח החכמה (כמיש כמס פזמים צס"ד כחר יהנו לך ה' חלקינו) שהיא צנחי אמונה שאמונה היא למעלה מן החכמה (כי פתי יאמין לכל דבר וסבן) וכוא עבודה האיש הישראלי באמונה שהיא צנחינה דיבור מאוחיות החי"ך וז"ש יעשה למחכה לו דייקא לאותן המתנסגים באמונה מצלי החכמות בחכמה וחו ג"כ אשרי כל חוכמי לו כנן הענין העמוק וחס"י חיך ממחקים :

רבי אם העירו ואם העוררו את האהבה עד שהחפץ כחצ הרמב"ן צבוא לאדם החפירות האהבה ששי יראה לפעוה חיכף איזה מלוה ופ"י זה יעשה כלי לאהבה וזכו עד שחפץ שחפשה לאהבה חפץ וכלי וכן צנפול עליו יראה רוממיה וכיו"ל פ"ש בדבריו דהענין הוא דיראה ואהבה כבאים מכשיר"ה אם אין להם כלי להחלמאם בחוכם אינם נשאר"ם בקיום משא"כ כשעושה להם כלי נשאר"ם בקיום ופ"ין צב"י קדושה לוי דמשי"ה נקי חג השבועות חג פלרי"ה דגדלות היראה ואהבה הבה לישראל במחן חורה מלמך לכלי שישר דבר בקיום כמו הכלי שצולר את מס שבחוכו וכן בשעה מחן חורה כוחן מס מלוה כנגל את כהר לא הגע צו

יד וכו' ומל"י פרישה ופ"י נעשה צנחי כלי ליראה ואהבה שכשינו פ"ש וכו' הנר"י אחר כל מופד יום אסר"ו חג לפעוה איסור וקיסור להאור הכשפע לישראל צחג פ"כ אשרו צנ"י או"ר כלי לדפתי זה יש לפרש וירא ישראל את סיד הגדולה וכו' וירא"י כעס את ה' וכו' אז ישיר וכו' ויאמרו לאמ"ר מסו לאמ"ר וגם א"ז ולפי כנ"ל יונה מאוד לכיות שוירא"ו כעס וכו' ורלו לפעוה כלי ולמליס לסייראש פ"ז א"ז ישיר וכו' ויאמר"ו לאמ"ר שאמרו זאת כדי לפעוה אימ"ר"ה ולמליס ודי צוה :

רבז עיר למעלות אשא פניו אל הכרים מאין יבא עזרי. יש לפרש כשאשא פניו אל הכרים והנה חראה חבור וכרמל כרים גבנונים על שה"י בהם גבהות משא"כ סינ"י כהר חמד חלקים על שה"י נמוך וכאלו צמל לגבי כרים הגבוהים וז"ש אשא פניו אל הכרים (ואחצונן פ"י הכרים כי) מאין יבא עזרי (כשאני אי"ן ואפס אז יבא עזרי). פ"כ אמר צכאן שיר למעלות שהוא המלכות הניקניה צלמ"ד מעלות והנה המלך מחנשה על העם ודוד ה"י עדינו כעלני וכו' מחפדן פלמו כחולפה ואמר אשא פניו וכו' וכנ"ל ואר"י כי מא"י"ן מצנחי אי"ן יבא עזרי :

רבח תוספתא צרכות פ"ז הפוחח צו"ד ה"א ה"ז חכס צאליף למ"ד וחוחס צו"ד ה"א ה"ז צינוני. צאליף למ"ד וחוחס צאליף למ"ד ה"ז צור. צו"ד ה"א וחוחס צאליף למ"ד ה"ז דרך אחרת פכ"ל. והנה לוח פחרי לדברים האלו ונ"ל לפרש דהנה שם חלקי"ם הוא הנכנה כעצ"ע (חלקי"ם צנ"י כעצ"ע) שהצורה צ"ה כעצ"ע צככ"ו השמים וקסילי"ה

אגרא דפרהא

מחשם סווי המכווס סוויח ואמפיכ אינו
חכס כיון שנוחן צ. כס גס להכנגח
מכבצ ובחמה לא חסוי שוס חנופס
מכבצ צולח כח סווי השופט פלוו
ובחא השלישיח הפיחח באל"ף למיד
וחוחס באל"ף למיד ס"ז צור כי זה
יורה שאינו יודע כלל גשם סווי כיון
שאינו מזכירו כלל ובחא הרביעיח הפוחח
ביויד ס"ח (בסו"י) וחוחס באל"ף למיד
(אלקיס) ס"ז דרך אחרת סיינו אפקורסת
דכיון שידע מן השם סווי ופוחח צו
וחוחס באלקיס זה יורה דס"ל כדעת
סמינים דהכנגח סווי הוא בשמים ממפ"ל
וכבציע בכבצי השמים וכסילויכס הכח
שיחנכנו כבציע ובארץ מחחה הוא ככנגח
כבציע צולח השגחה וחס להס לזרעא
דיפקב לומר כזאת ע"כ פיחחין וחוחמין
בסו"י כי סווי הוא האלקיס בשמים ממפל
ועל הארץ מחחה זה מה שג"ל:

רבש רפ"י מש"ל פנין יודעת סווס
וכשבוח אל לבנך כי
סו"י"ה הוא האלקי"ם כי זה כל האדם
כחורוי להחלך במיסור באמונה סלוו
כנה לזה המלא גיוס מהן חורחינו פד
יוס בריאח השמים וארץ (סו"י"ו יוס
ר"ה שזי סווס נקרא חחלה מעשיך
שבו נברא אדכ"ר סמכיר פנין כבריאה
וכוא מבחר כבריאה) קי"ב ימים מנין
סו"י אלקיס כבן סדבר כי דבר נחמד
כוא למשכיל (פיון פוד מש"ל ברמו ליג
בפומר כנה המלא מיוס ליג בפומר
פד יוס ר"ה יסיו ימים מנין סו"י"ה כו"ח
האלק"ים בין יסחביון):

רל רג השבמות אינו מביאר בחורה
זמנו לימי כחדש (ובחמה
כשכיו מקדשין כחדש פ"ס סר"וי לא
כ"י זמנה בשוש בימי כחדש כמיש
אחר"י נגמ') וקשה למכ ישחנה דינו

משאר

וכסילויכס וביסודות כארץ יחנכנו פפי
מכבצ המוכבצ ככ"ח ומכס בח כגידול
והלמיחה לכל החבואוח וכפירות והזרפים
ולכל דבר סוסו בארץ וכנה יש כח
מכמינים שאינה מאמינים בהשגחה
פרמיה ככל סדבר סווא בארץ סלוו כי
אומרים פזב י"י אח הארץ רק ברא
מכבציוס וסס מכסיגוס כבציע כפי
מכבצ מבלי השגחה עליונה כפרמיוח
ואחננו זרע בירך י"י אשר פמדנו על
סר סני וקבלנו חורחו יח"ש כנה זאה
סחורה סיא סמלמדת אוחנו דעת אח
ד' כוסיפי מאמרים יודעת סווס וכשביח
אל לבנך כי ד' הוא האלקיס בשמים
ממפל ועל הארץ מחחה דסו"י"ו שמחוייבי
אחננו לכאמין כי ד' הוא האלקיס סו"י"ה
סוא השגחה עליונה סמכווס כל סוויח
ומסדרס ברלוו סוא האלקי"ם סיינו
בהכנגח כבציע שגס בהכנגח כבציע
מלוכס ככנגח סו"י"ה בהשגחה נפלחה
כפי מפטי בני אדם ואין שוס דבר
נעשה כבציע בזילח השגחה וחלילה
לכאמין כי פזב י"י אח הארץ כמוגשמה
כלו רק כמו שהשגחהו יחברך סוא
במליונים בשמים ממפל כן סוא השגחה
פרמיוח בארץ מחחה. וכנה סמצרך
על איזה דבר ובאוחה ברנה יש פיחחה
וחחימה אח פיחח בשס סו"י"ה ברך
אחה סו"י וכן כחימה ברך אחה סו"י
לסורות שכל פ"י ככנגח סו"י בהשגחה
נפלחה כנה זה חכס (יז"ש כפוחח
ביויד ס"ח וחוחס ביויד ס"ח ס"ז חכס)
ובחא סניי כפיחח באל"ף למיד (סו"י"ו
באלקיס) וחוחס ביויד ס"ח (סו"י"ו כו"י)
ס"ז בינוני סו"י"ו ששפחחה אומר כ"ח
אלקינו) (או אלקיס אמפי"כ כיון שחוחס
בסו"י ככל סולך אחר החיחים ומורה
שהסגי סוא כבציע ואמפי"כ יש השגחה

משאר מופדי די מקראי קודש. וי"ל פסיי מס דאמרו נגמי מהכוח דחזי לרי פלוני דכוס קא מאריך בללוהא אמר מניחין חיי פולס ופוסקין בחיי שפס וסנס קשס הדבר להולמו דסנס דרשו רז"ל בפסוק כרוס זולח לבני אדם דברים ספומדין ברומו שי"פ (סיונו הפלס) ובני אדם מזלזלין בסן וסיונו דברים ספומדיס ברומו שי"פ כי הפלס לורך גבוס ליחד ספולמוח (ופיין בדברי הלמידי כבפשי"פ סכמהפלל סנס סמהפלל על פסקי ספולס ססיי מגמהו ללירך גבוס כי בודאי יש חיי איוס חסרון באס סניס) ואיכ האוך אמר מניחין וכו' ופוסקין בחיי שפס (כרי בודאי סכוס סנא קדישא לא סהפלל להסיס מגמהו דיקא ללירך פסקי ספולס) אך כוא לדפחי כי סנס הפלס כוא ליחד זוי"ג סכס נקראיס זמין (מי"ס צ"ן בנימי" זמין) משאיכ חוריס אורייהא מחכמס נפקח כוא למפלס מן סזמן פיכ להפלס יש לה זמין קבוי"פ משאיכ חוריס וכניה צו יומס ולילס כחיב באין זמן קבוס וזיש סכוא סנא מנוחין חיי פולס סיונו פוריס סכוא חיי פולס באין זמן קבוס ופוסקיס בחיי שפס כוא ספילס שי"פ לה שפס קבוס וסנס צטבור זס פשס די ככס יוס מחן חורחיו בלא זמן קבוס לימי כחדש להורוח מפלס חורחיו סככדס אשר צחינה למפלס מן סזמן צחינה חכמס פליונס דאורייהא מחכמס נפקח בסן כדברים על מחכונחס וינפמו לנפדך :

דלא אדהבתי כי ישמע די אח קולי חחוני דרשו רז"ל אמרס כיי לפני סקבי"ס אימחי אני אכובס לפניך בזמן שאחס שומפ קול חחוני סנס פיין במכרשי"א ובצייף מאי כוקשס להס פסיי פשומו, וי"ל דסנס לפי פשומו

מאי רבוסיי דוד שאמר סכוא אכובס סהסיי שומפ קול חחוניו כולי פלמח אכוביס ומצקסיס סהסיי ישמע לקול חחונס בבל פח שיחפללו אליו סלס אפי' סמצקש דבר מחצירו רלונו בודאי שישמפ לחחוניו כי בזולח זס לא סיי מצקש. פי"ב דרשו רז"ל צסיף אימחי אני אכוב"ס לפניך בזמן שאחס שומפ וכו' אז אני מצין שאני אכובס לפניך אבל גס זס אינו מוזן כי זס גי"כ דבר יודע כיון סהסיי שומפ לקולנו בודאי כוא מרוכס לנו כיון סממלח מסאלוחינו וכרחס פסיי מי"ס סרצ סלנשיך צפסוק חלוח לבו נחח לו וארשח שפחיו בל מנפח סלס דסנס סמלך כשרוכס למלוח מסאלוח פצרו פכ"ז לפטמיס כשאינו אכובו כיכ ודבריו פליו למשא סנס חיקף צבואו אל סמלך וסמלך מצין מצוקשו סנס אומר אליו כבר ידוע לי מצוקשך סנס אמלח מסאלוחיך ואיך לריך להפחיר פלי דבריך משאיכ סאיש אשר סמלך חפץ ציקרו ואכובו אככס שלימס וסמלך מחפננ ידבריו סנפימיס כי פרכיס פליו דברי דודיך סנס צבואו אל סמלך גנס סהמלך מצין מס בלבו וגומר חיקף בדפחו למלוח צקשחו פכ"ז אינו מצביח סמלך על ככס רק ממחין פד פח בא דבר כי דבריו סמס למלך חמד שפשוטיי (וכו סכקבי"ס מחלוח להפלח כלדיקיס כאלו) וזיש דוד חלוח לבו נחח לו (כבר צפוד סדבר בלבו כבר נחח לו כי כביכול גמרה בדפחך ליחן) פכ"ז וארשי"ח שפחיו בל מנפח סלס סלס כבן, וכן פירש ספסיק וכו' ערס יקראו ואני אענכ פיד סס מדברים (כי לא ידפו סככר פנס ססס פכ"ז) ואני אשמפ וכן פירש ספסיק בלר סרררר לי (כיונו כשי"פ חיי איוס דבר מילר סרררר לי כבר פכ"ז) חניי ושמע ספילחי וזיש רז"ל אימחי אני אכובס

מאמר מופדי די מקראי קודש. וי"ל פסיי מס דאמרו נגמי מהכוח דחזי לרי פלוני דכוס קא מאריך בללוהא אמר מניחין חיי פולס ופוסקין בחיי שפס וסנס קשס הדבר להולמו דסנס דרשו רז"ל בפסוק כרוס זולח לבני אדם דברים ספומדין ברומו שי"פ (סיונו הפלס) ובני אדם מזלזלין בסן וסיונו דברים ספומדיס ברומו שי"פ כי הפלס לורך גבוס ליחד ספולמוח (ופיין בדברי הלמידי כבפשי"פ סכמהפלל סנס סמהפלל על פסקי ספולס ססיי מגמהו ללירך גבוס כי בודאי יש חיי איוס חסרון באס סניס) ואיכ האוך אמר מניחין וכו' ופוסקין בחיי שפס (כרי בודאי סכוס סנא קדישא לא סהפלל להסיס מגמהו דיקא ללירך פסקי ספולס) אך כוא לדפחי כי סנס הפלס כוא ליחד זוי"ג סכס נקראיס זמין (מי"ס צ"ן בנימי" זמין) משאיכ חוריס אורייהא מחכמס נפקח כוא למפלס מן סזמן פיכ להפלס יש לה זמין קבוי"פ משאיכ חוריס וכניה צו יומס ולילס כחיב באין זמן קבוס וזיש סכוא סנא מנוחין חיי פולס סיונו פוריס סכוא חיי פולס באין זמן קבוס ופוסקיס בחיי שפס כוא ספילס שי"פ לה שפס קבוס וסנס צטבור זס פשס די ככס יוס מחן חורחיו בלא זמן קבוס לימי כחדש להורוח מפלס חורחיו סככדס אשר צחינה למפלס מן סזמן צחינה חכמס פליונס דאורייהא מחכמס נפקח בסן כדברים על מחכונחס וינפמו לנפדך :

דלא אדהבתי כי ישמע די אח קולי חחוני דרשו רז"ל אמרס כיי לפני סקבי"ס אימחי אני אכובס לפניך בזמן שאחס שומפ קול חחוני סנס פיין במכרשי"א ובצייף מאי כוקשס להס פסיי פשומו, וי"ל דסנס לפי פשומו

אגרא דפרכא

האשכ אל כגריין לבופו אזי עובד אזי
ישי אזי דוד) דין ודין זניי ראש
(וכדברים ארוכים אלליו) ומעכס חבין
מאמר רז"ל שאמרס כניי אשפי שדלס
אני מן המליח (כי עדיין ארוסס אני
ופיקר המלוס היא הנשואין) עכ"ז ליי
נא"ס לסושיפ לבחינה ליי (כיונו באירוסין
שיסס נא"ס ולא יפגמני החיוצ הוא חן
כחורכ) לסושיפ כי בן הוא כדין של
נפרס המאורסס לסושיפס שלא יפגמוס
וישאר בל"י נא"ס וזכ"י אילח אכביס
ויפלח חן עד שיבואו סימס אשר האמר
יש לי זכס חפץ כשיחבצ"ס לינשא ונהפייסס
לא לא יכנף עוד מוריך :

רלג זקרי חרומס דף קס"ז ברברי
סכוא רבייח בר"י דרב
ספרא יכי איר ויכי אור כיון דאמר יכי
אור אמאי כחיב ויכי אור דהא זיכי
ס"י אלל יכי אור דא אור קדמא
דאיכו ימינא ואיכו לקץ סימין ויכי
אור דמימינא נפק שזאלל ומרוא דימינא
נפק שזאלל ופי"ד ויכי אור דא שזאל
מכאן דויכי קדמא דאורייתא בספרא
דשזאלל סוס ובג"כ לאו איכו סימן
ברכס מיט בגין דביס נפיק סכוא חשך
דאחשך אנפי פלמא וסימנא דא כד
איחגלי רז"ל דעשי ועובדוי זכאי ויכי
סוס דכחיב ויכי עשו איש יודע ליד
אחקייס זויסיי איש יודע ליד לפסאס
זני פלמא דלא יכון זאורח מישור עכ"ל
למדנו מכאן שזסו גי"כ כוונח רז"ל שאמרו
כ"מ שנאמר ויכי הוא ליטנא דלפרא כי
ויכי הראשון כנאמר בחורס הוא מספרא
דשזאל"ל כנמשך ממנו חשך המחשך
אנפי בריוחא וזכס חפץ נמי נימא לפי"ז
גי"כ משארז"ל כ"מ שנאמר ויכי הוא
לשון שמחסי כי ויסי הראשון כנאמר
בחירסי הוא כסחלקיק חשך וכמשחסי

ארוסס לפניך בזמן שאחס שומע קול
חמוני חבל בזמן שאיך רוצס לשמוע
קול חמוני סגס שאחס ממלא משאלוסי
כוא מגודל רחמוחוך חבל כשאחס שומע
קול חמוני אני רואס שאני ארוסס לפניך
כי ערביס פליך דברי :

רלב דקותי וליי יסושיפ דרשו רז"ל
אמרו כניי אשפי שדלס
אני מן המליח לי נא"ס לסושיפ דסנס
לפי פשוטו יקסס למס לא אמר דלוסי
זוישיפני חבל אינו יודע דרשחס מס
חידשו לנו ומס חירלו ולזס האריכו בדבריכס
ליי נא"ס לסושיפ ולא אמרו כפשיטו וליי
זוישי"פ, ונראס דסנס זנפרס המאורסס
כרודף אחריס ניחן לסלילס זנפשו ולסושיפ'
כמד"ל לפקס הנפרס כמאורסס ואין
מושי"פ ל"ס ופיין זגמ' סנסדרין דקפיד
רזמנא אפגס דקא פגיס לס (פיי"ש
ברשיי דף ע"ג ארוסס חביבס על זעלס
זיפלח חן ועכשו מחנגס עליו חבל שאר
פריוח פנויוח זחולוח לא מיפגמן כולי
סאי וכן נשואוח זעולוח לא מיפגמי כולי
סאי כמו ארוסס) וכנס כזר קדם מאמריו
כמס פזמסי שער סיוס כניי היא כמו
ארוסס כי אירוסין נקראיס כמ"ס
סבי"ח זמ"ח ואחססחיו ליי סן כמס
סקידושין כמו כרי אח מקודשח ליי
(ידיס מוכיחות) וכן כמס אחוון כחינוטיס
שזחיבס ישראל כי פיי סקדושין ניחן
אור מקיף מכחחן לככלס משאי"כ לפחיד
לזא ז"כ כי זופליך פושיך יי זבאוח שמו
(ופיי סיחוד סשלס ניחן אור פנימי סן
כמס אחוון כפנימי"ס שזישראל שזאלו
חח לראשיי אחוון ראיש סן כמס רמ"ח
איברין דחחן ורניג איברין דכלס (כיונו
רני"כ ופס המפחח שאמר ר"ע זככורות
סיס גרין ארנן שסס נכנס סזיכמ"ק
ימלכוח זיח דוד כחנוללס מגרין כי זאס

אגרא דפרכא

למ

מדיון אין אפס סיוח למשפן לי צהשגחך
 מכשיכ צסיוחי כבר החח המליחות סנס
 אמר פזרחי סיוח (סיס פזריס אויר
 מיס רקיפ כניל ככן גס פחה) אל
 חמסני ואל חפזני אלקי יספי כי אבי
 ואמו פזכני (צסיוחי ככה אללס כמשארזיל
 כלום נככוון אבי יסו וכו') וייו יאספני
 צהשגחך סנפלאח וסיס מה שסיס פד
 שהולאחני אל ססיפל כמשכיל פל דבר
 ימלא פוב עפס ודפס :

רלה סירחן ופוג סיו מנסולין של
 ארץ ישראל ויסבו סמוך
 לפחה אי צסיוחס מדיון ביד האומוח
 סיו סס פוסדין לפחהח וסומריס אוחס
 וכנס ישראל נסלו אח ארלס וניחנס
 נחלס לשני סמסוח וחלי כמסס חבון
 ייב לירופי סויס סן כמס מאיריס לייב
 שצפיס לכל שצפ לירוף אחר וכנס יניפ
 לשני סמסוח וחלי סמסס ב' סויוח וחלי
 צניי סיס מנין ארניי שפחי ספחה סוד
 כפחיחס שנסחה ספחה של אי וכנס
 סוח סוד מזוזיס צניי ארניי סנקבספ
 צפחה סיונו סקצפו צני ישראל ב' סמסוח
 וחלי כמסס אשר סשצוח כמאיריס צכס
 סס מנין מזוזיס סיס כמזוזיס סקובסין
 צפחה קודס סניסס אל סניח. וכנס
 קבלח קדמוניס בידיו לכחוב פל סמזוזיס
 לשמירס אלו כשמוח כוזו צמוכסו כחו
 צניי רייג וכן סמס לשמירס צפחה לישראל
 וכנס צקליספ סיוחין פויג גיכ צניי יניר
 חושבנח דדין כח שצנח דדין וכן כמס
 פמדו לשמירס לכנסן וחביריו וכאשר
 באו ישראל סאוך לארץ סילקו ססימריס
 מכפחה וקצפו מזוזיס לשמירס משולס
 כניל ובמזויכ נכחביס גי שמוח כניל
 סמנסליס קליספ סיוחין פויג. וכו
 וכחכחס פל מזוחח ביהך ובשמריך למסן
 ירבו ימיכס וימי צניכס פל סאדמס וכו

מן כפולס סיונו כנלמר צקין וכיס כל
 מולאי וכו' וכנס קין סיס סמלאך סמוח
 סרלשין צפולס ובססחלק סמלאך סמוח
 מן כפולס אז צלפ סמוח לנלח ומחס
 ס' אלקיס דמסס מפל כל פניס וישמח
 ס' צמפסיו ניל :

רלר עזרת אבוחינו אחס סוח מפולס
 סנה כצניס צהשגלשוחס
 מן האכוח צחחלס כס צצחי אויר
 צסיוחס צמוח כאב ואחיכ צהשפסוח
 אל כלניר כמשפיש כס צצחינח מיס
 ואחיכ צליור אורך ורוחב צמקבל סחולדס
 כס צחיניח רקיפ (פי' כיז צזכר פ'
 סרומס כניל) וכל צצחינוח סללו סס
 צהשגחחו סנפלאח לסמליח אוחנו מאין
 ניס וזהו פזריח אבוחינו אחס סוח מפולס
 פזריח צני' אויר מיס רקיפ ומזכ חחבונן
 סוויס סשמיס סוויס צני' פזריח פססכולל
 (כמבואר צנוינח סאריוזיל) סוח סנרמו
 סוויס ציס כמכווס כל סויוח וממליחס
 מאין ליס וכנס כמשכיל פל דבר יחבונן
 כמליץ מן כחרכיס מ"ש נפיס זמירוח
 צשירו כנפיס לדרד יי אריי וישפיי
 (סיונו סחי' יספי צסיוחי פדיון צצחי
 אויר ככה מוח כאב) ממיי אירח יי
 מפוח סיי ממיי אשחד (ממיי אוחיוח
 מיס וכנס מזוחח כצחי' ס' מהפחד
 דידופ ממשפס דישי סחי' כחוביר בלח
 סודפ) צקרוב פלי מרפיס לאכול אח
 צשריי סוח כשנגלס צליור צמפי אמו
 צחי' רקיפ להכחווה לצשר שסיס גיכ
 קסרוג פליו כי לא ידפו מאין כאשס
 ספוצרח וגכ למפלס סיי קסרוג שלח
 חלח סיו לפיפל ובצנפ סיי לריך להיוח
 נפל כנודפ) וכנס סייס לרי ואובי לי
 סמס כשלו ונסלו ומפחה אח חחכס פלי
 מחכס לא יירח לבי אס חקוס וכו' כיון
 בלי רוחה שחחס סיוח פזרחי צסיוחי

אנרא דפרהא

מוכס לישאל צימים סללו שפחדין לירש
סארץ וסימים סאלס יסיו לששון ולשמחה
ולמופדים פיוס :

רלה בורה חלוס דף קפיצ פוייש
מאיסור סכסס דפקר

נשמחא מאחרח ופקר קדושס פילאס
מאחריו ושאריו באחריו אל זר ואסור
לאסחכלא באנפיו ואמר שס ואי חיימא
כא רוגזא דרבנן, רוגזא דרבנן פכז אוסו
ככל ספרין דכא חוינן דאורייתא אשא
כוא ואורייתא קא מרחמא לוי (וכן כוא
בגמרא) דכחיב סלא כס דברי כאש נאס
י"י רוגזא דרבנן במילי דאורייתא רוגזא
דרבנן למיסב יקרא לאורייתא וכלא
לפולחנא דקוביס כוא לכך נאצר כי די
אלקיד אש אכלס כוא אל קנא אכל אי
במילין אחרנין לאו פולחנא דקוביס סאי
פכיל ופוייש פיד וכחכ סמקימ צסס סרב
מכיר יפקז מארציו זיל צסס סאריחיל
שלפסמים כשיכפוס סארס מסלק ממנו
חלק סרפ סבו וישאר כו זולחי סכוס
וכיינו כשיסיו סרוגז לשיש כמיש סוסר
סכא רוגזא דרבנן פכז אוסו וכוי פכיל.
וסכס שמשחי ששפי"ז רביס מחיריס
לפלמן לכפוס לספציר סרסוריס רפיס
וחוליס פלמס כילין סגדול שזוחר לכפוס
לכפל סרפ ולדפחי אדרבא נרלס מזכר
כסיפך שאפילו רוגזא דרבנן סכוא לכפל
סרפ סיא דוקא במילי דאורייתא וליקרא
דאורייתא וסיא מחכס מכסיי שזומין
לסלדיק שיכפוס פל מילי דאורייתא כדי
לסלק ממנו סרפ ולדפחיוז שציקש דוד
אך פיצ וחסר ירדפינו כל ימי חיי סיינו
רק פיצ יסיו אללי שיכפול ממנו סרפ
ואז חסר ירדפינו כי כשיסיו חיו אללי
פיד אחס רפ אז כהכרס חזין לי ססיי
ספרא הגצירס לכפוס פל אחס דבר
חירס כדי לשדוף סרפ ודי כוס :

מכואר

כי חיו כאשר יכמלו מלוח מווחס סכס
יחנו מקוס חיו לפורר קליפח סיחויין
פויג לפמוד לפחח משא"כ כשמקיימין
מלוח מווחס אשר כס כחובין סג' שמוח
סמכפליס לקליפח סיחויין פויג ופומדים
שני סמפוח וסחלו סמכס כלד סמכס
אשר סארה אוסיוחיסס סס מגין מווחס
ממילא חין לך כר ואויב שיכא כשפרי
ירושלים נ"ל וסבן סרבר :

רלו בגמרא סנסדרין דף ל"ס ח"ל
ריג לריי מי שמיפ

לך חיימח אחי ציר כפליי ח"ל מאן ציר
כפליי ח"ל משיח משיח ציר כפליי קריח
לוי ח"ל חין דכחיב ציוס סכוא חקיס
אח סיכס דוד סכופלח פיון כוסר חרומכ
דף קפיס וכן סאנא כאוי דוד צין ישיי
דוד לאו שלימותא כוא דכא כחרלס כוא
ישיי יסוד פילאס כוא ושלימותא (פיון
במקימ ישיי סוד סכוי"ס וסיינו דחנינן
לא גלוי ישרל מאלכס עד שכפרו כסקבי"ס
ובמלכוח דביח דוד דכחיב ואין לנו
חלק כדוד ולא נחלס כצין ישיי פויי
במקימ דויד מלכוח צין ישיי זציר צין
ככויס סנקי ישיי ככיל) פכיל וסכס ציר
כפליי כגימ' צין ישיי משי"ס אמר סלשון
כוס כדי שיסיו חיקון סיוחר גדול וגס
כוא כגוי סיחוד סשלס סוי"ס חלקיס
כיודיין וסכס כששנמו נאמר וסכיוחי אככס
וכוי סכייס וכוי וכשיכקשו אח כן ישיי
אז סכייס יליו כל יפקר רפ וסיס סכויב
אשר יפיכז יוי לנו :

רלז בשנת קביפוח ססיא פסופס
חקח כלק נסרדוח

ומפוח ומסציו מחיכרות ולכאירס למס
לא יסיו חקח וכלק מחיכרות ומפויח
ומסציי נסרדוח וניל דיוחר פיוב שיקרא
פי פנחח צימי צין סגלריס סבו מכויר
חלוקח סארך וכל סמופדיס וסיא כצירס

אגרא דפרהא

מ

מכשׂים לישראל ובשוֹסֵר בגלותו נאלמתי
דומי אִין חזון נפרָן, וּכְנֵס סוּל כְּכוּנֵס
בַּיָּמִים סֵלְלוּ לַרְחֲמָנוּ כִּימֵי פוֹלֵס וְסוּל
מְרוּמֵי בַּפְּסִיק זֵאִית נַחֲמֵי בַּעֲנִיָּי (גֵּם)
בַּיָּמֵי עֲנִיָּי וּמְרוּדֵי דְהֵיִינוּ בַּיָּמִים סֵלְלוּ
שְׂבֻסֵסִיר נַחֲסָךְ עִיָּן לַעֲנִיָּי, סֵנֵס זֵאִית
נַחֲמֵי הֵיִינוּ רַמְזֵי הַחִיקוּנִים סֵנִיל הַפְּתִידִים
לְהַסְגֵּלוֹת בְּהַסְפּוֹרָרוֹת רַחֲמִים רַבִּים וְסִיִּים)
כִּי אֲמַרְחִיךָ חֵייתֵי (סְחִיּוֹת שְׁלֵי עִיֵי שְׁאֵנֵי
מְפּוֹרֵר הַשֵּׁס כִּבֵּי סֵנִיל שְׂבוּ מְרוּמֵי אֲמַמִּירֵי
וְסִדִּיבּוֹר כְּנִיל), פּוֹד אֵנִי מְדַבֵּר בְּכוּנֵס
הַשְּׁפּוֹת שֶׁל אֵלוֹ הַיָּמִים סֵנֵס בְּרִג יָמֵי
חַמּוֹ יִשְׁנֵס שִׁיבֵּי שְׁפּוֹת נֶגֶד יִבֵּי לִירוּסֵי
סוּי מִנִּין שִׁיבֵּי וְסֵנֵס בְּפּוֹסִיר נַחֲקִיִּים
בִּישְׂרָאֵל סֵלְלוּ שְׂבִי (דְּכוּלְסוֹ אִוְחַסְכוֹ בִּי)
לַפְּנֵי לָר וּבְהַסְפּוֹרָרוֹת הַרַחֲמִים מִיבֵּי
לִירוּסֵי סוּי יִשְׁבֵּי יַרְחֲמָנוּ וְהַשְּׁפּוֹת שֶׁל סֵפִי
יָמִים דַּחֲדֵשׁ אֲבֵּי סֵנֵס רִירוֹ מִנִּין גְּבוּרֵס
אֲרִיֵּי (וְסוּל אֲשֶׁר אֲחַרְתִּי בַּסִּסּוֹק דּוֹב
אֲוֹרֵב סוּל לִי אֲרִיֵּי בַּמַּסְחָרִים סֵנֵס
נִכְחַב אֲרִיֵּי וְקִרִינֵי אֲרִיֵּי דִסְנֵי סֵשְׁפּוֹת
מֵן סֵפִי יָמִים סֵנֵס מִנִּין אֲרִיֵּי אֲבֵּי בִּיּוֹם
חַשְׁפֵּי בֹאֵב מֵן הַמַּנְחֵה וְלַמְשַׁלֵּה נוֹלֵד
בֵּן רוּד, וְהַחַשְׁפֵּי שְׁפִית הַאֲחֵרוּנִים כְּבֵר
מַמְחָקִים פִּיכֵי לֹא קִרִינֵי אֵת סֵפִי וְקִרִינֵי
אֲרִיֵּי) וְסֵנֵס מַחֲחָקִים עִיֵי שֵׁלֵשֶׁה שְׁפּוֹת
שְׁפִית סַחֲסֵד דְּהֵיִינוּ בְּנִי גִישׁ פִּיכֵי סָךְ
כֹּל הַשְּׁפּוֹת מֵן סֵבִיב יָמִים סֵנֵס חֲקִיבֵי
מִנִּין מַסְחָחֵי סֵנִילֵי אֲמַרְחִיל אִין סֵגֵלוֹת
מַחֲנַסִּיֵּי אֵלֵף בּוֹדִיֵי הַסְּחִיִּים (סוּד
חִירֵב שְׂנַעִישׁ אֲשֶׁר סוּל פַּעֲנוֹ בְּגֵלוֹת
מַלְכִית פִּיֵּי וְחוֹרֵב שְׂבַל פִּיֵּי קִרִינֵי לֵס
וְסוּל בְּסִיד נַאֲלַמְתִּי דּוּמִי וּכְשֶׁמְדַבְּרִין
וְשִׁינִין בְּמֵי סִינוֹ סַחֲרֵס שְׂבַל פִּיֵּי אֲזִי
נַסְחָחֵי סַחֲחִים) שְׁנֵאֲזַר גֵּם כִּי יַחֲנִיז לַשִּׁין
מַחֲחִיִּים) בְּנִיִּים פַּחֵה אֲקַבֵּלֵס (פִּיכֵי יֵשׁ
בְּמַשְׁנִיּוֹת חֲקִיבֵי פִּרְקִים מִנִּין מַסְחָחֵי
וְסֵנֵס בֹּאֵה אִינֵס רַק חֲקִיבֵי רַק שְׂנַחֲשַׁבֵּי
בְּכֹל

דַּלֵּם מְבֹרָךְ בְּנַחֲבֵי מִן אֲמַרְחִיל
בְּכוּנֵס יָמֵי בִּין
סַמְלִיִּים בְּכוּנֵס בְּרַכָּה אֲבוֹת הַשֵּׁס סוּי
סַמְלִיר לֵשֶׁס מְדִסִּד (הַשֵּׁס סֵאֲוִחִיּוֹת שְׁלַפְנֵי
הַשֵּׁס) וְסֵנֵס הַשֵּׁס סֵלְלוּ בְּהַחֲחַלְקוֹ לִימֵי
חַזְנוֹ וְלִימֵי אֲבֵי סֵנֵס סֵאֲוִחִיּוֹת פִּיד סֵנֵס
יִבֵּי כְּנַגְדוֹ יֵשׁ בַּיָּמֵי חַמּוֹ יִבֵּי יָמִים מִיָּן
חַזְנוֹ מֵד סוֹף סַחֲדֵשׁ וְאִחִיּוֹת פִּיד סֵנֵס
מַסְפֵּר מִי מִנִּין מִי יָמִים שְׂמַרְיַח אֲבֵי מֵד
אֲחַר הַסְּחִיּוֹת וְסֵנֵס בְּפּוֹסִיר הַיָּמִים סֵלְלוּ
סֵס כַּפֵּה בְּסַסְחָר מֵד אֲשֶׁר הַשִּׁי יֹאִיר
סִינוֹ לִישְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים רַבִּים יִבֵּי חִיקוּנִים
דִּלִּיא מִי חִיקוּנִים דִּילֵי וְסֵנֵס כְּנַסַּח
יִשְׂרָאֵל מַקְבֵּלֵת כֹּל סֵאֲרוֹת פֵּלוּנִים פִּיכֵי
זֵאִית נַקְרָאֵת רִיֵּי יַחְקוּנֵי יֹאֲרִיךְ יֹפִיר
(כְּנֵס שִׁישׁ מַעֲשִׂים אֲחֵרִים וְסוּל שִׁישׁ
לְרַמּוֹ בַּסִּסּוֹק מַאֵה דִי סִיחֵה זֵאֵת (כְּנִיל)
סוּל נַסְלֵאִית (מְכוּסֵה וְנַעֲלֵס) בַּעֲנִיּוֹ
סִינֵי בְּנֵי חֲדָשִׁים שְׂנַקְרָאִים פִּינִיִּים סִינֵי
חַמּוֹ וְאֲבֵי עִין יָמִין וְעִין שְׂמָאל כְּנוֹדַע
מַסּוֹד סֵכְחֻב פִּינֵי פִּינֵי יִרְדֵּס מִים סוּל
אֲשֶׁר פִּירְשָׁנוּ וִירָא דִי כִי סֵר לִרְאִית
סֵרֵאֵה מַשֵּׁה שְׂעִדִּין סֵגוּרֵס גּוֹרֵב מֵל
כִּי חֲדָשִׁים הַשֵּׁס בִּי פִּינִיִּים בִּישׁ עִיָּן
בְּנֵי סִיר פִּיכֵי סִירֵב בְּשִׁלְחִית וְאֲזַר שֵׁלֵח
נֹא בִיד חַשְׁלַח בִּיד אֵלִיכִיז דֵּאֵת פַּחִיד
לְמַסְחַלַּח בְּסִיף יוֹמִיא דִּסְנֵי פִּינַחִים
אֵלִיכִיז בְּנֵי סִיר בִּישׁ עִיָּן דַּעַל יְדוֹ
יַחְקוּנֵי בַּצְהַרֵב סֵבִי פִּינִים וְלַדַּעַחִי סוּל
סֵרֵמֵו כֹּלֵה סַעֲנִיִּים יִסִּיחֵ אִין כֹּל גִּישֵׁה
לְרִיךְ בְּרוּקֵה וּבְפּוֹסִיר, מִדִּין סַעֲנִיִּים אִינֵס
יִסִּיחֵ מֵד אֲשֶׁר יִסִּיב יַרְחֲמָנוּ וִיחִי פִּינֵי
מַאֲלוֹרוֹת כַּשֵּׁשׁ וְכִירַח וְסֵנֵס הַשֵּׁס מְדִסִּד
בְּכַפֵּל קֶלְחֵו מֵל קֶלְחֵו דְּהֵיִנוּ יִבֵּי שְׂעַמִּיֵּי
מִי בְּנֵי קִיָּין) עִיָּן בְּסִי בְּרִכִּישׁ מַאֲזַר
קְדוּשָׁה מַשְׁלֵשֶׁה בְּנֵי נֹאִיס סִיֵּי חַחֲבִינֵי
בּוֹה דִּסְנֵס הַשֵּׁס סֵנִיל בְּנֵי כִּיב נֶגֶד
אֲוִחִיּוֹת סֵחִירֵה אֲשֶׁר מֵסֵן בֹּא סִדִּיבִיר

אגרא דפרהא

באלל המשנה סי פרקים מהחוספחוח
כגון משנה שנו חכמים ופיא מהיסשהח
דכורים וכיולא אכימ וכווא גיכ לסיד
הגיל דבאוחן כימים שנסחס כפחוח
היינו ככיב ימים הגיל יש ככס חקכיח
שמות רק כפי אחרונה המס ממוחקים
כגיל וכיב במשניות כבן הדבר :

והנה כחבתי יך כסיד סימים כיב
כס י"ג ימי חמוז ופי ימי
אב. הכס כחבנו לך אשר ישנס סיד
יג חיקוני אריך הזכירן משס בני ששא
וכנס זכ סי' אחר מפשה הפגל כפי
בחמו"ז כנודפ משבירח כלוחוח בי"ז
חמוז פ"כ ימי החמוז המס י"ג וכחפיררות
כרחמים ביב ימוחקו ויחכפכו לחסד
ורחמים ופי ימי אב סנס כפי שלח
כזכיר משס פי' חיקוני זיא וזכ כפי
אחר מפשה מרגלים כפי באלל כנודפ
מפסוק ויגבו המס כלילס ככוא כס
ככו בני' של חנס וכפי וכנס כמחקס
כפי ימים פי' כחפוריח כחיקונים
כגיל (וכנס יקויים כ"ב ונקדשתי בחויך
בני ישראל חויך דייקא) לחקן כחילול
אשר נפשה פי' סגיל מריגלים וכנס
השמות בימים כאלס חקכיח ככסיר
מכס ג כבחוח וריח וככשכ שמות
אחרונה דיוס ח"ב מזמן מנחס שגולד
ביד (כנס דלפיל כחבנו רק כי שפית
חרוויכו איחנכו כנודפ דבאמח זמן
מנחס חיכף מכי ינפי לללו פרב רק
כבחחלס אין כזמן מבורר פיכ נחשנה
השפה לכאן ולכאן פיין במג"ש) כשאר
חויך שמות כנס פי' היסורים מככנסה
כאבילות כאלו כחויך שמות יחוקן פון
סגיל מרגלים ונקדשתי בחויך בני
ישראל) וכנס יגנס עוד חיקונים כס
משלות לככס (כזכירס דוד כיושב פל
כסא מלכות כחכילים פי' פיכ פד פי'

באלל סס עוד וי ימים וכוא ייפ ליתרל
ובנוח ישראל יולאחי למחול ככיוח
כסיכרל כאלשלמוחא) סיכ כיח ימים
ופחס יגדל נא כיח אדני כיח מפשו
הגיר לפמו לחת לכס נחלח גייס) פיכ
כו נפסק מיחס דור כמדבר כפי בידס
פונוח כגיל וכפי אגמר פחיקון לדורות)
וכנס מבראשיית כואח כדפח כ"ח אחוון
דטובדא דבראשיית היינו כפסוק כרלשן
בראשיית כרל וכפי :

והנה כפח כפוכיר אין כשס שלס
(וחסר ו"ס) ואיו כככס שלס
(וחסר אי') וחסר יי מירושלים וחסר ו'
מחליכו פד אשר יגדל נא כיח אדני)
ובמכרס יוחזר כמפרס ליושנה (פיכ
אחר אוהיות אכויי לא יבואו כאוהיות
דגישים כי כדגי' מורס פל חוזק וגבירס
ודין משליכ רפי' כוא ממיחק) ואחר
שיוחזרו כאוהיות ליושנה לא יכפי עוד
חוזק כדון כפולס וכפח כעח כחכרון
כפוכיר כס ימים כאלס ק"ב מנין
אכויי (יכוא כס כדפח מפרס דגבורי')
וכנס כאמח כוויין כחכרים כגי' כן
אבל לכיוהן אוהיות שייס כחד חשיב
לכו אכל אשפיכ כסיכרל אינס
כאלמיהא פד פי' באלל ככוא נגד כפי
דחניכו כחכרס גיכ וכיח מפשו כגיד
לפמו וכנס מבוחר ככוונס כררזיל ככיוני
סימים כאלס כגי' ראשיית כשמות כדכי'ד
כיזי' מלפי' כגי' שיי' פי' ונג אחרונת
אלקים מילוי סהיין וכס אדני גיכ
כגי' שיי' כיי' כגי' כגי' כגי' כגי'
כגי' שיי' שיי' פס כפי שמות כגיל
דכיינו ככלמרק כויי כס כקדוב כס
ששה שמות פי'ס וחכין) כגי' חשיך
(סיס כהפכפית נקידח כחכד לשיפיר
קימח פכרס דכיינו י"ס פיכ כגי' חשיך
מבראשיית כואח כודפח כחיכב כרלש'
כנחורכ

אגרא דפרהא

מא

חיבה דיל יש לו צי פירושים לשון דלדול ודגות ולשון גבכות מגזירת ארוממך די כי דלוחני הגבכותני. וסנה כהוש בצור אחוץ דיל שנחדשים הללו סם לשון דלוח ובמכרה יושמו שיכו גבכות ויסי כפירוש כבי והכו ארוממך די כי דלוחני וכו' והבן ועוד יש לפרש ארוממך די כי דלוחני וכו' דסנה אלו כבי חדשים מגיע אליהם אוחיות דיל ולחדש אלול מגיע סה' וכאשר יורף אליהם חדש אלול מחסוה דליה פתוחה לטבוח יסנה מבואר בזכר כי ניסין אייר סיון גפלו לחלק יפקב ותמוז איב אלול לחלק פשו וכנה זה כי שמחה לפשו שגפל גם אלול לחלקו ואז לא היו יכולים היו לשוב בחשובה קודם ריה ופשה יפקב פמו מלחמה ולקח מידו חדש אלול וסכינו לחשובה לישראל ופיין ממוחקים סדינים שנחסוה בתמוז ואב יורף סה' לאוחיות דיל ומחשו' דליה פתוחה לטבוח חסו ארוממך די כי דלוחני שפשיח לי כלירף דליה פיי חדש אלול ולא שמחה אויבי לי סה' אויבי מלפס שיכו אלול לחלקו חיו וכמה בצור צור ישופחינו סוח חלקנו גורלינו לכשיבנו אליו ברחמים :

רמא מבואר בנחבי סהרזיל אשר בים הללו גולדים נשמות גרים מיחידים פלוינים וציוס סאחרון סיינו חשפה באב גולד משיח סרמו כזה אין מקבלין גרים לימות סמשיח כיון שגולד משיח כבר נפסקו נשמות סגרים כיל וכן סמלל בצרכות שמיט מחסללים בצרכה פל סלדיקים וכו' ועל גירי סלדק ואח"כ צונות ירושלים ולמיחה דוד וסו קשים גרים לישראל כספחה דכחיב ונלוה סגר אליהם ונספחי' פל בית יפקב דסנה בים הללו

סנחורה ברשטיה יורף בחשיך צירופי חיבה ברשטיה כרמו צו סוד סגולס סאחרונה) נחמיס צין חושיאל (מסח צן יוסף) מנחס צן פמיאל מטיה צן דוד אליכי צני ברשטיה ובס יקושר סוף סחורה לחילחיס לפיני כל ישראל סיינו לאוחן סחדשים סנקראו פיינים סיינו סמוז איב כמשיל ספדיון אוחן ספינים איכס יסוח ורפואה לזה ברשטיה צרא חלקים סיינו צרא סני גואלים כניל ססס צני ברשטיה כשיבואו אלו סני גואלים יסו ספינים יפיה לל יכיף ביה גוריק וסו פייניך ראות אה מוריק וכנה סחצונן בצונח סמלויס נסחכוין צימים סללו צני ראשונות סס באצות ססס סוי"ס ממשיך סהרי לשס סדכ"ד ובגבורות ססס סוי"ס ממשיך לשס כוזו ובקדושה ססס סוי"ס ממשיך לשס מלפיץ וסנה סחצונן אלו סני שמות פס סשלס הויוח (פס סכולל לכולל יחד לסמחיק סדין) צני סס פונך צה ליון וסו צני ססד דין ורחמים ומה נחמד סדבר לכיון זה באצות דייקא אלהי אברכים אלהי יחחיק ואלהי יפק"ב סאל סגדויל סגבור וסנור"א וסנה עוד חזון למועד לרחמינו כימי פולס וכשנים קדמוניות :

רמ ציל שיש לכיון בים הללו באמרו פיזר דליים סה דליחא צמגיפ שייב חדשי ססנה צכל חדש מאיר אוח אחד משס אדניי במילואו כזה אליף דליה נוי"ן יו"ד כזה בניסן א' אייר ל'. סיון ק'. סמוז ד' איב לי וכו' וסנה סראס סמגיפ לאלו צי חדשים אוחון דיל כי בצוס"ר צה"ז סמס דליס ומדליס יצלפני וצלפס אמר יול מים מדליון וכו' פ"כ יש לכיון זה בצור דליס סספריה יפזור במסרה לסללים סללו כי

אגרא דפרהא

מסוגל לפדיון נפש בסיד כי האדם פיץ
 הסדה וסוף מספר כס"ף חסד להחספך
 סדן לחסיד) ובכפל אוחיות סויה על
 שם כרזו כזה וי פעמים כי ה' פעמים
 ו' וי פעמים ז' ה' פעמים ו' אזי מספר
 זה השם ש"ב (כי פעמים קניא אהוי
 בהס"ן) ובכפל אוחיות סויה על שם
 מלפץ כזה וי פעמים מ' ה' פעמים
 ז' וי פעמים פ' ה' פעמים ז' מספר
 זה השם אלף חסיד (דסיונו בני' ה'
 פעמים גבורה. ה' פעמים חסד כסוס'
 השם סויה לחסיד וסוספות שם שדי
 לגבורה ולמלום) וכיז לסמחקה סדינים
 וגבורות בחסדים) וסנה השמות שלריך
 לכיון בני' אחרונות אלקי דסס"ן ושס
 ארכי בני' ש"ס (בני' ה' פעמים חסיד
 לסמחיק סדן בחסד) וסנה חלרף ק"ס
 ש"ב חל"ף חס"ף ש"ס וחוס"ף האוחיות
 של השמות כ"פ אוחיות יפלה סך סכל
 מנין סניך יפ"ה רפוח"י סנך יפ"ה פיניץ
 (בחשבון סכס"ן רבחים דל"יק) פ"ה
 חבין סרמ"ז סוס עפ"י סאמור לפיל
 ססוד סחדשים סללו סס כי פינים
 ופדין אינס יפוח כפוס"ר פיני פיני
 יורדס מ"ס ופ"י סכוונת סללו יאירו
 ספינים ויסיו יפוח וכלס ספיניס יפוח
 אין כל גוסס לריך כדיקס ודי כוס

רמג ש"ם אה"י סוף סערמז ג"כ
 לאלו סכ"ב ימים כמס"ל
 שסס אוחיות סאחריסן לא יבא סדג"ש
 רק רפס וסס א"חיות סנחיס כמכמ"א
 פ"כ סוף מסניגל להסק"י זסך וסער
 ס"ס לכחבו על חורן סספינכ ללד סהרות
 מנזב כמבואר ככז"ב מרן סארו"ל פ"כ
 סוף מסניגל ג"כ להסק"ס זסך וסער
 סדינים כאלו סימ"ס וסוף שס סרפס
 סמרא דגבורות ויול"א מר"ס דססוק
 כרלש"ס

סללו כוונת אלו סשמות סמבוארים
 לפיל דסיונו סויה מדכ"ד כוז"ו מלפ"ץ
 רל"ס ארכי בני' סשמי"ח (חסר אחר
 כי כפוס"ר סשמחס חסירס) וכמסרס
 כימינו יס"ס סמח"ס פולס על רלשס
 יגל יעקב יסמח וכו' יעק"ב כמילואו
 בני' סשמי"ח (חסו כ"י"ח יעק"ב לכו
 וכלכס וכו' כ"י"ח יעקב סיונו סכח"ס של
 יעקב כספס"ו מסלכניס סיונו סאוחיות
 כח"יס סיונו סיבות וסיו"י יעק"ב כמילואו
 וס אסר כחכנו כססוק ויעקב נספ
 סכחס (חג ססכוח) ויבן לו כ"י"ח (סיונו
 מילוי אוחיות) בני' סשמי"ח וסמחס
 כחגך וכמסרס יס"ס סמח"ס סחג גס
 כיום סנילד כן דוד (פ"ין כ"ז כס' סכו"י
 וחבין) וסנה כ"י"ס סאלס סאין סזמן
 גרמ"א (כפוס"ר לחולדות נשמות יסרל"ל)
 רק לנשמות גריס עד ש"ס"ס כ"ס יעקב
 כמילואו וכו' יס"ס סמח"ס סמח"ס סלימ"ס
 דסיונו סיחגלס כן דוד כ"ב וכו' סקס"ס
 גריס ליסרל"ל (כ"ז סוגלדיס גריס פדיון
 לא נשלס כ"י"ח יעקב) וז"ס וכלוס סגר
 אלו"ס סגריס סנילדיס מככר ונספחו
 על כ"י"ח יעקב וס"א לפרש סכל
 ככחכ:

רמב כ"ב מבוחר לפיל סשמות ש"ס
 לכיון כאלו סימ"ס דסיונו
 כלכ"ס סו"י מא"ר לשס מדכ"ד ומבוחר
 ככוונת סארו"ל ש"ס לכיון להא"ר אוח
 כנגד אוח וכן כגבורות סו"י להא"ר שס
 כוז"ו אוח נגד אוח וכן כקדושה סו"י
 לה"י שס חלפ"ץ א"ח נגד א"ח וסנה
 ככפל סאוחיות אוח נגד א"ח דסיונו
 כפל א"חיות סו"י על שס טרס"ד כוס
 ו' פעמים פ' ה' פעמים ד' ו' פעמים
 ה' ה' פעמים ד' אזי מספר זה השם
 ק"ס (מספר ו' פעמים ה' ה' פעמים
 ו' ו' פעמים ה' ה' פעמים ו' וסוף

אגרא דפרהא

מב

איפוססין על השגנות ולא הוה בידם
עונות מזידים הנה ראינו הנביאים
מתנבאים בסגנון אחד על הזרונות
ומרדדים גם למס אמר חיבת ירושלים
וידוע דעלם קאי דבפסיק הקודם נאמר
זכרה ירושלים וכו' ומינה קא סליק
אך הוא דהנה ידוע דפסיי התורה שוגג
לריך כפרה ולמס כזאת הלא בלא סודע
עשה הפושט ואין הקביה בא במרוניא
עם זריותו אך הוא דהשיי עשה אח
האדם ישר וכל האברים מסורים ברשות
הנשמה המשכלת פיי מהראוי שלא
יאונה לו כל און בלא סודע כי כל
האברים מסורים זידו לכל לשלוח שום
אבר לעבירה וכמו שנאמר לאצרהם
אזינו עד עכשיו היו רמיג אברים
ברשותך וכיוס החסלך לפני ויהי חמים
שכל רמיג אברים יהיו נוסנים ברשותך
וזה שאמרזיל שאין הקביה מביא תקלה
פיי אלדיקים כמד"א לא יאונה ללדיק
כל און ונהה מה שאירע ח"ו לאיש
הישראלי לחטא חמא בשוגג הוא על
כרחך שמקודם לזה חמא במזיד פיי
נשאר בלא שמירה ובא לידי שוגג והוא
כמו נדה שמתרחק בעלם ממנה ואינו
משמרה פיי גם השוגג לריך כפרה כי
הוא גרם לעלמו השוגג כי גרם בעונו
להיות כאשש נדב מחוסרת שמירה
מצפל נפורים וזהו דוקא בישראל שיש
לכה נפא חנוכה מחלק אלקי יב"יק'
שימור קיימי לולי שפונותיכם מצדינים
מצפלים השמירה משאיכ אוסיפ לאו
בחזקת שימור קיימי ופיקר פונשם על
המזידים כי רבים המה ובשאלם בנפש
פושים כל רע וויש חמא חמאה ירושלים
רציל להיותה נקראת ירושלים לשון
יראים שלים שהיראה שלה מחוייבת
להיות שלים כענין החסלך לפני ויהי

חמים

בראשית כל הפסוק הריה שלו בניי כי
מנין השם סגיל :

דמר מה שכחתי לשיל שאותיות
דיל המה מגיפים לשני
חדשים הללו והנה במילוי של שני
האותיות הללו כזה דליה למיד המילו
לכד ליה מיד בניי דפיה הוא במוסר
דליה הדפיה בפחוי הללו אין פני אלא
דפיה מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו
מאוד דהנה דפיה יש פמרא דחסדים
ופיפרי דגבורו והשם המויצ אהויה הוא
פיפרא דחסדים והשם אהויה הוא פמרא
דגבורת הנה באלו הכיז ימים ההגברות
הגבורות (השם סגיל בניי כיז) ושם
המויז פיפרא דחסדים דשם אהויה
פוביי גניז בגוויי והנה רומז זייז ימי
חול שנפחים הללו בהסיר גי שנחות
וריה ויוס שנולד בו דוד (שנמסרה
נקיים בו שמחת החג) והנה במוסר
בהתגברות הגבורות הוה מה שטיי והוא
שאומר מהר יקדמוני רחמיך היינו
יקדים מדה הרחמים למסיד כי דלוננו
מאוד היינו דלוייה הדפיה פיי ההגברות
הגבורות ובמסרה נוושע ויחספכו הגבורות
גם כן לחסדים כי יהיה סלוי לכסן ואז
יהיה פויצ פויצ בניי דיל לשון
התרומוח :

רמה במדרש חפ"ה חמאכ ירושלים
ואוסיפ אינס חופאים

אלא אפסיי שחופאים אינס כלום אכל
ישראל חמאו וגלו פכיל הדברים חמוסים
וקסיי להולמס אי מה רנה לחרץ בדרשה
הזאת זי האיך נשמע מזה שאוסיפ
אינס חופאים גי מה זכ שאמר מה
שאוסיפ חופאים אינס כלום וכנביאים
התנבאו על פונשי האומות על פונותיכם
ונראה לי דבא לבאר מה דקשה שכבר
ידוע חפ"ה הוא שוגג דנראה דנמלו

אגרא דפרהא

רע סלא כל פלמס רק רע כל סיום ומסחמא סיו גימריס סרע לולו איזע מניפס משאיכ כפיז וכנס לפיז אוסיפ כס כמו פריוח בצולדס שמרוחקים לפולס שפלס שלסן סוא רע מע שאין כן ישראל פלס שלסן פוז כנס שבפוסיר כמעפ רגע אירע דבר סוא רק חסרון נחסר לפי שפע וכוס כמו נדס שבמקרה אירע לס כומאס מוחרח לאחר זמן בצבור סמקרה וז"ש חמא מפלס ירושלים וכוקשס לו למס אמר ירושליים ופלס קאו וגם למס אמר חמא לשין חסרון בשיג ומקרה פ"כ לומר שאומר שיש איזס חסרון לפי שפע כפיין השיג שנתוס כדבר רק בירושלים משאיכ באומות וז"ש וכי איז"ע אינס חופאים לזס אמר אף על פי שחופאים אינס כליה צפלס אינס כלוס יבמפאס לא נחפעלו כיכ לכמליא פליכס פנין מחודש כי באיסירויכו קיימי מפע חולדותם רק רע כל סיוכ מע שאין כן ישראל כס פלס כפיז כדבקים באלקים חיים חטאו וגלו וזס שאמר על כן לנד"ס סיחס כי סנדס סיחס דביקס בצפלס וכשאירע דבר נחרחקס ועחידס לחזור לסיחס סראשון ודי כזס:

רמז בזוהר חשא דף קפ"ט כמו כרס חקריב ללדח חחיל חזק בצבליס וגו' מאי כמו כרס אורח איכו לפוברחא לאפברא פלס השפ ירחין שלימון (כחב סרמ"ז כס ר"ע ימים סוד ו' ספמים אר"ס סיד ו"ק דזפיר וסוא ג"כ כעסס מהספספוס ניילוי סמוחין חז"ד כי מוח חכמס מחפשמ בקו חחין (כס ג' חדשים) ומוח בינס בקו בניס ומוח דפח בקו דחיי איכ סס פי חדשים) ואיח בצלמא כמס וכמס דלא סבר לס אלא יומא חד או הרין מחשיפאס וכל צירין וחבלין דפוברחא בצחיפאס לימון ואפיג

חמים שכל האיברים יהיו נחונים ברשוך פ"כ נחשב לס גם סמ"א בשוגג לחמ"א (וז"ש חמא חמאס כפול לשון רז"ל כנס סוא חמ"א שוגג פכ"ז נחשב לחמ"א מחואר אליס) לסיוחס ירושלים ואמר ספעס על כן לנדס סיחס ר"ל זחס סוא לס דפל כרחך מקודס לכן גרמס ססיחס נידס בריחוק אלוק נפורי ממכס ויחסרש פ"ל כ"ן כמו על כן לא נחוי לסלס בני) וז"ש צפל סמדרש חמא חמאס ירושלים ירושלים דיוקא סיי לס חמ"אס בשוגג ואוסיפ אינס חופאים סלא גם לכס יארע שנגוח אלא אפסיי שחופאים אינס כלוס כי אין לכס נפס סקדוש וסנגחס כסגנח ככסמס אכל ישראל חטאו וגלו לנידל מפלחס לא יחויב לכס כשיג סבן כדבר:

רמו יירצה עוד דכנס כל ספריוח שבחורס אשר כס אסירוס בצולדותם כנס אסירוס סס לפולס משאיכ נדס כנס ססוא אסירס ככל פריוח שבחורס סוא מחמח סחחדטיח מפעס בניפס וסוא מקרס וכמקרס לא יחמיד ומיחרח לאחר זמן ויחסרש פסיי מ"ש כרצ צפל גו"א מע דקי"ל דבישראל מחשכס פיכס כקב"ס מלרפס למפעס ומחשכס רעס לא הלורף למפעס ובאוסיפ סוא בסיפך וקסס וכי משא פניס יש כדבר אף סוא דפלס ישראל סוא פוז וכרע סוא אללס במקרס ואוסיפ סוא בסיפך פ"כ בישראל מחשכס פיכס מלירף למפעס כי כנס בשמים פידס דלולו שאירע לכס איזס מניפס סיו גומריס מפעס כפיז כיון שפעלס שלכס סוא פוז משאיכ מחשכס רעס כיון סלא פשו מפעס כגס שחשכו רע כיון שאין זס פלס שלכס כודאי מן ססחס לא יתחשב לכס ובאוסיפ סוא בסיפך כיון שחושביס

אגרא דפרהא

מג

זאפיג דלא אמבר עליוסו אלא יומא חדא
 אינחשיב עליוסו כאלו אמברו כל חשיפאח
 שלים אוף הכי ישראל כיון דאמעמו מעס
 ממש מגלוחא אי יסדרון בהשובה יחשב
 עליוסו כאלו אמברו עליוסו כל אינון
 מילין דכתיבין באורייתא כשיכ וכשיכ
 דכמה וכמה יסורין אמברו עליוסו מן
 יומא דגלוחא שרי עכיל כוזר וכחז
 הרמיז דבמפוצרה סווח החדש ספי נכנס
 מוח הדעה ביסוד וחמן סיד החולדה
 פייכ אפילו יום אי בחדש הזה יוכל סולד
 ללאח מחוקן ומבורר וכחז עוד דכנס
 סיולדה לפי שלמים אין לה כייכ חבלים
 בעת לידה כי בהמשך חדש ספי יש
 לה לורים טינים שבהם מהפחחים קשרי
 האם שלה וזירי דלוחוסי מהרווחים
 משאיכ סיולדה באחד לחדש ספי כי יש
 לה כל סלירים יחד וכו' כך ישראל וכו'
 פיי"ש עוד וזה דרפחי פירוש ספסוק לפי
 שזמו רני פקרה לא ילדה דקשה משום
 שלא ילדה רני (פיון בגמי) אלא ספירוש
 הוא רני משום דלא ילדה קודם מלאח
 ימי סריונס דאז סיה לה כל סלירים
 וחבלין יחד משאיכ באיחור זמן לידה
 עד מלאח ימי סריונס וזה שיש לפרש
 כי ברגיפ קפיין פוצחיק וברחמים גדולים
 אקבנך כי סוד סרגיפ כ"ס ימי ספיבור
 פיר ימים פס גי ימי קלימס (בסוד
 כמה זממו רגיפ) כשגשלמה כל סרגיפ
 אז ביון דין לדון נעשה סרחים מרווח
 ומפוחה וגדול ואין סחבלים גדולים וזה
 ברגיפ קמן פוצחיק רליל אל חחמה על
 סחפן אשר כל סרגיפ פוצחיק קפיין
 סיונו פוצחיק בקמנוח בסוד ספיבור ולא
 סקדגחי פח לידה כי ברחמיים גדולים
 אקבנך כי סמחתי עד סיסוי סרחמיים
 סיונו סרחים מקום סחולדה ואמר רחמיים
 לשון רבים כי משל משלו חכמים חדיר

סרוזדיר עלייס (פיין סמידס ב' בחי
 מקדשים סחיל שנה) גי חדרים סוד גי
 רחמיים גדולים וחסוי סחולדה בקלות
 וזה דרפחי גיכ ספירוש של פסוק כי
 רגיפ באפו חיים ברליונו (רליל כי רליו
 יח' הוא שיסארו בחיים ולא יכלו בחבלו
 משיה פייכ כל סרגיפ באפו וישולם
 סחבלים מעמ מעמ) בערב ילין ככי
 ולבקר רנה (כי אנו יוי נולדה לרגמיים
 אשקנס רליל מחמה משך אריכות זמני
 סרגמיס לאח לאח בערב ככי ולבוקר
 רנה (פיון במגיפ פריב יליין ככי ולבקר
 רניס רי"ה פיובר):

רְהֲנָה בנמרא דילן איפסק יולדה לפי
 אינס יולדה למקומעים וכנך
 רואה בדברי כוזר דיולדה למקומעין וגיכ
 אי"א לנו כפה להכחוש סחוש וסמוחש
 שבעינינו אנו רואים שכמה וכמה נשים
 יולדה למקומעין וסגיל דכנס ידוע מדברי
 כוזר בכמה מקומות שפיי מסק סחורס
 בפנימיות בדרך ססוד יפקון מן גלוחא
 (בבחי אחיטניס) משאיכ בעסק סחורס
 בכלכותוי בפסום יפקין (בבחי בעחיס)
 זולח ברבות לורים וחבלים מן חבלי משיח
 יוכל לסווח בבחי אחיטניס וכנס בגמי
 דילן ססידות סחורס סמה מלובשים
 במלבושי ספשיפ איפסק להלכה יולדה
 לפי אינס יולדה למקומעין כי בעסק סחורי
 פפיי ספשמ אין לבקש בבחי אחיטניס
 כי יתוספו ח"ו חבלי משיח משאיכ דברי
 כוזר אשר סס הוא סלימוד של חורס
 בפנימיות בדרך ססיד יוכל לסווח בבחי
 אחיטניס בלא חבלים ולורים פייכ אמרו
 בוזר דיולדה לפי למקומעין וכן נחווס
 כפה פכז בפילס מיוס שנגלגו (בדור
 סאחרון) בעולם סודות סתיקון ורזי
 סחורס לסורות ספרמ על סכלל דוק
 : וחשכח
 ועספס

אגרא דפרהא

בספרי מפיין גנייס דכיון שנדע שכל מעשינו הוא לורך גצוב וגם נשמוחינו ממקום קדוש יכלכו מיוחד החיבור של המאורות הפליוניס אשר לזס מורס שס ישראל לדורות מקיר נשמוחינו מחיבור האד"ס עם המלכות איכ זס כל פרי מעשינו בצבודחינו במתסס המלוח עשיי דוקא וז"ש ומת"ס ישראל (כיון שפחס נחמליה לכקרא בשס ישראל שפע אל החוקים וכו' אשר אנכי מלמד אחכס למסוח עשיס דייקא בין וסחצונן):

רמב"ז ז"ל כ"ל דף ק"ז כד אהו לקמי' דר"ש וכו' אמר

עולו בני קדישין עולו רחמיין דמלכא עולו רחמיין דילי עולו רחמיין אילין באילין דאמר ר' אבא כל אילין חברייא דלא רחמיין אילין לאילין איסחלקו מעלמא עד לא מטא זימנייהו כל חברי' ביומי דר"ש רחימו דנפשא ורוחא סוס צינייכו ובגיכ דדרא דר"ש באחגלייא סוס דסוס אמר ר"ש כל חברייא דלא רחמיין אילין לאילין גרמיין דלא ליכך בארמא מישור ועוד דעבדין פנימו צס דכא אורייתא רחימו ואחוס וקשיט איח צס אצרכס רחיס ליצחק יצחק לאצרכס אחאצקו דא דלא יפקצ חרווייכו אחידן ברחימו ובאחוס יכצין ליה רחמייכו דא דלא חבריי' כססוא דוגמא אלצריכו ולא למעבד פגימו פכיל ספחקחי דצרי כזכר למשמרת לאוח לצני גילי יכירו וידעו עד סיכן סדברים מגיפס כי צפוסיר צדור סלזס רצחס סקטגורייא צח"ח וממילין דופי בקדשי שמיס וסכך רואס דצרי סזכר שאפילו לדיקיס גמורים אס אין ציניכס אכצס ואחוס ושלום וריפוח גרמיין דלא למיכך באורמא מישור ועבדין פנימו ושמחי מחסוס לפי שומר נפשו ירחק מזס ולא יחפחס צדצר באמרו סכוונחו לשס שמיס

רמח ועתה ישראל שפע אל סחקיס ואל סמשפטיס אומרו

ומת"ס לשלול סקודס סנס כחצנו בארוכ' סלא צספרחינו אגר"א דכל"ס וכאן כרמו סדברים בקי"ור סדבר סנחחדש כי עד שצאו ישראל למולס ס"י מוהר האד"ס מן כצכמס סככמס זס שמש אשר יקראו לכ צכמיס צחי' צ"ן ומותר האד"ס סנק' אד"ס (צחי' מ"ס) וכטילאו ישראל לפושל זס שמש אשר יקראו למיין האנושי כלזס צסס ישראל יכונס גנימטריא סריח של סעשר ספירות דקופח סקדושס כחי' צ גי"ח נהי"ס גימטריא ישראל כי לסס נמסרס סוד שיפור סקומס ומל ידיכס יוכלו לכחצונן צפעמי סמלוח פפי' ססוד ואין לחקור צפעמיס חלוקיס סנצניס פ"ד ססכל וסחקירס האנושייה וזסו ועחס ישראל סכפח אחס צסס ישראל מכונס שפע אל החוקיס ואל סמשפטיס וסמלא צסס מוצ טעס ודפח פפי' סחצוננו צשיפור קומחו של י"לר צראשיח ודי צזח כפח וסשכיל וסדע דכנס נוסף מספר סס ישראל על מספר סס אד"ס מספר מלכויה כי פיקר צריאח ספולמוח ס"י לסחגליח צחי' מלכויה כי אין מלך צלא עם וישראל עלו צמחשצס שפל ידס יכגלס צחי' סמלכויה על כל צחי' עולס יוהר מכל האד"ס אשר על פני כאדמס וסצן וסחצונן עוד כיון שססס ישראל ס"א צג"י אד"ס (זעיר) מלכות (נוקבי') איכ שמש מורכ על סימוד ז"ן קי'צי' וסכינת' איכ מורכ ססס כי עבודת' כוא לורך גצוב לייחד סדודיס איכ אין לחקור צחקירות מס יוסף מעפס אנוש צחחצולוטי' צמעסכו כגשמיות צמעפס סמלוח נכ"סיף יחרון צנפשו (כאשר חקרו ספלסיפס ונחנו חלק כצכורס לחקור צשכליס כנפרדוס כאשר כארכחי

אגרא דפרקא

מד

לאביא סד הכמ"ה לצפל חכמות
כחילוניות ויכיר שלא יאמר פינו דבר
שלא כרלניו:

רנא שם בזכר ח"ח כל פנינו יקר
לאזלי במדברא לא היו

חסיין אלא לבני ישראל בלחודיכו וכו'
ואילי פרב רב וכל אינון בפירי פאנין
וחורין ווו אזלין לבר ממשרייתא לבהרייתא
פכיל והשכיל וחדפ הדבר מהכורא ספרא
דחקנא פזרא הסופר דפסקינכו בסכינא
חריפא להכורא פסיקא לתרין פסיקי
ויספו בני ישראל וכו' הנזרים מלבד
מטף הוא סוף פסוק ומחיל פסוק
אחד וגם פרב רב פלס אחס ולאן ובקר
וכו' לסורו שכחוב ספרב רב כלכו
בפני פלמן פס כלאן ובקר זמס
גם פחס חלילס לזרע ישורון להספרב
פמכס במאכל ומשחס וחיהון ועל בנוחיסס
הוא אומר ארור שוכב פס כל בנסס
וסוימניס ידופיס לכל אשר קרבה אלקיס
יחסץ סן סמס מורדי אור סהורס ובילדי
נכריס ישפיקו מכל לסונס סנויס רחיקיס
יכו מנחלס י"ו וקראו לסס גביל רשפס
ופסס אשר זפס י"ו פד פולס וכל ביה
ישראל יכו נקייס לפני י"ו פד פולס :

רנב בזרר חרומס ברזא דשכח
מציאר פס כל פילפני

רוגזיין ומאר"י דדיניין כולכו פרקין
ואחסברו מינס פיין פס יש לפרש סכפל
לשון סיינו סדיניס פקסיס מסוד דינא
קשיא וכדיניס כרפס מסוד דינא רפיא
כילכו נמחקיס בשכח פ"כ חמלא כי
שכח בגי קשי"א רפי"א כיל :

רנג בת"ן בכקדמס וכל מאן דזכס
להלכס חד יריח פלמא

חד כש"כ מאן דזכס למסנחא חדא או
לתרין או לשיתין פכיל משיס חמלא בגמי
כמס פפמיס כשלמדו זכ מזה איזכ
סלכס

כי כל זכ מחרמי היצר השם ספוב
יכפר ושלוס פל ישראל :

רן זרר סניל דקלי"א וירא ספס כי
בשש משס מאן כפס אינון

פר"ב ר"ב מאן פר"ב ר"ב וכו' אמאי
קרא לון פר"ב ר"ב אלא כלכו חרשן סוו
ובראשיכו יונויס וימברויס ובשפחא
דיומא סוו פבדי חדיר חרשיכו וכל
אילין חרשין פילאין סוו מסככני מכו
נפי שמשא משירוחא דשכפ שפוח פד
שירוחא דחשפ דסינו פר"ב רברבא כל
אינון חרשין זפירין משירוחא דחשפ פד
פלגוס ליליא אינון פילאין דככו סוו
מסככני מכו נפי שמשא דכא כדין שראן
חשפ מאכ וחשפין וחמש דרגין למשפמא
פל פורי חשיך ורוחא דילכו סיה משפא
פל כל אינון חרשי בחרשיכו ואילין כא
פבדי כל מא דאינון בפאו פד דכל מלראי
רחלנו דילכו באלין סוס וקראן לון פר"ב ר"ב
בגין דאיה פר"ב זפירא מחשפ שפוח
ומחלס ולחחא דא פרב זפירא
וחר"י פרבי אינון ופי"ד וגם פר"ב ר"ב
פלס אחס וחמחס דילכו סוס סג
פכיל כנס ממו"י כדבר כיל דמכראוי
להסלל מנחס בזמן שספר"ב סוא ר"ב
סינו מנחס גדולס שכוס מצפלוס חכמות
ספר"ב ר"ב דפ"ח דקליפס בחכמות
כחילוניות וכשופוס ובפרע לפח כזאח
בפוכ"ר נהגברו כחות ספר"ב ר"ב
בחכמות כחילוניות וכוונחס ח"ו לצפל
חכמות כחורס ומחפלוס כס פ"י
פבודחיוו כחפילס בזמן שליפחס כשאנו
מחפללין בלחי ל"י לבדו ומכראוי דיקא
להסלל כחפילין וראו כל פמי כארץ
כי פס י"ו נקרא פליך ויראו ממך
(פר"ב ר"ב בגי דפ"ח דקליפס וכחפיליין
ממשיכין דפ"ח כחורס חפיליין בגי ק"ו
דפ"ח ודיקא חפיליין דרי"ח) סיד מוחין

אגרא דפרהא

סחורה לשיב בחשובה שלמה וישמור רגליו
 עוד מלכה, וזה יש לפרש משארז"ל
 בפחוחתא דאריס רבחו פתיחה ב' סולאי
 אות"י פזניו וחורתי שמרו דסמאר שזס
 ה"י מחזירן למוטב יחפרש אות"י אות
 שלי אות ברית קדש וכבן סדבר פ"כ
 המשביע פלמו מד"ח כל יסקר רע
 כמשארז"ל ודי זוס :

רגו ב"י בשמח' תלאו ובשלוס חובליון
 יש לפרש דהנס חוביל קין
 הוא סראשון שסמליא לפישה נחשה וברזיל
 ופי"ז מסו חרבות ורמחיס ולעחוד ב"ב
 וכחחו חרבותס לאותיס וחניחוחיסס
 למזמרות סנס חסיס מלאכח לפישה
 סברזל רק לשלוס לא למלחמה וד"ש
 ובשלוס חובליון רז"ל מלאכח חוביל קין
 לא חלמך לכס רק לשלוס כי לא ישא
 גוי אל גוי חרב ולא ילמ"ו עוד מלחמה :

רגז בת"ז תיקון יו"ד דק"ש אינון
 רמ"ח פס אל מליך נאמין
 ובגין דלא יעבדון ספסקס חקונו למסדר
 שליחא דלבורא ה' אלקיכ"ס אע"ה פכ"ל,
 נשמע מזה שאומר ק"ש בפני פלמי בלא
 סברכות יאמר אל מליך נאמין להשלים
 רמ"ח ותחבונן בפסיק וירא פנחס בן
 אלפזר בן אהרן סכסן כו' ויקס מחוך
 ספרס ויקס רמ"ח בידיו וכמה בתיס
 וכו' פיין בח"י שגחב שזס סיו קורין
 אח שמע ולא נודע סרמו במקרא אבל
 כ"ל לרמו ויקס מחוך ספרס כי ספרס
 בעשרי משלימין רמ"ח פיין חורח סש"ך
 י"ו אלקיכ"ס אע"ה משאי"כ פנחס שקס
 מחוך ספר"ס ונשאר יחירי ויקס רמ"ח
 בידיו חרף רמ"ח ל"ד בגי' אל מליך
 נאמן ויש לסאריך זוס ואכ"מ סיונו
 ססולך להשלים פיין אל מליך נאמין
 לרמו זה לקח רמ"ח ביד :

רגח בודהר ברששים דף א' דיא
 סנלניס נראו בארץ
 אילין

סלכס חדשח חנא מיכס ארבעין זמנין
 ודמי ליה כמאן דמנח בקופסיה כי כל
 פולס יוגבל בדי קלוס מזרח מערב לסון
 דרוס וכל קלס נכלל בו שיפיר קומה י'
 פ"כ ארבעין זמנין דייקא :

רגר ש"ח דסלכס פולמא דמטרוניחא
 דאריס קבליה רז"ל דמטרוניח'
 נק' קבליה וסלכס עולמא דילס) וכו'
 זכאון אינון דמשחדלון בשכינחא וכו'
 ולמיזל לה לגבי בעלס למסוי לה קבלס
 בדרופו וכו' דבגלוחא משניס דאריס
 מפי"ט שלמא ואריס משנס למך באחר
 דמטרוניחא יחבא משניס ודא אריס ושפח'
 כי חירש גבירח' וביומא דמשה לא שלמא
 שפחה אלס מטרוניחא לבחר דמיה משס
 ויריה יסושע דאריס נער באחר מלכותא
 שלמס שפחה כמד"א כי אני שר זבא
 ה' פחה באחי פכ"ל, ומפחה אס פיני
 שכל לך חבין משארז"ל במשנס משס קיביל
 חורה מסיוני (קיביל דייקא בסיד קבליה
 מטרוניחא) ומסריה ליסושע בסיד סלכס
 ומשנס סנקיס במסירס סבן סדבר :

רגה ש"ח בחיקון ג' ח"ח כל מאן
 דמנעיר אות ברית דיוקני'
 רשיס בשכינח' ולדיק ומאן ראשחדל
 באורייתא דיוקני' רשיס בעמידא דאעלפיתא
 פכ"ל פיין זכסא מליך פירש דסכוונס
 דוקא כששמר סבריה ועסק בחורס או
 דיוקניס רשיס בעמידא דאמלעותא משאי"כ
 כשלא שמר סבריה ח"ו סגס שפסק
 בחורס לא חפמוד לו זכיה חורח'
 ולכאורס לס"ו סל"ל ומאן דאישחדל נמ"י
 באורייתא ומדלא קאמר נמ"י נראה
 באשפר סניכס סגס שח"ו נכשל כמה
 פעמיס בסולחא ז"ל ובספדר ספרישות
 פכ"ז בעשחדלו באורייתא פכ"ז לסיוח
 פיין סשחדלות בחורס דיוקניס רשיס
 בעמידא דאמלפיתא יזכסו סשיי פיין

אגרא דפרהא

מה

טיב להם ופוז למולס. נ' אמרות ס' אמרות ט' אירוח לא נודע הקשר לכאן ד' אחס ס' חשמרס וכו' לא נודע למי זיקש השמירס, ס' גם בצליל לארץ מזוקק שצמחים לא נודע פירושו (וידוע מה שדרשו רז"ל שהחינוקה שהיו בימי דוד סיו דורשין צמיץ פנים וזיקש דוד פליחס אחס ס' חשמרס אבל לא נדע שייכות הפנין לכאן) ולפי הסוד כניל יש לפרש למנלח על השמינית על סוד מזל השמיני ניזר חסר שמסם נמשך המזמור לדוד סיד מלכות ואמר הושיעס ס' (אחס בעצמך שיחגלי השפע במלכות) כי גמ"ר חס"ד (כי אינס בפולס אותן החסדי"ם הגורמים נהשפע פליוגס הנמשכה מנוזר חס"ד) כי פסי אמיניס וכו' (פיין בחומר דבורס לחרמיק פנין שהנסנות החסיד למדות נוז"ר חס"ד ותחבונן כל הפנין) והנס סיוס דבריו יכיון שכן הוא כי גמר חסיד אמרות ס' אמרות ט' אירוח סיונו אמרות של חינוקה בית רבן סס הכל שאין זו חסא בצליל לארץ סס גירמים שיחגלס בצליל לארץ העליונס מזוקק שצמחים אותס השפע העליונס הנמשכה מדפח דפחיק למזל סחי גשס לדפח דאבא משס ליסודו ומשס לאחס ומשס לדפח זמיר משס לסידו משס למלכות סרי מזוקק שצמחים חס שהחפלל דוד פליחס אחס ס' חשמרס וכו' לסיוח שסס מקיימים סעולס וגורמים סהשפע עליונס וסבן סדבר לחרחיצ הפנין צמיץ עזס וסשי"ח יכשר בעדינו ויסי"ר שלא יאמר פינו דבר שלא כרצונו:

רנב בנמ' שבוטח יככה ס' אלקיס וכן יכנס וכו' יחיב רב כהנא קציע דריי ויחיב וקאמר סא מחניחין כדחניא איל כני"ס (סיונו לוסו לכניס

אילין אינון אבסן וכו' ומאן מקיים פלמא וגרים לאבסן דאיתגליין כל ינוקי דלפאן צאורייתא וכו' פכיל פיין כל המאמר מחחילתו לסופו ופיין פירושו במק"מ פירש פ"פ הקדמה שמבואר בכחצי סארז"ל שבמזל סחי נוזר חס"ד נשפטים ג' סווח דפי"צ סס ריזי דויסע ויבא ויט ומשס נמשכים לדפח דאבא ומשס ליסיד דאבא ומשס איחגניזו גוי אחס ומשס נמשכים לדפח זמיר ויורדים ליסודו וניחנים למלכות ופסיי הקדמה כזאח פירש המאמר הנלניס נראו צאנך אילין אינון אבסן סס ג' שמות פ"צ שבמזל סחי סנכסוס אבא סנקי מחשבה וניחנים לאימא, וז"ש בצאמר דפאלו צמחשבה ופאלו צלמא דאחי ומחמן גפקו ואמרו גו נביאי קשיט סס נ"ס ססחומיס אחיילר יוסיף סיונו סיד פאל יוסף בארעא קדישא סיונו מלכות ונליב לון חמן ואימחי אחחזין וכו' פ"י אימחי לנו יודעין שסרי"ו אחוון נחגלו במלכות צשפחא דיתגלי קשת לפי שני גונוי קשת סס גילוי סרי"ו לפי שראס הקב"ס שאין מפשס ססחחונים כדאיס שיחגלס על ידס לכך הקב"ס גילס אחס מפלמו סיד קרב לרק מאלרך ובהסא שפחא פח סומיר גיופ מפני מפשס ססחחונים שאינס ראוייס וצנין אינון רביין וכו' סיונו צוכות חינוקה שצ"ד מגלס הקב"ס אחון סרי"ו במלכות פ"כ ספי בקיבור זנסס זכ יש לפ"ס צחסילס קפי"ל למנלח על השמינית מזמיר לדוד הושיע' ס' כי גמר חס"ד פסי אמיניס וכו' אמרות ס' אמרות ט' אירוח וכו' אחס ס' חשמרס וכו' הנס יש להחבונן למס סמזמור סיא על השמינית דוקא, צי אומרו הושפע ס' כי גמר חס"ד סלא אטס נדיקים הנס שאינס חסידים

אגרא דפרהא

וכו' ואיכ' לפיז לא כ"י לריך לומר
סמ"ך שכל פיקר סמ"ך שנשאר
במקומה לכסמ"ך כנו"ן וכיון שאין כאן
נו"ן אין מן כלורך לסמו"ך וז"ש אפי"ה
חזר דוד חזר לומר למפרע סימ"ך ו"י
לכל סופלים אמר כפין שכו' במ"ב
סמ"ך קידם ואח"כ נו"ן וזה ברוכ"ק
שירש שכן ה"י כדבר במ"ב וכנן
סענין:

רסא נתן חתן לו ולא ירע לבבך
בהתך לו כי בגלל הדבר
כזה יברכך ו"י אלקיך וכו' כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ פ"כ אנכי מלך וכו'
כנס אומרו כי בגלל הדבר הזה משמע
איזה דיבור וכנס מפעם כוא מפעם
הדדקס שלווה כשיי וכליל כי בצבור
זה יברכך וכו' וגם אומרו אח"כ שוב
לנתינת טעם כי לא יחדל אביון וכו'
אינו מוזן אך נ"ל לפרש דהנס אמרז"ל
למס יברא הפולס בני' שיהא לשון ברכה
וכנס אמרו בזכר דטאלו כל אחוון
למפרע לפני כשיי ולכולם השיב כשייח
חשובה כי רל"ן כשייח ה"ה שיברא
הפולס בב"יח שיחברך הפולס) וכנס
אמרו שס פאלה אות ד' ואות ג' אמרו
אוף ככו' (יחברו בן עלמא) אמר
(הקב"ה) אוף לכוין די לכוין למכוין דא
פס דא דכנא מסכנין לא יחבטלין מן
עלמא וזריכוין לגמול עמכן טיבו. די
איכו מסכנא ג' גימל לכ טיבו לא
חפשישון דא מן דא ודי לכוין למיזל דא
לדין פאלה אות ב' אפרס רבון עלמא
יחא קמך למיברי בני' עלמא דבי מצרכאן
לך לעילא ויחא ויחא קוב"ה כא ודאי
בר איברי עלמא פכ"ל. ולפי"ן חבין
שפיר שאמר כשייח בחורחו כנס רלתי
לברוא הפולס יב"יח מפני שיהא ברכה.
וכנס דחיתי כנ' וכדי' הקודמים לה

לכניה ולומר בלשון אחר שלא לומר
לנוכח לחבירו לשון קללס אפי' דרך
לימודו) יח"ב סכוא מרבנן קמיה דר"ג
ויח"ב וקאמר גם אל יתנך לנלח וכו' א"ל
כ"ה ופריך חרתי ל"ל מ"ד ס"מ מחני'
חבל בקראי אימא לא מכנינן קמ"ל
פכ"ל הגמרא ויש לזכר בדבר וחמיה לי
למס לא כבואו כפיסקוס זה דרין
וכחצונן בזה שמכנגד ישראל חורס מס
שמקפידין שלא לפלוח לחורס בקריאה
החוכחות כי הקורא קורא לנוכח ואני
מקפיד בקריאתי החוכחות שלא יעמוד
אדם נגדי או אללי כיון שהוא דינא
דגמרא:

רס בגמ' ברכות מפני מס לא נאמר
נון באשרי מפני שיש בזה
מסתחן וכו' אפילו כתי חזר דוד וסאכס
ברוכ"ק פ"כ כנס אומרו אפילו כתי
אינו מדוקדק (יפיון ברש"י) גם אומרו
חז"ר דוד משמע שחזר בו ונ"ל לפרש
פפ"י דברי הזכר בראשית דף ב' פאלה
אוח ס' אמרס קמ"י רבון פלמין יחא
קמך למיברי בני' עלמא דאיה בני' סאיכי
לנפלין דכתיב סימ"ך וכו' א"ל פל דא
אנה לריך גאחרך ולא חוזו מיני' או אה
נפיק מאחרך מה חסא עליכו דאינון
נפילין כואיל ואינון סמיכוין פלך מיד
נפקה מקמ"י פאלה אות כ' אמרס קמ"י
רבון עלמא יחא קמך למיברי בני' עלמא
דבי כתיב נורא חסלות וכו' א"ל נו"ן
חוב לאחרך דכא בנינך חבה סמ"ך
לאחרי' והיו סמ"ך פלס פכ"ל איכ' לפי"ן
האוחיות כשפלו למפרע פאלה איה סמ"ך
חחלס וקשוב לס כשייח שיהא לריכה
לכיוח במקומי לסמו"ך אה כנו"ן כשיכו
האוחיות אח"כ ביושר וכנס דוד כשאמר
האוחיות כדבר ביושר כשבא לאוח נו"ן
לא רל"ה לאמרס מפני שיש בזה מסתחן

אגרא דפרהא

מו

דוגמה יליחא מלרים שיאלו מחתח יד
הער דומי שמושל צסוד הער"ף סרפיס
כמו כן אז ילאו מחתח יד כער כנ"ל
שממוכס על המחיס לשמור את הפלס
בחוא"ל רמא"ס שכו"א בערק שממנו יסוי
החחי' ברחמים רבים צ"צ:

רסג בודק תולדות דף קל"ז ח"ח
פערין שנין אישחכו

ילחק פס אחחי' ולא אולידת עד דללי
ללוחי' בגין דקוב"ס אחרמי צלוחסון
דלדיקויא צשפחא דבעאן קמי' ללוחסון
פל מה דאילמרכו מאי טעמא (רז"ל
מ"ס לא יסיב לבו מה דאילמרכו קודם
שיחפלו) בגין דיתרבי ויוסוף רבות קודשא
לכל מאן דאילמריך צלוחסון דלדיקויא
(רז"ל שפ"י חפילתס ויחודס יחפוררו
השפע לירד מהמקור ויושטו גם אחרים
לכריכים לאוחו דער למשל צלס יחפלו
פל צניס כגס שמזמן לכס צניס קודם
החפילס פכ"ז ממחין שפ"י עד שיחפלו
ובחפוררס השפע במקור יפקדו
ברחמי"ס גם שאר פקרים ופקרות
מבני ישראל) וחי' אצרכס לא ללי
קמי' קוב"ס דיון ל"י צנין אפ"ג דשרי
פקר' הוות (רז"ל כנס הש"י כצטיחו
פל כצניס אצל לא נודע אס משרס
אי מאשכ אחרת וא"כ לפי"ז כגס ששפ"י
כצטיחו פל כצניס כ"י לו להחפלל ופי'
חפילו יחפוררו כרחמי"ס גם לשאר
פקרים ופקרות וחי' גם שרס צכלל
הרחמי"ס כי פקרס היא אך הו"א לכוי'
גס אצרכס פקר כ"י בחולדס צצנפ
כמשארז"ל ולא רלס להחפלל פ"פ לכשחנות
סדרי צראשיה שלא כצנפ כמארז"ל
כמה גרופ אדם וכ"י פ"כ לא להחפלל)
ואי חימא כא כחיב כן לי לא נחח
זרע כסי"א לאו צגין ללית' הו"א אלא
כמאן שמישחפי קמי' מארי' (כ"ל שפ"י
מ"ס

משום דלריכין דלא יחפרשין דין מן דין
לפלס כי לא יחדל אציון וכ"י וז"ס נתן
חתן לו וכ"י כי צגלל דער כזס יברכך
וכ"י רז"ל צצביל דיבור כזס ששצחי
כן לגי וד' וברחמי' פי"ז צצ"ח ופי"ז
חצא לך סברכס וז"ס כי לא יחדל וכ"י
פ"כ חסוכס ניחח כצצחי לגי וד' א"כ
לריך אחס שחקיים ויגיפ לך סברכס
סנן ספנין:

רסב אן ישיר משה וכ"י בר לא נאמר
אלא ישיר מכאן רמז לחחי'

מן כחורס ומכ הו"א כרמז דחחי'
צכלן וגס למס ישוררו אז את ספירס
כזלח כלא אז יכיס שיר חדס וכל
דכנס דומ"ס היס שר של מלרים
וכורידוכו מממשלחו אז וכעשכ שר פל
כמחיס כמד"א וירא ישראל את מלרי'
מי' וכו"א יחזירס לזמן החחי' צמנין
כמ"ס צמדרכ סנפלס וכחצ כרמ"ז מבי'
הו"א כשייכות לשר של מלרים שיחכווי
שר פל המחיס וכו"א יזכס לכחזירס
צמנין ונאמר הו"א ז"ל לכיוחו סו"ד הער"ף
כנודע סרפי"ס א"חיות הער"ף וידוע
דחחי' חכ"י מאוחו ספלס כנשאר ממול
הערק א"כ כזס שנשאר שר מלרים שכו"א
הערק נשאר צחיים נעשכ שר פל
כמחיס כזס נחכווס לנו סאמנכ גדולס
לחחי"ס וז"ס ככחוב וירא ישראל את
מלרים מח דייקא כיינו שנעשכ שר פל
המחיס וכו"א סיד כגדולס אשר עשכ
ס' צמלרים כיינו סחסד כמופלג ששער"ף
נשאר צחיים אז ויראו ספס את ס'
שכציו פנין חחי"ס שאו יכ"י יוס כדין
כגדול ופי"ז ויחמינו ציי' שיחי' את
כמחיס ברחמים ובמשה פצדו בלו
יתרכס כדעת צחי' מ"ס כמד"א ומל"א
כארץ דפ"ס וכ"י אז ישיר משה רמו
לחחי"ס שאו ישיררו ג"כ את כשירי כזלח.

אגרא דפרקא

ולא סוכיר שמע ואח"כ סיים וחסר
 רבקה אשחו ויותר סיי לודק לסיפק
 ותיקו ססיפא לרישא ולפי סג"ל יונח
 שפיר אומר ויעתר ילחק ליי (כגס)
 שילא בהבמה סיי לו בניס מכ"ז
 ויעתר לשון ריבוי כפירשיי שרלס שחרצי
 השפע פיי חפילו גם לאחרים וחסיי
 גם אשחו בכלל ספקידס ח"ש) לנוכח
 אשחו (רז"ל דבודאי כשחפילו סלדיק
 פיל לאחרים בודאי כל סקרוב קרוב
 קידס פ"כ עמדה אשחו לנוכח ואמר
 אשחיי ולא סוכיר שמע הוא שלא רלס
 לסוכירס ממעס אברסם שלא רלס
 להספלל על סינוי סבצ שידע שהוא
 עקר בסבצ וע"כ גם ילחק לא הספלל
 בסירוש על רבקה כי ידע כי עקרב
 היא בסבצ ח"ש) כי עקריס סייא (רז"ל
 כי עקריס סייא פ"כ לא הספלל עליו
 בסירוש וגם מס שערב אל לבו להספלל
 משא"כ אברסם. הוא כי עקרב היא
 ולא הוא משא"כ אברסם גם הוא סיי
 עקר) ויעתר לו ייי (לו ולא לכ כי
 היא סיסה עקרב ולא איחמר עליו
 כמס גרוע אדם וכו' רק פיי"ז שספלל)
 וחסר רבקיס אשחו (כאן סוכיר שמע
 כי זלח סיסה כוונתו בחפילו שחסי
 רבקה דוקא בכלל ספקידס ברחשי"ס ודי
 בזה :

ש"ס בספרי דר"ך פיקודי"ך באס מוליד
 בארס דרך גם ובסינוי סבצ לא קיים
 בזה סמלס פיי"ס מ"ס ממנין זרובבל
 בן סלחילל שסעברס בו אמו מעומד
 לסיוח שסבצ סקביס על אביו יכני
 אס יסי' כאיס סזס וכו') ממילא לפיי"ז
 ילרק שפיר שלא סיי סדבר סזס שאמר
 סן לי וכו' דרך חפילס רק שאמר סן
 לי לא נחח וכו' כי כגס שמוצמחי
 בסבצמחך מכ"ז כיון שסדבר סזס הוא
 בדרך גם ובסינוי סבצ סדרי בראשיס
 סגס לי לא נחח וכו' ויארך סענין
 בסדר ספרסח אכל ילחק עלי על אחסי
 בנין דסח איסו סזס ידע דלאו איסו
 עקר אלא אחסי (רז"ל סגס שסבמיחו
 סיי"ח ג"כ על סבניס וגם סבמיח סדבר
 לאברסם אביו כי בילחק יקרא לך זרע
 מכ"ז סוכרה להספלל כדי שפיי חפילו
 חופקד גם רבקה כי עקרב היא ולא
 חשס למעס אברסם אביו לסיוח כי ידע
 דלאו איסו עקר אלא אחסי) דילחק
 סזס ידע הוא דחכמחא דיעקב זמין
 למיפק מיני' וכו' ולא סילרך להספלל
 פ"ע רק כדי שפיי חפילו חופקד גם
 רבקה זס מס סג"ל בסירוש דברי סזס
 ולדעתי יס לפרס כן ספסיק וסי' ערס
 יקראי ואני אמנה רק עו"ד סס מדברים
 בחפילס הוא בסביל סעו"ד שפיי חפילסם
 יסי' חוספית טוב' וישופס גם לאחרים
 ואני אשצז וצזס יונח וירווח לנו מאוד
 פיי ספסיק ויעתר ילחק ליי לנוכח
 אשחו כי עקרב הוא ויעתר לו ייי
 וחסר רבקה אשחו סגס יקסס (א')
 סקדיס סמסיבצ להסיבס דסיל"ל וחסיי
 רבקה עקרב ויעתר ילחק וכו' (ב')
 אומרנו לנוכח אשחו לא נידע פירושו
 (ורבותינו ז"ל דיברו בזה ברוח קדשס
 כמס פנייניס) ג' החיל באשחיי סחס

ד"ר איין שועפת תוכחה חיים בקרב
 חכמים חלין ג"ל לפרס
 דכנס אגרו"ל חין קובדין רשע אלל
 לדיק וסעסם כהבו סמקובליס דכנס
 סרוח בל בכל פעס מעולס סעליון
 לפקוד אה סניף עס סבלא דגרמי ומודיס
 לו רוז חורס מס שסמע ולעד מעולס
 סעליון וזסו פנין חלילח פלמוס שאמר
 סגביא ועלמוחיסס יחלין וכיון שנקבר
 סלדיק אלל רשע וברשע אינו רלי
 לשמוס

אנרא דפרהא

מז

אלקינו משם לסיוח לו לפעדים וזכו כי
 לו ציי פעדים פעדי כס אשר הולאחי
 אחס מארץ מלרים פי"כ גם פעודחיו
 להשיי לייכה לייכה בייכה וציינה וסנה
 הפבר פערי ששפע פל בר סיני כי לו
 בני ישראל פעדים פעדי כס אשר
 הולאחי אחס מאמיל לכיוח לו לפעדים
 ביום וציליכ (כמד"א וכניח צו יומס
 וליכ) וסלך וקנה אדון לפעמו סנה
 יפבד גם להאדון ביום וציליכ :

רסז איתא צו"ח בקרוחא דלפרא
 מסיגל לבךך אח ישראל

כל משאלות לבנס ונלמד סדבר צג"ש
 נאמר כאן וירא אלקים אח האור כי
 טו"צ ונאמר סחס כי טו"צ צפינו יי
 לבךך אח ישראל וסנה נלמד סדבר צג"ש
 דוקא ני"ג דסנה ג"ש צייג מדוח שסחורי
 נדרשח מכון נגד מדה רחוי"ס שצייג
 מדוח כרחמיי"ס סנה נאמר ורחמתי אח
 אשר ארחס אפסי שאינו כדאי פי"כ
 נלמד סדבר צג"ש שסחס כצרכס מקובלח
 אפי"פ שאינס זכאים חיו :

רסח טעמ"ה כי טו"צ סחרס לח
 יכנס ציליכ נרס

הוא הנאמר בשבחה דכניי דסנה צג"ש
 הכלמדה לבךך אח ישראל לאיר יוס
 כמש"ל בשס כז"ח אינס נלמדה דוקא
 לאור יוס רק באו"ר אשר יאור אז טיב
 לבךך אח ישראל ופי"כ כניי כאשר טעמה
 כי טו"צ סחרס אשר סחורסה נלמד
 צג"ש כי טו"צ פי"כ גם ציליכ לח יכנס
 נרס וליכס כיוס יאיר להס צלימוד
 סחורס ויחצרכו גם צלילות וזכו כרמז
 סנה צרכו אח יי וכו' סומדים צביח
 יי צלילותה שאו ידיכס קדש וצרכיו אח
 יי (כי כמים ספניס לפניס כי גם
 צלילות) יצרכך יי מליון פושס שמים
 וארץ (שבחה צריחה שמים וארץ נרמז
 סג"ש

לשמופ אזי פי"ז מונפין כרזי חורס גם
 מסלדיק וסנה סאיש שאינו צן חורס
 צמיו חבל סיי רגיל צמיו לשמופ חוכסה
 סנה צודאי סכרו לח קוסח חוכס לשמיפס
 גם אחרי וכו' פי"כ איש כזס צבוא
 סקידחו סקודה כל סיליר מוחר לקבוע
 לו תקוס מנוחחו צין חכמי סחורס כי
 צודאי לח ימנפ מסלדיקים אורס פי"י
 איש כזס כי גם סוא ראו לשמיפס וזס
 שרמז צפסוק און שומפח חוכחה חייס
 סיינו ששומפ חוכחה צמייס חיוחו צקרב
 חכמים הלון צבוא ימי סליכחו לג"פ
 וכגוף ילון עד סבקר להחיה :

רסה ויתפרש עוד דסנה צמה
 שינחו מסחלקים

ממנו סמוחין כנודפ וכמוחין נקי חייס
 כנידפ מכוונה ספילין אסי סוי אסי
 צגיי חיי"ס וסנה צחלי סלילס ספוררה
 כנשמה אח סגוף וצאס בצחזרה פס
 סמוחין ומוכיחס אח כגוף לקוס לפעודה
 צוראו וזס סנקי חוכחה חיי"ס סיינו
 סחוכחה של סמוחין סנקי חיי"ס וזס
 סוא לסלדיק כשימפ אוחן סחוכחיה
 חיי"ס משאי"כ לכסולך אחר סכבל אינו
 שימפ אוחן סחוכחה חיי"ס וז"ס און
 שומפח חוכחה חיי"ס סוא הלון צלילס
 ממש צקרב חכמים ספומדים צלילות
 לפולחנח דמאריכון משאי"כ מי שאינו
 שימפ לח ילין צקרב חכמיי"ס כי סחכמים
 יפמדו לפילחנס דמאריכון וסוא יישן פל
 משכצו אז חיו יסי פונשו צכפלים אשרי
 לכשומפ חוכחה חיי"ס וילון צקרב חכמי
 סחכמיה חחי :

רסי עבר פערי פובר ביום וציליכ
 משאי"כ פבד כנפני ולי

דסנה פעדים סיינו צמלרים וכו' סמלרי
 ספצידין אח אצוחינו גם צלילות כמשארזיל
 ססיו ספמדן מקרוח סגבר ויזילאנו יי

אנרא דפרהא

שקדשנו במלותיו שוב לא יחלפנו חיים
דוד מסקודיך אחזבון ע"כ שנאחי כל
אורי"ח שקר כי כביכול ממך למדתי שבן
הדבר ומעשה חזבונן כיון שאמר הושע
החליפם וכו' לוי הקב"ה ליקח אשה
זנונים היינו אורי"ח שקר שבן הדבר
וינפס לך מ"ש אחי"כ וכו' מספר צ"י
כחול הים וכו' :

ער מה"מ פ' וארא שלא לקדש
הלבנה עד ז' למולד
לפומה כחב"ד חגי"ח דזעיר אשר מסס
ולמעט מחחיל בנין המלכות סוד הלבנה
כמ"ש בזכר וארא ח"ה מלכותא קדישא
לא קבל מלכו שלימתא עד דאתחבר
באזבון וכו' פ"ין שס וסנה לפי זה נרא'
אפי' השבוע ימי"ש אינם מעת לעת
שלימים דהרי החחלה בניינה בח"י התי"ח
אבל עוד חזון למופד בפעמי"ם כמוס"ם
יחפרש אי"כ במ"א :

רעא זק"ר וארא דף ל"ב פתח ר'
אנא ואמר כי אז אהפוך
אל פמים שפס ברורה לקרו"א כולם
בשם י"י ולפצדו שכם אחד וכתיב וכו'
י"י למלך וכו' ביום ההוא יכ"י י"י אחד
ושמו אחד עכ"ל המאמר הזה הוא
נתיב לא ידעו פ"י"פ לא נודע על מה
ולמה פתח ר"א הפסוקים הללו ולא
ביאר שום דבר וכ"ל לבאר הדבר על
החחלה הפרשה י"א אל אברהם וכו' באל
שד"י ושמי הוי' לא נודעתי להם וכו'
לכן אמור לבני ישראל אני ה' והולאתי
וכו' ולקחתי אתכם לי לעם וכו'
וידעתם כי אני ה' הוי' וכו' וסנה בא
ר' אנא פתיחתו זאה לבאר הדבר מ"ם
הש"י הקדמה למשה שלא נגלה אל האבות
בשם הוי' וכחיים יאמר לבי' אני הוי'
וידעתם כי אני הוי' והפנין הוא דהנה
כל השמות שאינם נמחקים יש להרגמם
וללוטם

הג"ש כ"י פ"י"ב ומוז בפניו י"י לברך
אח ישראל באור כי טוב וכיון שלילה
כיום יאיר לכם יברכך י"י גם בלילות
ע"כ כמים הפנים לפנים גם אחס שאו
וכו' וברכו אח י"י שבן :

דמש מפקדיך אחזבון ע"כ שנאחי
כל אורה שקר
הנה משמע שהוכיח ודייק מהסקודים
לשנות כל אורה שקר ולא נודע מה
וג"ל דהנה ידוע משארז"ל שהקב"ה אמר
לשושע ישראל חמאו אמר הושע החליפם
באומה אחרת אז א"ל הקב"ה לך קח
לך אשה זנונים וכו' וילך ויקח את
גומר וכו' וילדה לו בנים ואחי"כ לכו
הקב"ה לגרשה וליקח אחרת ואמר רבש"ע
כבר יש לי בנים ממנה וכו' וא"ל הקב"ה
אתה אינך רוצה לגרש את אשתך הזונה
וכו' ישראל שהם בני בחוני בני אברהם
ילחק ויפקד אתה אומר לי החליפם וכו'
אז החחיל הושע לבקש רחמי"ם ואמר
וכו' מספר צ"י וכו' הנה כל הפנין
ידוע ומפורסם בנמי הנה לכאורה כל
המורה הזה למע לן צרוך השם וצרוך
שם כבודו ה"ל לומר חי"כף לכושע שא"ל
להחליפם שהם בני בחוני מיוחדים לשמ'
ית' ומובן הדבר פפ"י דברי המדרש
שאמר דמפני כך כפה עלינו הקב"ה
הר כגיגית (הנה שהקדמנו נעשה לנשמ'
והוא קושיות החוס') כדי שיכ"י לנו
דין האנוסה לא יוכל לשלחם כל ימיו
ושוב לא יחליפנו לפולם וסנה הוא
כביכול חיבת חיתונים אשר יעמוד לפד
כביכול קוב"ה יחב' לפד דודי ירד לגנו
חתן בחור כארזים וכניי ה"פ"ה בנשים
כלה קרואה בנפיעם וסנה ידוע לכל
באי בשפרי הזכר יסוד דדכירנא נק'
דר"ך דר"ך גבר ויסוד דנוקי אורי"ח
אורי"ח בנשים וסנה כביכול הש"י כיון

אגרא דפרכא

מח

עס וועט בי כל לשון מכל אומה הוא כפי ויקחה מן הקודש צמלומים שונים ומסכים שונים בסוד ואחם מחי את כולם פ"כ גם הרגום השמות הקדושים בלשון כל פ"כ הם כפי ויקח משא"כ בשמות ישראל הם כביכול מעלם חלקות יח"ש בסוד ויפח באפיו נשמה חיים מאן דנפח מחוכיותו נפח להם ניחן בלשונם הקודש עלם השם הנכבד אשר אי"ל לסזכירו בשום לשון רק בלשוניו הקדוש כי כל האומות אין להם חלק בהשם הנכבד כי אין ויקחם רק מאחורי פרגוד הקדושה כמאן דשדי לשנאוי בחר כחפוי וזה כל כפי מפשינו עוד כל ימי מולם להוליא בלעם מפיהם לאסיף ניצוי הקדושה אשר בחוכם אל גבול הקודש פנימה ואז חזיניחם תחבמל אז כל בני בשר יקראו בשמך סבן סדברים סגדולים הללו ומעחה אם פניו שכל לך תחבונן אחי ידידי את אשר לפניך וחרחה אשר מגמה כל האומות לפח כזחה בעקבות משיתח' דוקא להשפיל חיו לשוניו הקדו' ולהגביר לשוכוחיםם ללמד את בנינו מכל לשונות סגויס סנה פייז יחוסף רוחם חיו וילא מפנימיים הקודש חולס לאיש זר ותדע אשר נפש כזחה בתרומת הקדשים לא האכל שוב אי"ל להם להחבונן בממדני החורם הקדושה כי שפחה חירש גבירחה חיו ויחדבןו בנפש כל סמדות סרפות חיו סן סנה סקיץ ממאיר לביו עד אשר סשי יבמל סקויס מן סכרס חמד וכאשר חפמיק בדבר תחבונן ספלה סעמוקס מססמ"ל שילמדו לשון סלגיס קידס סחשפסס לסרבות סדגית סולדות לבני ישראל מעשמות ספנימיית ווס כל פרי מחשבותיהם כדי שילאו סנשמת חיו שלא במהרה וסרבה סיה לי לדבר בוס אך שמחי מחסיס לפי בסיות דברינו

וללומם בכל לשון פס ופס אבל פס סנכבד אין לו ביאור ופירוש פ"כ אי"ל לאומרו רק כמחכבו באוחיות לה"ק דהאיך יאמרנו בלשון אחר כיון שאין לו ביאור (ואל חשנית בדברי סמסביליס אשר חירגמו גם את השם סנכבד בלשון פלגס שלסס ופיקר יסידס בנו פל סנגבו מדברי רז"ל מאמרס סיד סיה סוס ויסיס פ"כ חירגמו את השם סנכבד בחיבה פולמיית אבל אין זה כוונת חז"ל חלילה דאי"כ מה מפלות השם סזס משארי השמות ולמה נאסר לנו לסזכיר את השם סזס [רק במקדש] יוחר משארי השמות סלס מוחר לסזכיר שם אדני לסיותו שם סחואר שמחארין את ששי סהוא אדון כל סארץ וכן שם חלקיים שמחארין אוחו סבידו סכח וסממשלס וסיכולח ולפי דבריהם סנה חיו יחאמר פל השם סנכבד שמחארין שסיה אולמיי לפילמי פד וסנה בסירוש נאסר לנו לסזכיר את השם סנכבד לסיותו שם בעלם כמשארז"ל וכביכול הוא ושמו אחד וכמו שאין משיגין מסוחו יחיש כמו כן אין לסזכיר שמו זולת בסיכלו אומר כבוד כולו סגס שאין משיגין מסוחו פכ"ז שם ניכר סשרחה סכבוד סבן סדבר ומס שאמרו רז"ל בכוונתו סיי סיה ויסיס סיינו להספוס סזכרת השם ברפיון סשכל סאנישי כל מס דאספר אבל ודאי סשס בעלמו אין לו ביאור ופירוש פ"כ אי"ל ולכיחבו בשום לשון רק כמו סנמסר בל"ק ובאוחיות סקדושים סבן סדבר) וסנה תחבונן סדבר כל האומות וסריכס יש להם ויקס מגבול הקודש וסוא חיותס ובזולת זה יחבמלו בזין חיות וסנה ויקחם סוא מאחורי פרגוד הקדושה ומסשמות סקדושים כל אומה כפי מפמדס ומלכס פ"כ כל השמות מחוארין במחורגמן בלשון

אגרא דפרהא

כולם יקראו בשם הויה כי יויה שפס
ברורס יחד רק לשון הקודש אזי יויה
דבר הויה פסיכס אמת ואז יויה הויה
למלך פכ"ס בצפל כל כחיליווח הבן
סדבר פל צוריו, והנס פרפס סרפס
בחחלס אמר מי הויה אשר וכו' ולבסוף
סודס הויה סלדיק כמציאר בפ' זו והנס
לדונינו משס סהרפס בחחלס באמרו
ומא"ז באחי אל פרפס לדבר בשמך וכו'
ל"ל באחי אל פרפס לדבר בשמך הויה
מפין אווחו ספנין כמקווס שיכיס לפחיד
א"ז אכפוך אל פמים (היינו כסחגלות
סיובל ספליון חירות פולמים אי פל ז'.
הנס מאוחו ספנין באחי כשא אל פרפס
לדבר בשמך ז"ש ומא"ז באחי אל פרפס
נדבר בשמך וכו' והסיובו סה"ח וארא
אל אצרכס וכו' צלל שדי ושמי הויה
שגס האצות בגודל לרקחס לא נחגלס
לסס פלס ספס סנכנד וכפס כנר כגיפ
חור סנכרכ סיפוס כנסח ישראל לבא
אל כמלך לכן אמור לב"י אני הויה
והולאחי אחנס וכו' ולקחתי אחנס [דיוקא]
לי לשס וכו' וידפחס כי אני הויה פד
לפחיד לבא ב"ב ימלא כבוד הויה אה
כל סארץ כנ"ל וזס שפחס ר' אבא כי
א"ז אכפוך אל פמים שפס ברורס לקרוא
כולס בשס הויה וכו' וכו' הויה למלך
פכ"ס וכו' הבן סדבר :

עירב עורך יש לפרס בפנין אחר ומפין
סאמור דכנס בפ' זו בסוף
כסדר הוה סנאמר ממכח צריד וגאמר
כס כי בפפס סזאח אני שולח אח כל
מנפוחי אל לב"ך לב"ך דיוקא כי כמכס
סזאח סוכס סח"ח דזכר דספ"א שווא
כחי ל"ב וכנס משס יולא סדיבור מסבל
סליב וכנפי ריחכ והנס שמפחי מכבוד
לדמ"ו סרב סקודש מכרמימ זלוקיל
כפסוק וססירוחי אח לב סאזן מנכרכס
סיינו

אלכ סמס נחונים נחונים מפס לאזן
לבני חבורתינו אשר קרבה אכיס יחפנין,
וכנס כל ימי פולס קודס סנכחרס סאומס
סקדושה לחלקוית"ש לא סיחס ססחגלות
כשס סנכנד לבדו, סגס סהיו לדיקיס
ככל דור פכ"ז כיון שלא נגמרס סאומס
סלימס סנכחרס לחלק י"י לא סיחס
ססחגלות כשס סנכנד כיון שגס אווחו
סלדיקיס סיו בין סאומוח אשר סס
כחילוניות כנ"ל וגס סאצות סקדושי אשר
סש"י כחר כסס וכזרפס אחריסס כיון
שגס סס סיו כגירוח בין סאומוח לא
נחגלס ספס סנכנד בלי סחלכשוה פד
אשר כגיפ חור סיפס כנפס לקדשס
כמלוחיו אז נחגלס ספס ככבוד; נמשה
נ"מ, כחו וכאשר סחכונן כ"ז סחכין
פ"י ספסוקיס מקראי קדש זכור ימיה
פולס צינו כמות דור ודור [סיינו ככל
דורות ימות פולס וככל דור ודור כגס
ססיו לדיקי סדור ככל דור] שאל אביך
ויגדך [סיינו סשאל אפ"י לאביך אצרכס
אשר כחר כו סש"ה] זקניך (סלרי סאצות
וכסככטיס) ויאמרו נך כסנחל פליון גוים
כספרידו בני אדם (כדור ספלגס) ילכ
גבולות פמים [כפס אשר חלק סש"ח
אה ספמים סחח כל כשמים לשרים
ככפס] למכסר כ"י [כ"יורדיס למכרים
כנודפ] [כנס מכל אלס סחכונן] כי חלק
הויה פמו יפקב וכו' [כי כ"ז שלא
כחניללי סאומס סלמס הלזו כנס סכנר
כליב גבילות פמים לא נחגלס פלס סס
הויה כ"ס גכ ללדיקי סדור אפ"י לאצות
ספולס פד סכגיפ זמן חלק הויה פס
סקודש זרע ישראל וסיא מפפס כנ"ל,
וכנס כ"ב כאשר יכררו כל ישראל כל
כחילוי קדושה מחוך כל ספמים אזי כל
אשר יסארו מן כגוים מקובלים לרקחות
ילככוח וכאופוח מחובריס אל סקודש

אגרא דפרהא

מש

שׁלח שׁינו אח לשונם] נחזור לפנינו
 המכה זאת היכה לספ"א עד ה"ב
 האדם שמעם הדיבור יולא לשון פילגים
 לשונית כגוים (פ"ב במכה זו אמר משה
 כה אמר ה' אלקי העבריים דייקא
 כמדברם שפה ולשון עברי הוא לשונינו
 הקדוש הגם שבארבע מכות אמר הוא
 לכולם יש טעם כמוס אכי"מ ביאורם)
 וכיו שכוכה ה"ב אז הכיר פרעה את
 ה'. וסגולת לשונינו הקדוש ואמר הו"י
 ה'לדיק וזה שפחה ר' אבא ואמר [לחרץ
 למס דייקא במכה זו הודס ואמר ה'
 ה'לדיק וכודיע ר' אבא לנו הטעם ואמר
 לכוות שחמכה נגעה עד ה"ב ממקום
 שנמצא הדיבור כנ"ל, הכה גם לפניה
 אמר אשר כניסיה לפתח כי אמר מקודם
 לכן חכ"ו ל"י גא"ס ו"י (כו' ר"ל חכ"ו ל"י
 החי"ך שלכם שהיא המולא הראשין הכולל
 כל ה' מולאות חתנו לי גאוס ה' לדבר
 דייקא בגאוס ה' היונו לשון הקדש שבו
 ברא הקב"ה את עולמו) ליום קומ"י
 לפ"ד (לפולס ימלא כבוד ה' את כל
 הארץ) כי משפטי לאסוף גוים (היונו
 ניצולי הקדושה אשר בחוכם יחאספו אל
 גבול הקדש) לקבצ"י ממלכו"ה (היונו כל
 נשונות כי דב"ר מלך שלטון בכל עם
 ועם המלכו"ה שלו היא בחי' הדיבור שלו
 הבן הדבר) לשפך עליהם זקמי וכ"ו
 [וכיון שישפך הזעם על בחי' הדיבור
 נאמר אחי"ב] כי אז אהפך אל פמים
 שפה צרורה (לדבר דוקא בלסיק) לקרוא
 כולם בשט ה' לעבדו שכם אחד וכתיב
 והי' ה' למלך עכ"ה דבר מלך שלטון
 ביום הכוא יסיח ה' אחד ושמו אחד
 פ"ב גם פרעה בעת שנגעה המכה עד
 מקום מ"א הדיבור אמר ה' ה'לדיק הבן
 כדבר :

רעג בודר הסחלת פ' בא ויאמר ה'
 אל

היונו לשונות כגוים כי אוחיות הדיבור
 שלכם כס אבני"ם שאין לכם מבטא
 כלאוחיותינו הקדושים שהם בחים שכל
 אוח הוא ב"ה היונו חיבה [פיין בס"י
 קרא לאחיות אבנים ולחיבות בחים שתי
 אבנים בונות ב' בחים ג' אבנים בונות
 שש בחים] דכיונו א' הכה בקריאה
 האוח לבדו במצטע בונות ביה שבהכרח
 הקרא אלף וכן ביה וכיוצא כל האוחיות
 חיות הכה מולידות עוד אוחיות משא"כ
 אוחיות לשיניה כגוים כן המה אבני"ם
 נקראות בלא חולדה **א** וכיוצא כנודע
 פ"ב דברי מרן כנ"ל זוק"ל⁷ וילדק הדבר
 ל"ב האבן ל"ב דייקא שמחבל ה"ב הוא
 הדיבור [ויציב מלחא לכבאים בסוד ו"י
 סוד המלכות שמים דב"ר מלך שלטון
 וסחחלה נגד ל"ב השמ"י"ם כי הדיבור
 דב"ר מלך יולא מן הלב מלכו"ה פ"ה
 וחורש שבפ"פ קרינן לה, וכנה זה לפומה
 זה פשה אלקים כמו כן הוא בספ"א
 וכנה מלכו"ה שמים בה סוד שם ב"ן
 ובספ"א יכונה ל"ב האבין כל המוס"ף
 גורמ, פשה"י פשרה יריפוח פזים כנודע
 ופ"י הדברים ילדק סיוס הפסיק ונחתי
 לכם לב צער ודרשו בו חז"ל לב לפשות
 דש"ר היונו להוליד עבדים לה' כי בעסקנו
 רק בלאוחיות הקדושים המולידות כנ"ל
 רוח נשמותינו מולידות ג"כ עבדים ליי"י
 משא"כ בעפוק באבני"ם אל אחר איסחרם
 ולא עבד פיר"ן האמר נא נשפך וחשער
 בדפסך מה הן החולדות ושמתי מחסים
 לפי בהחבונך בכל זה הבין עד כיכן
 הביט פלח הספ"א לגזור גזירות לפעב
 זוגי ישראל עד אשר ח"ו יכירו וידעו
 לשונות כגוים ומכתיבם וכוא כשחוק
 לכסיל ידמה בדפחו שחוא לפובחו ולפרנסחו
 וכחכם פיניו בראשו עד כיכן הדברים
 מגיפים ואבוחינו נגאלו ממלרים בזכות

אנרא דפרהא

חג משה בא אל פרעס כי אני הכבדתי
אח לבו וגוי רי יסודא פתח ואמר אשרי
המס יודעי תרופה סי באור פניך יסלכון
כמה איצמריכו בני נשא למסך באורחא
דקובי'ס ולמסר פקודי אורייתא בגין דגזרי
בה לפלמא דאחי ולשזבא לון מכל קמרוגין
דפילא ותחא וכו' פכיל לית נגר ובר
נגר דיפרקוני' לידע פל מס פתח הפתיחה
הזאת וכבר דברו בו קדושי פליוגין כל
חד לפוס דרגא דיליה וכיל גי' דהנה
סוד השופיר צרי'ס שסוא יוס דדין צחי'
יחתיק גבורה לוס הקציה לחקופ בקול
בלא דיבור כיון שסוא יוס דדין אס
יחודס האדס דדיבור כמה מקמרוגין
יפמדו מלמפלס חי' ולוס הקציה לחקופ
בקול בלא דיבור לפורר הסוגס שבלב
וחפלומוח לב ששי לבדו סוא יודע ולא
המלאכים (ובסעמיק הדבר סוא יוס דדין
יוס הגבורה דפחד יחק וצסחפורר קול
השופיר צחי' ציני'ס נמחקין סדיני'ס)
וסנה כציכול קציה'ס צפלאמו קיים המציה
הזאת דהנה כאן צמאמר הקציה למשה
לא נזכרה המכה שציבא על המצרים רק
נרמו הדבר צרמזים וקשה למס כואח
אך סוא דידוע דסיו ישראל פירוס ופרי'ס
וסקמרוג סיס סללו פפי' וכו' וסללו מגדי'
בלורית וכו' וסנה המכה הזאת יאלס
מציני'ס דמלכות וידוע דממנה דינין מחפרין
(צסתי'ס צסחגלות ממנה ולמפס אך
צמקומה רצ'ים גמירוס סגס שכל ז'
סוא לדבר צצחי' צינה פלאה פכ'ז גס
צכל אר מאירות סמרכבה סוא צודאי
צאופן ז' וספס ספיב יכפר ולא יאמר
פינו דבר שלא כרלינו וכל דברינו צדרך
אפסר) וסנה המכה הזאת סנחה לגבורה
סספי'א ארצ'יה צגי' יחתיק סיד דדין
דרי'ס ולסיות הדבר כן כדי שלא יחפורר
סקמרוג וסגבורה וסדין כאשר ידבר שפי'ת

ארצ'יה סיד יחתיק לא דיברו סקצ'יה
צפירוש רק צרמו שסוא כרמיון קיל ומאנו
יחיש נלמוד דפח לסחפורר סדין צחי'
יחק צרי'ס שלא לסחודות צרי'ס רק
צקיל שיפר ככיל חיש אשרי המס יודעי
חרופ'ס סיד סחרופס למס בלח ולמס
לא צדיבור סי באור פניך יסלכון רכיל
סי אלקינו ממך למדו ספסס ומחסלכים
באור פניך כמו שאחס לא דברה צמכס
ארצ'יה צפירוש רק סארת פניך לסחצונ
סדבר צרמו ויש ריי כמה איצמריכו בני
נשא למסך באורחא דקובי'ס ולמיסר פקודי
אורייתא כי כל פקודי אורייתא סמס
אורחין דקובי'ס שסוא צפלאמו יחיש מסקיימס
חיש גי' ולשזבא לון מכל קמרוגין וכו'
סבן סדבר דוק וסחצונ יסיו לרצון אמרי
פינו ויסי'ר שלא יאמר פינו דבר שלא
כרלנו :

רעד במדרש סי' בא סי' יד שלח
חשך ויחשיך

ולא מרו אח דברו וכו' אמר סקצ'יה
למלאכים סמצי'ס ראוין ללקות צחשך
מיד ססנימו כולך כאחח ולא סמרו
פכיל סנה סדבר קשה לסלוס וכו' סיד
שסמלאכים ימרו אח פיו יחיש ולפי
דברינו סכיל לודק סדבר מאד שצמכס
סארצ'ס לא סזכיר ספי'ת אח סמכס
דדיבור כדי שלא יסיס חי' קמרוג [מצחי'
ארצ'ס צגי' יחתיק ככיל] וסנה נזכר
צצחי' סארחיל ששחי צחי' ארצ'יה סס
כי ארצ'יה ד'ס צין וסנה י'ס צין דאלקיס
סיונו אלקיס פשום ומלא ומלא
דמלא צין אוחיות ודי'ס צין כוס צגי'
ארצ'יה וכן שס סוי' צמילוי ססרין צגי'
צין ודי'ס צין צגי' ארצ'יה וסנה כחצ
עוד מרן זיל כי שני צין דאלקיס ושני
צין דסוי'ס סס צחכמס דמלכות ושני'ס
מכ'ס ציני'ס דמלכות וסנה מכה סארצ'יה

אגרא דפרהא

ג

החס"ד מפולס מכולס יומא דכולסו יומי
 פ"כ אוהיות כמנפ"ץ באלפא ביחא הוא
 ג"כ הכי מובדלח לפלמס משא"כ אוהיות
 מינ' ב' ביחד וכן פ"ץ וז"ס האוירים
 שפושיס הכסגיס בצרכחס פוי"ש. והנס
 המשכיל פ"ד יבין משארז"ל מסלכות דיח
 לאכול בשחי אלצפוח כסרמן כגדל
 במיס וכמס גופי חורס יוכל המשכיל
 להחבונן מן האלצפוח יסח רפוח לפני
 השי"ח ילמדנו דפח רמיחחס בקדש צרימ
 שרמזו חז"ל :

רעז ברמז ס' משפטיס דף קמ"ו
 פ"צ דבר חדש דהשליח
 לצור אינו יכול להוליא אחרים י"ח
 בקריחח שמע ולכאורה חלמודח דידן לא
 ס"ל הכי דכלל גמור הוא כל כמחוייב
 בדבר מוליא אח סרביס י"ח וז"פ כפח :

רעח בזהר ס' סכ"ל דף קנ"ב פ"ב
 חנח ישראל איקרונ קדש
 ובגין דאקרין קדש אסור ליה לאינש
 למיקרי לחצרי' בשמח דגנחי ולא לכנא'
 שמח לחצרי' ומנשיס סגו וכו' בר אינון
 חליפין דאורייתח וכו' פכ"ל ממילח
 לפ"ז אפי' מרלס ומפייס אחי"כ אח
 חבירו אפסי"כ צריך לשוב בחשובי' להסודוי'
 לפני השי"ח ולבקש ממנו סליחס כי
 חמח במס שביחס אח קדשי שמיס וספוב
 וסלח יסלח לו :

רעט ודחיה סנכסל ב"ס ד"ס ר"ח
 כדויד וכו' (כוח ע"ז)
 בזכרי' נבואח ספחוד) לדפחי רליג בסי"ח
 שכבר יס"י לבס חלל בקרבס ולא יחאו
 אל סעבירס בצנפ רק אח יארפ ח"י
 מכשולי' בדבר פבירס לאיזח איש הוא
 רק כדוד שלא סיס ראוי לאוחו מפעס
 חלח כדו לסורות חשובס ליחוד כן יסיס
 ציוס ססוח יס"י מרביח סמס אשר ח"י
 יסויאשי

סוחס צבינס דמלכות ומשס יחא צחי'
 ארבי"ס ולא חמר סקצ"ס צמו ס"ו כ"ל
 ספעס והנס סיס מקיס לומר שגס
 צחשי"ך שסח מצחי' חכמס דמלכות
 סנס גס שס יח צחי' ארבי"ס לא יזכור
 ג"כ צמאמרו יס' חבל לסיוח מבינס
 דיכין מחפרין משא"כ צחכמ"ס פ"כ
 צחכמס שפיר נזכרס סמכס צפירוש
 ואפסי"כ סמלאכיס לא מרו אח דצרו
 סיינו שלא סיס קפרוג. סבן סדבר
 ויס"ר שלא יחמר סינו דבר שלא
 כרלונו :

הער וראיתם אוחו וזכרחס אח
 כל מצוח ס' [סנאמר
 צליית] ידוע מה שדרשו צו סקדמוניס
 סאיך מרומז צליית כל סמצוח וניל
 פוד דנס סקולס שצח ככל ססורה
 כולכ ומאן דנמר שצחח כאלו נמר
 אורייתח כולכ (כי שצח זכר למפעס
 צראשיח ומפעס צראשיח נצרא פ"י
 סחורס שכביכול כחורס סוחס כלי אומנות
 של סקצ"ס כמשארז"ל) והנס חכליח צגי'
 ז' שמוח סמרגלח סשולפיס בשצח אשר
 כל סיוס שצח כונחס צ"י צרכוח דשמי"ע
 וכן סמס סוי' (צגי' לצאוי) מד סוי' (צניקוד
 סניל) ח"ל סוי' [צגי' אלקיב] סוי'
 (צניקוד סניל) חלקיס מלפן מלפן יס
 אדני' סך כל סשמות צגי' חחמי"ע
 ופי"ס (כללות קדושח שצ"ח) צגי' חכלי"ח
 סוי' וראיחס אוחו (אח סחכל"ח) וזכרחס
 אח כל מליח ס' סוד שצ"ח :

רעז הרמז צפירושו לזכר ריש יחרו
 סוד סאלצפיח ידיס
 חוי"ג דז"ח אשר סס סוד ס' מחסד פד
 סוד וכן סמס אוהיות מנלפי"ך כפוליס
 כנודע והנס אגודל סוד חחסד אלצ"פ
 גבורס חמס ח"ח קמילס נלח זר"ח סו"ד
 פ"כ אגודל מצדל מסשאר כי ס"ס

אגרא דפרהא

ברוקיניא ובמגנא וכי אלא אישחלוחא
דאורייתא כל מאן דבטי זכי כה אישחלוחא
דקוב"ה למידע ליי כל מאן דבטי זכי
זיי בלא אגרא כלל אכל אושחלוחא
דקיימא בצובדא אסור לנפלא ליי למגנא
וברוקיניא בגין דלא זכי בהסוא פובדא
כלל לאמשכא עליי רוחא דקדשא אלא
באגר שלים פכיל פיון ספעס במקימ
ובדברי כרמ"ז מזה סמכו אנשי אפעס
הקדמוים בעת שכיבדו אוחס כביבדא
דמא' במילת בן זכר וכיואל ואפילו
לפלוח לחורס סיה נוחנים דבר מה
לדקס בכדי שלא חסיי כמא' במגנא :

רפב במדרש פי' חרומס פי' לים
ופשיח את הקרשיי

למשכן פלי שיפ"ס עומדים ומס פלי
שמים למד הקב"ה דרך ארץ לדורות
שאל יבקש אדם לבניה ביהו מאלין
פושט פירות איל ומס מלך מיה הקב"ה
שהכל שלו כשאמר לפשוט משכן אמר
לא תביא אלא מאלין שאינו פושט פירות
אחס מאכיו פכ"ל זכירך לכחבונן וכי
דרך ארץ בלבד הוא וסלא נלפוינו פי'
באזכרס מן הסורס מא' שלימס ולי
דכנס פפיי סדין אס לפליס דמיו יקרים
יוחר ממס ששוס לפירות מוחר לקוץ
ואפפיי"כ נשמע לזה זכירות יחירי מכאן
דכנס אין לך דבר יקר מן המשכן
ואפפיי"כ לא ליה הקב"ה ליקח רק
מאלין שאינו פושט פירות פי' המשכיל
יחוש לזה :

רפג תלת קמריון אינון נפיש
משכנס בכביד יכוא

מעלכות ריח משכנו בליב וסוא מזפיר
נשמס משכנס צמוח וסוא מבינס סנס לזס
חמלא מויה ליב כביד בגיי יביק מססר
סגי שמוח אסיי סויי אדני :

זסר

יחייאשו מחמס רוב עבירות שבידס
ויסברו שלא יקבלס הקב"ה שיסיו זוכיס
לסימנוס עם כלדיקים ברב עוב כלפון
סזה ויארע חויס מכשול לחויס לדיק כדי
לסורות לכס השובס וירלס עוד וכיס
סנכשל צסס (סיונו צמלי עבירות
סספליגו בעבירות בימים סקודמים סנס)
ציוס ססוא (סוי') כדוד כמו ססודיפ
הקב"ה לבאי פולס שמחל לדוד על אוחו
פון בעת שדבקו שערס זה לזה מד
שאמר שלמס זכרס לחסדי דוד מצדך
כן יסי' ציוס ססוא יודיע הקב"ה
בפרססיו שמחל לסס ניל :

רפ בזהר ריש פי' חרומס דבר אל

ציי ויקחו לי חרומס
וכי ריח פתח כי יפקב בחר לו יס
ישראל לסגולחו כמס חביבין ישראל קמיי
קוב"ה דאחרפי צסו וצפא לסיחדבקא
צסו ולחיחקשרא פמסון ופבד לסון פמא
יחודאי בצלמא דכחיב ומי כפמך ישראל
גוי אי צארץ ואינון אחרפו ציי ואחקשרו
ציי ססיד כי יפקב בחר וכי וכחיב כי
חלק ייי פמו ויכב לשאר פמון שולמנין
דברצין ממנן סלייכו וסוא נפל לחולקי
ישראל פכ"ל סנס לא נודע מסו סופיל
לנו בעפתיחחו זאח צכאן וסנרלס דבא
לחרץ אומרו ויקחיו ליי ולא ויחניו ליי
אך סוא לסורות על חביבות ישראל שסס
כביכול לאחדיס ממס פס צורלס יחיש
בלא פירודא פי'כ מס שסס לוקחיס בידס
סוס כאליו לוקח סקב"ה מזה יחפעל
סאדס שלא יושיע שוס אבר זולח צספקח
לנינו כיון שכל איבדיו מרכבס לסבורא
כל יחיש :

רפא בזהר כניל דף קביא פתח
ריש וכי ויקחו לי

כאי דבטי לאישחללח במא' ולאישחללח
ציי בקוב"ה איצפריך דלא ישחלל ציי

אגרא דפרהא

נא

דילכ פכיל יש להצבונן אומרו סואיל
 ואתוין ככא וכו' משמע אס היו צמקוס
 אחר לא סיה סדבר כך ואינו מובן
 וסגראח דסגס פירוש סדברים סוא כך
 אומרו צגין דשכינחא אינין דקרביצין לס
 איקרון פנים דילכ ומאן אינון אינון
 דאיכו איחחקנה צסדייכו לאיחחזאס
 לגבי מלכא פילאס רציל דוקא לדיקים
 כאלו שפוסקים צפנייני סיחוד הפליון
 לפורר מינ אשר פיי מפסיכס כציכול
 מחקשמה סשכינחא לגבי מלכא פילאס
 צאומרו חזי צמאי צרל אחינחא לקמץ
 דייקא פנים צפנים וסגס פיקר מליאח
 סחן בקישופים סוא צפנים מיכ כלדיקי
 כאלו נקראים אנפי שכינחא וסגס
 פלדיקים סללו אמר צזסר דסוו אולי
 צארחיא לדפחי פירוש סדברים צכימ
 סוא שסיו סולכים להפמסק צפנייני
 סייחוד ספליון לספלות מינ כי אוריח
 נקי יסיד דנויק כמריא ישיש כגצור לרוץ
 אורח סבן סדבר. וסגס אומרו סוו
 אולין צארחיא סכוונס שסיו מפליון מינ
 צאוחו סאוריח פיי יחודיס ומפסיכס
 וסגס שס נמלאו ושס סיו וכאשר רלס
 סחנחא קדישא רי אלפזר מקומס אמר
 וסואיל ואחון ססל ודאי שכינחא אחחקנה
 פלייכו ואחון פנים דילכ כי פיי ספללח
 מינ שלכס סיא מחקשמה ציופי ספנים
 כציכול וממדה לפני סמלך וסשס סמץ
 יכסר צפנינו ויכיר שלא יאשר פינו
 דבר שלא כרצינו ומפיי סדברים סגיל
 חבין מינ דוד פניך סאר צמבדך וכו'
 כי לפי פשומו למבדך מיצפיל ולפי סגיל
 יונח סציקס רחמים שזשכינחא סאיר
 פנים על ידו צין וכחצונן :

רפ ז זורר חרומס דף קסימ ופשיח
 את סקרשים למשכן פלי
 שיפוס פומדים כחיב סכא פומדים וכחיב
 דחס

רפד זורר חרומס דף קסימ צכל
 אחר דלפאן חמן צאוריית'
 צלילכ חד חומא נפיק מססוא אור אור
 גניו אחמשך פל אינון דלפאן צס פכיל
 וסוא לדפחי מדה כנימ סוא פוסק
 צחורס צזמן גניזח סאור יוס פיי סשי
 מפעימו מסאור כגניז :

רפה זורר סגיל דף קסיג רי יוסי
 ורי יסודל וריח סוו אולי
 צארחא סגפ צסו רי אלפזר וכו' אמר
 רי אלפזר ודאי אנפי שכינחא חמיניה
 דסא כד חמי ציג לדיקיא או זכאין
 די צדרל ודאי אינון אנפי שכינחא
 ואמאי איקרין אנפי שכינחא צגין דשכינחא
 איסחחרת צגיוויכו איכו צסחומא
 ואינון צאחגלייא פכיל. סגס חחצונן
 אומרו לדיקייח או זכאין די צדרל
 משמע אפי אינס לדיקים כיכ אצל סס
 זכאין לפי דורס אפסיכ סשכינחא מסחחרת
 צסס וזכ סוא ספירוש לדפחי נח איש
 לדיק צדורוחו את סאלקים סחכלך נח
 וכן ויאמר סי נח צא אהס וכל ציתך
 אל סחיבס כי אוחך רלוחי לדייק לפני
 צדור סזס לפני דייקא לסיות צחי פני
 אנפי שכינחא וזכ שיש לרמו וכל ציתך
 סיונו מילוי אוחיותיו סאו נקראים
 סאוחיות צחים כנודפ וסגס מילוי
 אוחיותיו נון חיה צגיי חקכיד ופס
 כללות וי אוחיות (כנרמו צחיבס וכל
 וי כיל) צגיי חקיל צגיי פניי סשכיניס
 או צסחס פס כולל אחר צגיי פניי
 שכיניס :

רפו אמר פוד שס צזסר צגין
 דשכינחא אינון דקרביצין
 לס איקרון פנים דילכ ומאן אינון אינון
 דאיכו איחחקנה צסדייכו לאיחחזאס לגבי
 מלכא פילאס וסואיל ואחון ככא ודאי
 שכינחא איחחקנחא פלייכו ואחון פנים

אגרא דפרהא

כתי שמושין סכסא של אליכו חלק
 לשחיים לסיכרא משאיכ חוסה אינה דבר
 המצטרך בככרה לכלי וכל פיקר פשיית
 אינה אלא לכבוד ככלי המליונה פ"כ
 לא צמינ ב' חופות וזכר אינו מדקדק
 רק למיטבד לה בחיקוני ששירו לכבוד
 ודוק לפיזי אומר דהא דא בגוונא דדא
 קיימא דאינו מוזן לכאורי ולדברינו יונח
 דסזר בצלמו מפרש למס לא
 יפשו ב' חופות לזכר אמר דהא דה
 בגוונא דדא קיימא ר"ל דלכלי הסחחוני
 חין מן כלידך בככרה לפשוה לה חוסה
 דאפשר לקדש בלא חוס' רק לסיוח דדא
 בגוונא דדא קיימא ר"ל שמרמות לכלה
 מליוני ובאה ככלי המליוני לוסופס בכבוד
 פ"כ מושין חוס' בשפירו ובחדא סגיא
 סלמ"ד כחצחי וכוזחר יבחר :

רפח שם צמינ שצמ צרכות ז"ל
 צרכה קדמא דאינון שצמ

איכו רזא דיין יין פבד פרי בין לפילא
 בין לחחא גסן נטיל בלא ואפיק איבא
 לפלמי ואחמרו דחודס שמאלא איכו
 דכחיב שמאלו חחה לראשי ולבחר וימינו
 תחבקני וסכוא חילנא דחיי פבד פירין
 ואיבין באחמרוהא דה ודא איכו צרכה
 קדמא' דכלא חניינא שסכל צרא לכבודו
 רזא דבריה קדישא חדוי דחיבורא דנטיל
 כל צרכאן למיטבד איבין צהסוא גסן
 דהא בקדמיחא סכוא פרי נחיה מלפילא
 ארה שייפין ונגיד לבריה קדישא לנגדא
 לון צהסוא גסן ודא מסמרא דימינא דהא
 ליה איבא משחכחא אלא צימינא שמאלא
 איחמר וימינא פבד פכיל סכס לכאורי
 יש לכחצוכן מדבריו כזכר בלזא דצכימ
 שאומר סז' צרכות אמר מקודס צרכה
 פרי הגסן ואח"כ שסכל צרא לכבודו
 ואפי' כז' צרכות שאחר צרכמ"ז דברי
 אומר דמקודס לריבין לאיחמרוהא דהסוא

כחם שרפים מומדים כו' חילין קיימין
 בחקוני דכלס וסחרן סחרנא דחוסה
 למישרי צכחי חוסה רוח פילאס (סכס
 חוס"ס רמו לציניס סחוספח פל זי"ז"ש
 למישרי צכחי חוסה רוח פילאס סיינו
 זפיר) בגוונא דכלס לחחא (ר"ל כמו
 שאנחנו צפוס"ז פושים לכלס חוסה)
 דאיצטריך לחקנא חוסה לחוספח בחיקוני
 שפירו ליקרר דכלס אחרא (סיינו ששכיני
 סקדוש') דאחיא למשרי חמן צחדוס
 דכלס חחאס (כי באחמרוחא דלחחא
 איחמר פובדא לפילא ובחא סשכינכ
 סקדוש' לשמות פס ככל') ובגין יקרא
 דהסוא כלס פילאס איצטריך למצבד
 חוספח דשפירו בכל חיקוני דשפירו לזמנא
 לכלי פילא' להסיו חדוס בגוונא דה
 בכל גזירו דבריה לחחא איצטריך לחחקנא
 כסא אחרי"א (פ"י חוץ סכסא שיושב
 פליו ססנדק וכיס סמכג) בשפירו למארי'
 דבריה קיימא (סיינו אליכו מלאך סבריה)
 דאחי חמן אוף סכא צכל חוסה איצטריך
 חיקוני שפירו לחוסה ליקרר דכלס סחם
 דהא דה בגוונא דדא קיימא פכיל סכס
 לכאורי' נראה מסרא'י מכסא של אליכו
 דגם בחוס' לריך לפשוה ב' חופות אחה
 לסכל' ואחה ליקרר דכל' מליוני אבל
 כאשר הדקדק בדברי כזכר אומרנו אלל
 גזירו דבריה איצטריך לחחקנא כס"א
 אמרי"א ולא אמר כן אלל סחוס' רק
 אחר אוף סכא צכל חוס' איצטריך
 חיקוני שפירו לחוסה ליקרר דכלס סחם
 ולא אמר חוס"ס אחרי"א משמע דוקא
 דבחוסה אחה סגיא. ונראה לפין משכיל
 דעמא רבא איח ציב דכנס צכסא של
 אליכו דכני צככרה סוא כסא לססנדק
 סחוסס סחינוק סכס לא יסי סיכר
 צכסא זכ למלאך סבריה פ"כ מחוייבים
 לחקן כסא מיוחד לסיכרא וכן נוכגין

כגון האבות וכנביאים וכמלכים אים
 בשירי ונחשבתחתי דאיה זכון קבלה
 אמיתיות (ר"ל שכבר מסודרים מקדמונים
 אותן כשירות פים יסודי קבל' ציחודים
 כגם שחאיש האומר אותן אינו יודע
 לייחד פכ"ז כח כסופל זנפמל ובכונת
 כאיש האומר מפורר כוונת המחברן ר"ל)
 ופילא מכסון מאן דידע לחקן חיקינין
 למאריס כדקא יאות (ר"ל אם המחפסל
 בעלמו יודע לכויין ציחודי השמות וכזווגים
 באורות פליונים ר"ל). ואיה צדיפי סלקא
 מחחא לפילא (יודע איך לכפלות מינ
 מחחא לפילא ר"ל) ואיה מאן דידע
 לכמשך שפסא מפילא להחא (כ"ל דרז"ל
 שידע לפסול סורדה מיד גם באין זכות
 לכפלות מינ וכוא כפין צריאה פולס למפני
 למפני אפסא וכפנין שנאמר ואציו ואין
 פוזר כו' וחושפ לי זרופי סבן) ובכל פ'
 גווי אילין לריכין כוכס גדול' כו' ואי
 מכון בכל חד וחד מפ' גוונא כדקא
 יאות דא הוא צ"כ דאוקיר לשמא דמארי'
 לשמא קדישא ופל דא כחיז כי מכבדי
 כו' אכבד בעלמא דין לקיים ולמפנד כל
 לרכו ויחזיק כל פממי ארפא ארי שמא
 דכו"י איחקרי פלי' וידחלון מיני' ובפלמא
 דאחי יזכי למיקס במחיתא חסידים אפסי
 דלא קרי כל דרכי' כו' פכ"ל סכס פ"י
 כל כהפילוח גורמים זוג ספליין וסכס
 לריכי' כחפסל לכיות פ"י חשש בחי'
 כללו. וכמשכיל פ"ד יהזבון גם בזוג
 כקדוש נפוכ"ז אמרז"ל וברוחי מכס כו'
 אילין בני פ' מדוח וכמשכיל פ"ד יסרוך
 אחא לאחא וימלא חשבון ויראחי לסרחיז
 כדיבור והש"י יורנו דרך האמת :

רצא בזהר ריש חלוב ר"ש אמר
 מככא ואחס הדבר אל
 כל חכמי לב אשר מלאחיו רוח חכמה
 אשר מלאחים מיצפיל אלא אשר מלאחיו
 להכוא

גפין ואח"כ כ"ל ח"י פצוד איצא ככסוא
 גפן פ"כ מזרכינן אח"כ שככ"ל ברא כו'
 ואין כן דנת כל כפוסקים וכל דגם
 נפמס הזכר אפשר בצרכת המזון לא
 שייך סכוא טעמא דכבר סיה לו כו"ס
 של צרכים סידופ סודו מקבלו צ"י
 ונוחנו לימין ובפרט באומריו אח"כ צרכת
 כפוצ וכמפיב כפוצ לדידי' וכמפיב
 לאחרים ככס שפיר יאמר אח"כ שכל
 ברא לכבודו כי הוא כפוצ לדידי' וכמפיב
 לאחרים ר"ל וכוונתו יבחר :

רפמ שם דף קפ"ג כד איחפר צ"כ
 ככסוא שפחא (ר"ל בשלגות
 לילוח) למילופי באורייתא נפיל חולקי'
 פמסון דלדיקייא די צגו גנחא חד שמא
 גליפי' דחלחין וחרין אחוון אחפטר בסוא
 חמן ואיכו גו רזון דלדיקיא טכ"ל. ככס
 כהצ סמק"מ כשס דחלחין וחרין אחוון
 הוא סויס (צמילוי) אלפין אחי' צמילוי
 אלפין אדני צמילוי וסוא פפ"י קבלה
 כרמיק ולפ"ז יש לפרש מ"ש ואיכו גוי
 חין דלדיקייא כי כג' שמות כללו צג"י
 חחני"פ וכ"ס כלדיקים צמילוי כזס ס"י
 צר"י דליח יו"ד קויף יו"ד מ"ס אכל
 כרמ"ז כהצ פפ"י קבלה הארז"ל חלחין
 וחרין אחוון כס מנלפ"ך צמילוי וכו"י
 אחי' צמילואס כג"ל ולפ"ז אין אחס
 יודע מה הוא ככו"י ואיכו גו חין
 דלדיקייא ונ"פ :

רין בס"ד צין באילהא דלבורא צין
 שאילהא דיחידא ושאלחא
 דאיה לצי"ג לשאלא ממארי' כן מסודרות
 צפ"י גווי אים באלפא ציחא ואיה
 באדכר מכילוכי דקוב"ס רחוס וחנון כו'
 איה בעמסן יקירן דקוב"ס כגון אכ"ס
 י"ס י"ד יד"ו א"ל אלקים סויס לבאה כדי
 אדני. צין צפ"ס כגון מ' י' כ' כ' ח'
 ג' ח' צ' ח' כ"י איה באידכר דליקייא

אגרא דפרהא

יתוסף לו אחס הארס בנשמתו ומדס
פובס משא"כ) דבר שפחיס אך למחסיר
ג"ל :

רצה מאור פינים ישמח לב ושמוס
פובס חדשן פלס ידופ
מסיד שצירח סכלוס שסיס בצחינח
פיניס משא"כ) צבחי' אזין' וסנס סיד
שצירח סכלוס וסני ספנימיות נחחלק
ונחברר ציותר גשא"כ סכלוס נשברו"ז
מאור פינים ישמח (רק כלי"ב סיד
ספנימיות חבל לא סעלס סיינו סכלוס
משא"כ) ושמיפי' פוי' חדשן (נס ספלס
סיד סכלוס סבן סדבר וחצין מי"ש סנביא
שמפו וחחי נפסכס שאין' כאן שציר' :

רצו תפרי' לפני כי יפסק ולפני
י"י כו"י גיל לבאר פשי

משל דנס ססולכים לבקש ססמלך רביס
סמס כ"א מבקש מס שצריך וסני ססחיביס
אנשים סגדולים ססילכים לבקש מבוקש
כ"א מביא חסורי' לעלך וגס מי שאינו
מביא חסיר' סנס בא צורופ להזכיר לו
מעשיו ספויבס אשר פסס בצבול סמלך
לחס אח מלחמחו וכיוצא סנס כל חלס
באים צורופ וסרביס חל לבס לדחוק
חי' להיזח מכח סקידמייס לקבל פני
סמלך לבקש מבוקשס וסני צחיק ססומדיס
בחצר סמלך ליכנס חל סמלך פנימי' בא
חיס פני ריק מכל פ"ב אשר חסיר' חין
לו להביא ובידו מעש חין' וסנס רוצס
ליכנס לבקש מבוקשו בצמור לנפשו סנס
סמלך חפן חסר ופוזר דליס חו' לא
כשאר סאנשים חו' חלך לבקשו צמחנח
חנס יחן לי ס"ס כ"ז סיפר צרפחו קידס
בוחו לחצר סמלך וסנס צביאו וסני רחס
חיל גדול פומדיס ליכנס חל סעלך וכ"א
מנחחו בידו חפסי"כ נכסל לבוא צידיס
ריקניס סנס פכיס לא ערב חל לבו
לדחוק אח סעסס ולכנס קידס לסמביאי
מנחס

לסכוא לבא כו' פיניס וני"ל סכווי' כי
מילוי לי"ב חו' מדייח צני' ג' שמוח חסי'
צמילוחס כנודפ צסוד סחוח"ס וחוא
סלי"ב סמחמלח צחכמי"ס יסר חריץ וחוא
סנרמו קודס צפי' לספלות נר חמייד
מילוי לי"ב סני"ל וחוא סנרמו שויתי סויס
לנגדי חמייד כו' לכן שמח לבי וכוי'
וסמסכיל יחצונן :

רצב בת קול סננחי רמזחו מדברי
סרמי"ז ויקס"ל קו"ל צחי'
סיח ס' סויות דזפר גימי' ק"ל וכללותס
צס צחי' ביסיד וכללות כללותס כחחח
צמלכות סרי קו"ל וסנס מילוי קו"ל כזס
וי"ף ו' מיד גי"כ גימי' קו"ל וסי"ס צח
קו"ל צחי' סי"ג סצמלכות וכני"ל :

רצג כתב סרמי"ז צפנין חליח לילי'
מי"ש סוסר ואי מחוספן
שפחי צליליח דיממי' חיוני' משא"כ חוי'
חיוספן שפחא ציממח לא יחחצבו ללילי'
כי ישרחל ציוס משחיקיס סמלאכים
וסדין פמו מדלח אמרו צוסר גס צכיסך
פ"כ משפחור סיוס חין למר חיקון
חלוח :

רצד בכל פלצ יסי' מותר ודבר
שפחיס אך למחסור גיל
לפרס סדבר פל דיבור ספילי' שארס
מוציח מפיו חס מדבר צכל כוחו וכוונחו
פד סמירנשין כל חיבריו סנס יוותר צכל
פסס צחפילחי' ולא חסי' חפילחו לריק
משא"כ כשמדבר רק צשפחיו וחייבריו
חויס מרגישים מיקרי סחצס כמו צפל
מיס כל אשר צו מוס לא יקר"ב וכמי"ש
חלמידו סצפל שס עי"ב צוח אחס וכל
ציחך חל סחיבי' וזי"ש צכל פלי"ב (מלשון
פלציי"ס ופורקיס חס מדבר פד סכל
גידי' ופורקיו מרגישים) יסי"ס מותר
(צכל פסח צחפילחו וסנס יסי"ס לו
מוחרוח מס שלח סיס לו קידס סחשילס

אדמון כנס אמונתו מסוכן לשבירה וזה
 שפירד הספיד מכריז יעביץ שהי בדורו
 של שמד ופיניו ראו אשר כל אותן
 שהשיגו האמונה בחקירה סמירו כבודם
 וכנסים וקלי הדעה קדשו שם הנכבד
 וסגור ופמדו בנסיון ונכחנו בלירוף דוק
 וחחובון וזה שאמר השיי הכס אנכי בא
 אליך וכו' בצבור ישמע הפס כו' וגם
 כך יאמינו לפילם וסבן :

רצח בם ילירס באות פי נכרח חוש
 השגעם וכנס אמרו בזכר
 דמש"ס בפיר לוז אין מלאך סמית שולט
 דאות פי חלוא באורא פל סאי דוכחא
 (פיין כ"ז בס' משנת חכמים למכרימ
 חאגז) הכס לפי"ז תהבונן מ"ש הנביא
 שמצו וחתי נפשכס וחלרף כדברים פס
 הנאמר למעלי דאין בחי' שפירס באזן
 סבן מאד :

רצח אמרין ל ארץ ישראל קליס
 לבשל פירוחים כנס
 פיקר הפירות של פוס"ז סוא כחירס
 וסחפילי ספולין למעלי כמיש אמרו לדיק
 כי פיב כי פרי מעלליסם יאכלו ופי'
 סחורס וספילי ספולין למעלס נחסווי
 סיחוד ספולין ונולדים אורות ונשמות
 וזכו ספירות סרוחנייס וכנס איי סוא
 שפר סשמים וסנס כל סדיבורים סנאמרים
 באוחיות כל סאוחיות בני' קליס ספמים
 סביל (כמבואר ברמ"ז ויקרא) וזה שיס
 לרמוז איי קליס נבשל פירוחי' סבן
 ספינן וזייס סאמור ננפחלי חילס שליחי'
 (שארלי סיחס ממכרת ציחר לבשל
 כפירוס כי סוא) סנוחן אמרי שפר :

ש אמר יספי' סכביא לחוקי' פל
 סכיבד סלוחי מרודך בלאדן
 בן בלאדן סנס אמר לו סנס ימים
 באים כו' ומבניך אשר חוליד יסיו
 סריסים בסיכל מלך בכל נ"ל דכנס פסקו
 רז"ל

מנחה ופמד חולס ומחאחר פד שיכנים
 סחלי סמביאוי מנחה ואחיכ כנסם אל
 סמלך וזה סוא מאמרו חדפ אדוני סמלך
 למס אוחרחי פד זה סזמן כי ססורי
 אין בידי פי' לא פרבחי אל לבי ליכנס
 קודם להמביאוי מנחה ואס חאמר א"כ
 למס נכנסחי כלל כיון שבידך מפס אין
 סנס כי ישבחי בדפחי כלל ממי אני
 חסץ להשיג מבוקשי כלל רק מסמלך
 אשר סוא חסץ חסד ופיזר דלים וזה
 שיס לפרס חפילס לפני כ"י יספי"ף (כי
 בלשון כאשר מלשון כי יסי' סיובל
 יספי"ף מלשון ספסיסם ללבן) כאשר
 יחאחר ולפני וי' ישפך סיחו כנס שבדי
 מפס אין סלא מיי' אבקס שהוא פוזר
 דלים וסבן :

רצו וכל ספס רואים אח סקולוח
 דרשי רז"ל שהיו רואים
 אח סנסמפ סנס יש מפרשים סניחן
 בפין שהוא חוש סרואת ניחן בו חיש
 סשמש ומכריס חאגז מילן בזה דליכ
 סליל שהי סימפיס אח סנראי פיכ
 פירוש סניחן באוזן חוש סרואת וסדין
 פמו לדפחי פי"ש בספרו וסנס לריך
 להסבינן למס פבס וי' כנס סיניו פנפ
 כואח לא נודפ סכליחס וגיל ידופ
 דבנחינה פינים הי' סשפירס משאיכ
 בבחי' סאזן פיכ אותן ספולמות סקיבלו
 מאורות סאזן לא סיח' בנס שבירס פיכ
 כאשר ראו סבורא כל סחסי' סאמונס
 חקיפי' בלבנו לפולס סנס סשפי' וספס
 גס כח ספיין אל סאזן ובקבלו איר סאזן
 לא חפול בוס סשפיר' וסחי' סאמונס
 במפס נפסוח ישראל בקבלוח סשמיפס
 מבלי חקירי' דייקא משאיכ מי סחינו
 דואה להספיק בקבלס ומחחכס לחקור
 בחקירי' וכל חקור' סוא מדבר סנראס
 בחוש סרואת וכפינן רואה אני אח דברי

אגרא דפרהא

כגלגולים כראשונים שלא כשלימו חוקם
כנס חיו לומר אשר חיו לשוא נחייגפו
בחורה מלוח רק אפסי"כ האיר לכס
אורות כוחות הנפש אשר נחפסקו במלוי
אשר שוב קיים אוחס בגוף האחרון
הנס המלוח כראשונה בגלגולים הם
מוחרי נדבס וכיא הארת בגיפוח כראשוי
וחיו לכס לנפש וכנס יש לרמז במשנס
כל הזכחים שנזכחו שלא לשמן כשרים
(רז"ל צפה פרידה הנפש מן כגוף וכי
כגוף קיים מלוח רבוה ואפסי"כ נזכחו
שלא לשמן כי זכיחה הנפש לא בשביל
כגוף הזה כי מדורח הנפש חכוי כגוף
האחרון כמלליה ואפסי"כ גם הזכחים
הללו כשרים אלא שלא עלו לצמלים לשם
חובס כי כגם שכגוף כראשון קיים
כמס וכמס מלוח פכ"ז לא עלו לצמלים
לשם חובס לומר כיון שכבר קיים מלוח
זינית שוב לא ילמדך לקיימס בגלגול
האחרון רק לריך לחזור ולקיימס כגוף
האחרון צבואס לידו כי כראשונים לא
עלו לשם חובס וזס שכקסס ר"ל אס
כשרים הם כמלוח כראשונות ירלו ולא
ילמדך שוב לחזור ולקיימס בגלגול האחרון
ואס אין מרלן למס צאים וכי ס"ד
שלס א נחייגפו במלוח י"י והנס כקושיא
וכואה כקסס ר"ל כשכוי מונה על מפוכי
כביע לחרן כי קישייתו כ"י כשישוב
הפפר אל הארן כשכוי וכרוח ישוב
לשנה צארן כגוף אחר כנ"ל אלא אמר
ר"ל אפחה אכא פחחא לנפשאי כד"ן
כזס אפחה פחה לנפשי לכאיר לנפשי
לכיות נפס מאירי גם לגופות שלא
כשלימו חוקם כי אפסי"כ קיימו מלוח
ומפ"מ כגם שמן כלורך לחזור ולקיימס
כגלגול האחרון כי כראשונים לא עלו
לצמלים לשם חובס פכ"ז ירלו לנדבס
א"ש אס כמס שגדרח (קודס ציאהך
לפולס

רז"ל חיו לו בניס כגיוחו ונחגייר קיים
פ"ו דנכרי חיה ל"י חיים ודייקו לס
מכאי קרא מראך צלארן בן צאלארן
כנס מדנפקא לן מיני דין דפ"ו פ"כ
ח"י צו חיה נלך קדוש מחיח כקדושה
וכנס ח"י לחזק"י לשחיף מכס כנילן
כק"י וכ"י נשארח כקליפס כסירוס כי
ח"ל אחר חיסחרס ולא מצד פירין
וחזק"י כינדס ויראס אח כל ביה נכותו
פ"כ נשאר כנס כנלן לחיות ופ"ז נחגבר
מלכות צבל וזס שדייקו רז"ל מכס דין
אחד ממלוח פ"ו חיו לו בניס כגיוחא
וכ"י וכנס נפנס חזק"י מדס כנ"מ נאמר
לו ומבניך אשר חוליד יכ"ו סריס"ס
וכ"י כבן כדבר נ"ל כדרך אפשר :

שא בגמ' זכחים רמי ר"ל על מפוכי
צ"י מדרשא ומקשו אס
כשרים הם ירלו ואס אין מרלים למס
צאים וכ"י אלא אמר ר"ל אפחה אכא
פחחא לנפשאי מולא שפחך השמור ופשיח
כאשר דנרה ל"י חלקיך נדבס האינדבס
נדר כוא אלא אס כמס שגדרח פשיח
יכא נדר ואס לאו יכא לנדבס כנס יש
לכחצונן דודאי לא דבר ריק כוא מאי
דקססס ר"ל כקושיא כואה כד
רמי על מפוכי (יפירש"י ששכב על צמנו
וכביע לארן) ומאי נפקא לן מיני וגם
מאי זס שאמר אפחה אכא פחחא לנפשאי
וכ"ל דכנס ידופ מסד כגלגול דכארס
ככנרה מחוייב לקיים כל כמלוח ואס
יחסר לו אהת מסני מיכרה לכהגלגל
לקיים כמלוח כחכירי ממניינו והנס
צבואו ככחזרה אל פוכ"ז אפסי"כ לא
יופפר מסמלוח שכבר קיימס כראשונס
ולריך אפסי"כ לקיימס צבואס לידו וכנס
כגוף אשר על ידו נשלס מנין המלוח
כוא יכ"י פיקר לומן כהח"י וכו חכוי
מדורח כנשמה לפחיד וכגיפוח על

אגרא דפרהא

נד

שג הבנתתי מדברי הרמ"ז משארז"ל לדברי החשובי הנשלחי

ב"ד גוי לריכין חוהם בחוך חוהם ולא אמרו סהם ז' חוהמה כי חוהם צמילוחו כנה סמילוי כזה ח' איז איז 4 גיכ צניי חוהם וזכו חוהם בחוך חוהם וזכו שיסד ספייפן אמונים וציונוים חוהם חוהים מליא סיינו חוהם בחוך חוהם (חוהם דיסיכ ודסויר סבן סדבר) דלו ודאי לא מרחי סספרין צישין לקמרג כיון שרואים חוהם מלא וזשארז"ל דלא מרחי ומזייסו:

דש הרב מהרי"מ חאגיז בספרו משנה חכמים מביא צטס חכמי

כרמז דפנין לבישה סמנפלים הוא כדו שלא יגע צשרו פל סאדמס כי צחמלו של סאדס נחקללס פ"כ פושין ספסק צין סרגל לאדמס וכזה דצטבור זס צמקוס אדמס קדש שיאס סאדמס מכלל ארור לכלל צרוך יש לילך יחף וזכו של נפליך כו' כי סמקיס וכוי אדמס קדש כוא סכ"ד, וצזה מלאנו פוצ פפס למשארז"ל ימכור אדס כל מס שיש לו ויקח מנפלים לרגליו דכיון ספסק הוא צכדי לכפסיק צין סקללס פ"כ ימכור כל מס שיש לי ויקח מנפלים לכפסיק וזה סמצרכין פל מנפלים ספפס לי כל צרכי כי זכו כל צרכיו לחסוך צצרכס ולספסיק סקללס, וצזה מלאנו ראינו כפשוטו פוצ פפס ציוס סקדוש ויסיכ נאסר צחליצה מנפל כי נחקדסס סארץ צקדושס כיוס ויולאס אז מן סקללס לצרכס וחצין ציוס כמקווס ליסופס יוס סנולד צן דוד נאסר צחליצה מנפל לכורוח ספ"י משיח צן דוד סלא סאדמס מקללתי לצרכס וכמקצרך צארץ יחצרך צאלקי אמן:

שה בדניאל סימן ס' מלכח לקבל מני מלכא ורצבנוסי

לביה משהיא פלה מלכח ואמרת

וכו'

לפולס לקיים כל סמלוח כן) פשיח יסא נדר וצחס לאו סחסרת מן סמלוח לנדב' ירלו לסאיר כגופות כראשוים וסבן:

שב בגמ' כל מקוס שנאמר ויסיי איכא סכא ואיכא סכא

וכימ שנאמר ויסיי צימיי סוא נרס לשונאי ישראל מוצן סדבר פפ"י סמצור צוסיק סרומס יסי אור ויסי אור כיון דאמר יסיי אור אמאי כחיב ויסי אור דסא ציסיי סגי אלא יסיי אור דא אור קדמא' דאיסי ימינא ואיסו לקץ סימין ויסיי אור דמימינא נסיק סמאלא ומרזא דימינא נסיק סמאלא ופי"ד ויסיי אור דא סמאלא מכאן דויסיי קדמאס דאורייתא צסמרא דסמאלא כוכ וצגיכ לאו איסו סימן צרכס מ"ס צגין דביס נסיק כאי חסך דאחשיך אנפי פלמא וסימנא דא כד איחגלי רזא דפשו ופוצדוי צסאי ויסיי דנחיב ויסיי פשו איש יודפ צ"ד איחקיים צויסיי איש ידפ צ"ד לפחתי צני פלמא דלא סכון צאורח מיסור פכ"ל סנה כל סדינים נמשיס מסמלום כראשוין סכציכול נחמלס אורו יח"ס כדו שיסיי מקיס פנוי לצריחא פולמוח ויסיי יכולין לקבל פוצחו וחסדו, כנה סמלום כגס ססוא צחיי מקור סדין סכ"ז סוא חסד גדול כי צזולת זס לא סיו יכולין לקבל כחסד רק סמלום כל מס שימשך ציוחר מפולס ופד פולס מחראס צו פפילת כדין פד צואו לחחח סומן מחגלס ציוחר פפולת סדין סבן סדבר, וי"ס רז"ל כ"מ שנאמי ויסיי איכא סכא ואיכא סכא כי ויסיי כראשוין צחורכ סנאמר פל סמלום כגס סמורי פל דין פכ"ז סוא למפן סחסד ומחראס רק פפולת כחסד משא"כ כשנחגלס צחיי סמלום צומן פ"כ כ"מ שנאמר ויסיי צימיי לא ניכר לפין כל פפולת כחסד פ"כ מורה פל וכוי כבן סדבר:

אגרא דפרהא

וכי פייש כל סנין סנס קודם לזס
נאמר שגס המלכה סיחס אחו עמו
במשחה היין שנאמר שגלחוי ושגל מלכחא
וכפח נאמר שהמלכה בלח מחדש לבית
המשחה בשמפס לח הדבר הנפלא על
כרחך לומר שיגלח משס ואח"כ נכנסה
ולמס לן להשמיטנו כל זס ועוד קשה
להבין וכי סיד שבלשאלר לא ידע מדניאל
עד שהמלכה נחסה לו הפלס ומס משמיטנו
בזס ונ"ל פפיי המבואר בדברי הארז"ל
דכל הגאולות שסיו עד סיוס סוי פ"י
הארר הסוד פ"כ סיו כל הגאולות פ"י
אשס ואפילו גאולח מצרים סיחס החחלח
כללח הגיאל פ"י בחי' בח פרפס משאיכ
גאולס המסודס חסוי פ"י הארר הנלח
וידוע דאיוכו בללח ואיסו בסוד וחסיס
הגאולס לללח וסנס בלחן סיחס הגאולס
ממלכות בבל כי ב"י בלילס קמל בלשאלר
ונחבמלס מלכות בבל וסוס ג"כ מן הסכרר
לסיוח פ"י אשס וזס שמשמיטנו שנחפלמ'
הסלכס מבלשאלר עד שבלח המלכה והזכירחו
מענין דניאל ועל ידס בל דניאל ועחר
לו וכאשר פחר כן סוי איכ סוי ג"כ
סיבוב הגאולס פ"י אשס:

שי כתב המק"מ בשס מורו
בסגילס לסיוח ממחזיקי
לומדי חירס בימי חנוכה וסגילחו לחקן
עון כשג"ז פייש עממו ועיני סדברים
בדרושינו לימי חנוכה ויוגפס למשכילים:
שז ר' אליעזר אומר בחשרי נברח
הפולס ר' יסישע אומר בניסן
נברח הפולס סנס בודחי אלו ואלו דאיח
ובפרט במקוס שלא יסבול המפיין שיחלקו
במליחוח הנמסר מדור אל דור וסנס
סורנו חכמי האמח שחשרי סיחי' סבריא'
במחשכס ובניסן במפס פ"כ אנו אומרים
בריס זס סיוס חחילח מששיך שהחחלח
המפסס סוי המחשכס המוקדמח למפסי

לכיוח לי למזר גם קודם החפלה) הי' חשופתי (כי חשופתי חמיד אחת אחר החפלה כי אחת שימע חפלה הנה גם באינו מחפלה עדיין חושש לי לפזר וז"ע הפסוק רצון יריאו יפשה (גם כשוא אללם רק ברצון אצל לא נק' חשופ' אצל) ואח שופחם ישמע ויושיפם וז"ע הגמרא כל הקובע מקום להפלתו אלקי אצרכם בצורו ואצרכה אצינו מגיל דקבע מקום דכחיב וישכס אצרכם צוקר אל המקום אשר עמד שם אח כני הי' עכ"ל והנה לכאורה הדברים חמוסים מסיבן דייקו שבצביל מלי' זאה לחודא יחי' כשייח בצור כדרך שחיה פוזר לאצרכם דלמא מה שחיה למזר אצרכם חיה בצד המון מלוח כרביה שפשה לפניו עד שקראו אצרכם אוכצו וכנראה דדייק דהנה כמפשה דכלת לוב נאמרי' באריכות סיפור המפשי' בהורה ואחי"כ כחיב וישכס אצרכם צוקר אל המקום וכו' ואחי"כ וירא והנה פלה קיפור הארץ וכו' ויחי צנחה אלקים אח פרי ככר ויזכיר אלקים אח אצרכם וישלח אח לוב מחוך הכפכה וכו' דהנה קשה כרי זה כבר נאמר באריכות לפיל פ"כ לומר דמשמיפנו דכשי"ח חיה פוזר לאצרכם היינו דפשה רצונו גם מצלי חפלה כי לא חפלה אצרכם על לוב ואפסי"כ ויזכור אלקים אח אצרכם וישלח אח לוב וכו' הנה נשמע שכשי"ח הי' בצזר דייקא לאצרכם היינו שחיה פוזיר לו אפי' על הדברים שלא חפלה רק חיה בלבו במחשבי' וכנה מדסמך צכאן דייקא אל המקוים אשר עמ"ד שם וכו' שחי קובע מקוים לחפלתו משמע דזאה ממלוח דייקא גורמה לזאה חפלה וסוא מדס כנ"מ כיון שקובע מקום לחפלתו קודם שחפלה חנה המקום חס הוא דמיון חקיקה חפלה במחשבה וכדמיון כשרפיע צפיה שחוא המקום

סמוכן לסבול האוחיוח ערס הכחיבה כן המקום הנקבע לחפלה, כצן הדבר פ"כ וכו' זה שזרו שהשירה פוזיר לו מפנה פלה הדבר במחשבתו גם צמרס חפלהו וכחובים הדברים אללינו באריכות בנוסח צרכוח ק"ש פזר"ח אצוחינו אחת הוא מפולס מגן ומושיפ לבניסם אחריכס וכו' ובפסוק אשא פינו אל כהרי"ס מאין יבא פזר"י ובאח חחשובה פזר"י מעס הי' פושח שמים וארץ שגס צפח פשייח שמים וארץ הנה ישראל פלו במחשבה הנה שלא סיגלו עדיין מלוח ומפשי"מ ולפי"ז חצין הדבר אשר כל אחד מהחנאים חכ"ל דיבר לפי סד שמו שחנא ר' אלפזר דיבר כפי סיד שמו לשון פזיר פ"כ אמר בחשרי נצרא הפולס סוד המחשבה ור' יושע שמו גורס לשון יושע פ"כ דיבר מכמפשה ואמר בניסן נצרא הפולס ואחח המפיון לפיש פינו שכלך וחשכיל דברים נפלמים
בחכמה :

שח הרתוב הקשה פי"ז לנדס שנאמר חזרס כמו דוח וכנה ר"ע דרש מזה שמממאח צמשח ננדס אצל רבנן איפליגו פליה ולדידכו צריך להצבונן למס מקשה לנדס וגס לר"ש דדרשה חדרוש ולפי פשיפנו לא ידפנא וכ"ל דמקשה לנדס דהנה כל פריוח שצחורי לא נאמר איסיר הפראה רק צנדס וכל הפריוח נלמדיו מנדס וכנה חוקשה פי"ז לנדס מה נדס אפילו חחלח ציאה כל דחוא מפורש צכ לאיסיר חף פי"ז אפילו חחלח דכיונו ובחוקיחיס לא חלכו ואפילו מכסגי חגויס ומדוחיכס ולבושיכס ולשונס חכל אסור ופוד חוקשה לנדס מה נדס חנה יש פפס שאסירה ופפס שמוחרח כן גס צפ"ז, חנה יש חמה וכמה דברים שחיו מוחרים צימים חקדמוני' מפני שלא חיה הדבר חוק לגויס ובדור שנפשה

אנרא דפרהא

איא אוחו וניל לדייק מזכר שזריך לאומר
דזיל סוזר שלח דף קס"ח פ"ב, שמטו
קל חילין ומשריין דכוו אמרי לך ה'
הגדולה והגבורה והסמיה והנלח והסוד וגוי'
עד ומרומם על כל דרכה וחסלה פכיל
הנה לך ה' הגדולה וכו' הוא בדברי
הימים ופסוק ויצרכו שם וגוי' הוא בדברי
אנשי כה"ג בנחמיה וסאיך ידק לומר
עד ומרומם וכו' דמשמע דפיין אחד
הוא פ"כ לומר שהוא פנין אחד בנוסח
המסדור לחפלה ר"ל :

שיג איתא חזר דהמנוח זריך לקנח'
באגר שלים ולא לפשוטן
בחנם וניל לדייק כ"ז מגמרא דידן ויוחר
מזה דאפי' מלוח חכמים ואזכרחם זריך
לקנחם באגר שלים ואמינא לה מגמרא
ברכות דף פ' פ"ב כל הסומך גאולה
לחפלה אינו ניזוק כל אוחו היום אריז
אנא סמכות ואיחזקי וא"ל במאי איחזקית
דאמעייה אסא לבי מלכא סחס נמי מיבטיא
לך למיכב אגרא למיחזי אפי' מלכא דארי
לפולס ישחדל אדם לרוץ לקראת מלכי
וכו' פכ"ל הנה ה' אפשר לו לראוחו
בלי חשלוס ואפס"כ סיוק מקרי אלא פ"כ
כיון שהוא מליס מדברי חז"ל יוחר טוב
ליחן שזר ולא לפשיחן בחנם :

שד אך לדיקים יוד"ו לשמך ישבו
ישירים אח פניך לכבין מסו
איך שמירס ז' פ' כי אינן ורקין מוסיפין
וגס מסו הכש בשינוי לבון מלדיקים
לישרים ובלדיקים אחר יודו לשמך ובישרים
ישבו אח פניך ויחפרש סדבר לדפתי
פפי' הגמרא מפני' מה נברא ספוס"ז
בסי' אכו' ומפני מה נברא ספוס"ב
בי"ד מפני שלדיקים שבו מופעים ומפני
מה כפיף ראשו מפני שלדיקים שבו
כפיף ראשיכון מפני מפשיכון שאינם
דומים זה לזה (ופרשי' וכבודו של זה

שנפשה סדבר חוק לגויס ומנסגס שז
סדבר לאיסור ופיין ברשי' בפסוק ולא
חקים לך מצבס אשר שגא ה' אלקיך :
שמ אדרי"ם במ"ס רבתי דאייך בגוי'
סימ ליליח סן סמס
כחותיו וסמרין דיליח ופי' לימוד חור"ס
מבטלין כוחותיו חושבנא דדין כחישבנא
דין וזכו בזמן שקולו של יפקב מפלפף
(חור"ס) רבתי כנסיות ורבתי מדרשות
איו סידים ידי פשו שולמות כהס סבן
סדבר :

שי בלבי לפנתי אמרהך למפן לא
אחמא לך יש להחבונן בזה
מסו פירושו והנה דהנה סדברים סנראים
כפשים פי' חנופה סאיברים יש כאן ביה
מיחוש שיכיס לשם איזה פני' והחפלות
משא"כ דבר סלפון בלב פין לא ראחס
אלקים זולתך פ"כ כל מה שאפשר להסחיר
חנופה סהכבס וכיראס בלב מה טוב
ז"ש בלבי לפנתי אמרהך למפן לא אחמא
לך סבן סדבר :

שיא וירצה עוד בלבי לפנתי יכ"י
דהנה שני חללים בלב
חלל הימיני סדרומי' משכן סי"פ (וכוא)
מלא רוח חיוני) חלל סשמאלוי סלפוני
משכן סי"ס"ר סמס"ח ומדיח (וכוא מלא
דס) והנה סמגביר סי"פ על סי"ס"ר
ומספכו ג"כ לטיב, הנה פי' סחורס
מספכו לפי' ומגרש אוחו מחלל סשמאלוי
ומשכין במקומו אמרת ה' רופס רוח
אלקים חיים וז"ש בלבי לפנתי אמרהך
פסויתי טומן אמרהך בלבי ללד זיין בחלל
סשמאלוי למפן לא אחמא לך פי' סי"ס"ר
סשיכון בחלל סשמאלוי סבן סדבר :

שיב בנוסח ויצרך דוד שאומרים
בכ"י יש גורסין בו
ויברכו ש"ס כבודך ומרומ"ם פ"ל כ"ל
ברכ"ס וחסל"ס וכ"ס נוסח ספרד וסאשכמים

המספר דהנה האפיקורסים שאומרים שהנפש אינה מליאות בפי' רק היא נמלאת עם הגוף והאבר במיתה כגוף חריו. הנה גש בפשטיות השכל יש להכות על קדקדס כאשר כהן החכם מסרי' אבן חיצון בספרו רוח חן שאם ח"ו כדבריהם הנה היה מסראוי שחלש הנפש לפה זקנה כמו שנחלש הגוף שפס אחר שפס ובאמת הוא להיפך כי זקני ח"ח כ"ז שמזקינין דפתן מחביישה פליסן הנה מוכח מזה השארה הנפש בנומס פליון וכל שמחקרבה ביותר למקור מחלבה מחזוקת בשכלה הארחה פ"ב הסנהדרין המאירין בחורחה לכ"י סן המה שבצים זקנים כי ימי שנוחיו בהם שבצים שנה להירות שממספר שבצים מוכח ששכר החורס הוא נלחיות לפוס"ב לנפש שאז משנה פיקר החורס פ"ב האב"ד המלמדס הוא על גביהם למעלה משבצים סבן הדבר :

שמי בנ"מ מנחות דף ס"ח פ"ב

יחיב ר' פרפון וקא קשיא ליה מה בין קודם לפומר לקודם ב' הלחה (ר"ל מ"ש דאם הביא מנחות קודם לפומר פסול וקודם לב' הלחה כשר) אמר לפניו יסודא בר נחמ"י לא אס אמרה קודם לפומר שכן לא הותר מכללו אלל הדיוט האמר וכו' שחק ר' מרפין להבו פניו של ר"י בר נחמ"י א"ל ר"ע יסודא להבו פניך שהושבחה את זקן המסני אס האריך ימים וכו' פו"ש שכן היה והנה חמוס הדבר דמלינו שרבי פקיבא בעלמו השיב לר"א רבו חשיבות רבות עד שאמר לו ר"א פקיבא בשח"פס השבחתי בשחיפה חסא מיתחק וא"ל ר"ע רבי אל חכפירתי בשעה סדין: והנראה דפיקר הקפידה היה משום להבו פניו והיה שמה בדבר שירע מה שחיס

גדול משל זה משיה ראשיסן כפויסם דמחבייש (מחבירו) ועוד איחא בגמ' פתיר הקביה לפשות מחול לנדיקים בגי' וכ"א מראה באלנפסו זה ה' קוינו לו. ופירשו בו הראשונים פנין המחיל כי במחול אין מעלה ומטה רק סביב סביב כן הנדיקים כולם יהיה מעלה בשום בלא מעלה ומטה בלא קנאה ושנאה וחמרות וא"כ קשיין אסדדי וג"ל רבשמה גילוי כבודו יח"ש אליהם אזי יהיו כולם בשום כמבואר בגמ' שכל אחד מראה באלנפסו זה ה' קוינו לו חלחה המעלה לא חסיה בכל פידון רק באפשר לפרקים בשבחות ומופדים ובאשר הימים כשיושבין הנדיקים במחיבות ודאי ראשיסן כפוסין כי כ"א מחבייש ממעלה חבירו כג"ל והשי"ח יודע. ולפי"ז יחפרש הססוק איך נדיקרים (ר"ל להיות הנדיקים מופעים כהורחה איך בכ"מ בעבור זה) יודו לשמ"ך (המה נרשמים בסו"ד שהוא לשמ"ך הגדול הויס והנה סו"ד כפיפה מסני מעשיהם שאינה דומים זה לזה אצל) ישבו ישרים (היינו ישבו במישור בלי כפוסה) איח פני"ך (כשוחגלה פליה' אור פניך כהורחה המחיל בלא מעלה ומטה וענין המחול שכתבנו שמעתי מאלה כבוד הרב הקדוש מ"ה אברהם יסושע הפשיל ז"ק"ל מ"כ בחזו"ב ולא היו ימים פויבים לישראל כמ"ו באב היינו ברמז אות המ"י דא"ל"ף ב"ח היינו אות ה"ס ש"ס ס"ג ב"ש"ה מבלי קלוות בלין מעלה ומטה שכ"ד והמ"י :

שמו סנהדרין גדולה של שבצים

ואב"ד פ"ג וכן בחורה שבצים זקני ישראל הנה שא"א לבא לחלחית פשמי מליחיו יח"ש פכ"ז יש להמליח איח כעס למס דוקא זה

אגרא דפרהא

שכינתא סוף דכל דרגין קשיא ודין
מספרא דגבורה איהגורה לון אהבה
מספרא דימינא אהבה חסד וזג"ד כל
המקיים אח הכורה מפוני סופה לקיימא
מפוער פכ"ל הנה מצואר דשני ת"ח
המגודים זה לזה בכלכה ואח"כ נפשו
לוכדים זה לזה כמשארז"ל הנה גירמיס
האכביס בשכינה מה שסיחה בצחי' גבורה
ודין נפשה בה צחי' חסד ואהבה וז"ש
דוד ואדברה בעדוהיך נגד מלכים (מאן
מלכי רבנן דברחי' לנגדס צנווד כדי
ללצן כלכה) ולא אבוש [פי"כ אמר]
ואשחפשע במלוהיך (היו לי שפשוטים
מכשכינה שנקי' מלויס כוודפ מסיד חור"ה
ומלוי"ה) אשר אהבתי (אשר גרמחי לה
האכביס) :

שי"ט ש"ח צחי' דרגא שניפאה ביראה
ה' כל מאן דאיה ביה
יראה ה' אוקמוסו מארי מחייתין דליח
ליה חיסר הסי' יראו אח ה' קדושו
כי אין מחסור ליראיו וזו עוי"ש כל
המנין לכבין הפנין אבאר לך דהנה
נלמוינו לכל המליח שכיבו ביראה ואהבה
דחילו ורחימו וסנה יראה הוא צחי'
למלוא ואהבה הוא צחי' הכפספית
וכנה כן הנה ראשיה כבריאה
כשמלה צרינו יח"ש לצדוא הפולמוח
למלוא אורו האיס כדי להחשווח
מקום פניו לפמידח הפולמוח כי
צאס לא הו' כלמלוא אזו היו הפולמוח
מחבטלין מאורו כגדול ואי' כלמלוא
היה כדי להיטיב לנצראיו ואח"כ כשצרא
יח' הכליס כביכול של הפולמוח אזו
נחפשא כביכול אורו כגדול בחוך כל
פלמין בכל פולס כפי כחו לסבול וכנה
מראשיה למלוא והכפספמוח הזה נחטוו
בפולמוח צחינת חסדים וגבורה כיינר
(יראה ואהבה) וכנה מצחי' גבורה מגיב

שטיס מסחפק סוקן וכיס כנהנה מכבוד
החורה וכנהנה מכבוד החורה נמל וכי
הלנחי זה למשמרה לסיוח נזהר בדבר
שלא להשיב על דברי גדול מצלי נפילה
רשות וגם שלא יסיח לבי שמח בדבר
כהשובה סגן כדבר :

שי"ז במדרש כחד"ש הזה לכם
לקיים מ"ש צי
מלכים ימלוכו יהפרש כדבר צרמזי חורה
בה לפרש למס נקי' סירח צסס חד"ש
וגם חיבה לכיס מכו וסנראס דהנה
סיר"ח צפוס"ז רמז למלכו"ה שמיס בשולם
אלילוח וכנה איחא צחי' צספירין דאלילוח
איכו דיוקנא למלכ"ה ממש וצספירין
דבריאה חוחמ"ה דמלכא וצספירין דיצירה
וכי' ליורא דחוחמא צספוי"ה וכי' ואח"כ
אמר שס וצגין דא איח שמסן דמיין
לחוחמא דמלכא דצכו' אישחמודע דיוקנא
דמלכא ומטרונחא ליורא ממש ואיח
שמסן דאינון כגוונא דרשימו דליורא
דחוחמא צספוס וכו' דחילין מהכוא
רשימו כאילו סוס מלכא ממש פכ"ל
וכנה סלצביס צפוס"ז רמוזה לכצחי'
מלכויה שבפולמוח אלילוח בריאה יצירה
וישראל צראוחס רמוזה כמלכו"ה צפוס"ז
דחילין כאילו סוס מלכא ממש וכנה
כצחי' מלכויה שנגי' פולמוח ככ"ל כס
דיוק"ן חוח"ס שפוי"ה ריח חד"ש וז"ש
כחד"ש הזה לכיס לסיוח לכיס מורא
מלכו"ה פי"כ נקי' חד"ש ככ"ל וז"ש המדרש
לקיים מ"ש צי מלכים ימלוכו כבן כדבר
כי קצרתו וכנה הפופדים חלוייס
צקודס כחד"ש נלמוינו צסס שמח"ה
וכייה אך שמ"ח ריח שפוי"ה מלכ"ה
חוח"ס סוא כסחיר אור שני מלך חייס
פוז ומדוס צמקומו :

שיח בת"ז צסקדמס ואוקמוס אהבה
צסיפס דמס דסוח לון

אגרא דפרהא

נד

ביניה ואמר שנצבור זה המס יודפי
 חרופה כי סן המס צאור פניך יכלכון
 שגס חכמה וזינחס הוא חכמהך
 וזינחך ואינס דבר צפני פלמו ולחכמהך
 וזינחך חחייחס חכמהס וזינחס סבן
 סדבר :

שבא אך מוב לישראל ממפחי מכבוד
 מחו' סרב סקדוש סמפורס'
 מו'ס ל'ס כי זיני'ס דפ'ס צנ'י ישראל
 וז'ס אך מוב לישראל כי אך אס'י סס
 סזינס מו'צ אכוי'ס סס סדפס ומשני'ס
 נכנס חיבת ישראל פכ'ד ו'ס לסרס אח'כ
 אלקי'ס לצר'י לצ'צ כי סס אלקי'ס
 הוא סס סגבור'ס סו'ד צגימפרי'ס צר
 לצצ נ'ל :

שבב במדרש ו'סס אס סספסחוס
 ואס ילדי'ס ראשו'י

סדא אמרס אחרון אחרון חזיב פכ'ל
 י'ס לסחצונן מלי צפי צזס ופיין ביפ'ס
 וני'ל דכנס כחוצ גדול יסיס כביד סביח
 כזס סאחרון מן סרלשון]וכי'ל נלמר
 צנין ז'ס ונחסקרו צזס סאסיקורסיס
 לומר מדכחיב סאחרין משמע שחי
 אצרכ סקוס משונאי ישראל ופיין צחוי'ס
 דסוכיח מפלי קרל מדכחיב ואס ללס
 וילדי'ס אחרוני'ס סנס נרלס מצואר סגס
 אחר חיבת אחרון יצק מוד לומר
 אחרון רק ססחציב צמפלס יקרל אחרון
 וכחציב יוסר יקרל שוב אחרון וסנס
 נשמע לנו דייקל מכפסוק סזס צנין
 ציח סמקווס לנו צמסרס דסנס ציח
 ראשין סיס נגד לל'ס כנודפ וצנין ציח
 סני נגד רח'ל וציח סמקווס לנו יסיס
 מפלח סניסס ויוסר מסצניני'ס סקודמי'
 כנודפ סדבר למי סי'ס לו יד וסס צחכמס
 סלמס. וכנס ציח ראשון נגד אצרכס
 סקרלו סר וציח סני נגד ילחק סקרלו
 סדס וציח סשלישי סיבנס צ'צ נגד יפקצ
 סקרלו

דין סכוא חסרון סספס אצל צלמח זס
 אינו חסרון רק כססכלי סינו מוכשר
 לקבל חוסר סספס וא'כ סוא דומס
 צדומס לכלמלי'ס סרלשון סכוא לסיפיב
 וסנס סירל סמיס סנס מחוייב לסחצונן
 סנס כל סמלי'ס כציכול סן סמס מלוח
 ססי'ס אשר סוא יח' צפלמו מקי'ס
 אוחן סמלי'ס כמו סלנו אומרי'ס אשר
 קדשו צמלוחיו וסל'ך יצק צססי'ס
 מלוח ירלס אצל סוא צחי' סלמלי'ס וז'ס
 חצקי'ס וי' סמפחי סמפ'ך (סיינו מלשון
 וישמע שאל אס ספס. סכוא לשון
 אסיפס פ'כ) ירלחי' פ'כ כל מי סי'ס
 צו ירלח סמי'ס ליח לוי חוסר כי כל
 גבורס אין צס חסרון רק למיבס כדמיון
 צמלוח סרלשון סכוא למיבס וכסמחצונן
 כ'ז נמחקין סדיני'ס מרחמי'ס סבן סדבר :

שך עברך אני סביני ואלפס
 פדוח'ך סנס י'ס
 לסחצונן סל'ך חלוי ידפס פפמי סמלי'ס
 וסודס צמס סכוא פנד סלל סבן יוסר
 רלוי לחסס צנזוי אציו וני'ל דכנס א'ך
 סרצ נכפשו יצ'ר חומר לסחצונן צמפמי
 סמלי'ס סלל סן סמס חכמחו של יולר
 צרלשי'ס וכציכול סוא וחכמחו ודפחו
 אחר וכמו סכוא יח'ס א'ס כן חכמחו
 ודפחו וא'ך יבקש יצ'ר חומר לצוא לסכל
 אלקי וסנס לזס אסר דוד סלל פצדך
 אני ומס סקנס פנד קנס רבו פל כן
 סביני ואלפס פדוח'ך כי נס ידפחי
 ידפחך וחכמהך סוא כי איני דבר נפ'ד
 פמך ופל סמך חחייחס נס חכמי'
 וידפחי סבן סדבר סיפצ וזס אשרי
 ספס יודפי חרופס רל'ל יודפי'ס ס'ד
 סחרופס ולי'ס סל'ך אפסר לסחצונן
 חכמחו וזינחו של א'ס צ'ס ז'ס ס'
 צאור פניך יכלכון פני' צנ'י חכמי'ס

אגרא דפרכא

ספנימי נסחלק ונשאר מבלי לבוש משאיכ
בבחי האזין נשאר ספנימיית בלבושו
וכנס חכמי שנים דברו בספנימיית מלבוש
בלבוש הפשט פ"כ המליצו וספנימי
דבריהם ליוחסם לאיש השמימם שוא
באזין שספנימיית מלבוש בלבוש משאיכ
חכמי הזכר הכס דברו בסידות ספנימיים
מבלי לבוש הנס הוא דמיון אורזית
ספנימי אשר נשאר מבלי לבוש פ"כ סיו
דברי הזכר נפלמים מכמס דורות כי
כסחירם ששי פד אשר הסנוולצו הנשמי
של פולס החיקון כנודע שאז סיה יכולת
לכפיל בנשמחם דברי הזכר. וגיל עוד
הנס חוש הראות אינו רואה דרך מסך
משאיכ חיש השמע שומע אפי' דרך
מסך ומלבוש וכוחל ונסכ בוזיק' כדברי'
גלויים לפין נראים שסס רזין אמר חא
חזי משאיכ בגמי' דבררים הנסחירים סס
מכוסים בלבושים לא יושג בחיש הראיות
רק בחוש השמע אמר חא שמע :

שבר אמר אביו שחא דאמרת סיענא
מלחא יכא אדם רגיל
לאכול בריש שחא וכו' להבין הדברים
למס יכוי כזאת שיכוי ססימן משמש
לאיזה דבר ואביו חש לה לריש שחא
הלא סכל בגזירתו יחיש כל אשר חסך
ס' פשה בשמים ובארץ וכו' הנס אמעים
לך ידיר סקורא חא אשר פס לבני
פסיו דברי מרן מסרריב זללסי' כחב
פל סא דאמרי רבין בראשית נמי מאמר
סוא וקשה למס לא נכחז מפורש ויאמר
כשאר סמאמרות וססביר לנו סקדוש
בזין מליניחיו. דהנס גאמר סוא פיי
סאותיות כי איא לומר בזולת אותיות
וכנס סאותיות גיב נבראו כי מסיכן
נחסו סלא סאים ביה וביש סוא יולרס
מלכס וארונס הנס סאותיות נבראו
קידס וכיון שנבראו סאותיות סיה בלפאר
להתפשטות

סקראו ביה פ"כ נקי בית ישראל
וחס שאמרו הזקנים לבזמן יתן ס' חא
סאשס סכא אל ביתך כרחל וכלאס אשר
בנו שחיסן חא ביה ישראל רגיל מרחל
ולאס נשמע בנין ביה ישראל סוא בית
סשלישי מדכחב בחורס אלל שחיסס
אחרוניים נשמע דפור יסוי ביב אחרזין
וזיש במדרש סדא אמרס ריל מפסוק
זס נשמע אחרון אחרון חביב דכימ סנאי
אחרזין עוד יש אחרון אחרון חביב
יוחד סבן סדבר :

שבג ויאמר וי סלחתי כדברך
וכנס סוא בני' אלף
ליז ועס סייס אותיות בני' אלף גי'
סוא מנין סשמות שרריך לכיון בר"ס
בכריפות וקיסות דשמונס פשרס דסוינו
באבות חחילס קסיא וסוי' פאופס
ובזקיספ פ"ב וסוי' פאופס ובאבות לבסוף
בכריפס קמיג וסוי' פאופס ובזקיספ ס"ג
וסוי' פשיפס ובמודיס חחלס בכריפס קניא
וסוי' פשיפס ובזקיספ מיס וסוי' פשיפס
ולבסיף בכריפס קס"א וסוי' פשיפס
ובזקיספ בזין וסוי' פשיפס סיה בני' אלף
כיז רמו נכון למי שמכוין ככיל ססיב
וסלח יסלח לו :

שבר שימני כחותים פל לבין
רמו סדבר מילי סלב
כוס מיד י"ח בני' חוחיס ופיון בסוף
דורי ססכא במשפטים :

שבה להבין שיחזן של חכמי הזכר
וחכמי שש"ס דהנס
ביהר אחרו בכל מקיס חיא חזיי ובסיס
לשונס סוא בכ"מ חא שגיש וסלל דבר
סוא גיל דהנס ידוע שבירה מלבין
קדמאין סיה בבחי' פניגייס משאיכ
בבחי' אזין לא סיה שבירה כנודע
לסמופמיס מפץ כחיים וסנס פנין
סשבירה סוא ססכליס נשנרו וסאור

[וידבר בנו פיסס מקודש החדש סבן
 סדבר ויאירו פיניך וישמח לךך. ומפסה
 בין והסבונן סוף מפסה נקי מלחא
 סוד סדיבור בלסיק מלכות פיה וחורה
 שבפיס קרינן לה וראשיה המחשבה הוא
 סימין מבלי סהלבשות דדיבור וסנה סוף
 מפסה במחשבה חחלה פ"כ סימניא
 מלחיא הוא סיחוד סנפלא בכל שיפור
 קומה בספלות כל סדברים לשורשם
 ומהמחקים כל סדינים כי פון וחודס
 במקומו ויש אביו סשחא דאמרת סימנא
 מנחא יסא אדם רגיל לאכול בריש שחא
 וכו' סחחלה בריאח ספולס סוב מלוד
 לסמחקה סדינים פ"י סימן מבלי דיבור
 וספר סנחמן פ"ז חקיפה שופר מבלי
 דיבור רק בקול סבן סדברים :

שבז פסיקתא רב אחא גבס
 ריביח בשפס מפלי

משס למרוס שמפ קולו של סקביס שושב
 ופוסק בפי פרה ואומר אליפז'ר בני
 אומר פרה בה שחיס וכו' אמר משס
 לפני סקביס רבשיפ ספלוונים וסחחונים
 ואסח יושב ואומר סלכס משמו של ב"ו
 א"ל סקביס פחיד לדיק אחד לפמוד
 בפולמי ופחיד לפחוח בפי פרה חחלה
 ריח אומר פרה בה שחיס וכו' אמר
 לפניו רבשיפ יס"ר שי"א זה מחלני א"ל
 סקביס חי"ך שי"א מחלניך סס"ד ושס
 סאחד אליפזר ושס אוחו סמיוחד אליפזר
 פכ"ל סנה כל דרשת סמדרש הוא לחרץ
 מה דקאמר ושס סאחד אליפזר ולא אמר
 ושס סשני וכו' אכל קשה סדבר מאר
 לו יס"י שסיס סדבר סוס בקבלס ביד
 ריביח סכך ס"י סמפסה אפסי"כ יס
 לחמוס ספלא ופלא מסו סחשק סחשק
 משס שיס"י סחנא סוס מחלניו פל סאמר
 פרה בה שחיס ופוד רבו כן רבו סדקדוקיס
 לא יפלמו מפיו כל משכיל וניל דסנה

לספספסות סמאמרות פ"כ ילדק בשר
 סמאמרות ויאמיר משאיכ בבריאי סראשוני
 נאמר בראשיה ברא אלקיס איח סיינו
 סאוחיות מסי"א פד ר"י וא"ל לסיכח
 בדבר סוס ויאמר כיון שלא סיו פדיין
 אוחיות סאמירס וזה אשר ילאו ראשונה
 פוי"ש בדבריו. וסנה סמשכיל פל דבר
 יחבונן שסיס סבחי סראשונה בחי' כחר
 שסוא סשורש לסחכמ"ס קדומה כי
 סחכמ"ס מאין סמלא. וסנה סשכיל
 ממולא דבר כאשר ידבר איש אל רפסו
 אחס דבר סנה פ"י אוחיות סדיבור
 משכילו אח אשר פס לבבו משאיכ
 כאשר אינו מדבר פמו דסיינו סחבירו
 אינו מבין לשונו וכיו"ל סנה מראסו בחי'
 סימן שיבין סנה ססימן הוא למפלה
 מן סדיבור הוא דבר שלא סיס יכול
 לסחלבש דדיבור סבן סדבר כי בלס
 מחיילד בלדס איח סחמה משורש סחמה
 סנה פ"י סמלבישו בלוחיות דבורו משכיל
 אח חבירו סחמהו בלחלבשות משאיכ
 כשמשכילו אח סחמהו מבלי סהלבשות
 רק פ"י סימ"י. וסנה סחבונן פ"ז למס
 קראו למרדכי פחחייס שסיס מבין סכליות
 סאלמים פ"י סימנים כמסארז"ל פ"כ
 קראוהו פחה י"ס כמו שיפסה סס
 סמחשבה הוא י"ס סחמה בינה סחי"ח
 נקודת ספחה פ"י פחחה בלחמה סבן
 סדברים סנפלמיס. וסנה סחבונן ירדי
 דבר נחמד ממשנה שלימה בראשונה סיו
 משיאין מסואוח [לסודיפ קידוש סחדש
 מסחחדשות סירח סוד מלכות פה וחורה
 שבפיס קרינן לה וכו' מודפיין סדבר
 פ"י סימן לסורות סוף מפסה במחשבה
 חחלה שסיס ססימן סיס סחספכות
 כחומר חוחס אני איין] משקלקלו
 סביחוסיס [שלא סיו מאמינים בחורה
 שבפיס] סחקינו שיסיו סשלווחיס וולאין

אגרא דפרהא

סחם ר"א הוא ר"א בן סורקנוס הוא ר"א הגדול והנה הוא פוסק בגימין מידי מסירה כרחי ולא מידי חתימה [פיין בחו"מ שם דרלונו לגרום ר' אלפזר מיכו בכל המשניות הוא ר' אליפזר] ופסקינן בש"ס הלכה כוחי והנה הגם דאמרינן בש"ס כמה פעמים ר"א שמוחי הוא ככאן דפסקי כמותו הוא לדמחי לכיוח כדבר נוגע למיזבא ישראל דכתיב כי חוק ישראל הוא משפט לאלקי יפקד ר"ל כמו שפיסקים חוק וכלכה צישראל בן הוא המשפט לאלקי יפקד וכיון דפסקינן דכמסירה הוא הפיקר ולא החתימה פ"כ צמח סדין משפט לכל באי מולם שמוצרין לפניו כבני מרוז הנה צרי"ה הכתיבה וביזוי"ה החתימה וצו"ר המסירה של הפסקין וחופיל החשובה עד המסירה דהלכה כרי אליפזר והנה חנה נפקדה בראש השנה כנודע ובשרלה עלי לפנוש אח צנה אמרה חנה אני האשה הנלכה ממכירה צנה אל הנער הזה הפללתי חנה אמרתי ממכירה צנה"ה לבורח ר"ה הלכיה מידי"ה מסירה כרחי ורלוכה לומר כיון שנישאה כדבר בכתיבה וחתימה ומסירה שוב אי"ה לפנשו כי הוא מתנה שלימה וכגינה והנה מה נחמד כדבר שפסק הלכה כלזו חכ"י נפסקה פי"י ר' אליפזר שהוא כ"י גלגול ראובן פ"כ נק' ר"א הגדול פ"כ לא ה"י מפשרה כרוגי מלוכה רק נחפס והשליכוו צביר כמו שפסק ראובן על יוסף השליכוו אחו אל הצור וכו' פ"כ כאשר סיפר רבו ריב"ז שצחו אמר עליו צור סיד שאינו מאבד פיפה שכל שאר השבטים נתגלגלו בפשרה כרוגי מלוכה וככרוגי על שגרמו מכירה יוסף ופי"ז ה"ז דריקו מיני' פשרה פיסין למנא משאי"כ ר"א (הוא גלגול ראובן הוא צור סיד שאינו מאבד פיפה) והנה להיות שפי"י ר"א גלגול ראובן הנה

ראובן הוא הפוחח בחשוב' החילה כמשאר"ל אמר הקצ"ה לראובן אחי פוחח בחשובה החילה חייך שכן צנך פומד ופוחח בחשובה החילה ומני חושפ וכו' [פיין צמיא מ"ש צוה] פ"כ ר"א גלגולו הנה לו יאחה לפסוק סדין אשר יאוח להאריך החשובה עד זמן המסירה והנה אילו כג' זמנים אשר השי' קצמס לכתיבה וחתימה ומסירה לפוחח פוחח לשבים הלא כמה לדמחי נגד המוחין אשר האדם חמא צמס כי אין אדם חומא אח"כ נכנס צו רוח שפוח שלא שמר שכלו בחכמה ובינהו ודמחו ה"א הן חלה חללי גילגלחא [מה רבו מפשיך י"י כולם בחכמה פשיה חכ"ס ר"ה כתיבה חתימה מסירה] והנה כזר כחצנו צמיא על דקאמרו רבנן צג' ימי כגבלה שמשח סוסיף יוס אחד מדמחי' שחשי"ה אמר וקדשהס כיוס ומחר ומשה אמר היו נכונים לשלשה ימים והקשו צגמי' מאי דרש וחירלו שדרש מאי מחר לילו עמו אף כיוס לילו עמו והקשו בחוספוח אי"כ היקש הוא וניתן לדרוש ולא מיקרי שהוסיף מדמחי' וכחצנו צמיא דהנה קשכ למס לא אמר השי' צפירוש שלשה ימים אך הוא דכחורה לריכה לכיוח בחכמה ובינה ודמח וידוע דהדמח אינו צפי"ע כלי רק הוא נמשך מחוי"ב להשפי"ע בחוך המדוח (והדברים ארוכים לא פח האסף פה ימיוין צדצרינו צדרושו חג השבועות) וכדמח שייך למשח כי כ"ס דמח אשר ידפו י"י וכו' ואמר השי' צו צלשון [ולא צפירוש] רק שמשח ימליא כיוס שנישי פי"י דמחי' וז"ש שמשח סוסיף יוס אחד מדמחי' הכן כדברים יולא לנו מה ששחורה ניחנה בחכמה ובינה ודמח וכדפי"ה הוא צחי' משח והנה צפצור האדם ח"ו על ד"ה ניחן ג' זמנים לשבים כתיבה וחתימה ומסירה נגד חוי"ב וידוע דמרי"ה מחילין ימי סדין לשפוח

המפולס אור החסד וגיב מחיל המקף
 הראשון דחסד והנה זה נק' חיבוק בסוד
 וימינו תחבוקנו לנורך הנשיקה קוביה פס
 כנסת ישראל אשר יוגמר הייחוד בשמי"ע
 וזכו אלקים הוי"ו פוז ישופתי (הישופה
 שלי הוא כשנתכווה היחיד השלם פ"כ)
 סכות"ה לראשי (לויטה לנו מליה סוכה
 לסיכך פל ראשינו דייקא) ציוס נשיק
 (סיונו תחלחל המלכה הוא דייקא ציוס
 מ"ו לחדש שאז נק' חיבוק לנורך הנשיקה
 ויכיר שלא יאמר פינו דבר שלא כרליונו:
של על מליה ארבעה מינים הנה
 מצרכין פל נפילת לולב דייקא
 הנה כבר אמרנו רמו לדבר אמרת אפלי"ה
 בחמיר רליל אפלי"ה ריה אחרוג פרבה
 לולב סדס וזכו אמרתי אפלה אמירתי
 וזרכתי פל כל סד' מינים הוא בחמיר
 דייקא סיונו לולב כפה חמרים וכסמס
 אוחזה בסנסניו היא פפ"י מה שרמזו
 רז"ל באמרם פל שהוא גבוה מכולם והנה
 מה סיי חסר אס סיונו מצרכין פל
 נפילת ארבעה מינים אך הוא לסורות
 הכוונה שסלולב הוא רמו ליסוד כנודע
 והנה הוא הנמוך מכולם אבל הוא הגבוה
 מכולם שהוא הפולס בסוד הדפ"ת והוא
 המפורר אח הכל ומציה השפע מהדפח
 עליון לנוה אפריון והים חוט כשדרס
 הסולך מהמזח סוד הדפח פד כלינור
 הקדוש דרך חיי חוליות שצדדרס הים
 סלולב חיי נפשוין אסללה ו"י בחי"י חיי
 חיליות שצדדרס חיי נפשוין דלולב אומרה
 לאלקי צמוד"י פוד צגי" יסויד ונק' פויד
 שהוא דמיון ופויד רק כנוסף פל סאיצרים
 בצפה ציפול מלאכתו והוא פיקר סגיף
 בסוד שאמר שהוא ינוקא צוטר וילא מה
 נורא המקום הזה וכו' וזה שפר השמים
 פריש וזכו סנרמז בפסוק אוחזה בסנסניו
 סיונו כל סאיצרים יש להס אוחזה בסנסניו:

חבל צדק וידוע דסדינים ה"ס סיי צגי"
 פיר ספי"ו סמרומיון צסיר של פגעים
 כנודע וסמחקתן הוא פיי שנמשך סאי
 לכל צו וכפסה זין צגי" אל סו"י סוד
 הפסוק א' סו"י וואר לניו ונחכוס פייז
 מפרי פרי"ה ופרי"ה הים סמחקת סדינים
 וסנה אמר ר' אליעזר שהוא גלגול ראובן
 שפחה בתשובה אמר פרי"ה בת שתי"ס
 הנה לא רמו רק שצריך לסמחיק סדינים
 בשחי פשמים דסיונו רק סכתיבה וחסומה
 [נגד סחוי"ב] ואח"כ מאי דסי"ה סוכ סאס
 יציא כל אינו נביות וכו' אזי ציקש משה
 שסי"ס סדפ"ת שילא ר"א מחלנו ויתארך
 סזמן גם נגד סדי"ה ונחלס לו ססס
 יתברך ססיד ושס סאחד (סיתר פל ססנים)
 אליעזר פ"כ פסק ר"א אחר כך פויד
 מסירה כרתי וכיה ססלכס דוק וכסצונ:
שכח דושי עני מפי אר"י ומקרני
 רמים פניחני יחפרס
 סדבר כי כתיב"ה חסימ"ה מסיר"ה צגי"
 אר"י"ה כסחזרת סאלף לאלף (צסו"י איכס
 ירדוף אחד אלף) וזאת היא סצקסה
 סושיפנו מפי אר"י"ה סיונו שסחי" סכתיבה
 וכסחסימס וכססורה לפיבה ולא יסלפו
 סיות סמקטריגים ומקרני רמ"י"ס סיונו
 מסחחלת ר"ה פד סוף סחחומס צנפילס
 הוא ר"מ שפוח וכן מסחחומס פד סחחלת
 סו"ר ג"כ ר"מ שפוח וזס סכחצ ומקרני
 רמ"י"ס ודי צוס:
שכח דקרי אלקים פוז ישופתי סכותס
 לראשי ציוס נשק פיון
 צדברי מרן סאריזיל סוד ססוכס הוא
 צחינה סמקיף מאימא וסנה צחינה מקיף
 יש לז"א וצחי" מקיף לנוק' וצחי" מקיף
 לסניסס גם יחד וסנה יוס סראשון הוא
 ו"פ מקרא קדש כי ציוס שאחר יוס"כ
 נכנסין ספנימי"ס דאימא ממסס למפלס
 פד צא יוס סראשון דחג נכנס ספנימי"י

אגרא דפרהא

דלא יחד קביה שמוי אלא על יחזק צנין
דליחחשיב כמה ופל דא רמו קרא וכו'
פכ"ל ובזה הונח לנו מנהג ישראל דכנס
השם אשר יקרא להאדם הוא שם נשמחו
כנודע מיכ הנשמה מחפוררה גם צמח
השינה בקוראו שמו אבל ביחזק הנה
הנשמה מהמסויז אשר הקרא בשם כצר
הלכה לה וצאה רק הנשמה מהפולס
הפליון שאין לה שם ומה שקראו ליחזיק
גם אחר הפקידה בשם יחזיק הוא רק
שם המושאל לסימן מיכ לא פשו סימן
קריאה הסדרה בשם יחזיק רק בשם
חולדותיו משאיכ ניה נ"ל :

שלב הנה חני שיפור ככל איסורי
חורס ג"כ אסור ורוב
הפוסקים ס"ל דאסור מן החורס הנה
לפי"ז פחות משום פרומה ג"כ אסור רק
שאין ביד מפנישין עליו אבל פכ"ס ניתן
להישבון כי יש בזה פונש מן השמים
דאיחא במדרש כך היו אנשי דור המבול
פושים היו אחד מהם מוליא קיפחו מליא'
חורמסים היו זה בא וגומל פחות משי"פ
וזה בא וגומל פחות משי"פ עד מקום
שאינו יכול להוליא ממנו דרין ליל הקביה
אחם פשיחם שלא כשורי אף אני אפשי'
פמכס שלא כשורי אבל חמס דברי המדרש
צמיני דכרי השיפיר דשוה פרומס הוא רק
לישראל אבל בן נח נכרנ על פחות משום
פרומס' ודבר לריך פיון :

שלב בזהר פי נח דף ס"ב המלאך
הממונס על חרפי
דגיכנס סמריאל שמוי פיי"ש וגראס שהוא
מלשון מסערוח כדמיון הכפסיוס ביד צער
ודם סני החפס נחפסם בשלשלאוח ומסמרוח
לכל יצרח כביכול צדמיון הוס נק' המלאך
אשר חייבוא כגיכנס חפסיון מ"י והוא
ממונס על הספריס נק' צלשון סמיר
והנראס דאליו רמו דוד סמיר מסחך

חומי הסדרה פס פי פרשוח לכל מוצר
וסנס הדבר הוקר הנחמד הוס נמסר
במסורה חוסיק צ' ר"פ וליוסיף יליד
וליוסיף אמיר רז"ל יוסף הוא יסוד לדיק
סוד הלויצ סנס על שליוסף ילד הוא
פיקר המוליד והמפורר לכל האיברים
והפולס בסוד הדפח פ"כ וליוסף אמר
היינו פ"כ האמורה והצרכס הוא ג"כ רק
ליוסף היינו על נפילה לולב ונרמז ג"כ
במסורה סלזו צריח סלבוז מכוון נגד צריח
כמפור וחו וליוסף יליד וליוסף אמר סבן
סדברים :

שלא עם נבל ולא חכס מחרגמינן
פמא דקבילו אורייחא ולא
חכימו וסוא פנאי וסניל שסוא פפ"י דברי
חז"ל כובלות חכמה של מפלס חירס וי"ש
פס כז"ל (שי"ש בידס סובלות של חכמה היינו
החורס ואפשי"כ) ולא חכס וי"ש כמחרגס
פמא דקבילו אורייחא ולא חכימו וסוא
פנין נחמד לכמשכיל :

שלב שמות סדרי החורס פפ"י
המכנס סנסוג לקרוחס
בישראל הנה ססדרה השניי נקראת ניה
כי סחחלחס אלה חולדות ניה וכנה יקשה
כלא ססדרה בהחלחל אלה חולדת יחזק
המכנס סנסוג לקרוח אוחס חולדות
ולמס לא יקרא שמה בישראל יחזיק והנראס
פפ"י דברי כחוספחא בזכר למס נח נח
חרי זימנא אלא כל לדיק ולדיק די צפלמא
אוח ל"י חרין רוחין רוחא חד צפלמא
דין ורוחא חד צפלמא לחאי וככי חשכח
ככולסו לדיקי משס משס יפקב יפקב
אצרכס אצרכס שמואל שמואל שם שם
בר מיחזק וכו' בנין דיחזק בשפחא
דלחקריב פ"ל מדבחח נפקח נשמחי'
דסוח צ"י צסאי פלמא וכיון דליחמיר
צ"י באצרכס ברך מחי' כמחיס חיצה
צ"י נשמחי' דפלמא לחאי ובנין דא חשכח

אגרא דפרהא

ס

אבל זס דוקא אס האיש סהוא בן חורי
וירא שמים דוק בדבר הזה:
שלו גר אנכי בארץ אל חסדר ממני
מלחודך לריך להצבונן מכו
השייכות בצביל סהוא גר מש"ס לא יסחור
ממנו ה"י מלחודו ונ"ל פסיי מ"ש בצבא
משפטים כאשר ביאר שס סוד נפש סגר
אמר שס אחיכ וצמס דוכחין אזכר קוב"ס
על גיורא בנין דרפא קדישא מזדכרין
ביס ולבחר נסיק מלס סחימא מנרתיקס
וכיון דאחגלי אסדר לנרתיקס מיד ואחלבש
המן כיון דאזכר על גיורא בכל אינון
דוכחין נפק מלס מנרתיקס ואחגלי ואמר
ואחס ידפחס אח נפש כגר מיד פאלח
לנרתיקס ואכדרה בלבוש' ואחפמרה דכחיב
כי גרים היחס באמ"ל וכו' ואפלה
דאמינא דהא אירייה' מלס נפקא מנרתיקא
ואיהחזיאה זעיר ומיד אחפמריה ככי הוא
ודאי ובזמנא דאחגליאה מגו נרתיקי'
ואיהפמריה מיד לא פבדה דא אלס
לאינון דיורסין צס ואישהמודסין צס
לרחימאה דאיכו שפיר' צחיו ושפירחס
צריוא ואיכו פמירחס צממירו גו סיכלא
דילס ואיח לס רחימא וכו' סהוא רחימא
מגו רחימי דרחיס לס פצר לחרע ציחס
חדיר זקיף פויני לכל סטר איכו ידפה
דכא רחימא אסטר חרע ציחס חדיר
מס פבדה פחהח פחהח זעירא צכסוא
סיכלא פמירחא דאיכו חמן וגלי אח
אנפסא לגבי רחימא ומיד אחכדרה
ואחכסיאה כל אינון דכוו לגבי רחימא
לא חמו ולא אסככלו צי' רחימא בלחודוי
וכו' פיי"ש כל הפנין וכנס נשמע דוגמא
סלזו ממלוח כגר צמס שרמזה סחורס
ואחס ידפחס אח נפש כגר וז"ש דוד
גר אנכי בארץ כי בא מנשמה רוח סמואצביס
וכנס ממליח כגר נשמע איך סכחורס
חמד שפשוטים גליחא אנפסא לגבי רחימא

צשרי (סיונו קודס סיפוריס רק כיון
שנמסר ח"ו להממונה על שמר הכפיסה
כנס חסמר צשרי מגודל ספחד של סיפורין)
וממשפטיך ירחוי (סיונו מסיפורין סנפסיס
צחוך סניסנס) ונסס מצואר שס צזסר
דסמלאך סניל קאמרווח לסו שפחא
ופלגא צזכוח פניוח אישיר דגדול כח
קדושה שסס כנס יש צזס לפרש מ"ש
שלמס אל האמר לפני סמלאך כי שגנס
הוא למס יקלף סאלקיס על קולך דכנס
כמוסריס וסאפיקורסיס כפחללויס וכו'
כנס כפי כרהא לא מכני לסו פנייה
איש"ד כיון שחיללו וכו' צשאמ צנפס
(ואחצונן מסר סמר אחוון דדין וכו' מאן
דפציד הא נוכל צכא וזסו ואל האמר
לפני סמלאך (סניל) כי שגנס הוא (שלא
סיחס כוונחך למסור צפנין כהוא דירושלמי
דשאל לו אס אכל חציץ ופי"ז נחסס איש
אחד ונמסר לאנגריא) למס יקליף על
קולך (אפילו על פנייה אישיר צקול כי
ח"ו גס זאה סרפוא' לא חופיל) וחבל אח
מפסס ידיך (גס סלדקס לא חופיל למוסריס)
וכל צ"י נקייס לפני יי':

שלה אין לבקש מחדש שיפסס לו
טובה אפילו אח יחלס
צמחון צכש"י רק יפסס זאה לכלציס
ספנין צמצע כדרך כל פניוני מוי"מ נשמע
כדבר מיוסף צציקס משר כמשקיס ונפנס
פי"ז סגס שבדאי צמח צי"י וכ"ס מצואר
צמדרש שס אשרי סגבר אהר שס וי"י
מצמחו זס יושף וכו' פיי"ש וצספר נזר
סקודס וחרהא מצואר וצזס יחורץ לך
כאיך ציקסס אציגיל לדוד וכו' כאשר
יי"ב יי' לאדוני וכו' וזכרתי ולא שסכח
אח אמחיק וכן יכונחן לדוד כי מוחר
לבקש מכן אדם איזס דבר ויסיס צמחינו
צאלקיו אשר ישיפכו פי"ז בן אדם סלזס
ויסיס אח אוחו כבן אדם סלצשח סמצע

אגרא דפרהא

צבן אל תסחר ממני מזיחך סבן סדבר :
שלו מנהג ישראל אדם כשמוסק
בחורס ומחקשס באיזס
דבר סוא מסלסל ומספך צקנו וממשמש
בו וכלל דבר סוא ונ"ל דכנס בזקן מרמו
לי"ג מדוח של רחמים וידוע די"ג מדוח
שסחורס נדרשח מכוונים נגד י"ג מדוח
של רחמים וכאשר כאדם אינו מבין איזו
דבר אינו יכול לכגיע לאיזס מדס שסדבר
סוס נדרש בו וסנס ממשמש צקנו
ובאיזספרוהא דלחחא איזמר פיבדל לפולל
ומחפוריס י"ג מדוח של רחמים ומושפסס
לי"ג מדוח שסחורס נדרשח צבן ומושפסס
אל סאדם ואז מחנלכ לו סדבר כנעלס
מאחו סניל :

שלא בהגהת אשרי מאיז סאוכל
נבילות ומריפח

וסמוכדס לישראל איז מחפסקין בקבורחו
אפי ככלבים אוכלין אח צשרו ולוקחין
אח דמו אסיר לכיל פי"ש כ"ל סוד סי
ליראיו פי"ס סאמור צזר ואנשי קודש
חסיין לי ובשר צשד' טריפס לא חלכלו
צבן דישראל קדוש נלמוס לסס ובשר
צשדס טריפס פי"כ כשאוכל חיו נבילות
וטריפס סוגס בקדושח ואזלל ליס קדושחו
וסנס נופיח ישראל חשמיס קדושס נינהו
פי"כ למח מזוח חייבין צגניזס כי חשמיסי
קדוש' נגזוין משאי"כ כשאזלל לס ח"ו
כקדושס באכילח ספר סיח נזרקין ח"ו
סשי"ח יליל אח פמו ישראל למפן ירבו
ימיסס וימי צניסס :

שרש במה יזכל כפר אח ארחו
לשמור כדצריך יחסרש

סדבר לדעחי דסנס כשסאדם עוצר אורח
סנס דצרך אי"ל ללמוד כי"כ כמו צבוחו
ולספמיס יחצמל לגמרי מן סחורס מפרדל
דאורחי ואפסי"כ שסוא צן חורס סנס
פסי"ס מסרסר צחירס וסי"ל חשמרסו

דצרך צסחסלכך חנחס אוחך משאי"כ מי
שסוא מניפר וריק ח"ו מן סחורס סנס
איז לו ח"ו זכוח לשמירס חבל כזכוח
סוא מס שסומר סחורס סיינו שאינו עוצר
פל חוקי סחורס ושומר אח פלמו
צפינדקלוח מאכילות אסירות ומדבר צבירי
צמפסס ובסרסור וז"ס צמס יזכס נפר
(סיינו כנפור וריק מן סחורס צמס יזכס)
אח ארחו (חלק סחורי איז פמו לשמירי
ומשיב פי"ז) לשמור כדצריך (אס שימר
סלאוין שצחורס לכל יחגלל ח"ו ובזס
מקייס דצריך סנס חורס סוא וחשמרסו
למד לפולס :

שמ עיני כל אליך ישצרו ואחס נוחן
לסס אח אכלס צפחו צבר

ידוע מי"ס צפחין דצריך וסנס אסיר
לאכול קודס ק"ס נרמו צפחין דכנס
יחידל פילאח שצפ צגני"ל אלף קייח יחודל
חחאס צריך צגני"ל אלף שני"ח סנס צסחורת
סאלפסיס לאלפי"ן כנודע סנס סס צפחין
סוא סנרמו ואחס נוחן לסס אח אכליס
צפחין דייקלל :

שמא אריך סוי אקרא ואל סוי
אחחנן באצידרסס כחוב

סס סרלשין צויד' סיל וסשני צאלי"ק
דליח פיין צשרמי"ג צרלשיח שצחצ שצלל
כדבריו צספר חסליס אחד מיסו פפי"ז
דצרי מרן סארצי"ל נרלח מציאר דשניסס
צויד' סאי דקחשיב פשרס שצוח סוי
צמזמור סוס ישחנו צניקוד ופי"ש פירושיס
ואס סיל סגירסל סככונס ימחק לחיך
לדפח ספירוש פל זס פי"ד ספסיק צן
חכס ישצח חב ובן כסיל ח'גח אמו חבל
לא חציו כי ספנס אינו מניפ לשס סויס
רק סרחקס צביכול שמחרחק ממנו וססחרח
פניס צביכול חבל לשס אדני סלס סקדוש'
צביכול מניפ ספנס צביכול וסנס חצבוין
שאמר צכאן י"ו ספליחי מן שאל נפשי
סיינו

אגרא דפרהא

סא

והיו סדרתם למצוד לשרי לבחית כנס
ישפטו על שעשו זאת על פניך בסיכוף
כי לית אחר פנוי ממך הבן הדבר :

שמג יששכר חמור גרם רבץ בין
המשפחים כנס בצל

כרחק הוא לאדם לעסיק גם בחומרות
פוס"ז אכילס ושחי ומשגל ושינה וכן
בענייני מו"מ וחרישה וזריעה וכי כחיב
וכניה בו יומם ולילם אבל החילוק הוא
הבן חורס העיסק בחור' ועיקר מגמתו
הוא רק כשיגיע הזמן לאכול אז הוא
אוכל וכל מגמתו למסר להחיש מעשבו
בכדי שישב אל חורס וכן בכל ענייניו
כנס גם כל החומרות הללו יתחשבו אל
החורס כיון שעישה אחסם בהכרח ולפני
כל מעשה ומעשה מחומרות החורס
מקדמת לפניו ולאחריו פ"כ פסקו החור'
אפי' מי שפיקס במו"מ ובצח שיש לו
פנאי חוזר אל החורס עיקרי חורתו
אומנתו משאי"כ מי שאינו עוסק בחורס
אפי' כל ענייניו הסכרמים ברוב יתחשבו
למיתרות כבר נאמרו הדברים לפני
החבירים המקשיבים בהסחרחות הדברים
זהו שיש לפרש יששכר הוא הבצל חורס
חמיר החומרות שלו גרים דינו כמו
העלמיה דהדין הוא עלמות של איסור
מאשרפין לסיחר לבטל את האיסור פ"כ
הבצל חורס אי"ל לסינופים להחשנות
לבטל את האיסור כי של איסור מאשרפ
הבן הדבר ואמר הפעם רבץ בין
המשפחים כי מנוחה החומרות שלו
היא בין הגבולים לפניו ולאחריו חורס
וכמש"ל הבן הדבר :

שרם ראני חפלתו לך סי פח רצון
וכו' לכבין החכה הכחוב

וגם להחזונן המנהג שנוכחין כ"י לאמרו
במנחה שבה יתבאר הדבר פפ"י מ"ש
בזכר אלל המרגלים שהחפלה משה סי

ארך

היונו אחר החשיבה סי צרלך וכו'
הסחרת פניך הויתו נבטל הויתו צפה
הצמר הסיבה הפון ואח"כ בהפלות על
לבני לחשובה כנס אליך הו"י אקרא (כי
צפה הפון הסחרת פניך ועמדת מרחוק
כביכול) ואל אדני אחמנן בחמינה ובקשה
למחול לי על הפגם שפנמתי כי בן כסיל
חונת אמו והשם הטוב יכפר :

שמב קומה סי אל יפ"ז אנוש ישפטו
גיים על פניך כנס יש

להחזונן מה הוא הכפזה שאמר וגם
אומרו אנוש ולא אדם ואיש וגם מ"ש
אח"כ אנוש ישפטו גיים על פניך מה
הוא והנראה פ"פ מ"ש הרמב"ם בה' פ"ז
שפעות דור אנוש בהחלה לעצוד פ"ז
היה שהיו סוברים שמהראוי למצוד לכבדי
השמים וכסיליכם כיון שעשאתם כש"ה
לשלימים וממונים כמי במלך שצודין
לשרי לבחיתו וס"א כבוד הגלך ובחמת
הדבר כזה אסיר וכחיב בחורה בלחי לה'
לברו וכעצם הוא דכך רואה בשצודין
לשרי לבחית של מלך ב"ו הוא דוקא שלא
בפני המלך אבל בפני המלך בסיכולו
יתחייב מיתחם העובד לאיזה שר כנס
חראה שנתחייב אור"י באמור לדוד ואדני
יואב ולפ"ז במלך מלכי המלכים הקב"ה
כנס לית אחר פנוי מיניה ומלא כה"כ
איך יכול לעבוד את זולתו וכשעובד את
זולתו כנס הוא פזות פ"ים באמור ח"ו
שאין זה ציכולו ח"ו וכיוצא וזה שנלצווינו
לא יח"י לך אלקים אחרים על פ"י הויתו
בכל מקום אשר פני שם וכנס לית
אחר פנוי הבן הדבר וז"ש קומה סי
יתגלה כבודך יח"ש לפין כל ושיב אלי פוז
אנו"ש לא יח"י להם שוב הפזה הסו"א
אוחן העובדים פ"ז כאנוש כי יראו אשר
בסיכוף כבד אומר כולו ישפטו גיים על
פניך כנס שהיו קורין לך אלקא דלקיי"א

אגרא דפרהא

לְקַבֵּל שֶׁכֶר שֶׁאִמַר וְאֶקְבֵּל אֲגֵרָא אֲךָ הוּא
לְדַפְחֵי דְהִנֵּה בְמִצּוֹת זֶה נֹאמַר בְּחֹרֵס
מִפְנֵי שִׁבַּע חֻקּוֹס וְהִדְרָה פְּנֵי זָקֵן וִירָחֵי
מֵאֲלֻקִּיךָ וְכוּ' וְאָמְרוּ בְּזֵכֶר מֵאֵן חֲמֵי
דִּיקְנָא יִקְרַחָא וְלֹא קֵא אִיכְסָף מִקְמֵיס
נִרְאֵה דִּסִּיל דְכֹאֵי וִירָחֵא מֵאֲלֻקִּיךָ
הוּא בְּנַמְחָה כְּשִׁחְקִיִּים כְּמִצּוֹ' הוֹאֵחַ וְכוּ'
זֶה שֶׁכֶרךָ וִירָחֵא מֵאֲלֻקִּיךָ יִגִּיעַ לְךָ הִירָחֵא
אִיב לִפְיִז בִּזְאֵחַ כְּמִצּוֹת מוֹחֵר לַעֲשׂוֹת
פִּי"מ לְקַבֵּל פֶּרֶס הִינּוּ הִירָא' וְזֶה שֶׁאִמַר
כְּהִנָּא אֵל חֲכוּי כְּעַבְדִּים וְכוּ' וְסִיִּים וְיִכִּי
מִרְאָה שְׁמֵיס פְּלִיכֵס הִינּוּ שׁוֹס מוֹטֵל
עַל כֵּס לַעֲשׂוֹת כְּמִצּוֹת אֲשֶׁר שֶׁכֶר' מִרְאָה
שְׁמֵיס זֶה מוֹטֵל פְּלִיכֵס לַעֲשִׂיחָה דּוֹקֵא
פִּי"מ לְקַבֵּל פֶּרֶס וְהוּא נֶחְמַד וְנִפְסִים :

שְׁמוֹ רְבִזָּה יִחַשְׁרֵס גִּיב כִּכֵּל בִּידֵי
שְׁמֵיס חוֹץ מִירָחֵא שְׁמֵיס
הִינּוּ כֵּל הַשֶּׁכֶר וְכַטּוּבֹת שֶׁמִּשְׁכִּיר וּמִיפִיב
הַשִּׁי"ח אֵל הַאֲדָס אִינָן בִּיד הַאֲדָס שׁוֹפֵט'
כְּמִצּוֹ' בְּשִׁבִיל הַעֲבִיבָה כִּי הוּא מִחוּיִב
לַעֲשׂוֹת כְּמִצּוֹת לִשְׁט פֶּשַׁלֵּס וְהַשִּׁי"ח הוּא
בְּפִלְמוֹ הַמִּיפִּיב וְכִכֵּל בִּידֵי וְיִחַשׁ מִשְׁאִיב
מִרְאָה שְׁמֵיס בִּיד הַאֲדָס הוּא לַעֲשִׂיחַ
כְּמִצּוֹ' לְקַבֵּל שֶׁכֶר מִרְאָה שְׁמֵיס :

שְׁמוֹ רְעֵב"ן נִפְרֵס גִּיב מֵה שֶׁנֹּאמַר
בִּיעֻקֵּב וְיֻקָּץ יַעֲקֹב מִשְׁנַחַח

כו' וִירָחֵא וִיאַמַר אֲכִינָן יֵשׁ וְכוּ' וְיִדַר יַעֲקֹב
דַּר לֵאמֹר אֲסִי וְכוּ' וְנַחֵן לִי לֶחֶם
לֵאכּוֹל וּבְגַד לְלַבֵּשׁ וְשַׁנְחֵי וְכוּ' וְהַאֲבָן
כִּזְאֵחַ אֲשֶׁר שִׁמְחֵי וְכוּ' וְכֵל אֲשֶׁר הַחֵן
לִי עֲשֶׂה אֲפַשְׁרֵנוּ לְךָ דְהִנֵּה כְּדַבְרֵיס
חֲמוּסִים עַל יַעֲקֹב אֲבִינוּ חֲסִידָא קְדִישָׁא
שֶׁחֲנִי בְּהִנְאִי אֲסִ יִחֵן לוֹ הַשִּׁי"ח פֶּרְנַסְחוּ
בְּרִיוּחַ אֲזִי יַפְדְּכוּ וְיִחֵן לוֹ מִפְּשֶׁר מְכֵל
אֲבֵל יוֹבְנוּ כְּדַבְרֵיס פִּי"פ כִּי"ל וּבְכַקְדִּים
מֵה שֶׁנֹּאמַר עֲשֶׂה חֲפֵצֶךָ אֵת כֵּל הַבְּזוּיֹת
וְכוּ' לַמֶּשֶׁן חֲלַמַד לִירָחֵא וְכוּ' הִנֵּה דְרֵשוּ
רִזֵּל עֲשֶׂה בְּשִׁבִיל שֶׁחֲפֵצֶךָ וְהִנֵּה קֶשֶׁת

אֲךָ אֲפִיס וְרַב חֲסֵד אֲרִיִּי אֲמִי"ח אֲמִי
סִלְקוּ מִכֹּאֵן אֲרִי"ח אִינּוֹן גִּרְמוֹ לִי
דְאֶסְחֻלְקוּ מִכֹּאֵן דְכֹא בְּשִׁקְרָא דְבִרוּ
גִרְמִיִּיכוּ בְּמִד' דְבִינָן מוֹדֵד מוֹדֵדִין לוֹ
עֲכִיל וְהִנֵּה אֲמֵרוּ זִיל בְּמִדְרֵשׁ כְּשֶׁאִמַר
מִשֶּׁה סֵלַח נֹא לַמּוֹן כֶּפֶס הוּא הִיב עַח
רִזֵּין וְאֵלוֹ אֲמַר אֲזִי סֵלַח לַפּוֹנוֹחִיסַס שֶׁל
יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כֵּל הַדּוֹרוֹת הִי עוֹשֶׂה
הִנָּא בַּעַח רִזֵּין עֲנִיחֻךָ אֲמַר הַקְּבִיבָה
סִרִי כְּדַבְרִיךָ אֲפַשֵּׁה סֵלַחֵי כְּדַבְרִיךָ
עֲכִיל וִישׁ לְכַחְבּוֹן וְכוּ' סִיד שֶׁלֹא יִדַע
מִשֶּׁה שֶׁהוּא עַח רִזֵּין וְלִמֵּה לֹא הַפְּלֵל
עַד סוֹף כֵּל הַדּוֹרוֹת אֲךָ הוּא לְהִיוֹת
דְּמִדָּה אֲמִי"ח נֶסְחֻלֵּק כְּאֲמֹר בְּזֵכֶר וּמִדָּה
אֲמֵה כְּבִיכּוֹל הִי"ס כְּפִנוֹס חֲרִין כְּפִוִּינָן
הִי"ס יִשָּׂא וִי"י פְּנִיו אֲלֵיךָ. וְהִנֵּה לַסְלוֹת
עַד סוֹף כֵּל הַדּוֹרוֹת הוּא נְשִׂיחָה פְּנִיס
דְּמִכּוֹי חִיחֵי וְהִנֵּה מִשֶּׁה בִּיזְדָּמוֹ הַסְּחֻלְקִי
מִדָּה אֲמִי"ח לֹא רֵכֵה לְבַקֵּשׁ נְשִׂיחָה פְּנִיס
כְּגַם שְׁהִיב עַח רִזֵּין וּמַעֲחֵה מִמִּילָא
חֲבִין סוֹד הַפְּסוּיק כְּמִדְרַב בְּזִמְנָן שֶׁהוּא
עַח רִזֵּין וּבְפֶרֶעַ בְּמִלְחָמָה שֶׁבַח אֲמַר
וְאֵנִי חִפְלַחֵי לְךָ כִּי עַח רִזֵּין אֲלֻקִּים בְּרַב
חֲכֻדְךָ פִּנְנֵי בְּאֲמֵה יִשְׁפֵךְ שֶׁאֲזִי בְּזִמְנָן מִשֶּׁה
הִיב הַסְּחֻלְקוֹת מִדְ"ה אֲמִי"ח וְלֹא הִי
יְכוֹל לְהַפְּלֵל עַל נְשִׂיחָה כְּפִיס אֲבֵל
כַּעַח פִּנְנֵי בְּאֲמִי"ח יִשְׁפֵךְ וְהַשָּׂא אֲזִר
פְּנִיךָ פְּלִינוּ כִּבָּן :

יְשִׁמָּה מִשְׁנֵי אֵל חֲכוּי כְּעַבְדִּים
כְּמַשְׁמֵיס וְכוּ' אֲלֹא

הִינּוּ כְּעַבְדִּים וְכוּ' וְיִכִּי מִרְאָה שְׁמֵיס
פְּלִיכֵס כֵּךְ סִימָא וְיִכִּי מִירָא וְכוּ' לֹא
נוֹדַע פְּנִינֵי בְּסִמְיֻכּוֹת לְכֹא וְהִנְרָא לַפְּרֵשׁ
עֲפִי"י מֵה דְאֲמֵרוּ בְּגַמִּי ר' פִּלּוּי כֵּד הוּא
חֲלַשׁ מְגִירָסֵא הוּא יִחִיב אֲפַחְחֵא דְבִי
מִדְרֵשָׁא אֲמַר כֵּד נִפְקוּ רַבָּנִין אִיְקוּס
מִקְמִיִּיכוּ וְאֶקְבֵּל אֲגֵרָא כֵּל כְּרוֹא' מִשְׁחִימֵי
וְכוּ' סִיד שֶׁעֲשֶׂה זֶה הִנָּהֵא כְּמִצּוֹת כְּדִי

מביאו וכאן מביאו רשיי המדרש ונראה מדבריו שמרחיק דברי המדרש מפשוטו ורצונו לבחור בפשוט והדרשה חדרש ולא ידפחי למע ירחיק כי רשיי זיל סדרשה וסנראש שפוא לחיבת ולטובת ישראל דכנס דרשו רזיל ויפבור ייז פל פניו ויקרא מלמד שנחפסף סקב"ס וכו' ואמר למשה אם יפשו בניו לפני כסדר הזה אני מוחל את כל פוונותיהם והנה יש לפרש הפנין פל צ' דרכים א' כפשוטו אס יפשו בניו לפני כסדר הזה היינו שיחפספו ויקראו לפני הי"ג מרות אל רחוס וחנון וכו' דרך כצ' אס יפשו בניו לפני כסדר הזה היינו שיחנסגו גס סס בדרך י"ג מרות מע הוא רחוס וכו' מע הוא חנון וכו' והנה לככריפ איזה פשט הוא אמיתי נשמע מהמדה סראשונה אל כנס א"א לומר מע הוא אל אף אחס וכו' פ"כ לומר דספשמ הוא באמירס בלבד סגוי וכנס בזה סרצ כגדול בשל ספלאס אל סוריס לנו לומר שלש פשרס דוויק ופיין פ"ש דזס יונח אס נאמר שסשיי לא קראו ליסקב אל משאיכ אס נאמר דכשיי קראו ליפקב אל כנס אפשר לכוח אדס בארץ שיסיי לו מדה לסיקרא אל איכ נוכל שפיר לומר דספשמ הוא בדרך סבי והנה לזכוח אח ישראל שילאו י"ח בקריאס בלבד סרחיק רשיי זיל אח סמדרש סזה מפשוטו וקירב אח כפשמ וכבן סדבר :

שן אמרין ד במשה ואהרן נאמר בפסירחס פ"ס י"י לומר שננשיקס וכו' ובמרים לא נאמר פ"ס י"י נלמד בגיש ש"ס ש"ס מע כאך פ"ס י"י וכו' למס נלמד סדבר בגיש דווקא גיש הוא מדה שניי מכוונת נגר מדה רחוי"ס ס"ס שפרוח שפל ספספ ספליונכ

מאד דכוס פ"מ לקבל פרס וציותר קסס דכנביא לווח ובחנווי נא בזאח ולמס יסיי מותר לבחון אח סשיי בוס דוקא סרו זס פבורס פ"מ לקבל פרס וגס יש לסחצונן אומרו למפן חלמד ליראס מע הוא אך הוא פנין כנראס דכנס מלוי אשר שכרס הוא סירא' מותר לפבור אח סשיי שיחן לו שכרו סיראס והנה פניוח מפציר פל דמח קונו סיינו סיראס והנה כשסאדס מפער בשביל שיחפער ולא יחצפל מיראס מע נחמד וגפ"ס סדבר וז"ש פער בשביל שחפער רק יסיי כוונחך למפן חלמד ליראס וכו' וז"ש ביפקב וירא יפקב וכו' סיינו שפסס פשס סיראס סאמיתווח אז נדר נדר אס יסיי וכו' ונחן לי לחס לאכול וכו' אז פער אפשרנו לך בכדי שחפער למפן חלמוד ליראס ופיקר כוונחו בפשירות רק בשביל סיראס לדבר כזס מותר לפבור אח סשיי פ"מ לקבל פרס סירא'. ודי בוס :

שמח כבלתי לכמחיק סדינים וסנבורוח נגמור כל ס' חכליס נרמו בפסוק מי ימלל גבורוח י"י (ימלל מלשון מלילי"ח מלשון מוליל חורק ולפי"ז ספירוש הוא מי סירלס לכחוש ולמולל כגבורוח) ישמיע כל חכלחו (סיינו כל ספר חסלוס) :

שמח ויקרא לו אל חלקי ישראל רשיי לא שסמזכ קרויי וכו' אלא וכו' קרא שס כמזכ פ"ס כנס וכו' ורבותינו דרשו שסקב"ס קראו ליפקב אל ודברי חורס כפפ"ש יפולץ סלפ מחחלקוס לכמס פפמ"ס ואני ליישב פשוטו של מקרא באחי פכ"ל סנה מדרך רשיי ככ"מ שאפער לסביא בפשוטו וגס סמדרש סקרוב לפשוטו וסמדרש סרחוק מכפשמ אינו

אגרא דפרהא

שנב הלכה רווחח בישראל אין
דין קיז מכלכס
פיין ברש"י שזח דף קליז פ' כמעס
ללא ניחנס חורס שבפי"פ לדרוש זייג
מדוח (ואיכ הס"ד כל סייג מדוח ולאו
דוקא קיז) וכנס כמשכיל פ"ד יגיל
וישמח ידוע דייג מדוח שהחורס נדרשח
מכוונים נגד ייג ח"ד חל רחוח וחנון
וכו' כנודע אשר הס ייג חיקונא דיוקנא
לחורס שבפי"פ כוא בחוי נקי מלכות
פס וחורס שבפי"פ קרינן לה ואשח אין
לס זקן בין וכחזון וכשס כטוב יכפר
במדיו: :

הפלוונס סנס נרמז על פי י"י סבן
סדבר ויסר שלא יאמר פינו דבר שלא
ברלינו:

שנא אמרין כ"מ שנאמר וי"י
סוא ובית דינו
מלחתי בקנס שהוא מבחינה אין ריבוי
אחר ריבוי אלא למעט כו השם סו"י
רחמים ואזו ו' ג"כ רחמים וסו"י ריבוי
אחר ריבוי למעט סיכס גס בית דינו
זכאן אכל מהגברים הרחמים כו מיפוט
שממעט סרבוו אחר ריבוי זכ"מ סוא
רק דבר מעט פי"ש וסוא דבר כנלרך
לכמס שניינים :

שייך לספר אגרא דפרהא

א קציל אני ס' קודס שימחל וכו' סיינו
קידס שהניע לכלל חמא אני ס' וכו'
יימשה חשיבס ומסא דרשו חזיל מדחוינן
דמליח כפאוח סס גס בקפנות :

ב תריין משיחין בן מיכודס ואשרים
לסווח אוחן סז' שבמיס
נגד ניס"ן וחשריי פ"פ סדר סדגליס
זנודע זבאוחן סז' חדשים סיס סדר
כבריאח חשרי למחשכס וניסן למשש
כנודע מפליגתא ריא ורי"י פ"כ יוקדס
משיח בן אפרים דמחשכס קודמח
למשש ופי"כ נמשס סדין זמשיח בן
אפרים כו המחשכס זחשרי כו מלס
זמחשכס לזרוח זמדס"ד :

ג שבמ אפרים אין יכולין לומר
שיין ימליח שיין מרמזח
לגי אצית כנודע וסנס ניסן חג כפסח
זסיד כחסד לאנרסס ימין משאי"כ חשרי
זכפרמ רי"ס מדס"ד ילחק סנס שזפ
אפרים נגד חשרי סיד סדין דילחק
מדח

א בגמרא ר"ס י"י וי"י אני סוא
קודס שימחל כחדס
ואני סוא לאחר שימחל כחדס וימשס
חשיבס לא נודע רמיזוח סכחוב לזס
וגס למס סולרך לסמייפנו שהשי"ח
מחכג זרחמים שס כחדס קודס שימחל
פיקר סחידוש סוא לאחר שימחל וימשס
חשוכס וכנרסח דנסכ ידוע ייג מדוח
של רחמים סס נקי ייג חיקוני דיוקנא
קדישא ולזס לזטויוו שלא לגלח כזקן
וסז' שמוח סו"י סקודמים סס מרומזיס
לפיאוח סלזטויוו שלא לסשחית וסנס יש
לסחזון מפני מס פיאוח כזקן אי"א
לקייס זימי כקפנותו משאי"כ פאוח
סראש וגס סגדול מצווס שלא לסקיף
פאוח כקטן ונרסח דזס סוא דרשח
חזיל דכפאוח סראש נוסגין גס זקפנותו
קודס שימחל כחדס כו אינו בן מלוס
לסורות שגס כמלות שהחדס פוישס
זקפניחו כשהוא קטן כגס שאינו בן
גלוס וסד"א דסו"י כמעשס קוף זפלמח

אגרא דפרהא

שמו מנין שמיין ולקח גם את השמיין לו לשמו ומפחה פיקר השם נקראים אגראו בני ישראל ולפשימים יפקיב הוא כשפדיין השמיין לא נחספך למהוק דוק וחשכה זה ודרוש וקבל שגר בכימ להחזונן בשם יפקב וישראל :

ה דרש דרש משה מקובל צדיקין דרש מכה ודרש מכה היינו

לכחוז דרש אי בסיף שמה ודרש סבי בתחילת שמה הוא לסורות כששלים האדם איזה דרש בחורה וסובר שפיים כהשגה חוזר ומחיל בראש כי פדיין הוא החלה מגיע ואחחן אופן פי והוא לדפתי לרמו האדם לכל יאמר סנה זה תכלית השגתי ולא אחייגע להשיג עוד מה שאינו בכה השגתי לא יאמר כן כי באם יתחיל עוד לדרוש סנה השי"ח יתן כח נוסף בנפשו ושכלו להשיג עוד וזה לדפתי מחבאר בפסוק ויבטחו בך יודפי שמך (אוחן כיוודפים שהחורה היא שמתיו של הקביה ואיח לבח לתכלית פכ"ז סם בוסחים בך ומוסיפים ודורשים בכל פת ההשגה יתירס ביוודפים שחוסף להם אומץ) כי לא מוצה דורשיך סי (היינו שאיך מוצה אוחן כיוודפים מחיבות דרש דרש ונקראים דורשיך :

ו איפסקהא סלכתי כרי אשי (בכקומץ) שרריך לסיים לפיני כל

ישראל בסיף החירס באמצע שמה לסורי שלא בא לסופה ותכלית של תורה ג"ז שם וגיל דבזה מובן המסורה בי פשמים בחורה לפיני כל ישראל ואידך ויקרא משה ליחושע ויאמר אליו לפיני כל ישראל חזק ואמץ דהנה דרשו חזיל במדרש שאמר משה ליחושע שישראל ממנו כל הספיקות שיש לו ואיל יחושע כלום הנחתיך אפי' שמה אחת לא כך כהנה ויחושע

מדה השמאל פ"כ אין יכולין לומר ש"ן ימניה :

ד יערהב נקי שמו ישראל והנה המלאך שנאבק עמו גילה

לו זהו פרס שאמר לו הקביה ויש להחזונן למס נגלה הדבר לאוחו מלאך הנאבק עמו בדיוקא כרי פגמו בו מלאכי אלקים ושלה מלאכים אל פשו וגם מה שייכות סמפס לשם ישראל כי שריה וכו' והנה יש לכבין בחורה שנק' יפקב אח"כ כי שם יפקב וכ"ס בשם ישראל וכן אנחנו בניו קוראים אוחנו הנביאים בכל ספרי הכנזאה לפשמים יפקב ופי"ם הרוב ישראל והלפי"ד דכנה ידוע דהמלאך הנאבק עם אבינו יפקב הוא הס"ס שרו של פשו וידוע והוא כשמן הוא היצ"ר וכו' סנה הוא היצ"ר המפחה לאדם לפצירות בכה הנפש הבסמיות כניתן באדם מלך חלל השמאלי שכלב והוא כשמן המסמין ומקמרג על האדם את שומפין לפתחו והנה האדם יש לו חמיד מלחמה עמו ללחום עמו ולא לשמום לפתחו וכנה כלדויקים הגדולים בגודל דקתם במשך הזמן בעבודה האמיתית מהפכין מר למהוק מהפכין גם היצ"ר לי"מ והנפש הבסמית שיה מלך הקליפה מחסכה לקדושה ולדיק כזה בנית שלא יחשא כי מי יחפיה אוחו וכנה חמלא זה שהראש הקביה יפקב אבינו נאבק עמו המלאך זה השמן ויכול לו יפקב ונחספך לפד לו לברכו וגילה לו המלאך זה הסוד שיקרא שמו ישראל שכבר נלח את השמן ולקחו לו לפד ולדרבנא הוא מסייעו לפבודה פמנין כלדויקים הגדולים שפודין את השי"ת עבודה שלימס וחמס בדברים השייכים ליצ"ר. דהיינו אכילה ושחיס ומשגל לזה נקי שמו ישראל יחוסף על

אנרא דפריא

היה בדרך הפצע בפשיה וכוונת רז"ל
ראויים היו ישראל לפשות להם גם בימי
עזריאל וכו' שיינו אלו היו ראויים בודאי
ה' שם ראש הדור לשון מושיע ופי"ס
דברנים האלם תחבונן עוד :

ח עזר"ה וישופים יחפרש פזר"ס
פז"ר מלובש בפצע הפשי

וישופה שלא כפצע ויחפרש לפי"ו הספוק
חושב לפזרחי ה' השופתי דכך רואה
בכבוש ב"ח בימי עזרא ראויים היו
ישראל ליפשות להם גם שלא כפצע רק
שגם החמא ולא היה באפשרי להניחם
עוד בגלות עד שיחקנו מעשיהם כי
כבר נאמר לנביא לפי מלאכה לבבל שבעים
שנה וכו' והנה הגלות החל הזה נעלם
זמן הקץ ואין הדבר תלוי אלא בתשובה
כי השיי חפץ לרוממנו בנסיים ונפלאות
כימי לאחינו מאמ"ל וכנה דוד כשראה
הגלות הארוך הזה זיקא מהשי"ח חושב
לפזרחי (חושב ומסר י"י וחסיה פזרחי
לפזר לו אפי"ו בפצע ובלבד שיהי מסרה)
אדוני השופתי [אחיה ה' שכוונתך להיות
השופתי לרוממנו שלא כפצע רק בנסיים
מפורסמים הנה אני חפץ שחיה פזרחי
ובלבד שימסר לרחמינו כזה זיקא דוד
והנה הגיע הפח והפונס שיהי ה'
וישופתינו שופים את עמך וכו' :

ט ב"ה"י רבי לפקור פי"ב בפ"ב
שחל להיות בשבת ואמר

כיון דהרמי רדתי וחממים לא סודו לו גיל
מה שרבי ד.ק.ה. ז.ק.ה. לפקור דכנה הדין
מבואר בנתי"ח מצני המשפחה וכו' הלא
כל המשפחה נולד בן זכר (באוחה המשפחה)
נחראתא כל המשפחה והנה רבי מביח
דוד קאחי ובפי"ב לאחר חלוא נולד בן
דוד וכיון שהגיע פי"ב לאחר חלוא נחראתא
כל המשפחה פי"ב רבי דמביח דוד קאחי
הוא הרגיש אחר חלוא בשבת פי"ב שכבר
נולד

וישופ בן נון נפר לא ימוש מחוך
האוסל והנה בכאן בתורה ויקרא וכו'
ויאמר אליו לפיני כ"י חזק וכו' אינו
מוכן כי האמירה אינה לודקה לחוש
הראות רק לחוש השמע אבל יש לפרש
לדפחי שאמר ליה לפיני כל ישראל
שיינו א"ל סך רואה הסלכה של לפיני
כ"ל ישראל שאינה מסוימה בסוף שמה
לסודות שלא יאמר האדם שנה לחלית'
כמו כן גם אחיה עם היות שלא
זה ידך מחוך ידי פי"ב חזק ואמץ עוד
לסבין ולתחבונן עוד כי אחיה הביא וכו'
ואיירא דאיי מחכים ותחבונן ביוהר :

י עזר"ה וישופים פזר"ס היה בבחי'
סנד"ל בפשי"ו ישופים

בבחי' מפי"ס בילירס (זו הבנתי ממגפי"מ
ואחחנן אוסן ק"י) והיא הקדמה מפולה
לסבין כמה פנינים בבחי' קודש אך
תחבונן לפי"ו פשי"ו פשי"ו מה דחקנו
בברכה אבות מלך פז"ר ומושי"ע וכו'
ובסודאם בסיפוק האל ישופתינו ופזרחינו
אך הוא דבגי ראשונה הוא כעבר
המסדר שבו של מלך וסולך מחדר
לחדר עד הגיעו אל מקום כבוד המלך
הנה מתחיל ממטה למטה מלך פז"ר
בבחי' פשי"ו ומושי"ע בבחי' ילירס ומגן
וכו' משא"כ בגי' אחרונה הוא כעבר
הנופל שרם מרבו ויולא וסולך לו מחדר
לחדר. הנה מסדר ממטה למטה האל
בחי' וכו' ישופתינו בבחי' ילירס
ופזרחינו בבחי' פשי"ו נ"ל ולפי"ו מ"ש
בגמראי ראו' היו ישראל לפשות להם
גם בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי
ישופה כפי"ו הוא כך דהנה אלו שני
ראשי הדור שכבשו את הארץ הנה
כיבוש ראשון נק' ישופה כי נעשו לו
נסיים שלא כדרך פצע הפשי"ו גשמיות
זכובש כיבוש ב' נק' עזרא כי כיבושו

אגרא דפרהא

סד

פיניך וראי' וסנס סבחורים רואים
ושומעים מס סס אומרות סכל לחיקון
פליון לכנסת ישראל:

יב קדעת ריא דסיגיון כווחיס זמנין
סשנים סנס זאחד לחדש

אז נראו ראשי ססרים זשנת סמבול
וסחמיל סחיקון לפולם סחרוז סשכיל וחדפ
סשזירס זמלכין קדמאין סי' זבחי' פימים
זבחי' סאזון אין שזירס אררזס מזס
זא סחיקון וסחיוח זסוד סכחוז שמשו
וחחי נפשיכס פיכ זאי לחודש אשר סוא
זבחינה שמיפ'ס נחסווה סחיקון זבחינה
ראי' פל כן זו נראי' ראשי ססרים:

יג בא' לחודש אז ויפל אסרן כסן
סגדול אל סר ססר וכו' סנס

זו נראו ראשי ססרים זבכאן ויראי' כל
ספדס אי' ויראו אלא וייראו שנסחלקו
פניי זכוד וישמע סכנפני לסיוח שפגמו
זשמיפס ואמרס לאס כי שמפ יי וכו'
זבפור אסרן חיי (זגיי פריד) לא סי'
שליפ' למלך פערד אך כסיוס ששמפ שמה
אסרן (מ"ח אסרין זגיי חרליו) וקסזר
ניחנס רשות לסלחס זישראל סשכיל וחדפ
חרליו סי'ס זי' זחי דינין קשי' ורפי'ס
סוד זי' ימים דריס לאי' רחיל (פי'
זמגיפ זלפס רזס לסמשיך סדין פל
זשראל חיו פיכ זלפס זמילואו זגיי חרליו
זברלוח יי דרכי אי'ס וכו' פי'כ. יש זחס
סחגזרות מלך פריד ואנחנו ממחיקון
קודס רי'ס זחלליו שזוח שזחודס אלול
ימי רלן זרלוח יי וכו' סכן סדבר:

יד זכאשר חחזינון זענין פמליק
סוא מלך פערד סנס

כאמור זו אשר קריך זדרך סוא סוד
קייף ריי'ס זמילואו זי' זחי דינין קשי'ס
ורפי'ס (פיין זמגיפ אופן) וסשכיל שקיר
סשיין סוא אחווח דקשי'ס נסירז דיק
סמאיר לקיר שזסס יונקיס סספי'ל וכאשר

יוסר

זולד זן דוד ונחפסח'ס כל סמשפחס פיכ
זיקס לפקור סחפני'ס ואמר כיון דלדחי
לדחי משאי'כ שזר סחכמים שאינס מאוחס
סמשפחס לא סרגישו:

יוד אמחז"ל יוס שנספז רזינו
סקדוש פי'ס סי'ס

ונחפסקו כי'פ זכזודו ואחי'כ זאו זולם
לזיחס וסי'ס זמן לכל אחר לסדליק אה
סנר ולסחס ולללות דג וכד פזרזא שמשא
קרא סגזר וידפו שזדחס שזח וסמחין
זפזור זכודו דרזינו סקדוש ולא נמלא
כן זשאר'י סלדיקיס ולדפחי סי'ס זס זפזור
ססוא דחס אבילות דפי'כ זפזור קדושח
שזח וכזודו וסי'ס זס שזרו שזדחס שזח
וסמחין זפזור זכודו:

יא כספ' ילירס חוש סראי' סוא
נגד חמו'ז וחוש סשמיפס

סוא נגד אי'כ וחמלא זרגלי'ס כסדרן
יסודס יששזר זזולון דגל אי' ניסן אייר
סיון ראזון שמשון גז דגל זי' נגד חמו'
אז אלול סנס רלזון נגד חמו' סנס
רלזון זחי' ראי' כי רזס יי זפניי וכו'
ושמשון נגד אז זבחי' שמיפס כי שמפ
וכו' וחמלא אלו סבי' נשי'א'יס קלקלו זמדבר
נשי'א' רלזון זפדח קרח אליזיר זן שזיאור
נשי'ס שמשון זשזפטי'ס סוא שלומיאל סוא
זמרי סנס חמלא זמרגלי'ס פיקר סילוכס סיו
זחמח כי סלכו זכ'פ סיון וראו אה סארץ
זחמו' ססוא סחודש זחי' ראי' ויראו אה
סארץויניאו וכו' ונסגס זחי' סראי' וסנס זאו
וסוליאו דזס וישמשו פלי'סס זניי' זח סי'
זאז זחי' שמיפס ונסנס זחי' שמיפס
פי'כ אנו אומרי'ס ססס אלקי' אונקי' ושמי'פ
סקח פיניך יראי'ס שומזוחינו וכו' כי לא
פל לרקוחינו וכו' כי אנחנו פנמנו זראי'
זשמיפס פי'כ זפח סחיקון כד קיימ'ל סיסר'ל
זאשלמות'ל זפיו זאז ווללות זנוח ישראל
זחולוח זכרמי'ס ואומרות זחוד ש'ל זא

אגרא דפרקא

כולס שמוחיקס שוין צמוצ מלאך של חמוז
חפנצין סודי רוי ומי צמגיפ ריח של
זה המלאך נחיש צריח נחיש פקלחון
חניין ומיטש אופן נ"ט וכנס צנחנת
המלאך של חמוז הכס הוי צגיי עקביח
משיחא וכבר ידעח שבחמוז מחחילין ריב
ימים צין המלרים אשר צכס צחיי הסחר
פניס אחס סחר לי סיינו שס סווי
צכסחר צביכול לצד ציך מזכיר שמך ונס
נ"צ פצמיס סווי צגיי עקביח מנין
המלאך הניל:

ב לא הזכיר דוד אור צחמניי אפי
עד אוח פ' וכן צחורי מהחלחתי
עד חיבה אור פ' אחוון (פי' צמגיפ
אופן פיד) ניל דנס פ' צגיי יסויד ובו
הוא גניחח האויר כי מוצ סיינו גמוז
ללדיקים לדייק יסויד פולס וגס פ' רומז
לחורס שבפיפ שמל קדס נגלס האור
הגנוז וזכו גמוז ללדיקים לדיק ולדק צין
וכחצונ:

כא במישר אומרים נחיר סנס
מוסיף הוא צגיי
יסודיס יוסיף (יחודס שליס יסויד ומלכויה)
מחס צי משיחין נכחרין צכחר מלכות:
כב בין המלרים ידוע כוונת חסימת
גיר צשפיפ הוא שס סווי
צגיי לצוסיס צצרכס ראשונה לצוש מדס"ד
צשניי כוזיו צשלישית מלפיץ צגיי שסיח
מנין הסצמיס אשר מחס יחגלו חרין
משיחין סיינו יסוד"ס אפרייס אז ולא
יכנף עוד מוריק ונגלס כבוד יי:

כג לאסיר מ:כיס צויקים ונכדיסס
צכצלי צרזל לפשוח צכס
משפס כחוצ סדר הוא וכו' סעיכח סמנין
וקיסור ספוסקים ניל דנס סידור מלס
מד שליס צמלס ונס דבר סכנח צחורס
סנס הוא מלס סנס יחויב צסידורס שליס
פיכ סיי אלל סיסרל השפ מלוח רכב
צרזל

יוסר סייין נשאר סכל צלח לחלוחיה סכן
סדבר, [זיס כל סקר לריך לומר אחס
צחחילחו כדי שיסיס לו קיוס כניל ניל]:
צו מדרש רכס פ' דברים אלס
סדברים אשר דבר משה
אלו אחר סוכיחן סיו אומרים זה מוכיחנו
משה סכנח צו לא חמור אחר מוס נשחתי
לזה נחס לסוכיח אח ישרלל פכיל מכחן
חוכחה מגולס למי שנוספ ממקוס למקוס
לסמליח סרף לביחו ולקצן ממון פל ידו
ואגצ זה מוכיח אח ספס כפי סכסוג
צרנח סמון סלל דבריו לא יכנסו צלצ
סשומפיס ודי צזה למצין כיון שנוספ
ובדעחו לסיוח מקבל אינו יכול לסיוח
משפיו סול ספין אנדרוגינוס שלא סכריפו
צו חכמים וסול צרי' צפני מלמו:

צז רבש מלחח אכול דיין וכו'
למשכיליס יונעס צכוונח
ססופר דצ"ס צגיי ש"ו משופר ונס יד
סלוחוח צסופר משלמח לס"ך כנודע
מכוונח מרין כנס סחחתי לך פחח וחכנס
לסרקלין:

יז ר"ג אומר כל חלמיד שאין חיבו
כצרו אל יכנס לביסמיד כל
אחר מצני ישראל נחחס צו שס סווי
וכנס מילוי סשס סמס די מילואיס ונס
מילוי צין סמילוי סול כיו כמו ספס
ודס כל מי שאין חוכיו כצרו שאינו
צדרגל לסיקרל צין אל יכנס לביסמיד
חורס צשפיפ ססול מצחי צין ונס ריג
דוקל סיי מדקדק פי"ו כי סול ממלכות
ציח דוד דרגל דשס צין וכפנין שחמר
דוד ייי אמר אליו צניי אחס:

יח ד' שרי כחורס אשר סימנס זמיר
סלח סס וצניחיל מיכ"ל יופ"ל
ריח"ל צגיי חצי"ל קי"ז ודי צזה למשכיל:
יט מלאך של חודס אדר אצרכיחיל
ויס חחיו כיס מלחכיס

אגרא דפרהא

סה

דסנה ייב אחוון דמילוי שם ארתי חס
 אליף דליה נרין ייב מסחלקים לייב
 חדשי סנס סנס בניסן מחחיל לסאיר
 סאי באיר סלי בסיון ספי פד בחמח
 סדי ובאב סלי סנס יורף סנס דיל
 ובכניפ אלול סנס יורף לסס ספי ומססוס
 דליה פחוסה לסבס פיי סוא ימי רלון
 גס כפח בימי דלוחינו (ומפורש אלליו
 בססוק ארוממך יי כי דליחני וכו') וסנס
 אוח ספי מורס פל יסיד סנוקבא [פי
 במאורי אור] סוא כמפלס מיון נוקבין
 לסחסווח טיחוד וסוא פיי מפשיטו סמוביס
 כי כזס סנפרס באס אל סמלך וססא
 חן וססד לפניו גוון לובן ואיל סומקא
 (מס שסיחס מלובשח בדיניס ישבס בדר)
 ואחי חירא (בחיי דס פסוג) סנס סיא
 בחיי דלחיי לאוריח אפסח סבן סדבר
 וסנס אכחו כגירמיס טיחוד פיי סלדקס
 וססד שאנחו פוסיס לפחוח סדלח. וסנס
 פוד זאח חמוז ואב נקרא רשיס דסנס
 בס' ילירס ייחס בחיי ראי' לחמוז שמיפיה
 לאב פשי' לאליל' וסנס חמוז איב ראי'
 שמיפיה ריה ריש (כבר ידפח כי פיקר
 כח סחיבס באוח סראשון בחיי ברא
 בוכרא כחי וראשיח אוני פיי דרשו
 סמקובליס רמוזס בריח וספנין ארוך)
 פיי נקי' אלו סבי חדשיס רשיס כפח
 בפוסי' (פוד יחוודפ ספנין גס בבחי
 סשבטיס לפי סדר סדגליס אשר כיא יניפ
 לחודפ סנס רלובן נחייחס לחמוז וסמפנין
 לאב ריה ריש פמשיל) וסנס כסניפ אלול
 בחיי פשי' יורף ספנין ומססוס שפיר
 לדופקי כחשובס (וכן בפנין סשבטיס
 יחייחס אליל לגיד סנס ידופ פניינו ג'
 משפוס לדי גומיל דלייס וסספספס סוא
 בחיי יי סנס יחרבס יי פי ג' יי פפמיס
 דליח בגיי פי פיי גיד סוא מלשון מזיל
 סיונו ז' סוא גיד ומחרבס כספסח סיי
 מסגי

כחל מחו כחל קישון שליט נוסף על
 רכב מלרים דכבר סיי סדבר כחוב שפרב
 נחל קישון לסיס וכן אמרס דבורס סל
 לוס יי וכו' וסנס כמשפס של סגויס
 כבר כחוב סוא בדריי כבואס סנס יחוייב
 לסיוח שליט נוסף פל סקודס וסנס
 במלחמוח סראשונות נאמר ומרף זרופ
 (סוא חלק אמלפי) אף קדקד סוא (חלק
 סראשון) וכאן ניווסף גס חלק סאחרון
 לאסור מלכיסס וכו' זכ בחלק סשליטי
 ברגליס כי משפס כחוב סוא פיי סדר
 סוא וכו' סבן סדבר :
כד רמז לאחוז ד' מיניס סבולב כשחי
 ידיו איח גדליך ואיח ידיך
 סחוקי'ס בגיי אליף כיד מנין אחרריג
 סרביס לוליב סדיס יפיוין כמניפ אופן :
כה התחלת גלוח מלרים ארזיל
 (פי' בחיי) ראס
 פרפס כחלוס כל ארץ מלרים ככף מאזניס
 ומלס אי' ככף שני' וסכריפ ספלס לריך
 לסחבוון למס סראוכו מלס במאזניס
 ונראס דסנס ניסן מזיל מליס בגיי וי'ס
 ספמיס וי'ס חסרי מזיל מאזנייס בגיי
 וי'ס ספמיס וי'ס וסנס כגלוח סיי ספירוד
 בפוסי' ובפח כגאלוס נחייחד דספייח
 ככודו פיי סראוכו מזיל מליס פס מזיל
 מאזנייס וסדבריס ארוכיס מס סנוסניס
 לאכול ברי'ס (מזיל מאזנייס) ראש כבי'ס
 (מזיל מלי'ס) ליחודא שס וי'ס בוי'ס ואס
 ירלס ססס ידובר כזס פנייניס אחריס :
כו שמחנו כימוח פניחנו שניח
 ראינין רפי'ס ירלי'ס
 איל ריח סער סרריאל מניפ :
כז בימי אלול אנחנו אומריס כנוסח
 ספלחינו כסליחוח לא כחסד
 ולא כמפשיס באנו כדליס וכרשיס דפקנו
 דלחך דסנס חדשי חמוז ואב סקודמיס
 סמס נקראיס כפח בפוסי' דלייס ורשי'ס

אגרא דפרכא

ככלי סוד ציאה ראשונה הפושט כלי אליל לפי זה הכוונה פסוקא דרחמי הפושט רחמים ופייס כוונה הפסוק בידך אפקיד רוחי בחיי סיד הפליונה הפושט פייס וכן הדבר :

מלכים א' י"ד ג' וסימס אשר מלך ירבעם וכו' וישכב עם אבוחיו וכו' לא נאמר צו קבורה עם אבוחיו כמו בשאר מלכי ישראל ויהודה נ"ל בהקדים מה שפירשי' לפיל צנזאח פדו ועלמות אדם ישרוף עליך שהכוונה על ירבעם במלמו שפחיד יאשיהו להוליא פלמוחיו ולשרפם פ"כ לא נאמר צו קבורה רק שכיבה לפי שפה שכב עם אבוחיו ובזם ניחא ג"כ מה שניבא אח"י השילוני כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר ויקש' וכלא גם ירבעם נקבר אבל באמה לא נקבר פולמיה רק לפי שפה נ"ל :

תהלים קמו נ"ל לפרש כל הקפיטל על חיקון פון כבריה צהולאח ז"ל ר"ל פ"י הרפורים רעים וסוף בהקדים מה שידוע שפ"י כל פיסה שיואלא חיו לצמלס אזי נעשקה הנשמה מלמעלה שהיתה ראוי' לבא בזה כפיסה בידו הקליפות אכזרים צ"מ ומכל אהן כפיפות נחסו רוחין ושידין ר"ל ובפס"ד אוחו האיש הם הם המלמרים אוחו באמרם כי אחס אבינו וגם הנשמי' שהיתה ראוי' לבא בקדושי' באוחו כפיסי' אזי היא פשוקי' בידו זרים והש"י צ"ה החושב מחשבות לבנתי ידח ממנו נדח שולח החיות אל הנשמה לחוך הנשמה לחוך עמקי הקלפות ופ"י יש להם חיות ולכך הם רודפין להחפ"א אה האדם ופ"י ידו כל הדויים שגורם לנשמות קדושות ולהשפעה הפליונה להחלנבם בלבוש שק פד יפרס פלינו רוח ממרום לשוב בחשובה שלימה לפנינו ולהוליא בלפס

מפיסס

מסגי לר' צאוד וסמן חריפ ג"ד סוף סנס י"פ ד' היא מ' י"פ ג' סוף ל' סנס סוף מזיל גר"א פבא צביחא סנס גם בזה יחוסף באלול פ' על בחי' ר"ש ויחסוה שפ"ר ח"ש צמינו שאלין אהנו סומכין גם בחודש אלול על חסד שלנו סנוסף על בחי' ד"ל להסתוות דליה וגיכ אין אנו סומכין על מפשינו להיחוסף על בחי' ר"ש להסתוות שפ"ר רק כדלים וכרשים דפקנו דלחוך ובזה חצבונן יאהמנן אל י"י בפה סכיא (פה רלון סיינו אחר מלחמות סיוחן ופוג שס"י באלול) וסנס סוף פה רלון שניחוספים אהוון פ"ה להסתוות שפ"ר דליה [וא"ד יפלה מן הארץ אלף ד' צג"י שפ"ר דליה וכשקה וכו' וחסו לאמר לדורות שידפקו על דלתי סרחמים בפה סכוא :

כח אלוה צג"י ציניה חשובה פילאח חסו ג"כ ואהמנן אל י"י בפה סכוא פ"ה ר"ה חשובה פילא"ה לאמר לדורות כנ"ל :

כח גמ' ס"ד מהנמנס ניס וכו' ולא ידע לאהדורי סברא בפ"ח שפר ר"ה אמנס פנין חקיפה שופר ציוס צ" סוף כי סלל פ"ס שכבר נחפורר סז"א מן השינה פ"י השופר פכ"ז כיוון סלל כגיפ נסירה צמות סכוא חכמה וכו' פד שציוס צ" ננסר סחכמה וכו' אחר שנחפורר סמוח סכוא חכמה אין פוד שינה פכ"ל וסנס לפ"ז חצין שאין נקי שינה אס קורין לו ופונס שזס מבחי' חכמה סנס שאינו יכול לאהדורי סברא שזס מבחי' צינה מבין דבר מתוך דבר :

ל אמר אבי' אף ח"ה מצפי לי למימר חד פסוקא דרחמי' כגון בידך אפקיד רוחי וכו' נר"ך להצבונן מה בקשה סרחמים סוף בפסוק סנס וסנס פ"ין צפ"ה שפר ר"ה פ"ג ק"ש של לילה לחקן

מפיסם אזי יסיו כולם פגרים מחים
 ויבולג המוח לנלח כידוע כי אזי יסיו
 סי למלי על כל הארץ ומלכותו בכל
 משלה כי כיו שהקליפות בפולם כביכול
 אין מלכותו באיחגליה וסוף גלות השכיני
 בפוכיר ידוע למשכילים עוד נקדים
 מה שאמר דוד מוב לחסיה בסי מבטוח
 באדם מוב לחסות בסי מבטוח כנדיבים
 ופי כנחצי קדש פמס הכפל הוא כי
 זה ידוע כי יש קליפות שיש להם אחיזה
 כביכול מלד ימין משרם ישמשאל בן
 אברהם איש חסד ויש משמאל ומלד
 פשו הרשע בן יחזק אבינו מדה הגבורי
 והנה הקליפות שמלד ימין הם נקראים
 נדיבים לפרך שמלד שמאל פיכ אמר
 כסם ק אף כנדיבים אל חנפחו רק
 כשטי לבדו והנה ידוע דמסקליפות
 שמלד ימין באים כל הכחות רפוח
 והאווה חילוניות כידוע מדה ישמשאל
 הוא הניאף ומשמאל הכפס וככבוד
 והאכזריות משורש רליחה פשו כידוע
 ופחה נחחיל לפרש כיד השם כפוכה
 פלינו כללו נשטי איח יי (ריל כי
 בפוכיר פי פון זה במה שהוא אינו
 נוחן בפשו אל בה זוג רק אל החילונים
 גירם כביכול לכפירי סיחוד שלמפלס
 איח הוא מדה מלכות שנקראה איח
 יי פיכ אמר כללו נשטי אח יי ליחד
 (דודים) אכללי יי בחייו (ידוע דכפטי
 יולא פי חיי חוליות השדרה פיכ לחקן
 החסא אמר אכללי סי בחיי חוליות שלי
 פד שנהפסקו כל חוליות שצטרדי גם
 אכללס בחיי ניפניפון דלולב בחיי ברכות
 שמיס פיין בחיי כיל (חיקון חמא)
 אומריס לאלקיי בפודיי (ריל כנפורי
 בפוד אני כנחי משאיכ בשגם שיבה
 אקי בו וחסריו לגנבי וכיל או יאמר
 אומרס לאלקיי בפודיי אכרית דיניס

בפוד אני כנחי לסגף איס כסניופים
 וחפניות כידוע) איל חנפחיו כנדיביס
 (ריל באוחן הקליפות שמלד ימין שהם
 גורמים לך החאווה ונקראים נדיבים
 כדלפיל) כבין ארסי שאין ליו חשופי
 (ריל אל השער דרפחך אם אוחן הקליפות
 הכבראים מפיפות הנפסקות הם מחזיקים
 אחוי לאב אזי כודאי לא יפירו ויפנשו
 אחוי אחר מוחי כי חייבים ככודי ככבוד
 כבן אל האב זאה ככברא הוא שקר
 כי כל כברא יפריך למזון להחיותו שלא
 יחקיים בלי זה ואפי מלאכים לריכים
 למזון רוחני ואיכ גם אוחן הכבראים
 מפפרים אחוי לקבל חיות ממנו אחר
 שהוא כוראס ומחויב לזונס ואין להם
 חשופה אחרת לפרנסתם וזה יאמר אל
 חנפחו כבין ארסי ריל שהוא המשחית
 הוא כניך שאין ליו חשופי אחרת
 לזונו רק ממך ופיכ מלפר ומעניש אוחך)
 והנה בפודו בחיים חיותו הם הם
 כמפילים במחשבתו מחשבות רפוח
 וסרסורים רפים וכל מחשבה הוא באוחיו
 אזי בפוכיר לוקחים הקליפות אוחן
 כאוחיות הקדושים שנלפרפו במחשבתו
 ככרסור רפ ופיז יש להם חיות משאיכ
 אחר מוחו הליא רוחיו יפויב לאדמהיו
 כוירס הכויל אכריו פשחנותיו (ריל
 מחשבותיו אזי רלים אליו כחמה כחם
 לפרנסם ולזונס או יאמר כשרואס אדם
 שילרו מהגבר פליו אזי יזכור לו יום
 סמיחה אזי חיכף יסורו ממנו כמחשבות
 וזכו שישים דרפחו האך שהליא רוחיו
 ישוב לאדמהיו אזי חיכף כיום שהוא
 אכריו פשחנותיו) אשריי שאל יפקיב
 כפזריו (ריל כי יפקב סיס פיד שנה
 ולא ראס פשה קרו וכנה שטיה כבטיח
 ליעקב ככליכחו לבית לבן ששכ כנד
 ישראל באשס ובאשס שמר כבטיח לו

אגרא דפרקא

השובחו להפלות הנשמות הניל לסיוח
כבחחילה הויל שגרמחי שסיו נשקפין
בעמקי הקליפות ובאפשר נדבק בהם
חיו אחס שמץ הלחי ואי אפשר שיפלו
מעלה מעלה כבחחלה שסיו חולצות
מכסהיכ לזה יאמר אל חחיש לזה כי
(ייו שמיר איה גריס (ריל בסיוחן גריס
בארץ לא להס ומי יחן פסור מפמא
חיו) יחויס ואלמניס יפודיד ודרך
רשפייס יפויח (ידוע בזמן שנפרד היחוד
ספליון חיו אוי נקראיס סמדוח בשס
יחויס ואלמניכ כידוע ואין רלנוי להרחיב
סדבור וסמיי וידוס לזה אפסיכ ססי
יפודיד אחוס ללורך קיוס ספולמוח
אפילו בשמה ספנס ודרך רשפייס יפויח
ריל וסספס סולכה דרך רשפייס סס
הקליפיה בדרך מפוקס) וכשיחוקן סממא
סניל מכל וכל חזוי) ימליך יי לפוליס
(וימלא כבוד יי אח כל סארץ אמן
ואמן כן יאמר ססס :

שיסמרכו שלא יגרס לו לבן שסוא מלך
הקליפיה כגדולס להספיה אחו רכ
אדרבא סוא סוליא אח בלמו מפיו
דסיינו סניק ססיו נשקמיס בעסקי
קליפיה לבן סארמי כידוע כיו למחצונן
וביו סרלי יפקב חצינו כי בכל מלכותו
וליה אחר סנוי מיניס חס ססי מייירלי
לפשו פס לבן נרחי ססוא הקליפי סיוחר
קסה וסולחתי אח בלמו מפיו חיש רחל
ולאס סמוד לנו חלק ונחלה צביה חצינו
ריל ככר סולחא כל סניק חיש בכאן
סמסירר (אשריי מי סאיל יפק"ב צמזרו
סצרו פל יי אלקויי (ריל כמו שיפקב
צמח צסליכחו לבין הקליפיה סססס
ישמרסו וסרלי לכל כי מלכותו בכל
משלס חיש בכאן) פסיס סמייס ואריץ
איה סייס וליח כיל אסיר ציס (אחיכ
חזר סמסורר לפנין ראשון ואמר אס
יאמר איס מה זס היס שזס סממא יסי
כיכ גדיל וגדל פונשו מי ווכל סלח
פיכ אמר לסיוח כי ססייה סוא סיוזר
סוא סבורא סמיס וארץ ויסייה וליח כל
אשר צס סוא) ססומ"ד אחייה לפוליס
(וסוא סיחוד ססלוס אחייה פס לפוליס
פיכ) פסייה משפיי לפסוקייס (ריל
להנשמות סקדוסיח סנפסקוח צידי
הקליפות) נחין לחייס לרפצייס (ריל
כציוול מיכרח סספס סקדוסיח להחלבש
בלבוש שק להספיי אל סחילוניס כדי
ליחן לחס לרפציס סס הנשמות סניל
כמס"ל) ופיכ מוכרח אחו סחופא לקבל
פונשו או ציסורין צפוכיז צחפניוח
וסיוגיפסיס או צפונשו גינסס וחיבוט סקבר
צפוכיז כדי ספייז) יי מחיר אסוריסי
(סס סנשמות סניל) וכן יי זוקיף
כפייסיס (ריל ססיו כפופיס צידי הקליפי)
ואחיכ כספולין משס יי אוסיז לדיקייס
(ואס יאמר סאומר מי יודע אס ססני

מלכים א' יח ג' ויקרא אחאז

וכו' ופוזדיכו סיי ירא איה
יי מלך כיל סקמן צרחה ובזיפ ידוע
ספוזדיכו סיי גס מצני פשו חס ידוע
איה ייי לרבות חיה פיכ סיקן מה
ססי ירא יפקב מפשו כמ"ס וירא יפקב
מלך פיכ סיי סוא מחיירא מחיה צני
יפקב וכן רי פקיבא ססיו מנשמה גריס
דרש אח ייי לרבות חיה וזס ריל גיכ
באפשר לפרש שזס סיי ירלח יפקב
כמיס צפלי סמקובלוס ססי משס מחיירי
מפוג מלך סצנן ססי צו כילין קדוש
סל רי סמפון צן נחנאל ססי ירא סמא
וזס באפשר היס גיכ ירלח יפקב שלא
ספמוד לפשו זכוח פוזדיכו ספסיד
ללחא ממנו ויחץ אח סנציחויס לבי מחנות
חמסיס חמסיס איס צמפרס פ"ד גס
סוא

שם י' למסן חלך בדרך טובים ואורחיה לדיקים חסמור להבין מפיי פשמו שיטוי לשון כפסוק דרין ואורחיה גם טובים ולדיקים ניל כי סנס דרין כל הארץ שמודים בלדקת כלדיקים גמורים ואפילו שיראו ממנו דברים מהמיסים בשכל ישפוטו כי ודאי סדין פמו ופושס כיז לאזס לורך גדול ולא מחשבוחיו מחשבוחינו ולא כן פושס לדיקים ישרים וטובים סרוזים גיכ לילך בעקבות כלדיקים רק שפדיין לא נגמר ביסולס וסס במדריוגו סבינוגיס סנקראיס פובד סי לא כמו כלדיק סנקי פביד סי בחואר פיין בחניט וחבין וסנס כמון ספס מחפאיס פליסס דברים אשר לא כן ויבחו לשכל מיליסס וסנס מי שנחן לו סי חכמס בלבו אל יפסר אימ כסס כי שאני כלדיקים שגס אויביסס ישלימו אהס מחמס שכבד דרכס סלולי וכבר שמו מר למחוק כידוע וסנס זס ידוע מזסיק כי דרין נקרא דרך לא סלולי משאיכ אוריח נקרא דרך כבישס ויפס ספסיק לדפחי למפיין חליך (מקודס) בדרך טובים (אפילו שאינו דרך כבושי ואפילו שילפיגו פליך ואחיכ) אה אורחות (סוא דרך כבושס של) לדיקים חסמורי (ריל חמחין מחי יגיפו מפשי למפשי כלדיקים גמורים להפיק רצון סבורט בלמח ובחמיס ואזיסיס גם רוח סבריות כוחס ממנו ולא יסיי לו שוס סורד ומסריד לבלבלו מפבורח סשיח ודיל :

כוא חלס אה ספס לבי מחנוח ניל וסשי יראני נפלחות מחורחו :

שם כיז ויכחל כסס אליסיו לרקדק חיבה כסס דמיוטר ניל דרלס דכסיס דווקא סיחל אכל בדבר אחר מפולס לא סיחל כי כל לינוחא אסירא בר מלינוחא דפיז :

שם ליל אשר סיס דבר ייו אליו לאמר ישראל יסי שמך פיין ברשיי פחידין בניך וכוי פיי סקריב פל סמזבח של שאלו כי אחר גוי וקסל גייס נאמר לו בלוחו דבור ומלכיס מחלניך ילאו דקחי פל שאלו שבה מננימין ליל וסבן :

משרי אי אי משלי שלמס בן דויד מליך ישראל כשיר סשירים לא קראו בן דויד ולא מלך ובקסליח קראו בן דוד ומלך בירושלים וכאן בן דויד ומלך ישראל ניל שסוא כמסארזיל שנחחילס מלך פל כל ספילס ואחיכ פל ישראל ואחיכ רק פל ירושלים ובאפסר אמר שיר סשירים כסיוחו פדיין כחוקפו וסספיק לו זכות פלמו ולכך לא קראו בן דוד ואחיכ משלי אמר כסיוחו מלך ישראל לבד שאז ניבא אחיי ססלויני לירכפס קרופ אקה אה סממלכס וכוי אך בימיק לא אפסנכ למסן דויד אביך פיי קראו בן דוד ובקסלת אפסר סיס רק מלך בירושלים ולכך אמר בן דוד מלך בירושלים :

מפתחות

- א) מפתח לפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל.
- ב) מפתח הענינים לפי סדר א-ב.
- ג) מפתח שמות ספרים.
- ד) מפתח שמות הצדיקים.

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

מפתחות פסוקי תנ"ך

תורה

		בראשית	
שמה.	יט, לב, והדרת פני זקן	קנח.	א, לא, יום הששי ויכולו
	כג, טו, וספרתם לכם ממחרת		יח, לג, וילך ה' כאשר כלה לדבר
קצו.	השבת וגו'	קלו.	אל אברהם
רכג.	כו, יג, ואולך אתכם קוממיות	רכב.	כב, י, וישלח אברהם את ידו
	כו, כא, ויספתי עליכם וגו' שבע		כה, כא, ויעתר יצחק לה' לנכח
קכא.	כחטאתיכם	רסג.	אשתו
			כח, כ, וידר יעקב נדר וגו' לחם
			לאכול
		שמזו.	ל, לט עקודים נקודים ברודים
		קית.	לג,א, וישא יעקב את עיניו וירא
			והנה עשו
		לב.	לג, יז, ויבן לו בית
		רמא.	מט, יד. יששכר חמור גרם
		שמג.	

במדבר

	ד, כ, ולא יבאו לראות כבלע את		
	הקודש		
סב.	יב, ז, לא כן עבדי משה		
קכב.	טו, לט, וראיתם אותו וזכרתם		
ערה.	טו, לט, ולא תתורו אחרי לבבכם		
קמ.	כא, כז, על כן יאמרו המושלים		
לא.			

דברים

	ד, א, ועתה ישראל שמע אל החוקים רמת.		
	ד, ה, ראה למדתי אתכם חוקים		
	ומשפטים		
קנ.	ד, יב, קול דברים אתם שומעים		
קסו.	ד, לט, וידעת היום והשבות אל		
	לבבך		
רכט.	ח, יט, והיה אם שכוח תשכח		
א.	י, יב, ועתה ישראל מה ה' שואל		
	מעמך		
רמח.	יא, כא, למען ירבו ימיכם וגו'		
קצא.	טו, י, נתון נתון לו		
רסא.	יז, ח, כי יפלא ממך דבר וגו'		
יב.			

שמות

קסו.	ד, י, כבוד פה וכבוד לשון		
רעא.	ו, ג, וארא אל אברהם באל שדי וגו'		
ערב.	ט, יד, כי בפעם הזאת אני שולח וגו'		
רה.	יג, ב, קדש לי כל בכור פטר רחם		
רכו.	יד, לא, ויראו העם את ה'		
ח.	טו, כג, ולא יכלו לשתות מים ממרה		
קמד.	יח, א, וישמע יתרו וגו'		
ח.	יח, טז, כי יהיה לכם דבר ושפטתי		
רצו.	כ, יח, וכל העם רואים את הקולות		

ויקרא

קלו.	יט, י, וכרמך לא תעולל
------	-----------------------

מפתחות לפסוקי תנ"ך נבאים

מלכים ב

ד, יג, בתוך עמי אנכי יושבת

ישעיה

ל, כט, השיר יהיה לכם כליל

התקדש חג

לה, י, ופדויי ה' ישובון

נד, א, רני עקרה לא ילדה

נה, יב, כי בשמחה תצאו וגו'

סד, ג, עין לא ראתה אלקים

זולתך וגו'

סה, כד, והיה טרם יקראו ואני

אענה

רו.

מז.

רמז.

רנו.

רכה.

רלא. רסג.

יחזקאל

כ, לג, אם לא ביד חזקה ובחמה

שפוכה וגו'

קיג.

לו, כו, והסירותי את לב האבן

ערב.

הושע

ב, יט, והסירותי את שמות הבעלים

מפיה וגו'

ה.

זכריה

יב, ח, והיה הנכשל בהם ביום ההוא רעט.

כתובים

תהלים

ט, כ, ישפטו גוים על פניך

יב, א, למנצח על השמינית

כג, ו, אך טוב וחסד ירדפוני וגו'

כה, א, אליך ה' אקרא

כו, ד, לא ישבתי עם מתי שוא

כו, א, לדוד ה' אורי וישעי

לב, י, רבים מכאובים לרשע

לד, ג, בה' תתהלל נפשי

לו, ה, יתיצב על דרך לא טוב

לז, ג, בטח בה' ועשה טוב

נא, כא, שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו ע.

נו, ד, יום אקרא אני אליך אבטח

סה, כ, ברוך ה' יום יום וגו'

סח, ג, כהמס דונג מפני אש

עב, כ, כלו תפלות דוד בן ישי

שמב.

רנח.

רלח

שמא.

עט.

רלד.

קסג.

ס.

ט.

קסג.

קצד.

קצד.

קפו.

קיא.

עג, א, אך טוב לישראל

פט, טז, אשרי העם יודעי תרועה

צ, ד, כי אלף שנים בעיניך

צב, יג, צדיק כתמר יפרח

קב, א, תפלה לעני כי יעטוף קנד. רצו.

קב, ג, גר אנכי בארץ אל תסתר

פניך ממני

קה, לז, ויוציאם בכסף וזהב וגו'

קיא, ג, וצדקתו עומדת לעד

קיה, ח, טוב לחסות בה'

קיט, ט, במה יזכה נער את ארחו

קכו. שלט.

קיט, יא, בלבי צפנתי אמרתך וגו'

שי—שיא.

קיט, יח, גל עיני ואביטה נפלאות

קעז. מתורתך

מפתח למאמרי הש"ס

ק"ט, כ"ד, גם עדותיך שעשועי קלג.	ק"ט, כ"ד, גם עדותיך שעשועי קלג.
ק"ט, מג, ואל תצל מפי דבר אמת קכה.	ק"ט, מג, ואל תצל מפי דבר אמת קכה.
ק"ט, מד, ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד קלט.	ק"ט, מד, ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד קלט.
ק"ט, ק"ד, על כן שנאתי כל ארח שקר רסט.	ק"ט, ק"ד, על כן שנאתי כל ארח שקר רסט.
ק"ט, קכה, עבדך אני הבינני ואדעה תורתך שכ.	ק"ט, קכה, עבדך אני הבינני ואדעה תורתך שכ.
קכ"א, א, אשא עיני אל ההרים רכו.	קכ"א, א, אשא עיני אל ההרים רכו.
קמ, י"ד, אך צדיקים יודו לשמך שיד.	קמ, י"ד, אך צדיקים יודו לשמך שיד.
קמה, טו, עיני כל אליך ישברו שמ.	קמה, טו, עיני כל אליך ישברו שמ.
קמו, ט, יתום ואלמנה יעודד קנג.	קמו, ט, יתום ואלמנה יעודד קנג.
קמט, ו, רוממות אל בגרונם רי.	קמט, ו, רוממות אל בגרונם רי.
דניאל	
ה, י, מלכתא לקבל מלי מלכה וגו' שה.	ה, י, מלכתא לקבל מלי מלכה וגו' שה.
שיר השירים	
ב, ז, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה רכו.	ב, ז, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה רכו.
קהלת	
ז, יב, החכמה תחיה את בעליה מ.	ז, יב, החכמה תחיה את בעליה מ.
ז, כ, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב וגו' נד.	ז, כ, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב וגו' נד.
ט, י"א, לא לחכמים לחם מ.	ט, י"א, לא לחכמים לחם מ.
איכה	
א, ח, חטא חטאה ירושלים רמו.	א, ח, חטא חטאה ירושלים רמו.
ג, כז, טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו נב.	ג, כז, טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו נב.
אסתר	
ב, ט, ואת שבע הנערות הראויות קט.	ב, ט, ואת שבע הנערות הראויות קט.
תרגום	
יוב"ע (במדבר כה, ו) ואיננו בכיין וקריין שמע רנו.	יוב"ע (במדבר כה, ו) ואיננו בכיין וקריין שמע רנו.
אונקלוס (דברים לב, ו) עמה דקבילו אורייתא ולא חכימו שלא.	אונקלוס (דברים לב, ו) עמה דקבילו אורייתא ולא חכימו שלא.
משלי	
יב, יט, שפת אמת תכון לעד כד.	יב, יט, שפת אמת תכון לעד כד.
יב, כה, דאגה בלב איש ישיחנה קיד.	יב, כה, דאגה בלב איש ישיחנה קיד.
יד, יב, יש דרך ישר לפני איש יז.	יד, יב, יש דרך ישר לפני איש יז.
יד, כג, בכל עצב יהיה מותר רצד.	יד, כג, בכל עצב יהיה מותר רצד.
טו, ל, מאור עינים ישמח לב, רצה.	טו, ל, מאור עינים ישמח לב, רצה.
טו, לא, אוון שומעת תוכחת חיים וגו' רסד—רסה.	טו, לא, אוון שומעת תוכחת חיים וגו' רסד—רסה.
כ"א, כז, זבח רשעים תועבה קנט.	כ"א, כז, זבח רשעים תועבה קנט.

חז"ל

י"ז ע"א, בתר צלותיה אמר הכי קצב.	י"ז ע"א, בתר צלותיה אמר הכי קצב.
כ"ד ע"ב, כל העולה מבבל לא"י יט.	כ"ד ע"ב, כל העולה מבבל לא"י יט.
כ"ח ע"א, אמר כי חלפי רבנן איקום מקמייהו וכו' שמה.	כ"ח ע"א, אמר כי חלפי רבנן איקום מקמייהו וכו' שמה.
כ"ט ע"ב, המלך בקונג יצא פ.	כ"ט ע"ב, המלך בקונג יצא פ.
ל"א ע"א, אל יפטר אדם מחבירו קצז.	ל"א ע"א, אל יפטר אדם מחבירו קצז.
אלא וכו' קצז.	אלא וכו' קצז.
ברכות	
ד, ע"ב, מפני מה לא נאמר גו"ן באשרי וכו' רס.	ד, ע"ב, מפני מה לא נאמר גו"ן באשרי וכו' רס.
שם, מיכאל באחת גבריאלי בשתים ל.	שם, מיכאל באחת גבריאלי בשתים ל.
ו, ע"ב, כל הקובע מקום לתפלתו אלקי אברהם בעורו שו.	ו, ע"ב, כל הקובע מקום לתפלתו אלקי אברהם בעורו שו.
ז, ע"ב, גדולה שמושה יותר מלמדה קצז.	ז, ע"ב, גדולה שמושה יותר מלמדה קצז.

מפתח למאמרי הש"ס

ק"ח ע"ב, אימתי אני אהובה
לפניך בזמן שאתה שומע זכור
שם, אעפ"י שדלה אני מן המצוות
לי נאה להושיע

רלא.
רלב.

ראש השנה

י" ע"ב, ר"א אומר בתשרי נברא
העולם ור"י אומר בניסן
ט"ו ע"א, בד' פרקים העולם נידון
בפסח על התבואה

שז.
קפט.

יומא

ל"ט ע"ב, כלה שבירושלים אינה
צריכה להתבשם
ג"ד ע"ב, כשנכנסו נכרים להיכל
ראו כרובים המעורין זה בזה
ע"ה ע"א, ישיחנה לאחרים
פ"ו ע"ב, גדולה תשובה שאפי'
יחיד ששב מוחלין לכל העולם

לו.

ו.

קיד.

נו.

תענית

כ"ו ע"ב, לא היו י"ט לישראל
כחמשה עשר באב
ל"א ע"א, עתיד הקב"ה לעשות
מחול לצדיקים וכו'

שיד.

שיד.

חגיגה

ט"ו ע"א, שובו בנים שובבים חוץ
מאחר

א.

מגילה

י" ע"ב, כל ויהי איכא הכי כו'
ויהי בימי אינו אלא לשון צער
כ"ח ע"א, ר"א כי הוי מזמני ליה
לא הוה אויל וכו'

שב.

יד.

ל"ג ע"ב, הכל בידי שמים חוץ
מיראת שמים

שמו

ל"ה ע"א, כל הנהנה מעוה"ז בלא
ברכה מעל

קצו, רכא.

ל"ה ע"ב, כאן בזמן שישראל עושין
רצונו של מקום וכו'

רח.

מ"ב ע"א, שלוש תכופות הם וכו'
מ"ח ע"א, אינו מוציא את הרבים

ריב.

יד"ח עד שיאכל כזית דגן

רטז.

נ"א ע"א, הואיל וראשונים לא
איפשט להו אנן נעביד לחומרא

רי.

שבת

ב' ע"א, כיצד העני עומד כו' העני
חייב

יד.

י' ע"א, חזייה לר"ה דקא מאריך
בצלותיה וכו'

רל.

ס"ו ע"ב, הבנים יוצאין בקשרים
ובני מלכים בזגין

קלה.

פ"ו ע"א, שלשה דברים עשה משה
מדעתו וכו'

קכב

ק"ה ע"ב, ימים האריכו שנים לא
האריכו וכו'

קצא.

ק"ג ע"א, ר"י קרי למאני מכבודתי קי.
קכ"ז ע"א, גדולה הכנסת אורחים וכו' רכ.

קי.

קכ"ט ע"א, ימכור אדם מה שיש
לו ויקח מנעלים לרגליו

דש

קל"ב ע"א, אין דנין ק"ו מהלכה

שנב.

פסחים

י"ח ע"ב, מילתא דאתיא בק"ו טרח
וכתב לה קרא

קלח.

פ"ו ע"ב, כל מה שיאמר לך בעה"ב
עשה חוץ מצא

א.

מפתח למאמרי הש"ס

ב"מ

ע"א ע"א, אדם קורא לחבירו רשע
וכר
ק"ה ע"ב, בשני דר"י הוה שמינא
ארעא וכר
ק.ב. קפס.
ק.א.

ב"ב

י" ע"א, בני אחתיה דריב"ז חזא
להו בחלמא וכר
שם, ר"א יהיב פרוטה לעני והדר
מצלי
ט"ז ע"א, שטן ופנינה לשם שמים
נתכוונו
ע"ה ע"א, ושמתי כדכד, ח"א
שהם וח"א ישפה
פ"ח ע"א, כגון רב ספרא דקיים
בנפשיה דזובר אמת בלבבו
קל"ג ע"ב, דיני דחצצתא הכי
דיני כו' איכספי
ק"ס ע"ב, אתרא דכהני הוה והוה
קפדי טובא
ק.ט.
ק.ג.
ק.ג.
ק.ז.
ק.ט.
ק.מג.

סנהדרין

ל"ב ע"ב, צדק צדק תרדוף אחד
לדין ואחד לפשרה
מ"ד ע"ב, אמרה רוח פסקנית
לפני הקב"ה
מ"ז ע"א, אין קוברין רשע אצל
צדיק
מ"ט ע"א, יכול אפי' לד"ת ת"ל
רק חזק ואמץ
צ"א ע"ב, שר לא נאמר אלא
ישיר מכאן לתחה"מ מה"ת
צ"ו ע"ב, מי שמעת לך אימת
אתא בר נפלי
ר.יז.
ק.ג.
ר.סד.
ס.ח.
ר.סב.
ר.לז.

יבמות

מ"ט ע"ב, כל הנביאים נסתכלו
באספקלריא שאינה מאירה
ס"ב ע"א, היו לו בנים בגיותו ונתגייר ש.

כתובות

ג' ע"א, המבזבז אל יבזבו יותר
מחומש
ק"ג ע"ב, זרוק מרה בתלמידים
ק"יב ע"א, א"י קלה לבשל פירותיה רצט.
ק"יב ע"ב, דור שבן דוד בא
קטיגוריא בת"ח
קפז.
ח.
טו.

גיטין

ר' ע"ב, מאן לימא לן דר' אביתר
בר סמכא הוא
קכג.

קידושין

ט"ז ע"א, עבד עברי עובר ביום
ובלילה
מ' ע"א, מחשבה טובה הקב"ה
מצרפה למעשה
רסו.
רמו.

סוטה

ב' ע"א, ארבעים יום קודם יצירת
הולד וכר
רז.

ב"ק

ג' ע"א, כל האומר הקב"ה ותרו וכר
נ"ט ע"ב, אלעזר זעירא הוה מסיים
מסאני אוכמא וכר
ק"ג ע"א, כל הגוזל פרוטה מחבירו
ויליכנו אחריו אפילו למדי
ג.
עד.
צד.

מפתח למאמרי הש"ס

כריתות

ו' ע"א, השתא דאמרת סימנא
מילתא וכו' רנט. שכו.

נדה

ל"ח ע"ב, יולדת לתשעה אינה
יולדת למקוטעין קצח. רמו.

ירושלמי

ברכות פ"ב ה"ד, בתשעה באב
נולד משיח שג. ו.
יומא פ"א ה"א, כל דור שאינו
נבנה ביהמ"ק בימיו כאילו הוא
החריבו יב.

תוספתא

ברכות פ"ד ה"א, הנהנה מעוה"ז
בלא ברכה מעל עד שיתירו לו
כל המצוות רכא.
שם, לא ישתמש אדם בידיו וברגליו
אלא לכבוד קונו רכב.
ברכות פ"ו הכ"ו, הפותח ב"י ה'
וחותם ב"י ה' הר"ז חכם וכו' רכח.
פאה פ"ג הי"ג, מעשה בחסיד אחד
ששכח עומר בתוך שדהו רכד.

תו"כ

פ' בהר, מה ענין שמיטה אצל הר
סיני קפח. ריט

שבועות

ל"ו ע"א, יתיב ר"כ וכו' א"ל כנה
וכו' רנט.

מכות

כ"ג ע"ב, רצה הקב"ה לזכות את
ישראל וכו' קצח.

ע"ז

ל"א ע"א, חותם בתוך חותם שג.

עדות

פ"ח מ"ז, אין אליהו בא כו' אלא
לעשות שלום בעולם טו.

אבות

פ"א מ"ג, אל תהיו כעבדים
המשמשים את הרב וכו' שמה.
פ"ג מ"ג, שלשה שאכלו על שולחן
אחד וכו' רטו.

זבחים

ה' ע"א, רמי ר"ל על מעוהי בי
מדרשא וכו' שא

מנחות

ס"ח ע"ב, יתיב ר"ט וקא קשיא
ליה וכו' שטז

בכורות

ח' ע"ב, סבי דבי אתונא קפח

מפתח למאמרי המדרשים

מדרשים

ויקרא רבה

פכ"ח, ג, אימתי הם תמימות בזמן
שישראל עושין רצונו של מקום
קצו. רח.

במדבר רבה

פ"ו, י, חזר וכללם יחד לומר שכולם
שקולים
צו.

איכה רבה

פתיחה, פ"ב, הלואי אותי עזבו
ותורתי שמרו
רנה.
פ"א, לה, חטא חטאה ירושלים
ואוה"ע אינם חוטאים וכו' רמה"ו.

בראשית רבה

פמ"ח, ז, א"ל הקב"ה שב ואתה
סימן לבניך וכו' קכח. קעז.
פנ"א, ג, כל מקום שנאמר וה' הוא
ובית דינו
שנא
פע"ח, ת, את השפחות ואת ילדיהן
ראשונה הר"א אחרון אחרון חביב שכב

שמות רבה

פי"א, א, אמר הקב"ה למלאכים
המצריים ראוין ללקות בחושך וכו' רעד
פט"ו יג, החודש הזה לכם לקיים
מ"ש בי מלכים ימלוכו
שיו.
פל"ה, ב, למד הקב"ה דרך ארץ
שאם יבקש אדם לבנות ביתו וכו' רפב.

זוהר הקדוש

	ח"א	
עג.	א' ע"ב, ד"א הנצנים נראו בארץ וכו'	בעלמא וכו'
עז.	ה' ע"א, כל מלה דסתים מעינא סלקא לתועלתא עילאה	ע"ג ע"ב, כד זכאין ישראל איקרי ארעא על שמא וכו' רנח.
פב.	י"ט ע"א, בד' חיות המרכבה מאירים בהם ד' שמות	ע"ח ע"א, ומבית אביך דלא תשגח בביתא דאבוך נו.
פח.	ס"ו ע"א, אית מיין שלם ואית מיין קטטו	צ"ב ע"א, כד צפורין מתערין וכו' צ"ז ע"ב, מהו כסא כבוד ינחילים זה יעקב נת.
צב.	ס"ז ע"א, לאו אורח ארעא לקבלא אתתא אושפיזא בהדה וכו'	ק"ה ע"א, ת"ח ענותנותא דאברהם וכו' ע.
צז.	ס"ח ע"ב, כל ב"נ דעיניה בישא עינא דמחבלא שריא עלוי וכו'	שם, בכל אתר דדיירין ביה חייבין חריב איהו עא.
צח.	ס"ט ע"ב, בשעתא דדינא שריא	קל"ז ע"א, עשרין שנין אשתהי יצחק עם אתתיה ולא אולידת עב.
רסג.		

מפתח למאמרי זוהר הקדוש

צ"ג ע"ב, ואי אחדמן ליה עובדא
 ויכוון ביה זכאה איהו וכו' קפת.
 קי"ד ע"ב, ואיהו באר דימא דאורייתא
 קפת.
 קט"ו ע"ב, דק"ש לית ש"צ אפיק
 ליה מחובה רעז.
 קכ"ו ע"א, ר"ח פתח כי יעקב
 בחר לו יה וכו' רפ.
 קכ"ח ע"א, מאן דבעי לאשתדלא
 במצוה כו' לא ישתדל ביה
 בריקנייא ובמגנא קצט. רפא.
 קכ"ח ע"ב, כיון דמטו לשים שלום
 כו' ולא למשאל שאלתין קצב.
 קכ"ט ע"א, מאן דמחזיר אחרים
 בתשובה וכו' ר.
 ק"ל ע"ב, מאן דבעי למיפק לארחא
 יקום בנגהא רב.
 קל"ד ע"א, ועד הוא אחד בחילופי
 אתוון רג.
 קל"ה ע"ב, כל שולטני רוגזין ומארי
 דדינא וכו' רנב.
 קמ"ט ע"א, בכל אתר דלעאן
 באורייתא בלילה וכו' רפד.
 קמ"ט ע"ב, בכל אתר האי נחש
 אזלא בתר רזא דאשת חיל ריג.
 קנ"ב ע"ב, ישראל איקרין קודש
 רעז.
 קס"ג ע"ב, ר"י ור"י ור"ח הוי אזלי
 בארחא וכו' רפה.
 שם, בגין דשכינתא אינון דקרבין
 לה וכו' רפו.
 קס"ז ע"א, כיון דאמר יהי אור
 אמאי כתיב ויהי אור רלג.
 קס"ט ע"א, אליון קרשים קיימן
 בתקוני דכלה רפז.

ק"ס ע"א, ב"נ דצלי צלותיה לא
 יימר עליה זכרני ופקדני קכט
 קס"ג ע"א, חסידה ברושים ביתה
 דאינון שית בנין עילאין קלא
 קס"ו ע"א, ואי תימא שכינתא לא
 שריא אלא באחסנתא וכו' קמב
 קפ"ד ע"א, אמצאך בחוץ בו גלותא
 דאיהי בארעא אחרא יט. קמח.
 קצ"ב ע"א, מאן דאסתכל במאי
 דאוליף מרביה וכו' קנ.
 קצ"ג ע"ב, וישכחהו אחר דאית
 ביה שכחה וכו' קנא.
 ר"ט ע"א, וכד תיאובתא דדכורא
 נפקא וכו' קנה
 ר"ט ע"ב, מאן דצלי צלותיה כו'
 אצטריך ליה דלא למשמע קליה
 רי"א ע"א, דהא סטרא דמסאבא
 לא אדכר שמא דקוב"ה קנז.

ח"ב

כ"ב ע"א, כל בני עלמא בעיין
 לאתתקפא ביה בקוב"ה וכו' קסב.
 כ"ג ע"ב, ואמרתם כה לחי וכי דוד
 לא הוה ידע וכו' קסה.
 ל"ב ע"א, פתח ר"א ואמר כי אז
 אהפוך וכו' רעא.
 ל"ב ע"ב, ר"י פתח ואמר אשרי
 העם יודעי תרועה רעג.
 ל"ה ע"ב, אגודת אוזב למה בגין
 לבערא רוח מסאבא קעג.
 ס"א ע"ב, מזון של בעלי תורה
 יותר גדול ממזון מן מ.
 ס"ב ע"א, כל אינון בני מהימנותא
 בעאן בכל יומא לשאלא מזונייהו
 מקוב"ה מא.

מפתח למאמרי זוהר הקדוש

ב' ע"א, מאן דלית לי תפילין בשעת ק"ש וכו' רפט.	קס"ט ע"ב, בגין כך ברכה קדמאה דאינון שבע וכו' רפט.
שם, מארי תורא מסטרא דעמודא דאמצעייתא וכו' רצא.	קע"ט ע"ב, ר"ש אמר כו' אשר מלאתים מבעי ליה רצא.
ג' ע"א, ולית שלום אלא קוב"ה שם, קול דק"ש דבור דצלותא רלח.	קפ"ב ע"א, הכועס עקר נשמחא מאתראה וכו' רלח.
שם, בכל אתר ובכל ממלל צריך לכוונא וכו' רמוז.	קפ"ט ע"א, מאי כמו הרה אורח איהו לעוברתא וכו' רמוז.
ח' ע"ב ס"מ משנאי אי דקוב"ה שם, כד נחית קוב"ה בק"ש איתמר רמט.	קצ"ע ע"ב, כד אתו לקמיה דר"ש כו' אמר עולו בני קדישין רמט.
בחיוון וכו' רנ.	קצ"א ע"א, מאן העם אינון ערב רב וכו' רנ.
י' ע"א, כל אבן דגוון דילה חיור נטילת מחסד רנ.	קצ"א ע"ב, כל עניני יקר דאזלי במדברא וכו' רנא.
י"ד ע"ב, כל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד רנא.	זוהר חדש
שם, דהלכה עולימא דמטרוניתא דאיהי קבלה רנא.	בקדרותא דצפרא מסוגל לברך את ישראל רסז—רסח.
תיקון ג', דף י"ח ע"ב, כל מאן דנטיר אות ברית וכו' קכה, רנה.	תיקון י', דף כ"ה ע"ב, ק"ש אינון רמ"ח עם אל מלך נאמן רנז.
תנא דבי אליהו	תיקונים
פ"א, דרך ארץ קדמה לתורה מת.	בהקדמה דף א' ע"ב, אין חסיד אלא המתחסד עם קונו יט.
פכ"ה, חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי כט.	שם, כצפור נודדת מן קנה דא שכינתא יב.
	שם, מאן דאיהו איש צדיק דאזיל נע ונד מאתריה יד.
	שם, נודד הוא ללחם איה איה דמרחם עליה מג.

מפתח הענינים

		א	
רכו.	אין		א'
קלב.	איש הפכפך	רד.	אב (עם בנים)
קפו.	אכדט"ם	רג. קכו.	אב בית דין
רעו.	אכילה טז. קכו. רטו. ריו. רכא. רעו.	שטו.	אבות (מס' אבות)
שלח. שלט. שמ. שמג.		(*א) קצח.	אבנים (סגולותיהם)
קמד. קפו. רעא.	אלהי"ם	לח.	אברהם
טו. קמו.	אליהו		
א. ב.	אלישע — אחר	קז. קח. קכח. קלב. קלו. קעז. רכב.	צז. קז. קח. קכח. קלב. קלו. קעז. רכב.
שו.	רבי אלעזר	רסג. שו.	
	אמונה	שט.	אדום
ג. קטו. קכו. קסב. רכה. רמח. רצו.		קפב.	אדירורו"ן
נט. שלד.	אמן	דש.	אדמה
קסז. קעח.	אמת		אהבה
צט.	אמתלאה בת עורבתא		לח. קלה. קלו. קלט. קמ. רכו. שי. שיט.
ב. מז.	אנחה	ו. רמט.	אהבת חברים
רפה. רפו.	אנפי שכינתא	צ. קס. רמד שנא.	אהו"ה
קעא.	אספקלריא	צ. רמג. רמד. רמט.	אהו"י
רכו.	אסרו חג	קלד. שו.	אהרן
ה. שלד.	אפיקורס	צרח. שכה.	אוזן
רעו.	אצבעות	רמה. רמו. רעא.	אומות העולם
רעג. רעד.	ארבה	קי. קיב. קל.	אור מקיף
קצא. (*א)	אריכות ימים	יח. עא.	אורת
קמב. קמח. עז. קח. קמב. קמח.	ארץ ישראל יח. עז. קח. קמב. קמח.	קמט.	אורפניא"ל
קצ. קצא. רצט.		קעג.	אזוב
רסו.	אשמורת הבוקר	ריב.	אחאב
קע.	את ואת	שכב.	אחרון
רי. של.	אתרוג	רפב.	אילן

(א) עיין בדברי תורה מ"ק אות צ"ג.

(*א) עיין בספר דברי תורה לנכדו הגה"ק בעל מנחת אלעזר מרן ממונקאטש זי"ע מ"ק אות כ"י.

מפתח הענינים

ד	ב
רסא.	ב' רסא.
ד' מינים	בדיחותא
דאגה	בוא"ל
דובר אמת בלבבו	בטחון
דוד	ביטול תורה
דומ"ה	בין המצרים
דור אנוש (טעותם)	ו. רלוז. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד.
דיבור	בית המקדש
דין	בלעם
דיינים	במהרה בימינו
דיקרנוס"א	בנים
דעת (איש הישראלי)	בעל הלכה
דרך בעבודת הבורא	ברד
	ברית מילה
	ברכה
	ברכת המזון
	(*) רטו. רטז. ריח. רפת.
ה' מוצאות הפה	ברכת כהנים
הבנה (להבין התורה)	בת קול
הגדה של פסח (אדיר יבנה ביתו)	בת ת"ח
(והיא שעמדה) קצה. (ברכת הלל) רח.	
הדרניאל	ג
הוא, היא (רוב התורה נכתב הוא	ג' גאוה
וקרינו היא)	גאולה
הוראה	גבריאל
הושענא רבא	גזירה שוה
החוי	גזל
הידור מצוה	גימטריאות
היכלות (עצם השמים. נוגה. זכות	גלגול
	גלוי אליהו
	גרים
אהבה)	
(היכל הזכות, היכל אהבה)	
סד.	
סה	
(** עיין שער יששכר, מאמר מאני קרבא,	
אות א.	
(ג עיין בדברי תורה מ"ק אות פז.	
	(ב עיין בדברי תורה מ"ק אות צ"ד.

(ג עיין בדברי תורה מ"ק אות פז.

(ב עיין בדברי תורה מ"ק אות צ"ד.

מפתח הענינים

שלז.	זקן	קנב.	היכלא דענייִם
שטו.	זקני ת"ח	יח. עא. רכ.	הכנסת אורחים
	ח	קסה.	הכנ"ף
קלב.	חב"ד (בשכל האדם)		הלכה
רמט	חברייא דרשב"י	כ. קכג. קכה. קכח. קעז. רנג. רנד.	כ. קכג. קכה. קכח. קעז. רנג. רנד.
נט.	חברים	הלכה למשה מסיני קפא. ריט. רנד.	הלכה למשה מסיני
קכו.	חוי	רז. רח.	הלל
	חדושי דינים	טז.	הנהגות מהרי"מ מזלוטשוב
רסג.	קצז. קצט. רי. ריא. רטז. רנט. רסג.	טו.	הסתכלות (ברע של הצדיק)
רפב.	רעז. רעת. רפב.	קד.	(בעבירה)
פד.	חודש (ניסן)	צג.	הצלחה
קכא.	(מרחשון)	נז. ש.	הצנע לכת
קפב.	(אדר)	רכז	הר סיני
רמ.	(ניסן—אייר—סיון)	קד.	הרהור עבירה
שז.	(ניסן—תשרי)	קכד. רכח. רכט.	השגחת ה'
	(תמוז—אב) רלט. רמ. רמא. רמב. רמד.	ט. רה.	השכמת הבוקר
	(ראש חודש ראה אות ר')	שטו.	השראת הנפש
פז.	חופה	יד.	השתדלות (בפרנסה)
קצ.	חוצ לארץ	ס.	התפארות (אצל הצדיק)
רעד.	חושך	קכ. (*ד).	התפשטות חכמת הקבלה
סא.	חותן		
סא.	חותנתו	ו	
קצה.	חזיון לילה (של הרב אור החיים) קצה.	מט. נא. קצב. רעג.	וידוי
ז.	חזן (בשכר)	קמג.	ורב חסד
קכו.	חינוך		
סא.	חמותה	ז	
סא.	חמיה	רפח.	ז' ברכות
רד.	חכמה	רלט.	זא"ת
רנ.	חכמות חצונים	רמז.	זוהר הקדוש
שו.	חנוכה	ו. פג. פז. קסב. קצז.	זיווג
קנד.	חסיד	ה.	זכירה
קמג.	חפץ חסד	קכט.	זכירה ופקידה
צג.	חפצי שמים	קכ.	זמן גלוי סודות התורה
רצג.	חצות		
שלג.	חצי שעור		

(ד עיין בדברי תורה מ"ק אות צ).

מפתח הענינים

	ג.	חקירה
קעד.	יל"י	חתן וכלה
	ימי המצרים	
	רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד.	ט
	ימים נוראים	ט'
ז.	ישראל	ט' באב
כח. קכד. קכה.	ישראל	טבילה (בעל תשובה)
קסז. שמו.	יעקב	טדה"ד
רסג. רעג. שלב.	יצחק	ט"ו באב
קצג.	יציאת מצרים	טובה
קסז.	ירא שמים	טלית
שז.	יראה	טעמי המצות
קסז. שמו.	ירושלים	טעמים (נתינת פדיון לצדיק)
רמו.	ירח	(למוד פרקי אבות)
שיז	ישוב ארץ ישראל	(כל מצוה נקראת מצוה)
קח.	ישראל	(בלויה מברכים ברכת כהנים)
רמו.	ירושלים	(בעת הלמוד מסלסלים בהוקן)
רמח. רעח. רפ. שכא. שלח.	ישראל	(ואני תפלתי במנחת שבת)
שד.	ישראל	
קנה.	יששכר	
	י	
	כ	
יז. יח.	כבוד	י"ג מדות
קלד.	כהנים קפדנים הם	נג. קפג. קפד. רסז. שלז.
קעה.	כונה (במצות)	שמט. שנב.
קכו.	כח (הפועל בנפעל)	קמד. רעא.
	(בכל דור הארץ מכתשת כח	סת. (-ה) רד. רז. רנד.
קא.	הארמה)	כא.
קלג.	(כח התורה)	רמז.
לז. רפז.	כלה העליונה	קיו. קפט.
רג.	כלי שרת	קצ.
רלב.	כנסת ישראל	שג. שד. שכח.
רפז.	כסא של אליהו	י. יח. כא. פ. קנב. רב. שלט.
קצג.	כס"ה בפ"ז	
רלח.	כעס	יחוד
	ל	יחודים
	לבוש	פא. קנא. קסד. קעד. קפב.
קי.	ל"ג לעומר	
רכט.	לז	יין
צרח.		(ה עיין בדברי תורה מ"ק אות פ"ד.)

מפתח הענינים

קעו	(צורת המנורה)	צח.	לוט
רנ. (*ס)	מנחה גדולה	רב	לויה
דש.	מנעלים	צא. של.	לולב
קפא.	מסים וארנוניות	כ. קכה. קכה.	למדן
קטו.	מעמדות	רעא. ערב.	לשון הקודש
נד.	מעשה המצות	רעא. ערב.	לשון הגויים
ד	מעשה הצדיקים ודבורם		
קסז. שמז.	מעשר		מ
רכד.	מעשר עני	רו.	מגילה
רכד.	מעשר ראשון	קעו. (י*)	מגן דוד
כד.	מצוה (גדולה)	קמה	מדות דס"א
קו.	(שכר מצוה)	קמה	מדות דקדושה
קיב.	(ממעשה המצות מתהוים אורות)	צד.	מדי
קעת.	(תפלה ותשובה לפני המצוה)	קמו. קצט.	מוהל
	(להוציא מעות על המצוה)	שלד.	מוסרים
שיג.	קצט. רפא. שיג.	לח.	מורא
קצט.	(הכנת המעות להמצוה)	קלב.	מוחין דחב"ד בשכל האדם
רא.	(טעם שהמצוה נקראת מצוה)	רלה.	מזוזה
	(היו לפניו ב' מצות דאורייתא)	מ. קי.	מזון
ריא. (*י)	ורבנן)	ש"ד.	מחול לצדיקים
ריא	(מצוה תדירה)	ר.	מחזיר בתשובה
רכד.	(מצוה בכונה)	טו. (*ז)	מחלוקת (בין צדיקים)
יב.	משה (ניצוץ גשמתו)	ע.	(מקור המחלוקת)
קסו. (*יא)	(כבד פה)	קצט.	(לעלות לתורה, או להיות מוהל) קצט.
קכב.	(דרך משה)	טו. רמט.	(קטגוריא בין ת"ח)
קעא.	(ונחננו מה)	רכד.	מחשבה
רד.	(דרגא דמשה)	קמ.	מחשבות זרות
ריט	(הלכה למשה מסיני)	ה.	מין
רנד.	(קיבל תורה מסיני)	פב. (*ח) קכו. קצט.	ממון
שכז.	(משה סוד הדעת)	מ.	מן
שדמ.	(בקשתו סלח נא)	מנורה (גובהה י"ז טפחים ומשהו) קעב	

ט) עיין בדברי תורה מ"ק אות קד.

י) עיין בספר דברי תורה מ"ק אות ע'.

יא) עיין בספר דברי תורה מ"ק אות צ"א.

ו) עיין בספר דברי תורה מ"ק אות צב.

ז) עיין בספר דברי תורה מ"ק אות כ"ו.

ח) עיין בספר דברי תורה מ"ק אות נ"ו.

מפתח הענינים

מ.ד.	(להגיע לדרך הישר)	ו. רלו. רמא. דש.	משיח
מו.	(לרפואת חולי דם)	רלט.	משניות
סג.	(לזיווג הגון)		משפחת הורביץ, שפירא
סו.	(לפתיחת השכל)	סט.	ראפפורט
עב.	(לעין הרע)		
צט. (יד*)	(לכבוש שונאו)		נ
פו.	(לזכרון)	רס.	נ' נבואה
צג.	(הצלחה בחפצי שמים)	קעא.	נבילות וטריפות
ק.	(להשקית הרעש)	שלת.	נוסחאות התפלה
קד.	(להחליש כח היצר)		(זכור כי עפר אנחנו)
קטו.	(להנצל מאפיקורסות)	נה.	(בברכת אהבה)
קכד.	(בהודמן לאדם צער)	קפד.	(ויברך דוד)
קלג.	(לדעת מה לעשות)	שיב.	
קסד.	(להסיר הצרעת)	רפה. שלב.	נח נטילת ידיים
קעג.	(לבער רוח מסאבא)	ט. קמא.	נסיון
רב.	(לשמירת הברית בדרך)	פ.	נע ונד
ריד	(להרחיק החיצונים)	יד. קנב.	נפילת אפים
שמה	(ליראת שמים)	קצב.	נפש
רמג.	(להשקית סערה בים)	שטו.	נר"ן
רסז.	(לברך את ישראל)	רפג.	נשמה (גבוה)
רמז.	סודות התורה	ו.	(נשמת הצדיק)
שכט.	סוכה	יג.	(נשמת המגיד מזלאטשוב)
שמג.	סיגופים	כט.	(בשבת ויו"ט)
רלה.	סיחון ועוג	קיו.	
כט.	סיפורים		ס
כז.	סליחות (אין לומר באשמורת הבוקר)		
קמז. (יב*)		רס.	ס' סגולה (לגרש מדות רעות)
שט.	ס"מ	יא.	(להבין התורה)
לז. לו. (יג*)	סמריאל	יב. קעב.	(לצאת מספק)
שלד.	סנדלפון	יג.	(לשמירה בדרך)
קעה.	סנהדרין	כ.	(לפעול ענין שלא כדרך הטבע)
שטו.		כד.	(להתיש כח הס"מ ולבטל גזר דין)
	יב) עיין בדברי תורה מ"ק אות ע"ו.	לו.	(סגולות האבנים)
	א"ח ס"א-ב.	לח.	(להמשיך חסדים)
	יג) עיין בדברי תורה מ"ק אות פ"ו.	מב.	
	יד) עיין בדברי תורה מ"ק אות פ"ה.		

מפתח הענינים

מא. סב. קפט. ריח.	(בקשה לפרנסה) (ממקור טהור) (שם הפרנסה)	קצו. קצה. רח.	ספירת העומר
-------------------------	--	---------------	--------------------

צ

ס. סב. פג. פה. פו. קז. קיד. קלו. קס. קעז. קפו. רכ. רלא. רלח. רמט. רסג. שיד. רפה. רפו. כ. קד. קנד. קפז. קצט. רכד. רסא. רפא. שו. יג. צורה הרב ציצית צער צרעת	צדיק צדקה צורת הרב ציצית צער צרעת
--	--

ק

יג. רסד. כה. פ. לו. רטו. קלו. שיו. שכו. (ברוך עושך וכו') (זמן קידוש לבנה) ה. קלב. קנא. קצה. קמ"ה קמואל קמצן קנאה קע"ד שעות (שאסור לאכול חמץ) קצג. צה. (טז*)	קבר (רבו) קבורה קויטל קונ"ה קטורת קטנות וגדלות קידוש החודש קידוש לבנה קליפה קמ"ה קמואל קמצן קנאה קע"ד שעות (שאסור לאכול חמץ) קרוב"ץ
---	---

ע

שה. רעת. רכג. לב. עב. רג. רפא. מו. צו. רכו. קנב. קנד. רצו. טז נג. רכב. ה. קכו. רנ. רנא. נו. קפז. לב.	עבודה זרה עבירות שבין אדם לחברו עיבור יניקה עין הרע עליה לתורה ענבים ענוה עני עצלות עקידה ערב רב ערבות עשו עשרת ימי תשובה
--	--

קיט. (טז*) קכט. קלא.

פ

ז. ע. צה. רז. לט. ג. קפת. רמח. רצו. רצט. קמו. קפט. קצג. קצו. קצה. רח. צא. יד.	פדיון (לצדיק) פוגמי ברי"ק פורים פחד פילוספיה פירות פנחס פסח פרד"ס פרנסה (השתדלות)
--	--

(ראה גם הגדה של פסח).

(טו) עיין בספר שער יששכר מאמר שובה
ישראל אות י"ד.

(טו) עיין בדברי תורה מ"ק אות מ"ה.

מפתח הענינים

ק"ז.	(התלבשות הנשמות)	רנט.	קריאת שמע
ק"ח.	(לעסוק בסודות התורה)	כ. כב. כג. מה. רנז. רעז. שמ.	קריאת תוכחה
קפ"ה.	(למוד התורה)	לג.	קרח
קפ"ט.	(כבוד שבת)	ר	
קצו.	(החילוק בין שבת ליו"ט)	מד.	רא"ה
רנב.	(המתקת הדינים)	קס. שכה.	ראיה
רכו. רל.	שבועות	נו. קעד. רכט. רעג.	ראש השנה
לד. רצה.	שבירת הכלים	שז. שכג. שכו. שכה.	ראש חודש
כו. רעג. שכו.	שופר	צב.	(יעלה ויבא)
יד.	שיחת חולין של ת"ח	קכט.	ראשי משפחות
רו.	שירה	סט.	רב (ותלמיד)
קטו.	שירת האזינו	ח.	(צורת הרב)
רכג.	שכחת העומר	יג. פו.	(ציון הרב)
רנו.	שלום	יג.	(הרב עם התלמיד)
רטו. ריו.	שלחן	לד.	(מנהגי הרב)
רעז.	שליח צבור	סה.	(התבוננות בתורתו)
קעו.	שמושה של תורה	קג.	רוח הקדש
שלב.	שם האדם	קמת.	רוח פסקנית
קנו.	שם שמים (אם מותר להזכיר שלא לבטלה)	קג. יז*)	רעש
ז.	שמות נרדפים (פדיון גאולה)	ק.	רפאל
לט.	(אימה פחד)	קט. רט.	רפואה
מו.	(שחוק שמחה)	מו. עג. קעד. רט.	רשב"י
מו.	(יגון ואנחה)	כט. רמט.	רשע (שם)
עה.	(כתר עטרה נזר)	ה.	(כמת)
קיג.	(מלוכה ממשלה)	עט.	(ביתו)
קטז.	(בטחון חסיון)	צח.	(אמירת שלום)
שז.	(עזר ישועה)	קסה.	(דין)
מו. קיב.	שמחה	קפו.	(לא לבקש טובה)
ריט.	שמיטה	שלה.	
קיב. קיא.	שמחת תורה	ש	
כ.	שמירה לדרך	כח. יח*)	שבת (בגדי לבן)
טז. כב. קכה. רנה.	שמירת ברי"ק		
נת.	שנת תקס"ח		

(יז) עיין בדברי תורה מ"ק אות פ"ו.

(יח) עיין בדברי תורה מ"ק אות ע"ט.

מפתח הענינים

גה.	(זכור כי עפר אנחנו)	קכת.	שנת שלי
סב.	(אין לחזור התיבות בתפלה)	קכת.	שנת ש"ץ
סה.	(היכל הזכות והיכל אהבה)	מו.	ששון
סג.	(שיר המעלות אשא עיני)		
עג.	(תפלה בעת גזר דין)		ת
צב.	(ברכי נפשי)	שכה' יטי'	תא חזי
צה.	(קרוב"ץ)	שכה.	תא שמע
צח	(לא להתפלל בבית רשע)	ריא.	תדיר ושאינו תדיר
קה	(לא להתפלל על תוכחה)	רנו.	תובל קין
קכו.	(וכרות עמו הברית)	שמת.	תהלים
קכט.	(להתפלל עם הצבור)	נו. רסד.	תוכחה
קכט.	(יכלול עצמו עם הצבור)	פה. פט.	תוכו כברו
קכט.	(זכרנו לחיים)	קכה. פו. עו. סו.	תורה יד. מב. גד. נד. סו. עו. פו. קכה.
	(ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו)	קלד. קנ. קעב. קסו. קפה. קפת. רל.	קלד. קנ. קעב. קסו. קפה. קפת. רל.
קכט.		רנה. רפד. שט. שלז.	
קל.	(באור מקיף)	שמג.	תורתו אומנתו
קלב.	(חונן הדעת)	רסב.	תחית המתים
קנב.	(תפלה לעני)	ריד.	תכלת
קמו.	(סליחות)	עת.	תמים
קנד.	(צדקה לפני התפלה)	ל.	תנועות (בתורה ותפלה)
קנו.	(תפלה בקול)	ש.	(תנועות לשם התפארות)
קנט.	(תפלת ישרים)	פא.	(בהגיע אבר יכון השם המרומז בו)
קעו.	(מזמור ס"ז בצורת מגורה)	קסט.	תנין
קעח.	(ויהי נועם)	ז.	תפילה (תפלת צדיק)
קפד.	(ברכת אהבה)	יב.	(על הגאולה)
קצב.	(נפילת אפים)	כא.	(תפלת הדרך)
רכד.	(תפלה בלא כונה)	כו.	(לשם יחוד)
רל.	(זמן תפלה)	כו.	(עיקר התפלה לז"א)
רלא.	(תפלת דוד)	כו.	(שיחה בתפלה)
רלד.	(עזרת אבותינו)	ל.	(תנועות)
רלט.	(אבות)	לו.	(פטום הקטורת ותהלה לדוד)
רמ.	(עוזר דלים)	מא.	(תפלה לפרנסה)
רנ.	(מנחה גדולה)	מח. כ*.)	(למוד לפני התפלה)

מפתח הספרים

רנח.	תשב"ר	רנו.	(ק"ש)
ו. דש.	תשעה באב	רסג.	(תפלת צדיק)
א. ב.	תשובה (תשובה אמיתית)	רצד.	(תפלה בכל כחו)
לא.	(הסתכלות בחטאיו)	רצו.	(משל לתפלת העני)
לה.	(טבילת הבע"ת)		(אמונים ובינונים חתום חותם מלא)
מט.	(סדר וידוי)	שג.	
נא.	(ד' כללים בסור מרע)	שז.	(היום הרת עולם)
נו.	(יחיד ששב)	שז.	(קביעת מקום)
קכה.	(תשובה לפני הלמוד)	שיב.	(ויברך דוד)
קלא.	(תשובה עלאה)	דשמ.	(ואני תפילתי במנחת שבת)
קעח.	(תשובה לפני עשית המצוה)	רנ.	תפילין כ. כז. מה. קנב. קצט. רנ.
רכג.	(מחשבה לתשובה)	טו.	תפלת המחבר ז"ל
קעת.	(תשובה נקראת אמת)	ד.	תפלת מהרמ"מ מפרימשלאן

מפתח הספרים

ז. קנג.	זהר הרקיע	שמא.	אבודרהם
זו. רכד.	חסידיים	קטו. קלז. רמה.	אגרא דכלה יא. לג. נ. קטו. קלז. רמה.
זז. רכב.	חובת הלבבות	ג. רצו.	אור החיים (להר"י יעב"ץ)
קכת.	חן טוב	קצה.	אור החיים (ר"ח ב"ע)
יג. יט. כ. כג. כו. כז.	כסא מלך	רטו.	בה"ג
כח. לו. לז. מב. מה.	כתבי קודש של מהרד"ב	קעב. שז. שז. שכז.	בני יששכר
סב. שיז. שכז.	למודי אצילות	צא.	בעל הטורים
קלב. קמא. קמט.	לקוטי הש"ס	נג. קיא.	ברית כהונת עולם
קעד. קפט.	לקוטים יקרים	קפג. קפב. קפד.	קצט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד.
קל. קלג. קלה. קלז.		רמו.	גור אריה
קמ. קמג. קמד. קמה.		נת. רכד. רסג.	דרך פקודך
קצו.	מאורי אור	ז. קסו.	דרשות הר"ן
רמ.	מגלה עמוקות	שלח.	הגהת אשרי
ג. רמח.	מעין גנים	קסט. קע. קעה.	הגהות מהרח"ו
קטז.	מעשי ה'	לב. רג. שנא.	הקנה
רלא.	מהרש"א	פג. פט. צ. צא. קסג. קסד.	הרמ"ז פב. פג. פט. צ. צא. קסג. קסד.
		קצט. רא. ריא. רית. רמו. רפא. שג.	קצט. רא. ריא. רית. רמו. רפא. שג.

שמות הצדיקים זי"ע

שטו.	רוח חן	פא. פת. קו. קכט. קלא.	מקדש מלך
קצו. רי. רלא.	רי"ף	קמו. קצט. ריד. רטו. רלא. רלח. רנת. ער.	קמו. קצט. ריד. רטו. רלא. רלח. רנת. ער.
א.	של"ה	רחצ. דש.	משנת חכמים
רכו.	רמב"ן	שלה.	נזר הקודש
	תורת העולה (להרמ"א)	גב. מט. ג. גא. גב.	עשרה מאמרות
קעא. קעב. קעו.	תוספות יו"ט	גד. גה. גו. גט. סא. סג. סה. עה. רכד.	גד. גה. גו. גט. סא. סג. סה. עה. רכד.
קא. רטו.	תניא (להגה"ח מהרז"ש)	צג. קטו.	סידור יעב"ץ
קפז.		קי. קיב.	סידור מהרש"ז

דברי קבלה

עג.	קבלנו מהצדיקים	צט.	בשם קדמונים
קכד. שמח.	קבלתי	קת	בשם צדיק אחד
רלה.	קבלת קדמונים	רכה.	המקובלים האחרונים
ע. צד. קלד.	שמעתי	כט.	מגידי אמת
	שמעתי בשם מהרי"א מקאריץ	קעו.	מקובל בידינו
קיא.		י	קבלה מקדמונים

מפתח שמות הצדיקים

(לפי סדר א—ב)

רבי יעקב יצחק מלובלין	רבי אברהם יהושע העשיל
א. ז. ח. י. כה. לא.	מיד.
רבי יצחק לוריא	רבי אלימלך מליזענסק
קכ.	גד.
רבי יעקב מאראבי	רבי אליעזר הורביץ
רלח.	
רבי יצחק מדראביטש	מטארניגראד
כט.	עט.
רבי ישראל אברהם	אנשי מעשה
י.	קמו.
רבי ישראל בעל שם טוב	אנשי מעשה הקדמונים
	רפא.
רבי מנחם מענדל מפרעמישלאן	רבי דוב בער ממעזריטש
כט. קמ. קמח.	ב. ו. סב. שכו.
רבי מנחם מענדל מרימינוב	רבי יוסף יעבץ
ד.	ג. רצו.
רבי יחאל מיכל מזלוטשוב	רבי יחאל מיכל מזלוטשוב
ח. יא. יז. לג. ס. קה. קכא. קכו. ריט.	יד. טו. כד. כט.
רכב. ערב.	קטו.
	רבי יעקב יעב"ץ

שמות הצדיקים זי"ע

רבי משה חאגיז	קיד. רחצ.	רבי שלמה מקארלין	קמו.
רבי משה מפשעווארסק	כא.	תלמידי האריז"ל	קכ.
רבי משולם זישע	ג. ט.	תלמידי הבעש"ט	
רבי פייביש מזברין	טו.	קלז. קלט. רה. רכד. רל. רצד.	
רבי פנחס הורביץ	שמט.	תלמידי רבי אלימלך מליזענסק	
רבי פנחס מקאריץ	ה. ו. מו.		גד.
רבי צבי הירש מזידיטטשוב			
מת. קצז. רטו. שכא.			

בעזר ה' אורב לדיקים זכיתי לערוך מפתחות פתוחי
 חותם במילואתם מכל מדה נכונה מכל מאמר ומאמר
 ומפתח מפסקי חנ"ך ומאמרי חז"ל ומפתח לשמות
 הצדיקים ז"ל והספרים הנזכרים בהספר הנזכר.
 ועתה כל מצקש דבר מהאי ספרא קדישא ימלא לפניו
 בסקירה אחת.

זכותא רבתי של גאון עוזנו הראשון מרו הקדוש הרב
 המחבר זקוק"ל יגן על עם ה' אשר חרועת מלך צו כי
 יתגלה עלינו כבוד מלכותו ית"ש בפורקנא דימינא פורקנא
 דמשיחא צ"א.

שלמה אליעזר מרגליות
 בלאאמו"ר הרב הריא"ז ז"ל

בעלי ריש שתא שתג"ל
 בתוככי ירושלים
 תובב"א
 ק"י בונה ירושלים ה'.